

รายงานสืบเนื่อง
การประชุมนำเสนอผลงานวิชาการด้าน
คริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี 2017

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2017

ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

Thailand

Theological

Academic

Conference

2017

รับฟังการบรรยายพิเศษโดย

อาจารย์ สาณูรักษ์ ฟองวาริน
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนา
คริสตจักรไทย (สพค.)

ดร.ประสิทธิ์ ฤกษ์พิสุทธิ์
อาจารย์ประจำ
มหาวิทยาลัยพายัพ

ข้อมูลการส่งบทความวิชาการ
www.mcd.payap.ac.th -> TTAC

ร่วมจัดงานโดย

การประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ค.ศ. 2017

วันศุกร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 เวลา 08:00 – 16:30 น.

ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ (เขตแก้ววารีรัฐ)

ข้อมูลเพิ่มเติม โทร. 099-272-0770 Email: mcd@payap.ac.th

Facebook: ThailandTheologicalAcademicConference

ลงทะเบียนออนไลน์

คำสั่งมหาวิทยาลัยพายัพ
ที่ 464/2559

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการ
ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี ค.ศ. 2017

เพื่อให้การบริหารจัดการประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย
ปี ค.ศ. 2017 (Thailand Theological Academic Conference 2017) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 (1) (5) และ (13)
แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 จึงแต่งตั้งให้
บุคคลดังมีรายชื่อต่อไปนี้เป็น คณะกรรมการดำเนินงานและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการประชุมนำเสนอผลงาน
ทางวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี ค.ศ. 2017 คือ

ศาสตราจารย์ ดร. บุญรัตน์ บัวเย็น	สภาคริสตจักรในประเทศไทย	ที่ปรึกษา
อาจารย์ ดร. อู๊ด อู๊ดจำเริญพร	มหาวิทยาลัยพายัพ	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์เอนก ชิตเกษร	มหาวิทยาลัยพายัพ	ที่ปรึกษา
1. ศาสตราจารย์ ผศ. ดร. สาธัญ บุญเกียรติ	มหาวิทยาลัยพายัพ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. อภิชาติ พูลศักดิ์วารสาร	มหาวิทยาลัยคริสเตียน	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ	วิทยาลัยแสงธรรม	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร. ฟลอเรียน เฟิร์ก	มหาวิทยาลัยพายัพ	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ เกกขิงสุภะ	Christian Conference of Asia	กรรมการ
6. ดร. เสรี หล่อกลิ่นภัย	สมาคมพระคริสตธรรมไทย	กรรมการ
7. ดร. วารุณา เชื้อหน่าย	สมาคมพระคริสตธรรมไทย	กรรมการ
8. ดร. ณรงค์ ทองสุข	The Bible League Thailand	กรรมการและเลขานุการ
9. นายนิพนธ์ ศิริสุนันต์	มหาวิทยาลัยพายัพ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 ธันวาคม 2559

สำนักงานอธิการบดี
สว/พท/สบ/อน/ศก

กำหนดการนำเสนอผลงานวิชาการแบบบรรยาย
การประชุมนำเสนอผลงานวิชาการด้านคริสต์ศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ค.ศ. 2017
วันศุกร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ (เขตแก้ววรัฐ)

เวลา	รายการ		
08.00 – 08.30 น.	ลงทะเบียน		
08.30 – 09.30 น.	เปิดการประชุมด้วยการนมัสการพระเจ้า ณ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเดอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)		
09.30 – 10.30 น.	บรรยายพิเศษ หัวข้อ “จุดประกายความคิดใหม่: การวิจัยเพื่อพัฒนาคริสตจักร” โดย อ.สาณูรักษ์ ฟ่องวาริน ณ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเดอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)		
10.30 – 10.50 น.	พัก		
10.50 – 11.20 น.	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “การวิเคราะห์เพลงรวิวารศึกษาและองค์ประกอบ ด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์”</p> <p>โดย อ.สันติภาพ วิริโยทัย ดร.สกุณี เกรียงชัยพร และ ครูศาสนา ดร.ชนันภรณ์ ใจเสาวดี</p> <p>ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเดอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)</p>	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ตามแนวคริสต์ศาสนานิกาย โปรเตสแตนต์”</p> <p>โดย คุณปรเมศวร์ ชรอยนุช</p> <p>ห้อง 109 (ชั้น 1)</p>	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตคริสตชน”</p> <p>โดย ศาสนาจารย์ ชัยพร ปัญญา และ อ.ดวงสุตา ศรีบัวอ้าย</p> <p>ห้องนมัสการ แฮมลิน (ชั้น 2)</p>
11.20 -11.30 น.	พัก		
11.30 – 12.00 น.	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการใคร่ครวญภาวนา”</p> <p>โดย คุณวรพจน์ เลี้ยงประไพพันธ์</p> <p>ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเดอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)</p>	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “Mission in Age of Globalization: Hollywood and the Movies’ Effect on Global and Personal Life”</p> <p>โดย Mr. Padipat Suntiphada</p> <p>ห้อง 109 (ชั้น 1)</p>	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “The Role of Barnabas in the Book of Acts According to the Perspective of the Author”</p> <p>โดย Mr. Jattanakorn Kanjanamas</p> <p>ห้องนมัสการ แฮมลิน (ชั้น 2)</p>

เวลา	รายการ	
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน บ้านพักเบ็ธชาโลม	
13.00 – 14.00 น.	<p>บรรยายพิเศษ หัวข้อ “<i>Hermeneutical Dialogue with Tao</i>” โดย Dr. Prasit Roekphisut ณ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)</p>	
14.00 – 14.10 น.	พัก	
14.10 – 14.40 น.	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “ผลกระทบของสถานภาพของผู้พูดที่มีผลต่อผู้ฟัง ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม: กรณีศึกษาผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล” โดย อ.เนติ คูโชติกุล ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)</p>	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตปิ่น อ.แม่नावาง จ.เชียงใหม่” โดย ศจ.ดร.ชูลีพรรณ ศรีสุนทร ห้อง 109 (ชั้น 1)</p>
14.40 – 15.00 น.	พัก	
15.00 – 15.30 น.	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “เสด็จสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย?” โดย อ.นรินทร์ สุรเนาวรัตน์ ห้องสัมมนา ศจ.วิลเลียม โยเตอร์ (ห้อง 103 ชั้น 1)</p>	<p>การนำเสนอผลงานวิชาการ หัวข้อ “คริสตจักรยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื่อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย” โดย บาทหลวง อภิชาติ ชินวงศ์ ห้อง 109 (ชั้น 1)</p>
15.30 – 16.00 น.	ปิดการประชุมด้วยการนมัสการพระเจ้า	

สารบัญ

ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตคริสตชน The Importance of the Bible in Believers' Lives.....	1
การวิเคราะห์เพลงรวีวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ Analysis of Sunday School Songs and Its Elements that Enhance Christian Theological Education.....	9
คริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย The Role of Christian Ethics in Helping HIV/AIDS Victims in Thailand.	31
The Role of Barnabas in the Book of Acts According to the Perspective of the Author.....	48
เสด็จสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยชนะ?.....	53
ผลกระทบของสถานภาพของผู้พูดที่มีผลต่อผู้ฟังในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม: กรณีศึกษาผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล The Effectiveness of the Status of a Speaker on the Audience in the Old Testament: A Case Study of the Prophet Jeremiah and the Prophet Ezekiel.....	67
Mission in Age of Globalization: Hollywood and the movies' effect on global and personal life	76
การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการโคจรควมวิญญาณ	85

ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตคริสตชน The Importance of the Bible in Believers' Lives

ศาสนาจารย์ชัยพร ปัญญา¹
ดวงสุตา ศรีบัวอ้าย²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอประวัติความเป็นมาของพระคัมภีร์ซึ่งได้ผ่านกระบวนการรวบรวมมากมายอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ในสมัยปี 400 ก่อนคริสตกาล ในช่วงที่ชาวยิวเป็นเชลยที่บาบิโลน จนถึงประมาณช่วงปลายศตวรรษที่ 4 ที่มีการประกาศยอมรับหนังสือจดหมายที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาใช้ในคริสตจักรสมัยเริ่มแรก รวมทั้งอธิบายจุดประสงค์หลักสองประการของพระคัมภีร์คือ 1. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตแบบส่วนตัว 2. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตคริสตชนในชุมชน และสังคม

บทความนี้นำเสนอความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตของคริสตชนดังนี้ 1. ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงใหม่ 2. เป็นแนวทางสำหรับการเผชิญหน้าและแก้ปัญหาต่าง ๆ 3. เป็นอาหารบำรุงฝ่ายจิตวิญญาณ โดยคริสตชนสามารถใช้พระคัมภีร์ในชีวิตประจำวันได้โดยการ ฟังพระคัมภีร์ อ่านพระคัมภีร์ ศึกษาพระคัมภีร์ และ ท่องจำพระคัมภีร์

คำสำคัญ: พระคัมภีร์ พันธสัญญาเดิม พันธสัญญาใหม่ ความสำคัญของพระคัมภีร์

Abstract

The Bible that we see in the present has passed a long process of collecting and selection starting from 400 B.E. while the Jews were still captives in Babylon to the end of the fourth century when selected writing from the apostles were approved in the canon.

The Bible have 2 main purpose 1. To be a guideline for personal life 2. To be a guideline of living in a church and community.

There are 3 essential effects the Bible has in believers' lives: 1. It transforms life 2. It guides us through our time of troubles. 3. It is the spiritual food. Believers can use the Bible in their daily lives by listening, reading, studying and remembering.

Keywords: Bible, Old Testament, New Testament, Importance of the Bible

¹ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายคริสตจักรสัมพันธ์วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ chaiporn_p@payap.ac.th

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ duangsuda_s@payap.ac.th

Miriam Levering นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหมายคำว่า “พระคัมภีร์” เพื่อสนองต่อความหลากหลายของผู้คนและแนวคิดในศตวรรษที่ 21 นี้ไว้ว่า คัมภีร์คือสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายใต้กรอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ยังหมายถึงสิ่งที่มีพลังอำนาจ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และเคลื่อนไหวภายในชีวิตของผู้ที่เกี่ยวข้องได้ และที่สำคัญยิ่งกว่า “พระคัมภีร์” ยังหมายถึงถ้อยคำที่ได้รับการประทานจากพระเจ้าโดยตรง อย่างเช่นบัญญัติสิบประการ และคัมภีร์ Qur’an หรือในบางชุมชนคัมภีร์คือสิ่งที่มีพลังอำนาจอยู่ในซึ่งจะสร้างความเข้าใจพิเศษต่อผู้อ่านในโอกาสพิเศษเมื่อได้มีการอ่านซ้ำ ๆ ใช้น้อย ๆ เพื่อให้ได้ยินอยู่เสมอ ๆ³

ความเข้าใจดังกล่าวนี้ก็สอดคล้องกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ในคริสตศาสนาที่หมายถึงหนังสือที่มาจาก การรวบรวมคำสอนที่ผู้รับใช้พระเจ้าได้รับการเปิดเผยมาจากพระเจ้า และได้ทำกับบันทึกเก็บรวบรวมไว้จนกระทั่งได้รับการยอมรับจากคริสตจักรสากลร่วมกันว่าเป็นพระคริสตธรรมคัมภีร์ในคริสตศาสนา โดยถูกจัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วน (ภาค) ใหญ่ ๆ คือ ภาคพันธสัญญาเดิม และภาคพันธสัญญาใหม่

พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเป็นการบันทึกคำสอนจากพระเจ้ามาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของชนชาติอิสราเอลตั้งแต่สมัยของโมเสสเป็นต้นมา ข้อความที่ปรากฏนั้นได้ผ่านสายตา เพราะได้ถูกนำไปอ่านอยู่บ่อยครั้งทั้งส่วนตัว และในที่สาธารณะ โดยชนชาติอิสราเอลได้ทำพันธสัญญาที่จะดำเนินชีวิตตามกฎหมายที่พระเจ้ามอบไว้ให้แก่พวกเขา (อพย. 24:12, ลนต. 18:4-5) ด้วยเหตุนี้พระวจนะของพระเจ้าจึงเป็นบรรทัดฐานของการดำเนินชีวิตของชนชาติอิสราเอลโดยตลอดมา ความเป็นมาของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมค่อนข้างมีความซับซ้อนเนื่องจากความเก่าแก่ของตัวของพระคัมภีร์เองที่เชื่อว่าเริ่มมีการบันทึกตั้งแต่สมัยของโมเสสเป็นต้นมา (The Oxford Dictionary of the Christian Church, 1974) ความซับซ้อนนี้ได้แก่ ระยะเวลา สถานที่ของการบันทึกที่ผ่านมาหลายศตวรรษด้วยกัน มีการคัดลอก แก้ไข รวบรวม และการแปลมาหลายครั้ง มีการแปลพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมหลาย ๆ ฉบับเกิดขึ้น เช่น ฉบับสะมาเรีย (Samaritan Pentateuch) ฉบับฮีบรู (Aramaic Targums) ฉบับเซปตวาจินท์ (Septuagint) ฉบับซีเรีย (Syriac Version) และฉบับวัลเกต (Vulgate) เป็นต้น โดยแต่ละฉบับมีการเขียนในภาษาที่ต่างกัน และเป้าหมายคนอ่านก็ต่างกัน แต่เมื่อมองภาพรวมแล้วเชื่อว่าต้นฉบับนั้นถูกเขียนขึ้นจากสองภาษาหลักๆ ด้วยกันคือ ภาษาฮีบรู และภาษาอาราเมค⁴ และมีกระบวนการรวบรวมเพื่อจะเป็นพระคัมภีร์ดังปัจจุบันดังนี้

ในสมัยปี 400 ก่อนคริสตศักราช (ก.ศ.ศ.) ได้มีการรวบรวมกฎเกณฑ์และงานเขียนที่เกี่ยวกับบัญญัติเข้าด้วยกัน เพื่อให้ชนรุ่นหลังได้อ่าน รักษา และใช้ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าที่ได้ให้ไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา การรวบรวมเป็นเล่มครั้งแรกเกิดขึ้นในช่วงของการเป็นเชลยที่บาบิโลน โดยพวกปุโรหิต (Priest) เรียกในภาษาฮีบรูว่า โทราห์ (Torah) ที่หมายความว่า การสอน หรือคำสอน (Instruction or Teaching) และยังมีหมายถึงหนังสือ 5 เล่มแรกของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมคือ พระธรรมปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติอีกด้วย เป้าหมายของการรวบรวมในครั้งนี้คือ การที่ชนชาติอิสราเอลมองย้อนกลับไปในอดีตที่พระเจ้าทรงไถ่พวกเขาออกจากความเป็นทาสในอียิปต์แล้วนำเข้าสู่แผ่นดินคานาอัน เป็นชนชาติที่เข้มแข็ง มีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่อย่างเช่น กษัตริย์ดาวิด ขยายอาณาเขตอย่างกว้างขวางเป็นที่น่าเกรงขามของชนชาติต่างๆที่อยู่รอบข้าง แต่บัดนี้พวกเขากลับมาอยู่ในบาบิโลนในฐานะทาส บ้านเมืองที่เจริญ มีพระวิหารที่สวยงามต้องถูกทำลายจนเหลือแต่ซากปรักหักพัง จากสาเหตุของการไม่เชื่อฟังพระเจ้า และมุ่งแต่การนับถือรูปเคารพต่างๆ เหตุการณ์นี้จึงทำให้เกิดการสำนึกผิด และกลับใจ และไม่ประสงค์จะให้ลูกหลานในอนาคตต้องกลับมาอยู่ในสภาพของทาสแบบนี้อีก โดยเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการดำเนินชีวิตคือการเชื่อฟังพระเจ้าซึ่งจะนำมาสู่พระพร การเชื่อฟังพระเจ้าในที่นี้คือการประพฤติปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า ดังนั้นบรรดาปุโรหิต และธรรมมาจารย์ที่ไปเป็นเชลยที่บาบิโลนจึงเริ่มมีการรวบรวมกฎบัญญัติของพระเจ้าโดยเฉพาะธรรมบัญญัติของโมเสสเพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุนี้ สำหรับคนอิสราเอล Torah จึงถือเป็นหัวใจของพระบัญญัติของพระเจ้า⁵

ต่อมาประมาณ ปี 200 ก.ศ.ศ. ได้มีการรวบรวมงานเขียนของบรรดาผู้เผยพระวจนะเข้าด้วยกันเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ความผิดพลาดของบรรพบุรุษของพวกเขาที่ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าจนต้องสูญเสียความเป็นเอกราชและต้อง

³ Levering Miriam, ed., “Introduction: Rethinking Scripture,” in *Rethinking Scripture: Essays from a Comparative Perspective*, New York: New York Press. 1989

⁴ William Sanford LaSor, David Allan Hubbard, Frederic Wm. Bush, *Old testament Survey: The Message, Form, and Background of the Old Testament*, Michigan: Grand Rapids. 1996

⁵ Neil R. Lightfoot, *How we got the Bible*, New York: MJF Books. 2003

ตกไปเป็นเคลย์ในบาบิโลน และพระธรรมหมวดสุดท้ายคือ หมวดวรรณคดีก็ได้ถูกรวบรวมเสร็จสิ้นประมาณ ค.ศ. 200 เพื่อสอนคนรุ่นหลังผ่านทางรูปแบบของวรรณกรรม โดยเฉพาะวรรณกรรมแบบภูมิปัญญา (Wisdom Literature) ที่มีเป้าหมายเพื่อสั่งสอนชนอิสราเอลให้ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง

ส่วนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เริ่มต้นขึ้นพร้อม ๆ กับการกำหนดความหมายคำว่า พระคัมภีร์ ที่มาจากรากศัพท์คำภาษากรีก คำว่า กราโฟ (γράφω), กราเฟ (γραφή), หรือ แกรมมา (γράμμα) ซึ่งมีความหมายทั่วไปว่า เขียน สลัก จารึก หรือ วาด⁶ ความหมายที่กล่าวมานี้ทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องกับการบันทึกอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงแม้คริสตจักรในศตวรรษที่ 1 มีความเข้าใจว่าพระคัมภีร์หมายถึงเฉพาะพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเท่านั้น แต่นักวิชาการพบว่าแนวคิดที่มองว่าจดหมายของอัครทูตเป็นพระคัมภีร์เริ่มต้นตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 1 แล้ว โดยอัครทูตเปโตรที่อ้างถึงจดหมายของอัครทูตเปาโล ใน 2 ปต. 3:15-16 และระบุว่าข้อความในจดหมายของเปาโลนั้นไม่ได้มาจากสติปัญญาของเขาเองแต่เป็นพระปัญญาที่มาจากพระเจ้า ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาคำว่าพระคัมภีร์ที่ใช้จึงมีความหมายรวมทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่⁷ อีกคำหนึ่งที่ใช้ในพันธสัญญาใหม่เมื่อกล่าวถึงพระคัมภีร์คือคำว่า โลกอส (λόγος) แปลตรงตัวว่าถ้อยคำ คำพูด คำประกาศ แถลงการณ์ หรือความคิดที่ปรากฏในข้อความนั้น คำนี้ยังมีความหมายพิเศษที่แสดงให้เห็นถึงการสำแดงของพระเจ้า⁸ ในยุคเริ่มแรกคริสตชนเชื่อว่าคำสอนของพระเยซูเป็น “พระวจนะของพระเจ้า”(ดู ยน.5:24; 8:31, 37, 43, 51; 12:48; 14:23; 15:3; วอ.3:8)

ในสมัยคริสตจักรเริ่มแรกนั้นแม้คริสตชนยังไม่ได้มีการรวบรวมพระคัมภีร์ไว้ใช้เป็นรูปแบบดังที่มีในปัจจุบันนี้ การถ่ายทอดคำสอนของพระเยซูต้องผ่านทาง การท่องจำไปจนกระทั่งกลางศตวรรษที่ 1 จึงเริ่มมีการบันทึกคำสอนของพระเยซูมากขึ้น และภายหลังในศตวรรษที่ 2 ได้มีการรวบรวมเอาบรรดาหนังสือที่คริสตจักรเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตคริสตชนและถูกต้องตามหลักคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่มีอยู่ในคริสตจักรต่าง ๆ เข้ามา แต่ก็ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานในการรวบรวมอย่างชัดเจน ต่อมาในศตวรรษที่ 2 การรวบรวมจัดทำกันเป็นระบบมากขึ้นโดยมีการคัดสรรหนังสือที่เขียนขึ้นเฉพาะจากผู้ที่เป็นอัครทูตหรือใกล้ชิดกับอัครทูตเท่านั้น ได้รับการยอมรับจากคริสตจักร และมีคำสอนที่ไม่ขัดกับหลักความเชื่อของคริสตจักร ซึ่งต่อมาประมาณช่วงปลายศตวรรษที่ 4 ก็มีการประกาศยอมรับหนังสือที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาใช้ในคริสตจักรสมัยเริ่มแรกว่า “พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่”

สำหรับหนังสือทั้งเล่มนี้รู้จักกันอย่างเป็นทางการว่า “พระคัมภีร์ไบเบิล” เรียกตามภาษาอังกฤษ คือ Bible ที่มาจากภาษากรีก คือบิบลอส (βιβλος) หรือ บิบลิออน (βιβλίον) มีความหมายตรงตัวว่า “หนังสือ” เป็นการใช้เพื่อเรียกทั้งพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม (Old Testament) และภาคพันธสัญญาใหม่ (New Testament) โดยคำนี้เป็นคำที่ยืมมาจากชาวอียิปต์ที่ใช้เรียกวस्तุทำกระดาษจากเปลือกของต้นปาปิรัส เราพบว่าคำนี้ถูกใช้ในภาษาลาตินตั้งแต่ในช่วงศตวรรษที่ 4 แล้ว โดยเจอโรมผู้ที่แปลพระคัมภีร์ภาษาลาตินได้เรียกชื่อพระคัมภีร์ว่า “Bibliotheca Divina” หรือ “หนังสือศักดิ์สิทธิ์”⁹ แต่คำนี้ไม่เป็นที่แพร่หลายนักจนต่อมาภายหลังเมื่อมีการยืมศัพท์ภาษากรีกคำว่า ทา บิบลิอา (τα βιβλία) จากคริสตจักรในตะวันออกมาใช้ในคริสตจักรตะวันตกมากขึ้นเพื่อกล่าวถึงพระคัมภีร์ของคริสตชน และก็มี การนำมาใช้อย่างแพร่หลายในช่วงศตวรรษที่ 16 (Warfield, 2008) และใช้ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงเนื้อหาโดยสรุปของพระคัมภีร์ก็เข้าใจได้ดังนี้

พระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาเดิมแบ่งออกเป็นสามหมวด คือโทราห์ (Torah) ผู้เผยพระวจนะ (Nevi'im) และวรรณคดี (Ketuvim) ได้ถูกรวบรวมเข้าเป็นเล่มเดียวกันที่ชาวฮิวเรียเรียกว่าทานัค (TANAK) พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเป็นการรวบรวมประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของมนุษยชาติที่เชื่อกันว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นการบันทึกถึงต้นกำเนิดของความบาปโดยที่มีเหตุมาจากการที่มนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และผลที่มนุษย์ได้รับจากการไม่เชื่อฟังนั้น แต่ด้วยความ

⁶ Kittel, G., Bromily, G.W., Friedrich, G. *Theological Dictionary of the New Testament*, (Vols. 1, pp 742-773). MI: Grand Rapids. 1976

⁷ Liefeld, W.L, *The NIV Application Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus*, MI: Grand Rapids Zondervan Publishing House. 1999

⁸ Arndt, W, Gingrich, W, Danker, F W. and Bauer, W, A. *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature : A Translation and Adaption of the Fourth Revised and Augmented Edition of Walter Bauer's Griechisch-DeutschesWorterbuchZu Den Schrift En Des Neuen Testaments Und Der UbrigenUrchristlichenLiteratur*,(pp. 477-479). Chicago: University of Chicago Press. 1996

⁹ Bromiley, G.W., *The International Standard Bible Encyclopedia*, (pp. 482), MI: Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans. 2001

รักของพระเจ้า พระองค์ได้เลือกผู้เผยพระวจนะให้เป็นกระบอกเสียงประกาศนำชนชาติอิสราเอลให้กลับมาหาพระองค์ เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ถูกบันทึกผ่านทางประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลว่าพระเจ้าได้เลือกพวกเขาเพื่อเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์ ที่เป็นแบบอย่างต่อมนุษยชาติอื่น ๆ ในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับพระลักษณะของพระเจ้าที่บริสุทธิ์ เนื้อหาในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมจึงเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เรื่องพิธีกรรม (Ritual Code) และจริยธรรม (Ethical Code) เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม

พระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาใหม่ประกอบไปด้วย หนังสือกิตติคุณ (Gospels) ซึ่งเป็นงานเขียนที่บันทึกชีวิตและคำสอนของพระเยซูคริสต์ จำนวน 4 เล่ม เขียนโดยสาวกของพระเยซูคริสต์ (กิตติคุณมัทธิวและยอห์น) หรือ ผู้ที่มีความใกล้ชิดกับเหล่าสาวกของพระเยซูคริสต์ (เช่น มาระโกเขียนจากความทรงจำของเปโตร และลูกาเขียนโดยการสืบเสาะข้อมูลจากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์) หนังสือกิตติคุณเป็นการบันทึกคำสอนที่อัครทูตเห็นว่าสำคัญและเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้แล้วยังมีจดหมายของเปาโล จำนวน 13 ฉบับ และจดหมายจากเปโตร ยาขอบ ยอห์น และผู้นำคริสตจักรในสมัยเริ่มแรก จำนวน 8 ฉบับ ซึ่งเขียนเพื่อนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้คำสอนของพระเยซูคริสต์ในการดำเนินชีวิตคริสตชนในส่วนตัวและการดำเนินชีวิตในชุมชน ที่เรียกว่าคริสตจักรและในสังคมทั่วไป ส่วนหนังสือเล่มสุดท้ายนั้นมีลักษณะพิเศษ คือเป็นหนังสือเปิดเผยนิมิตของอัครทูตยอห์นที่เขียนเพื่อเสริมกำลังใจให้คริสตชนยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อศรัทธาแม้จะอยู่ในภาวะวิกฤติแห่งชีวิต โดยใช้รูปแบบภาพพจน์เปรียบเทียบ ภาษาสัญลักษณ์และมีบางส่วนที่กล่าวถึงความหวังใหม่ของคริสตชนในอนาคตที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

จุดประสงค์ของพระคัมภีร์ในคริสต์ศาสนา

1. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตแบบส่วนตัว

คริสตชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าพระคัมภีร์ได้บันทึกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบัญญัติของพระเจ้า และรูปแบบในการดำเนินชีวิตที่ดี โดยบัญญัติเหล่านี้มีอิทธิพลต่อคริสตชนเป็นอย่างมาก เช่น ข้อปฏิบัติในการดูแลสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ตลอดจนสัมพันธ์ภาพที่แต่ละบุคคลพึงปฏิบัติมีพึงปฏิบัติต่อคนรอบข้าง นอกจากนี้แล้วธรรมเนียมบัญญัติในพระคัมภีร์ยังปรากฏเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงเรื่องของอาชีพ การงาน และเศรษฐกิจ

ริค วอร์เรน ศิษยาภิบาลที่มีชื่อเสียงในปัจจุบันนี้เห็นว่าการจะเริ่มสร้างคริสตจักรให้เติบโตได้นั้นจำเป็นต้องมีพระคัมภีร์เป็นรากฐานสำคัญ พระคัมภีร์นั้นมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของชีวิตคริสตชนเพราะพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ผ่านทางพระคัมภีร์ ดังนั้นผู้เชื่อจะไม่สามารถมีความสัมพันธ์สนิทหรือรู้จักสัจธรรมของพระองค์ได้เลยหากขาดการอ่านพระคัมภีร์¹⁰

2. พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตคริสตชนในชุมชน และสังคม

พระคัมภีร์ของคริสต์ศาสนาให้ความสำคัญกับชีวิตชุมชน และสังคม ตั้งแต่ปฐมกาลเมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลก ทรงสร้างระบบ และระเบียบของสรรพสิ่งต่าง ๆ อย่างสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องผูกพันกัน เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์พระองค์ทรงสร้างให้มีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน และยังทรงให้มนุษย์ที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติด้วยเช่นกัน ดังนั้นในพระคัมภีร์จึงมีธรรมเนียมบัญญัติที่บ่งบอกถึงมนุษย์จะต้องมีสัมพันธ์ภาพต่อกันเช่นไร ตั้งแต่สังคมขนาดพื้นฐานคือครอบครัวจนเป็นสังคมใหญ่ เช่น ประเทศชาติ

คริสตจักรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่ขับเคลื่อนชีวิต และทำพันธกิจตามการชี้นำของพระคัมภีร์ คาร์ล บารมมองว่าการที่คริสตจักรเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นการสำแดงของพระเจ้า และเป็นพระวจนะคำของพระองค์นั้นได้ทำให้พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจเหนือชุมชนของผู้เชื่อ พระเจ้าได้ทรงตรัสผ่านทางโมเสส ผู้เผยพระวจนะ ผู้เขียนกิตติคุณและอัครทูต ในปัจจุบันพระองค์ก็ยังคงตรัสกับคริสตจักรผ่านพระคัมภีร์ที่บันทึกพระวจนะของพระองค์ไว้¹¹ คริสตจักรจึงยอมรับสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานในการเทศนาสั่งสอน และนำมาประยุกต์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งคริสตจักรนำมาใช้ผ่านการเปิดเผยของพระวิญญาณบริสุทธิ์¹² โดแนลด์ จี บอร์ช¹³ มองว่าถึงแม้คริสตจักรโปรเตสแตนต์และคาทอลิกจะมีความเห็นที่แตกต่างกันระหว่าง

¹⁰ วอร์เรน, ริชาร์ด, *คริสตจักรที่เคลื่อนไหวไปด้วยวัตถุประสงค์*, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: คริสเตียนศึกษา แบริติสท์. 2000

¹¹ Barth, K, William, G, and Torrance, T.F., *Church Dogmatics, Volume I: The Doctrine of the Word of God, Part 2, Translation of Die Kirchlische Dogmatik*, Edinburgh: T. & T. Clark, 2004, P. 457.

¹² Ibid, 538.

¹³ Bloesch, D G., *Holy Scripture: Revelation, Inspiration & Interpretation*, Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press. 1994

สิทธิอำนาจของธรรมเนียมปฏิบัติจากศาสนจักร แต่ทั้งสองนิกายมีความเห็นตรงกันว่าพระคัมภีร์นั้นมีสิทธิอำนาจสูงสุดเหนือชุมชนแห่งความเชื่อ¹⁴

3. ความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตของคริสตชน

ในจดหมายฉบับที่สองของเปาโลถึงทิโมธีนั้น เขาได้เขียนข้อความที่เราพบแนวคิดทางเทววิทยาของเปาโลเกี่ยวกับพระคัมภีร์ว่า

3.1. พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงใหม่ เปาโลกล่าวว่าการศึกษาได้เรียนรู้พระคัมภีร์เป็นเหตุให้ทิโมธีได้ทราบถึงเรื่องราวแห่งความรอดที่มีในองค์พระเยซูคริสต์ “ความรอด” ในพันธสัญญาใหม่นั้นมีความหมายหลากหลาย แต่แนวคิดที่เหมือนกันคือการได้รับชีวิตใหม่ เปาโลจึงมองว่าการเรียนรู้พระวจนะของพระเจ้าเป็นกระบวนการที่จะช่วยเสริมสร้างชีวิตของเราอย่างเป็นขั้นตอน สามารถทำได้คน ๆ นั้นพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง ดังที่ปรากฏในจดหมายของเปาโลถึงทิโมธีว่าให้ท่านประกาศพระวจนะของพระเจ้า ประกาศพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ เพราะพระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าคำว่า “ดลใจจากพระเจ้า” มาจากคำภาษากรีก “**θεόπνευστος**”¹⁵ (2ทธ.3:16) ซึ่งแปลตรงตัวหมายถึง “ลมหายใจของพระเจ้า” นิยามของคำนี้มีการถกเถียงมาอย่างแพร่หลายว่ามีความหมายที่แท้จริงอย่างไร¹⁶ ประเด็นสำคัญที่คำนี้ให้หมายความอย่างชัดเจนคือ แหล่งที่มาของพระคัมภีร์นั้นว่ามาจากพระเจ้าไม่ใช่จากมนุษย์ เพราะข้อความที่ถูกบันทึกขึ้นนั้นได้รับจากประสบการณ์กับพระเจ้าผ่านทางเรื่องราวต่างๆในชีวิตของเขาโดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ผู้เขียนเข้าใจในเหตุการณ์นั้นๆ 2 เปโตร 1:20-21 ได้กล่าวว่าเพราะพระคัมภีร์นั้นได้รับการดลใจจากพระเจ้าผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์มนุษย์จึงไม่สามารถตีความตามความเข้าใจของตนเองได้ เราต้องอาศัยการตีความที่มาจากความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้เปิดเผยให้เราเข้าใจว่ามีความหมายอย่างไรและเราจะนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างไรเพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตคริสตชนที่ดีมากที่สุด¹⁷

3.2 พระคัมภีร์นั้นเป็นแนวทางสำหรับการเผชิญหน้าและแก้ปัญหาต่างๆ พระคัมภีร์เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตเมื่อต้องเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ พระคัมภีร์เป็นเข็มทิศของชีวิตที่นำทางเราให้ก้าวเดินไปในวิถีทางที่ถูกต้อง พระวจนะของพระเจ้าที่เข้าสู่ชีวิตของเราไม่ว่าจะโดยการอ่าน การฟัง จะช่วยการคิดและตัดสินใจของเราได้ว่าการกระทำใดบ้างที่ดีหรือไม่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น ๆ เพราะในที่สุดแล้วคำสอนของพระเจ้าหรือข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ภายในชีวิตของเราก็จะนำไปเกิดการกระทำที่ดีและถูกต้อง แล้วหลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่ดี มากไปกว่านี้พระคัมภีร์จะทำให้ความเชื่อในพระเจ้าเข้มแข็งขึ้น รักษาบาดแผลในชีวิต ทำให้มั่นใจในความรอด และช่วยหนุนเสริมผู้ที่อ่อนแอให้เข้มแข็งยิ่ง ๆ ขึ้น เป็นมาตรฐานในการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งท่ามกลางคริสตจักรชุมชน และพระคัมภีร์ยังเป็นกระจกที่สะท้อนให้เราเห็นชีวิตของเราว่าเราได้ผิดพลาดไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างไรบ้าง ถ้าเราติดสนิอยู่กับพระวจนะของพระเจ้า เราเองจะเผชิญหน้ากับอุปสรรคปัญหาในแต่ละวันด้วยความสว่างที่มาจากเบื้องบน ในทุกวันเราจะได้รับการเสริมสร้างด้วยการอ่านศึกษาและใคร่ครวญพระ

¹⁴ Ibid, 1997.

¹⁵ นักพระคัมภีร์ส่วนมากมีความเห็นกันว่า **πασα γραφή θεοπνευστος και ωφελιμος** ควรแปลว่าพระคัมภีร์ทุกตอนที่ได้รับการดลใจเป็นประโยชน์ในการสอน เพราะเมื่อพิจารณาบริบทและไวยากรณ์ของข้อพระคัมภีร์ตอนดังกล่าวนี้ทำให้เกิดความเข้าใจไปในทิศทางดังที่กล่าว คือบริบทในตอนนั้นเปาโลไม่จำเป็นต้องยืนยันเรื่องการดลใจพระคัมภีร์ให้กับทิโมธีเนื่องจากเป็นสิ่งที่ไม่ได้ตระหนักหรือรู้แล้วเรื่องสิทธิอำนาจของพันธสัญญาเดิม แต่ต้องการเน้นในเรื่องสิทธิอำนาจของผู้อภิบาลในการสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้า หรือถ้าเปาโลต้องการยืนยันเพียงแต่เรื่องประโยชน์ของพระคัมภีร์ทำไมจึงมีคำสั่งที่หนักแน่นกับทิโมธีว่าให้ประกาศพระวจนะ (2ทธ.4:1-2) ไม่เช่นนั้นเปาโลก็เพียงแต่กล่าวกำชับทิโมธีต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระเยซูคริสต์ว่าให้ท่านสอนพระวจนะ สำหรับไวยากรณ์ของรูปประโยคข้อที่ 16 ที่เริ่มต้นโดยไม่มีคำเชื่อม ดังนั้นจึงไม่มีประธานของประโยคใหม่ และเมื่อไปดูในข้อที่ 15 ประธานก็คือพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นเองเป็นผลให้คำว่า **θεοπνευστος** กลายเป็นนิยยะของคำเริ่มต้นของประโยคว่าพระคัมภีร์ทุกตอนที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และอีกเหตุผลหนึ่งของการดูเรื่องไวยากรณ์เราพบว่าคำว่า **και** ถูกแปลว่า “และ” ถึง 12 ครั้งแต่มีอยู่หลาย ๆ ครั้งเหมือนกันที่แปลว่า “ก็” และก็นำแปลที่จะแปลว่า ก็ ถ้าคำ ๆ นี้อยู่ระหว่างคำพิเศษของคำที่อยู่ในกรกเดียวกันและในบทที่ 4 ข้อ 2 สำหรับทิโมธีแล้วหมายถึงให้ประกาศพระคัมภีร์ทุกตอนที่ได้รับการดลใจ ดู Daniel B. Wallace, *Greek Grammar*

¹⁶ Mounce, W D., *Word Biblical Commentary Vol. 46 : Pastoral Epistles*, Word Biblical Commentary, Dallas: Word, Incorporated. Towner, P H., (2006)*The Letters to Timothy and Titus, The New International Commentary on the New Testament*, Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co. 2002

¹⁷ Bauckham, R.J., *Word Biblical Commentary Peter, Jude, Word Biblical Commentary (Vol. 50: 2. pp. 232)*, Dallas: Word, Incorporated. 2002

คัมภีร์ซึ่งเป็นอาหารหล่อเลี้ยงฝ่ายจิตวิญญาณของคริสตชน ดังตัวอย่างที่ปรากฏในชีวิตของมหาตมะคานธีบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ (คำเทศนาบนภูเขา) เป็นอย่างมาก เพราะเขาได้ใช้เป็นแนวทางในการเผชิญหน้ากับปัญหาการเรียกร้องสิทธิให้กับคนในประเทศกับมหาอำนาจ นั่นก็คือแนวทางแห่งสันติวิธี ไม่ใช่ความรุนแรงในการจัดการกับปัญหา อีกทั้งเขายังทำชวนให้คริสตชนพิจารณาคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม¹⁸

3.3 พระคัมภีร์เป็นอาหารบำรุงฝ่ายจิตวิญญาณ สำหรับคริสตชนชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับมิติอื่น ๆ ในชีวิตของมนุษย์ เพราะถ้าชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณไม่เข้มแข็งก็จะส่งผลกระทบต่อชีวิตในมิติอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นคริสตชนจึงต้องอ่านและใคร่ครวญพระคัมภีร์เพื่อเป็นอาหารบำรุงชีวิตจิตวิญญาณ ในพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงพระคัมภีร์ว่าเป็นอาหารบำรุงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณในหลายครั้ง ดังคำตรัสของพระเยซูคริสต์ว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารอย่างเดียวก็น่ามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มธ. 4:4) นอกจากนี้แล้วเปาโลได้อธิบายใน 2 ทิโมธี 3:17 ว่าหากเราได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีด้วยพระวจนะของพระเจ้าเราก็จะพร้อมหรือมีพลังในการกระทำการดีต่อไป¹⁹ ดังนั้นการอ่านพระคัมภีร์จึงควรจะเป็นวิถีชีวิตของคริสตชนที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน

4. การใช้พระคัมภีร์ในชีวิตประจำวันของคริสตชน

โลร์เน แซนนี่ (Lorne Sanny) และเจ้าหน้าที่ขององค์กรเนวิเกเตอร์ได้นำเสนอในหนังสือ *Memorize the Word* ว่าการทำหน้าที่ให้ผู้เชื่อเข้าใจพระคัมภีร์และพระวจนะคำของพระเจ้าได้นั้นจะต้องปฏิบัติตาม 5 วิธีการเหล่านี้เป็นประจำทุกวัน²⁰ คือ

1) ฟังพระคัมภีร์ (การฟังเทศนา การเรียนพระคัมภีร์) การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ไปสู่ความเชื่อ หากปราศจากการฟังก็ปราศจากจุดเริ่มต้นของการเดินทางชีวิตแห่งความเชื่อ

2) อ่านพระคัมภีร์ ถ้าเรามองว่านี่คือหนังสือที่มีสิทธิอำนาจมาจากพระเจ้าและมีพลังในการเปลี่ยนแปลงชีวิตเราในแต่ละวันแล้ว เราจำเป็นต้องอ่านอย่างใคร่ครวญและสม่ำเสมอ

3) ศึกษาพระคัมภีร์ เราจำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์เพื่อจะเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของพระคัมภีร์ต่อชีวิตแล้วเราจะเชื่อฟังทำตามพระวจนะนั้น

4) ท่องจำพระคัมภีร์ การท่องจำจะทำให้เราคิดถึงข้อพระคัมภีร์นั้นในบางสถานการณ์ที่เราต้องการคำหนุนใจ ข้อพระคัมภีร์จะช่วยหนุนเสริมกำลังใจให้เราได้ในสถานการณ์ที่ยากลำบากและไม่รู้จะทำอะไร

5) ภาวนาพระวจนะ การภาวนาใคร่ครวญเป็นกระบวนการสะท้อนคิดพระคัมภีร์ตอนใดตอนหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำอีก การภาวนาเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดในการใคร่ครวญว่าพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างไรบ้าง

คล้ายกับการเสนอของสติเฟิน ดี อายเออร์ ได้เขียนไว้ในหนังสือ *Drawing Close to God* ว่ารูปแบบการภาวนาส่วนตัวที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับประโยชน์สูงสุดนั้นจะต้องทำดังต่อไปนี้คือ²¹

1) เตรียมใจในขั้นตอนแรกของการภาวนาส่วนตัวนั้นเราควรที่จะเตรียมใจให้สงบเงียบก่อน อาจจะเป็นการร้องเพลงนมัสการส่วนตัว อธิษฐาน หรือภาวนา ก่อนที่จะเริ่มต้นในการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์

2) อ่านและศึกษาพระคัมภีร์ การอ่านพระคัมภีร์ให้เข้าใจได้นั้นจำเป็นต้องใช้เวลาที่จะนำตัวเองเข้าไปแช่อยู่ในพระวจนะเพื่อจะซึมลึกเข้าไปถึงในจิตใจของเรา เมื่อเราอ่านแล้วเราควรที่จะศึกษาพระคัมภีร์ว่าในแต่ละข้อนั้นผู้เขียนพยายามจะสื่อสารหรือให้หลักการอะไรในชีวิตประจำวันของเรา แต่ละข้อมีความหมายอย่างไรบ้าง เมื่อศึกษาจนพบความหมายที่แท้จริงแล้วก็เป็นเวลาที่เราจะต้องใคร่ครวญว่าพระคัมภีร์นั้นเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราอย่างไรบ้าง

3) ภาวนา เป็นกระบวนการที่เราใคร่ครวญและให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะตรัสกับจิตใจของเรา การภาวนาจะช่วยให้เราเห็นพันธกิจของพระเจ้าชัดเจน เห็นวิถีทางที่พระเจ้าต้องการให้เรากระทำชัดเจน ผู้ที่ภาวนาเป็นประจำจะมีชีวิตจิตใจ ฝ่ายจิตวิญญาณ และอารมณ์ที่ดีขึ้น

¹⁸ Gandhian Institutions-Bombay Sarvodaya Mandal & Gandhi, *Research Foundation*

http://www.mkgandhi.org/africaneedsgandhi/gandhi's_message_to (accessed January 05, 2017)

¹⁹ Fee, G.D., *New International Biblical Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus*, MA: Hendrickson Publishers. 1988

²⁰ Sanny, L and Staff of The Navigators, (1960), *Memorize the Word*, Revised 1970, 2004, Chicago, IL: Moody Bible Institute.

²¹ Eyre, S.D., *Drawing Close to God: The Essentials of a Dynamic Quiet Time : A Lifeguide Resource*, Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press 1997.

4) อธิษฐาน การอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อขอการทรงนำจากพระเจ้าให้เราได้รับสติปัญญาและพลังจากพระองค์ การอธิษฐานสามารถใช้ได้ในทุกขั้นตอนของการภาวนา เพราะการอธิษฐานเป็นการสื่อสารกับพระเจ้า

นอกจากนี้แล้วยังมีองค์ประกอบอื่นที่สามารถนำมาใช้ควบคู่กับการภาวนาส่วนตัวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากขึ้น เช่น การนำสิ่งที่เราได้รับในการภาวนาแต่ละวันไปแบ่งปันกับเพื่อนๆ หรือผู้อื่น การอดอาหารอธิษฐานประกอบกับการภาวนา การเขียนบันทึกประจำวันและทบทวนสิ่งที่เขียนไว้อย่างเสมอ การใช้หนังสือเกี่ยวกับชีวิตคริสตชนประกอบการภาวนา หรือใช้คู่มือภาวนาส่วนตัว เป็นต้น

5. สรุป

พระคัมภีร์คือหนังสือที่รวบรวมการสำแดงและการเปิดเผยของพระเจ้าผ่านประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้รับสิทธิอำนาจจากพระองค์ พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจเหนือชุมชนของผู้เชื่อ และเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตของคริสตชน พระคัมภีร์เป็นอาหารของชีวิตจิตวิญญาณที่จำเป็นจะต้องใช้เพื่อการภาวนาส่วนตัว เพื่อเสริมสร้างชีวิตคริสตชนให้เจริญเติบโตขึ้น หากคริสตชนไม่อ่านใคร่ครวญพระคัมภีร์เป็นประจำชีวิตจิตวิญญาณก็จะเหี่ยวแห้งและไม่สามารถเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์ในชีวิตที่พบ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของคริสตชนที่จะต้อง อ่าน ภาวนาและใคร่ครวญเป็นการส่วนตัวโดยอาศัยการสำแดงและการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

บรรณานุกรม

- Arndt, W, Gingrich, W, Danker, F W. and Bauer, W, A. Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature : A Translation and Adaption of the Fourth Revised and Augmented Edition of Walter Bauer's Griechisch-DeutschesWorterbuchZu Den Schrift En Des Neuen Testaments Und Der UbrigenUrchristlichenLiteratur,(pp. 477-479). Chicago: University of Chicago Press. 1996
- Barth, K, William, G, and Torrance, T.F., Church Dogmatics, Volume I: The Doctrine of the Word of God, Part 2, Translation of Die KirchlicheDogmatik, Edinburgh: T. & T. Clark. 2004
- Bauckham, R.J., Word Biblical Commentary Peter, Jude, Word Biblical Commentary (Vol. 50: 2. pp. 232), Dallas: Word, Incorporated. 2002
- Bloesch, D G., Holy Scripture: Revelation, Inspiration & Interpretation, Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press. 1994
- Bromiley, G.W., The International Standard Bible Encyclopedia, (pp. 482), MI: Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans. 2001
- Eyre, S.D., Drawing Close to God: The Essentials of a Dynamic Quiet Time : A Lifeguide Resource, Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press.
- Fee, G.D., New International Biblical Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus, MA: Hendrickson Publishers. 1988
- Gandhian Institutions-Bombay Sarvodaya Mandal & Gandhi, Research Foundation.
http://www.mkgandhi.org/africanneedsgandhi/gandhi's_message_to (accessed January 05, 2017)
- Kittel, G., Bromily, G.W., Friedrich, G.Theological Dictionary of the New Testament, (Vols. 1, pp 742-773) MI: Grand Rapids. 1976
- Liefeld, W.L, The NIV Application Commentary: 1 and 2 Timothy, Titus, MI: Grand Rapids Zondervan Publishing House. 1999
- Levering Miriam, ed., "Introduction: Rethinking Scripture," in Rethinking Scripture: Essays from a Comparative Perspective, New York: New York Press. 1989
- Mounce, W D. Word Biblical Commentary Vol. 46 : Pastoral Epistles, Word Biblical Commentary, Dallas: Word, Incorporated, 2002). 2002
- Neil R. Lightfoot, How we got the Bible, New York: MJF Books. 2003
- Sanny, L and Staff of The Navigators, Memorize the Word, Revised 1970, 2004, Chicago, IL: Moody Bible Institute. 1960
- The Oxford Dictionary of the Christian Church, London: Oxford University Press. 1974
- Towner, P H.,The Letters to Timothy and Titus, The New International Commentary on the New Testament, Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co
- Warfield, B.B., The Works of Benjamin B. Warfield, Volume 1: Revelation and Inspiration, Bellingham, WA: Logos Research Systems, Inc. 2008
- Warfield, B.B., The Works of Benjamin B. Warfield, Volume 1: Revelation and Inspiration, Bellingham, WA: Logos Research Systems, Inc. 2008
- William Sanford LaSor, David Allan Hubbard, Frederic Wm. Bush Old testament Survey: The Message, Form, and Background of the Old Testament, Michigan: Grand Rapids. 1996
- วอร์เรน, ริชาร์ด คริสตจักรที่เคลื่อนไหวไปด้วยวัตถุประสงค์, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: คริสเตียนศึกษา แบริบติสต์. 2000

การวิเคราะห์เพลงรวีวารศึกษาและองค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ Analysis of Sunday School Songs and Its Elements that Enhance Christian Theological Education

ครูศาสนา ดร.ชนันภรณ์ ใจเสารัตน์, ดร.สฤณี เกรียงชัยพร และ สันติภาพ วิริโยทัย

บทคัดย่อ

การใช้ดนตรีในคริสตจักรนั้นถือได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ของคริสตชน ดังตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนจากบทเพลงรวีวารศึกษาของวิลเลียม บี แบริดเบอร์ที่ปรากฏควบคู่ไปกับปรากฏการณ์รวีวารศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ด้วยลักษณะเด่นในองค์ประกอบด้านดนตรีที่เรียบง่ายและสามารถเข้าถึงกลุ่มคนทั่วไปได้ เพลงรวีวารศึกษาจึงได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในพันธกิจคริสเตียนศึกษาและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 มาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำนองและเนื้อเพลงของเพลงรวีวารศึกษาซึ่งถือได้ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยว่าเป็นเพลงที่ง่ายต่อการจดจำ ทำนองและเสียงประสานที่เรียบง่ายมีอิทธิพลแก่วงศ์ต่ออารมณ์ความรู้สึก เนื้อเพลงที่เน้นไปที่หลักศาสนาคริสต์เดียว การใช้ท่อนร้องรับสรุปศาสนาคริสต์ และความเป็นอัตนัยของเนื้อเพลงทำให้การเรียนรู้และความเข้าใจลึกซึ้งไปถึงประสบการณ์ชีวิตส่วนบุคคลของผู้ใช้บทเพลงรวีวารศึกษา

คำสำคัญ: เพลงรวีวารศึกษา, คริสเตียนศึกษา, วิลเลียม บี แบริดเบอร์

Abstract

Music in the church has an important function for Christian Theological Education. The Sunday School Songs of William B. Bradbury, music used in the Sunday School movement, is the most obvious example. The simplicity of the music elements in Sunday School Songs makes it easily to reach common people. Therefore, Sunday School Songs have been a useful tool in Christian education since 19th century. Especially, the simplicity of the melody and harmony make the song easy to grasp and memorable. The text that contains a refrain, focuses on one theology, and displays subjectivity is very effective to learn and comprehend deeply about theology in personal faith.

Keywords: Sunday School Songs, Christian Education, and William B. Bradbury

1. บทนำ

พันธกิจด้านดนตรีและคริสเตียนเป็นสองส่วนที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ในการศึกษาครั้งนี้จะนำความเข้าใจทั้งสองด้านมาบูรณาการเพื่อนำความรู้ในการใช้บทเพลงเพื่อการเรียนรู้คริสต์ศาสนศาสตร์ผ่านทางงานด้านคริสเตียนศึกษา โดยการศึกษาครั้งนี้จะนำมาบทเพลงของวิลเลียม บี แบริดเบอร์ริมาเป็นหลักในการศึกษา บทเพลงของเขาเป็นต้นกำเนิดบทเพลงรวีวารศึกษาของ ซึ่งเป็นต้นแบบของบทเพลงคริสเตียนในยุคต่อมาและใช้กันอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

บทความนี้ประกอบด้วย 3 ส่วนหลักคือ 1) ที่มาของพันธกิจด้านรวีวารศึกษา ซึ่งเป็นการสำรวจบริบทที่ก่อให้เกิดงานของแบริดเบอร์ริ 2) วิเคราะห์ลักษณะเด่นของบทเพลงโดยใช้หลักการดนตรี และ 3) นำลักษณะเด่นที่ได้จากการวิเคราะห์บทเพลงของแบริดเบอร์ริมาวิเคราะห์โดยใช้หลักการศึกษาศาสตร์เพื่อให้เห็นลักษณะของบทเพลงที่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคริสต์ศาสนศาสตร์ และในตอนสรุปจะนำสิ่งที่ได้จากการศึกษาไปเสนอแนะเป็นแนวทางปฏิบัติในชุมชนคริสเตียน

2. ปรากฏการณ์รวีวารศึกษา (The Sunday School Movement)

เมื่อได้ยินคำว่า “รวีวารศึกษา” (Sunday School) หรือ โรงเรียนวันอาทิตย์ คนส่วนใหญ่อาจจะนึกถึง ภาพของการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเจ้าที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์แก่เด็กๆ ในชั้นเรียนของคริสตจักรในเช้าวันอาทิตย์ หลายคนอาจมองเห็นภาพของครูและเด็ก ๆ ที่กำลังร้องเพลง สรรเสริญพระเจ้าและทำท่าประกอบเพลง ในขณะที่บางคนอาจคิดถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของคริสตจักรที่ตนได้เข้าร่วมเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก เช่น การเข้าค่ายรวีวารศึกษาภาคฤดูร้อน การแสดงละครเนื่องในวันคริสต์มาสหรือวันอีสเตอร์ หรือ การนมัสการพระเจ้าในคริสตจักรเด็ก เป็นต้น

สิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งก็คือ เมื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของรวีวารศึกษา พบว่า แท้จริงแล้ว จุดประสงค์ที่แท้จริงของการก่อตั้งโรงเรียนวันอาทิตย์ หรือ รวีวารศึกษา ในครั้งแรกมิใช่เพื่อสอนเกี่ยวกับศาสนาเป็นหลัก แต่เพื่อสอนเด็กและเยาวชนที่มีฐานะยากจนและด้อยโอกาสทางการศึกษาให้สามารถอ่านออกเขียนได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ปรากฏการณ์รวีวารศึกษา (The Sunday School Movement) ที่ว่านี้ เกิดขึ้นครั้งแรกที่เมือง กลูเชสเตอร์ (Gloucester) ประเทศอังกฤษ ในศตวรรษที่ 18 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม (The Industrial Revolution) ครั้งแรกในประเทศอังกฤษ¹ การปฏิวัติอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดการอพยพของประชาชนจากชนบทมาทำงานทำตามโรงงานต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเมือง จนเกิดปัญหาความแออัดของประชากรในเขตเมือง ก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ มากมายเช่น คุณภาพชีวิตที่ต่ำของคนที่ยากจนรวมกันในชุมชนแออัด การแพร่กระจายของเชื้อโรค ปัญหาด้านสุขอนามัย ปัญหาอาชญากรรม การใช้แรงงานเด็ก การเอารัดเอาเปรียบกัน และการไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาของเด็ก ๆ และเยาวชนที่ติดตามพ่อแม่เข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ เด็กและเยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องทำงานในโรงงานถึง 12 ชั่วโมงต่อวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ดังนั้น วันอาทิตย์จึงเป็นวันเดียวที่พวกเขาจะได้หยุดพักจากการงาน นอกจากเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาแล้ว พวกเขาแทบจะไม่มีโอกาสได้ไปโบสถ์ และได้รับการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรมเลย²

ประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้ผู้นำคริสตจักรและคริสตชนในคริสตจักรท้องถิ่นหลายแห่ง ในประเทศอังกฤษในเวลานั้นหาวิธีการที่จะเข้ามาอภิบาลและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กและเยาวชน เหล่านี้ ปรากฏการณ์รวีวารศึกษาเกิดขึ้นครั้งแรกโดยการริเริ่มของ ชายที่ชื่อว่า โรเบิร์ต ไรเคส (Robert Raikes, ค.ศ.1736 - 1811) ที่เมือง กลูเชสเตอร์ (Gloucester) ประเทศอังกฤษ ในปี.ศ. 1780 นอกจากจะเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ชื่อ *The Gloucester Journal* แล้ว ไรเคสยังเป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคม และเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งมากคนหนึ่ง เขาได้เชิญชวนให้เด็กและเยาวชนอายุตั้งแต่ 6-14 ปี มารวมกันในวันเรียน ทุกวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 10 โมงเช้าไปจนถึง 5 โมงเย็น เพื่อรับการสอนให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้และรับการปลูกฝังทางด้านจริยธรรม โดยผ่านทางพระคริสตธรรมคัมภีร์ และชุดคำถามและคำตอบที่ใช้ในการสอนถึงหลัก

¹ การปฏิวัติอุตสาหกรรมเกิดครั้งแรกในประเทศอังกฤษราวคริสต์ศตวรรษที่ 18 และได้แผ่ขยายไปยังประเทศตะวันตกอื่น ๆ ทั่วโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรมนับเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อระบบการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของมนุษยชาติทั่วโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรมเริ่มต้นที่อังกฤษเพราะอังกฤษเป็นประเทศที่มีปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน เช่น ทุน วัตถุดิบ แรงงาน และตลาดทางการค้า เป็นต้น

² Kevin E. Lawson, “Historical Foundations of Christian Education,” in *Introducing Christian Education Foundations for the Twenty-first Century*, ed. Michael J. Anthony (Grand Rapids, Michigan: Baker Academic, 2001), 22-23.

ความเชื่อคริสเตียน (catechism) และบทเพลง คำอธิษฐาน และการเข้าร่วมนมัสการพระเจ้า โดยตั้งชื่อการเรียนการสอน ในลักษณะนี้ว่า รวีวารศึกษา หรือ โรงเรียนวันอาทิตย์นั่นเอง โดยการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างเข้มงวดและเน้นการฝึก ระเบียบวินัย ส่วนคณะครูซึ่งเป็นฆราวาสที่เข้ามาสอนก็ได้รับเงินค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม³

ในตอนแรกพันธกิจของไรเคชไม่ได้รับการสนับสนุนจากคริสตจักรหลายแห่งและชุมชนเท่าที่ควร ด้วยเกรงว่าการเปิด ประตูลูกศิษย์ให้กับชนชั้นแรงงานที่ไร้การศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมนั้นเป็นการกระทำที่ เสี่ยงเกินไป และการทำงานในวันสะ บาโต (วันอาทิตย์) นั้นเป็นการไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ด้วยการสนับสนุนของบรรดาคริสตชนที่เป็นนักธุรกิจหลายคน และศิษยาภิบาลคริสตจักรของไรเคช ชื่อ โทมัส สต็อก (Thomas Stock, ค.ศ.1750 - 1803) ที่ร่วมในการฝ่าฟันอุปสรรค นานับประการและร่วมดำเนินพันธกิจนี้กับไรเคชอย่างแข็งขัน จึงทำให้พันธกิจรวีวารศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีและเกิดผลอย่าง มากมาย⁴ อิทธิพลของไรเคชและคณะทำงาน ต่องานรวีวารศึกษาไม่ได้สิ้นสุดลงแค่เกาะอังกฤษเท่านั้น ชาวความสำเร็จของ งานพันธกิจใหม่นี้ได้แพร่หลาย ออกไปในหลายประเทศในทวีปยุโรปและอเมริกาเหนือ และต่อมาก็ขยายไปสู่ ประเทศต่างๆ ใน ทวีปเอเชีย และทวีปต่าง ๆ ทั่วโลกที่พระกิตติคุณแผ่ขยายไปถึง

จากปรากฏการณ์รวีวารศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นอัตลักษณ์ 4 ประการของพันธกิจรวี วารศึกษา คือ 1) เป็นการนำพระกิตติคุณที่เป็นองค์รวม (Holistic Gospel) ไปยังทั้งคนที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียน 2) คำสอนในชั้นเรียนรวีวารศึกษามีรากฐาน มาจากพระวจนะของพระเจ้า 3) รวีวารศึกษามีเป้าหมายในการประกาศพระกิตติ คุณแก่คนยังไม่รู้จักพระเจ้า คนหลงหาย เช่นเดียวกับการสอนผู้ที่เป็นคริสเตียนแล้วให้เติบโตขึ้นในความเชื่อ ดังนั้นบทเพลง และเนื้อหาการสอนจะต้องเข้าใจง่าย เป็นการนำพระคำของพระเจ้า

3. วิลเลียม บี แบรดเบอรี และบทเพลงรวีวารศึกษา (William B. Bradbury and Sunday School Songs)

ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของปรากฏการณ์รวีวารศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 คือบท เพลงรวีวารศึกษา (Sunday School Songs) บุคคลที่ถือได้ว่าเป็นผู้ให้กำเนิดบทเพลงรวีวารศึกษา และเป็นผู้ทำให้บทเพลงรวี วารศึกษานี้เกิดความนิยมในวงกว้างคือ วิลเลียม บี แบรดเบอรี (William B. Bradbury, ค.ศ. 1816 - 1868) ผู้ซึ่งได้รับการยก ย่องว่าเป็นผู้บุกเบิกดนตรีสำหรับเด็กทั้งในคริสตจักรและดนตรีศึกษาในโรงเรียนทั่วไป⁵ แบรดเบอรีเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาด้าน ดนตรีเป็นอย่างดีจากโรงเรียนดนตรีบอสตัน (Boston Academy of Music) และเป็นนักเรียนของ ลอเวลล์ เมสัน (Lowell Mason, ค.ศ.1792 - 1872) ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งวงการดนตรีศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้แบ รดเบอรียังมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ด้านดนตรีเพิ่มเติมที่ทวีปยุโรป ในเมืองไลพ์ซิก (Leipzig) ประเทศเยอรมันนีอีกด้วย แบ รดเบอรีมีผลงานด้านดนตรีอย่างมากนอกจากการทำหน้าที่เป็นผู้บรรเลงออร์แกนและอยู่ในคณะนักร้องประสานเสียง ประจำคริสตจักรแล้ว ท่านยังสอนดนตรีในโรงเรียน และสอนในชั้นเรียนร้องเพลงสำหรับบุคคลทั่วไปในเมืองบอสตัน โดย ร่วมงานกับลอเวลล์ เมสัน และโทมัส แฮสติง (Thomas Hastings, ค.ศ.1784 - 1872) จนทำให้ดนตรีศึกษาในประเทศสหรัฐ อเมริกาได้รับการพัฒนาอย่างมาก ถึงอย่างไรก็ตามผลงานด้านดนตรีที่สำคัญที่สุดของแบรดเบอรีคือ การตีพิมพ์บทเพลงที่ใช้ สำหรับประกอบการเรียนรวีวารศึกษาที่ประพันธ์โดยแบรดเบอรีเอง ทั้งบทเพลงที่ใช้ในคริสตจักรและบทเพลงทั่วไปมากกว่า 70 ชุด อาทิเช่น *The Young Choir* (1841) *The Psalmist* (1844) *The Choralist* (1847) *The Golden Chain* (1861) และ *Devotional Hymn and Tune Book* (1864) เป็นต้น

บทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรินั้นนอกจากจะมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในรวีวารศึกษาแล้วยังถือได้ว่า มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อพัฒนาการของดนตรีคริสตจักร ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของบทเพลงกอสเปล (Gospel Songs) ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในศตวรรษที่ 19 และพัฒนาไปจนกระทั่งเป็นบทเพลงคริสเตียนร่วมสมัย (Contemporary Christian Music) ถึงอย่างไรก็ตามบทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีมิได้ถูกลบเลือนไปตามกาลเวลา แต่ตลอดทุกช่วง ประวัติศาสตร์ของคริสตจักร บทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรียังคงปรากฏให้เห็นกันอยู่เรื่อยมา และใช้กันอย่างกว้างขวาง ในคริสตจักร ซึ่งมีได้ถูกจำกัดเพียงแคในชั้นเรียนรวีวารศึกษาเท่านั้น และสามารถกล่าวได้ว่าหนังสือเพลงนมัสการของทุกคณะ

³ Ibid.

⁴ Elmer L. Towns, *ทำอย่างไรให้รวีวารศึกษาเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ*, แปลโดย เรวตี วามนัฐจินดา (กรุงเทพฯ: สถาบันรวีวารศึกษาในประเทศไทย, 2000), 133-135.

⁵ Richard J. Stanislaw and Donald P. Hustad, *Companion to The Worshipping Church* (Illinois, U.S.A.: Hope Publishing Company, 1993), 213.

นิกายเกือบทุกเล่มจะมีเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีปรากฏอยู่ในหนังสือ *เพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุงใหม่ ค.ศ.2014* หนังสือเพลงนมัสการภาษาไทยซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไปในคริสตจักรที่สังกัดอยู่ในสภาคริสตจักรในประเทศไทยปรากฏทั้งสิ้น 5 บท เพลง คือ เพลงไทยนมัสการบทที่ 105 “พระเยซูคริสต์ทรงนำข้าเดิน” บทที่ 109 “พระเยซูรักฉันรู้แน่” บทที่ 133 “อย่างตัวข้านี้โลหิตพระองค์” บทที่ 171 “เมื่ออธิษฐานนมัสการ” บทที่ 177 “ขอท่านตั้งผู้เลี้ยงแกะจงข้า” และ บทที่ 263 “หลับไปในพระเยซูมีพร” ถึงแม้ว่าเนื้อเพลงของบทเพลงเหล่านี้มิได้ประพันธ์ขึ้นโดยแบรดเบอรี แต่ยังคงสามารถกล่าวได้ว่าบทเพลงเหล่านี้เป็นบทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรี เนื่องจากท่านเป็นผู้ประพันธ์ทำนองให้แก่เนื้อเพลงดังกล่าวและตีพิมพ์เผยแพร่บทเพลงเหล่านี้จนได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และตามหลักการของกีวินิพนธ์แล้ว เพลงนมัสการ (Hymns) ถูกจัดอยู่ในประเภท บทกวีเลอสิก (Lyric Poetry) กล่าวคือ บทโคลงกลอนซึ่งเป็นเนื้อเพลงนั้น ต้องถูกใส่ทำนองเพื่อการขับร้อง จึงจะถือได้ว่าบทกวีนั้นสมบูรณ์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือแบรดเบอรีเป็นผู้ทำให้บทโคลงกลอนเหล่านี้มีชีวิต และเป็นบทเพลงอย่างสมบูรณ์แบบนั่นเอง

4. บทวิเคราะห์องค์ประกอบด้านดนตรีของบทเพลงรวีวารศึกษา

จอห์น ออกาสซาเปียน (John Ogasapian, ค.ศ.1941 - ค.ศ.2005) นักวิชาการด้านประวัติศาสตร์ดนตรีได้อธิบายถึงลักษณะทางดนตรีในบทเพลงของวิลเลียม แบรดเบอรี ว่าเป็นบทเพลงที่เรียบง่ายแสดงออกถึงหลักศาสนาและคำสอนที่ไม่สลับซับซ้อน ใช้คำที่ตรงไปตรงมา จับคู่กับทำนองที่เข้าถึงได้ง่ายต่อการขับร้อง เสียงประสานก็เรียบง่าย และมีจังหวะจะโคนง่ายต่อการจดจำ สันนิษฐานว่าลักษณะทางดนตรีของบทเพลงรวีวารศึกษานี้ น่าจะมีต้นแบบมาจากบทเพลงตลาด (Popular Music) ในศตวรรษที่ 19 ที่เรียกว่า เพลงพาร์เลอะ (Parlor Songs) ซึ่งเป็นเพลงประเภทหนึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในชนชั้นกลางในชุมชนเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้น ด้วยลักษณะทางดนตรีที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่ายเช่นนี้ บทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีจึงได้รับความนิยมในการใช้ในกลุ่มอธิษฐานระหว่างวันและ วาย เอ็ม ซี เอ (YMCA) ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนเมืองช่วงการฟื้นฟูใหญ่ครั้งที่ 2 ของประเทศสหรัฐอเมริกา⁶ และจนถึงปัจจุบันคริสตชนยังคงนิยมใช้บทเพลงของท่าน ทั้งในการนมัสการและพันธกิจต่างๆของคริสตจักรในคณะนิกายต่างๆอย่างกว้างขวาง

4.1 คีตลักษณ์ (Form)

ลักษณะดนตรีของบทเพลงรวีวารศึกษา ถือว่าได้ว่าคีตลักษณ์หรือรูปแบบการประพันธ์เป็นลักษณะที่โดดเด่นของบทเพลงรวีวารศึกษาอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่อนร้องรับ (Refrain) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในพัฒนาการของเพลงกอสเปล และเพลงคริสเตียนร่วมสมัย บทเพลงรวีวารศึกษาเป็นคีตลักษณ์สองตอน (Binary Form)⁷ กล่าวคือ มีรูปแบบการประพันธ์เพลงที่มีสองตอน คือตอน A และ B โดยแต่ละตอนนั้นมีการนำเสนอแนวคิดที่สมบูรณ์ ถึงอย่างไรก็ตามบทเพลงรวีวารศึกษานั้นมีลักษณะเหมือนกับเพลงนมัสการประเภทอื่นๆ คือเนื้อร้องในแต่ละข้อ (Stanza) ถูกออกแบบมาให้สามารถร้องกับทำนองเดียวกันทั้งหมด (Strophic in Design) แต่สิ่งที่เป็นลักษณะเด่นของบทเพลงรวีวารศึกษานั้นคือ ตอน B ของเพลงซึ่งบ่อยครั้งเป็นท่อนร้องรับ กล่าวคือเป็นเนื้อเพลงชุดเดียวที่ร้องร่วมกับแต่ละข้อโดยไม่เปลี่ยนแปลงเนื้อเพลงไปตามข้อนั้นๆ (ตัวอย่างที่ 1) ถึงแม้ว่าบทเพลงรวีวารศึกษาของแบรดเบอรีจะไม่มีท่อนร้องรับทุกเพลงแต่ก็พบได้บ่อยครั้งจนเป็นลักษณะเด่น ต่างจากเพลงนมัสการมาตรฐานที่ใช้กันโดยทั่วไปในสมัยนั้น เช่น เพลงนมัสการของ ไอแซก วัตส์ (Isaac Watts, ค.ศ.1674 - ค.ศ.1748) หรือ ชาลส์ เวสลีย์ (Charles Wesley, ค.ศ.1707 - ค.ศ.1788) ที่พบได้ไม่บ่อยในการใช้ท่อนร้องรับประกอบกับข้อต่างๆในบทเพลง

⁶ John Ogasapian, *Church Music in America* (Georgia, U.S.A: Mercer University Press, 2007), 183 – 187.

⁷ ณัฏชา โสคติยานุรักษ์, พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543), 24.

ตัวอย่างที่ 1 การวิเคราะห์คีตลักษณ์ของเพลง “พระเยซูคริสต์ทรงนำข้าเดิน” (ทำนอง HE LEADETH ME) จากเพลงไทย นมัสการฉบับปรับปรุงใหม่ ค.ศ.2014 บทที่ 105 แสดงถึงคีตลักษณ์สองตอน โดยประกอบด้วย ข้อ 3 ข้อ (3 Stanzas) และ ร้องรับ (Refrain) ประกอบในทุกๆข้อ

ท่อน A ข้อ(Stanzas)

1.พระ เย ชู คริสต์ ทรง นำ ข้า เดิน มี สุข จำ เร็ว ถ้อย คำ โลม ใจ ข้า อยู่ ที่ ไต จะ
 2.เมื่อ ครา ข้า อยู่ แตน ตง พง ที เมื่อ ครา อยู่ ที่ แมก ไม่ รื่น รมย์ ใน น้ำ สงบ ทะ
 3.พระ องค์ เจ้า ข้า ข้า ยึด พระ องค์ มี ใจ มั่น คง ไม่ พร่า โศ กา มุ่ง มอง อะ ไร สุข

ท่อน B ร้องรับ(Refrain)

ทำ อะ ไร พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้า ดำ เนิน พระ องค์ นำ ข้า พระ องค์ นำ หน้า พระ
 เล คสั้น ลม พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้า ดำ เนิน
 ใจ หมัก หนา พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้า ดำ เนิน

หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้า เดิน ไป ข้า จะ เป็น คิษย์ ชื่อ
 สัตย์ เลื่อมใส พระ หัตถ์ พระ องค์ โอบ ข้า ดำ เนิน

4.2 ทำนอง (Melody)

ดังที่ได้เกริ่นไปแล้วว่าทำนองของบทเพลงรวีวารศึกษานั้นเรียบง่าย ทั้งการเรียงระดับเสียงของโน้ต และรูปแบบของจังหวะ โดยทั่วไปพบว่าไม่มีการใช้โน้ตนอกคอร์ดมากนัก โน้ตนอกคอร์ดที่ใช้เป็นโน้ตผ่าน (Passing Note) และโน้ตเสริม (Auxiliary Note) ซึ่งปรากฏในจังหวะยกและไม่ปรากฏในจังหวะเน้นของเพลง โดยทั่วไปโน้ตต่างๆจะเรียงกันตามระดับเสียงของบันไดเสียงตามกฎแจเสียงของเพลงในโหมดเมเจอร์ (Major Mode) มีโน้ตกระโดดบ่อยครั้ง แต่ไม่มีการกระโดดในช่วงที่กว้างโดยทั่วไปเป็นคู่สามหรือคู่สี่ซึ่งอยู่ในคอร์ดตามเสียงประสาน จังหวะของทำนองไม่มีความซับซ้อน เน้นที่รูปแบบของจังหวะที่ซ้ำๆ

อาจกล่าวได้ว่าทำนองของบทเพลงรวีวารศึกษา สามารถใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ประเภทของทำนองเพลงนมัสการวิคตอเรียน (Victorian Hymnody) ซึ่งเป็นเพลงนมัสการที่ปรากฏเป็นที่นิยมในประเทศอังกฤษในศตวรรษที่ 19 มีพัฒนาการมาจากเพลงตลาดในสมัยนั้น ซึ่งทำให้ลักษณะของทำนองเพลงรวีวารศึกษาและทำนองเพลงนมัสการวิคตอเรียนนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างมาก ทำนองสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ 1) ทำนองนิ่ง (Static) คือทำนองมีการเคลื่อนไหวไม่มากและจะเน้นย้ำอยู่ที่โน้ตเดิมเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีการกระโดดของทำนองในช่วงระยะที่กว้าง และ 2) ทำนองกระโดด (Athletic) คือทำนองที่มีการเคลื่อนไหวค่อนข้างมาก มีการกระโดดในช่วงระยะที่กว้าง⁸ ถึงอย่างไรก็ตามพบว่ามีการใช้รูปแบบของทำนองทั้งสองประเภทในบทเพลงรวีวารศึกษา ซึ่งสามารถช่วยในการสื่อสารความหมายของเนื้อเพลงได้เป็นอย่างดี เช่น เพลงไทย นมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 109 “พระเยซูคริสต์ฉันรู้แน่” ปรากฏทำนองนิ่งในข้อ (Stanza) หลักของทำนองนั้นจะย้ำอยู่ที่โน้ตตัวที่ 5 ของบันไดเสียง หรือ โดมิแนนท์ (Dominant) ซึ่งสามารถถ่ายทอดความหมายจากคำในเนื้อร้องได้หลายคำ เนื่องจากโน้ตที่ซ้ำและเคลื่อนไหวไม่มากนัก ทำให้ง่ายต่อการร้องและจดจำที่คำในเนื้อเพลง นอกจากนี้ยังปรากฏทำนองกระโดดในร้องรับ ซึ่งมีการเคลื่อนไหวของทำนองมาก แต่คำในเนื้อร้องนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก จึงสามารถจดจำไปที่อารมณ์ความรู้สึกของท่วงทำนองได้อย่างดี (ตัวอย่างที่ 2)

⁸ William J. Reynolds and Milburn Price, *A Survey of Christian Hymnody*, 5th ed., edited by David W. Music and Milburn Price (Illinois, U.S.A.: Hope Publishing Company, 2010), 98 – 99.

ตัวอย่างที่ 2 “พระเยซูรักฉันรู้แน่” ทำนอง JESUS LOVES ME หรือ CHINA จาก เพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 109

ข้อ (Stanza)

1. พระ เย ชู รัก ฉัน รู้ แน่ พระ คัม กิร์ มี สอนไว้ แท้ แม่ ตัว ฉัน นั้น อ่อน หย่อน แรง

ร้องรับ (Refrain)

แต่ พระ คริสต์ ทรง ฤทธิ์ เข้ม แข็ง พระ เย ชู รัก ฉัน พระ เย ชู

รัก ฉัน พระ คัม กิร์ สั่ง สอน จึง รู้ ตั้ง นั้น แน่ นอน

4.3 เสียงประสาน (Harmony)

โครงสร้างของเสียงประสานโดยทั่วไปของบทเพลงรวีสารศึกษานั้นมีลักษณะที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน โดยมากเป็นคอร์ดโทนิค ซับโดมิแนนท์ และโดมิแนนท์ (I IV V) มีการใช้คอร์ดอื่นๆบ้างแต่ไม่ใช่คอร์ดหลักในโครงสร้างเสียงประสาน น้อยครั้งมากที่จะปรากฏคอร์ดระดับที่สอง (Secondary Chord) และคอร์ดยืม (Borrowed Chord) ถึงอย่างไรก็ตามลักษณะที่โดดเด่นของเสียงประสานในบทเพลงรวีสารศึกษาที่แตกต่างจากทำนองเพลงนมัสการมาตรฐานที่ปรากฏในคริสตจักรสมัยนั้น คือเสียงประสานของเพลงรวีสารศึกษานั้นมีการเปลี่ยนจังหวะเสียงประสานช้า (Slow Harmonic Rhythm) ซึ่งแตกต่างจากเสียงประสานของทำนองเพลงนมัสการมาตรฐานที่เสียงประสานนั้นแทบจะเปลี่ยนทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนระดับเสียงของทำนอง แต่ในกรณีของบทเพลงรวีสารศึกษาเสียงประสานจะไม่เปลี่ยนบ่อยถึงแม้จะมีการเปลี่ยนระดับเสียงก็ตาม ซึ่งก็สอดคล้องกับท่วงทำนองที่ดำเนินไปตามโน้ตทริยแอด (Triad) ในเสียงประสาน (ตัวอย่างที่ 3 และ 4)

ตัวอย่างที่ 3 โครงสร้างเสียงประสานของ “พระเยซูรักฉันรู้แน่” ทำนอง JESUS LOVES ME หรือ CHINA จาก เพลงไทยนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 109 แสดงถึงความเรียบง่ายของการดำเนินเสียงประสาน และการเปลี่ยนจังหวะเสียงประสานที่ช้าของบทเพลงรวีสารศึกษา

I IV I IV I IV I V I IV I V I

ตัวอย่างที่ 4 โครงสร้างเสียงประสานของ “องค์พระเจ้าอวยพรผู้เผยพระวาจา” ทำนอง TOULON จาก เพลงไทยนมัสการ ฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 บทที่ 243 แสดงถึงการดำเนินเสียงประสานในเพลงนมัสการมาตรฐานที่ซับซ้อนกว่าบทเพลงรวีวารศึกษา

The image shows three staves of musical notation in treble clef, 4/4 time. Below each staff are Roman numeral chord symbols. The first staff has 10 measures with chords: I, V, I, IV, I, V⁷, vi, IV, V, I, I, IV, V, IV, V, V⁷, I, ii, vi. The second staff has 10 measures with chords: V, V, I, V, I, V, ii, V/V, V. The third staff has 10 measures with chords: I, V⁷, vi, V/vi, vi, V, IV, I, V⁷, I.

4.4 เนื้อเพลง (Text)

ดังที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้แล้วว่าบทเพลงรวีวารศึกษานั้นแบ่งเป็นหลายข้อ (Stanza) โดยซับซ้อนกับทำนองเดียวกันทั้งหมด โดยมากทำนองที่ใช้กับเนื้อเพลงจะเป็นทำนองเฉพาะที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับเนื้อเพลงนั้นๆ (Proper Tune) การจับคู่กันระหว่างเนื้อร้องกับทำนองนั้นโดยมากเป็นการจับหนึ่งคำต่อหนึ่งเสียง (Syllabic) ไม่ค่อยพบเห็นการเอื้อนในเพลงรวีวารศึกษา การร้องหนึ่งคำต่อหนึ่งเสียงนี้ช่วยในการฝึกทำนองและการจดจำเนื้อเพลงได้อย่างดี ลักษณะของเนื้อเพลงจะใช้คำง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในรวีวารศึกษาที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื้อเพลงโดยภาพรวมมีเนื้อหาที่เป็นลักษณะอัตนัย (Subjective) ที่มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์ส่วนบุคคลที่มีต่อพระเจ้าจึงพบเห็นการใช้สรรพนามบุคคลที่หนึ่งอยู่บ่อยครั้งในเนื้อเพลง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นไปที่หลักศาสนาและคำสอนเพียงเรื่องเดียว โดยมีท่อนร้องรับช่วยเสริมในการสรุปแนวคิดด้านศาสนาหรือคำสอนที่อยู่ในข้อของเนื้อเพลง ซึ่งก่อนการกำเนิดบทเพลงรวีวารศึกษาเนื้อเพลงนมัสการมาตรฐานอื่นๆ ดังเช่น เพลงนมัสการของไอแซก วัตส์ บ่อยครั้งพบว่าจะสอดแทรกหลักศาสนาและคำสอนที่หลากหลายภายในหนึ่งบทเพลง และมีลักษณะที่ค่อนข้างเป็นปรนัย (Objective) คือมุ่งเน้นไปที่หลักศาสนาและคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีการแสดงออกถึงประสบการณ์ส่วนบุคคลมากนัก จึงกล่าวได้ว่าลักษณะของเนื้อเพลงที่เรียบง่าย เน้นไปที่ศาสนาและคำสอนเพียงเรื่องเดียว และความเป็นอัตนัยของเนื้อเพลงเป็นสิ่งที่โดดเด่นอย่างมาก และเป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการเพลงนมัสการสมัยใหม่ซึ่งมีลักษณะของเนื้อเพลงในรูปแบบเดียวกัน

5. องค์ประกอบด้านดนตรีที่ส่งเสริมการเรียนรู้คริสตศาสนา

ส่วนแรกของบทความนี้ได้นำเสนอลักษณะเด่นในบทเพลงของแบรดเบอรี ซึ่งลักษณะดังกล่าวปรากฏให้เห็นอยู่ในบทเพลงที่ใช้ในคริสตจักรจนถึงปัจจุบัน จากการวิเคราะห์บทเพลงโดยใช้หลักการวิเคราะห์ด้านดนตรี เพลงของแบรดเบอรีประกอบด้วยลักษณะเด่นอันเป็นองค์ประกอบ 4 ประการคือ 1) คีตลักษณ์ 2) ทำนอง 3) เสียงประสาน และ 4) เนื้อเพลง

ตอนที่สองของบทความนี้จะศึกษาต่อเนื่องจากตอนที่แล้วโดยนำลักษณะหรือองค์ประกอบหลักที่ได้จากการวิเคราะห์บทเพลงของแบรดเบอรี โดยเลือกมาสององค์ประกอบหลักคือทำนองและเนื้อเพลง แล้วนำมาเชื่อมโยงเข้ากับพันธกิจด้านคริสตศาสนา โดยเป็นการทำความเข้าใจว่าทำนองและเนื้อร้องมีอิทธิพลในแง่การศึกษาคริสตศาสนาอย่างไรโดยใช้หลักการและทฤษฎีด้านการศึกษามาเป็นกรอบแนวคิด หรืออีกนัยหนึ่งคือการวิเคราะห์ว่าบทเพลงดังกล่าวทำให้ผู้ขับร้องและผู้ฟังบทเพลง (ต่อไปนี้จะรวมเรียกว่า “ผู้รับ”) ได้เรียนรู้ความจริงและศาสนาศาสตร์คริสเตียนอย่างไร จุดประสงค์ของการศึกษาก็เพื่ออธิบายลักษณะของบทเพลงคริสเตียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านจิตวิญญาณ และเพื่อนำไปสู่อุทิศเสนอแนะในการใช้เพลงในชุมชนคริสเตียน

5.1 ทำนอง (Tune)

เพลงของแบรดเบอรีและเพลงอื่นๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากเขามีทำนองเรียบง่าย ทำนองในที่นี้รวมถึงระดับเสียงและจังหวะ นอกจากนี้ยังพบว่าจังหวะของบทเพลงเป็นจังหวะที่ซ้ำๆ และมีทำนองหนึ่ง มีการเคลื่อนไหวของระดับเสียงไม่มาก การที่โน้ตซ้ำและเคลื่อนไหวไม่มากทำให้ง่ายต่อการร้องและช่วยให้สามารถจดจำที่เนื้อร้องได้ดีกว่าบทเพลงที่มีระดับเสียงแตกต่างกันมาก นอกจากเพลงของแบรดเบอรีแล้ว เมื่อศึกษาบทเพลงทางศาสนาโดยทั่วไป การซ้ำเป็นลักษณะร่วมที่ปรากฏอยู่ในเกือบทุกศาสนา เช่น เทเซ่ บทสวดมนต์ในพุทธศาสนา เป็นต้น

ทำนองและจังหวะที่ซ้ำและเรียบง่ายช่วยให้ง่ายต่อการจดจำและจดจำทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาชิ้นหนึ่ง⁹ บอกเล่าประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณและจุดหักเหการดำเนินชีวิตว่ามาจากบทเพลงที่พวกเขาเคยได้ยินและร้องจนคุ้นเคยในอดีต และเมื่อผ่านประสบการณ์หรือเหตุการณ์บางอย่าง บทเพลงที่เกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นก็ผุดขึ้นมาในความคิด เมื่อผ่านการใคร่ครวญและไตร่ตรองก็นำไปสู่ปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการปลอบโยนหนุนน้ำใจ เข้าใจสถานการณ์และปัญหาดีขึ้น มีมุมมองชีวิตและพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น หรือเป็นการตอบสนองที่เป็นการกระทำที่เชื่อฟังคำสอน ในแง่นี้ ทำนองและจังหวะเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อความจำ

ประสบการณ์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ในเรื่องการเก็บข้อมูล (Retention Theory)¹⁰ ซึ่งบอกว่าการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดเก็บข้อมูลและเรียกข้อมูลกลับคืนมา รวมถึงรูปแบบและความถี่ของข้อมูลที่ช่วยทำให้การจัดเก็บและเรียกกลับคืนง่ายขึ้น จะเห็นได้ว่าลักษณะบทเพลงของแบรดเบอรีที่มีทำนองซ้ำบ่อยครั้งอันเป็นการตอกย้ำจำได้ และสามารถก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ในอนาคตเมื่อสามารถเรียกบทเรียนที่ได้จากเพลงกลับคืนมาได้จากความจำ การซ้ำของส่วนหรือท่อนของบทเพลงในส่วนของทำนอง โดยเฉพาะเพลงที่มีทำนองเรียบง่ายเป็นเครื่องมือช่วยนำไปสู่การจดจำเนื้อหาของเพลงได้ดีขึ้น และเมื่อผู้รับสามารถจดจำเนื้อหาของบทเพลงได้ก็จะเปิดโอกาสที่จะนำไปสู่ความเข้าใจความจริงของพระเจ้าที่ลึกซึ้งและการก่อตัวของศาสนศาสตร์ได้มากขึ้นในภายหลัง

นอกจากนี้ทำนองเพลงยังมีอิทธิพลในแง่อารมณ์ความรู้สึก (affective dimension) ทำนองมีส่วนสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือตอบสนองด้านอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงชีวิตที่แท้จริงจะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากมิติด้านอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติ¹¹ เหตุผลที่ทำนองเพลงสามารถมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้รับก็เพราะ ทำนองช่วยให้คนเปิดรับเนื้อหาหรือสารของเพลง หากคนมีทัศนคติลบต่อทำนองเพลง เนื้อหาที่จะไม่เป็นที่ยอมรับด้วย หากคนมีทัศนคติบวกต่อทำนองเพลง (รวมถึงเนื้อร้อง) คนก็จะเปิดรับเนื้อหาและสารที่อยู่ในเพลง หากคนมีทัศนคติที่ดีต่อทำนองเพลงแต่ไม่ฟังพอฟังในเนื้อร้อง เพลงนั้นก็ยังคงจะเป็นที่ยอมรับและถูกนำมาใช้ ซึ่งจะเป็นโอกาสในการเปิดรับเนื้อหาของเพลงได้เข้ามามีอิทธิพลต่อความคิดได้ในภายหลัง¹² ในกรณีบทเพลงของแบรดเบอรี ทำนองหนึ่งและเรียบง่ายสอดคล้องกับเสียงประสานที่ไม่ซับซ้อนทำให้เข้าถึงผู้คนได้อย่างเป็นกลาง และทำให้บทเพลงของเขายังเป็นที่นิยมอยู่ทุกยุคทุกสมัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทำนองของบทเพลงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อทั้งความคิดและอารมณ์ ในตอนต่อไปจะได้สำรวจองค์ประกอบอีกประการหนึ่งของบทเพลง คือเนื้อเพลงว่ามีความสำคัญอย่างไรต่อทั้งผู้ร้องและผู้ฟัง

5.2 เนื้อเพลง (Text)

ดังที่บทวิเคราะห์ในส่วนแรกได้กล่าวไว้ว่า เนื้อเพลงของแบรดเบอรีมีลักษณะเด่นคือ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เน้นศาสนศาสตร์หรือคำสอนเพียงเรื่องเดียว และมีความเป็นอัตนัย

⁹ Sakunee Kriangchaiporn, "The Role of Meditation in Spiritual Learning for Christian Discipleship in Thailand" PhD diss., Biola University, CA, 2015, (3706102).

¹⁰ *Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice* (Amityville, NY: Baywood Pub. Co., 1900).

¹¹ Paul G. Hiebert, *Transforming Worldviews: An Anthropological Understanding of How People Change* (Grand Rapids, Mich: Baker Academic, 2008).

¹² Roberta Rose King, *Pathways in Christian Music Communication: The Case of the Senufo of Côte D'Ivoire* (Eugene, Or: Pickwick Publications, 2009).

5.2.1 ภาษาที่เข้าใจง่าย

ความเข้าใจในระดับภาษาจะนำไปสู่ความเข้าใจในระดับแนวคิด เบนจามิน บลูมเสนอทฤษฎีของเขาซึ่งอธิบายระดับชั้นความสามารถในการเรียนรู้¹³ โดยชั้นแรกสุดของการเรียนรู้คือ

- 1) ความรู้ ความจำ – เป็นชั้นแรกสุดของการเรียนรู้สิ่งต่างๆ
- 2) ความเข้าใจ – คือการจับความหมายจากสิ่งที่รู้ สามารถอธิบายได้
- 3) การนำไปใช้ – คือการนำความเข้าใจที่ได้ไปใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ใหม่ สามารถแก้ปัญหาได้
- 4) การวิเคราะห์ – รู้ว่าสิ่งที่รู้และทำมีจุดแข็งและจุดอ่อนอย่างไร สามารถโต้แย้งและให้เหตุผลในสิ่งที่ตนเชื่อ
- 5) การสังเคราะห์ – สามารถรวบรวมความคิดเห็นและความเชื่อได้ เชื่อมโยงระหว่างความรู้ความเชื่อได้
- 6) การประเมินค่า – ตัดสินใจ พิจารณาที่จะปรับเปลี่ยนสิ่งที่เชื่ออยู่เดิม แล้วไปเชื่อในสิ่งใหม่

จากลำดับชั้นของความรู้ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ความรู้เป็นฐานเริ่มต้นของการนำไปสู่การเติบโตในความเชื่อ การเรียนรู้ที่ดีตั้งแต่แรกย่อมนำไปสู่กระบวนการที่ดีด้วย เช่นเดียวกับแนวคิดที่สามารถหยั่งรากลึกได้มาจากภาษาที่สื่อแล้วเข้าใจได้

5.2.2 เน้นศาสนศาสตร์หรือคำสอนเพียงเรื่องเดียว

โดยมีท่อนร้องรับเป็นจุดศูนย์กลางของเพลงคือการสรุปแนวคิดด้านศาสนศาสตร์หรือคำสอนโดยรวมที่อยู่ในบทเพลง ลักษณะดังกล่าวในบทเพลงของแบรดเบอรีสะท้อนจุดประสงค์การเทศนาสั่งสอน คือการเปลี่ยนแปลงชีวิต (transformation) ไม่ใช่แค่การเพียงส่งผ่านข้อมูล (information) แอนดี สแตนลีย์ นักเทศน์คนสำคัญในศตวรรษที่ 21 ให้ความเห็นด้านการเทศนาว่า การนำเสนอเนื้อหาควรเป็นประเด็นเดียว ทั้งบทเรียนควรมุ่งไปที่ประเด็นนี้ เขาเห็นว่า หากให้ข้อมูลมากเกินไปจะจดจำได้ คนก็จะจำอะไรไม่ได้เลย ฉะนั้น ในการให้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงชีวิตจึงควรมุ่งเน้นและทำให้เนื้อหาแคบลงเหลือเพียงประเด็นเดียว ส่วนที่เหลือเป็นการสนับสนุน ยกตัวอย่าง และช่วยให้คนจดจำได้¹⁴ แนวคิดของสแตนลีย์ในด้านการเทศนาสามารถนำมาใช้กับบทเพลงด้วยเช่นเดียวกัน โดยเพลงของแบรดเบอรีสะท้อนถึงวิธีการนี้ นอกจากนี้สแตนลีย์ยังแนะนำวิธีหนึ่งในการนำเสนอเนื้อหาแบบประเด็นเดียวที่เรียกว่า “Sticky statement” (ประโยคกาว) คือประโยคหลักที่เชื่อมโยงเนื้อหาทั้งหมดของเพลงเข้าด้วยกัน และเป็นประโยคสรุปประเด็นหนึ่งเดียวของบทเพลง เราได้เห็นประโยคกาวอยู่เกือบทุกเพลงของแบรดเบอรี เช่น “พระเยซูคริสต์ทรงนำข้าเดิน” “พระเยซูรักฉันรู้แน่” “องค์พระเจ้าอวยพรผู้เผยพระวาจา” เนื้อหาทั้งหมดของเพลงล้วนมุ่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางคือประโยคดังกล่าวซึ่งเป็นประเด็นหลักของบทเพลง

5.2.3 มีความเป็นอัตนัย

ลักษณะอัตนัยของบทเพลงคือการแสดงออกถึงประสบการณ์ส่วนบุคคลที่มีต่อพระเจ้า โดยสังเกตได้จากการใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง เช่น ข้าพเจ้า ข้าพระองค์ ฉัน เป็นต้น บทบาทของเนื้อร้องที่เป็นอัตนัยช่วยผู้รับในการแสดงประสบการณ์ร่วมกับผู้ประพันธ์ผ่านเนื้อร้อง ผลคือเป็นการเปิดให้ผู้คนได้แสดงออกและถ่ายทอดประสบการณ์ ทัศนคติ มุมมองชีวิตของตนเองออกมาเป็นภาษาพูด นอกจากนี้ยังอาจเป็นการขอบคุณ วิงวอน ทูลขอ บ่งบอกความจำเป็น อุปสรรคและปัญหาของชีวิต อีกทั้งเป็นการสื่อสารในระดับอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละคนผ่านบทเพลงด้วย เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นบทบาทของบทเพลงที่สื่อสารประสบการณ์ส่วนตัวทั้งสิ้น

ความเป็นอัตนัยสำคัญต่อการเรียนรู้ทุกด้าน เนื่องจากเป็นความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงข้อมูลภายนอกเป็นความรู้ภายในตน เป็นการเคลื่อนในระดับความจริงที่ “ร้อง” ไปสู่ความจริงที่ “เชื่อ” (internalization) บทเพลงที่มีความเป็นอัตนัยก่อให้เกิดประโยชน์ในการทำให้บทเพลงไม่เป็นเพียงความเชื่อที่ยอมรับในเชิงหลักการ แต่เป็นการประกาศยืนยันความเชื่อและนำความจริงของบทเพลงเข้ามาเป็นความจริงของตน (personalization)

¹³ Benjamin Samuel Bloom and Anderson W. Lorin, *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's* (Hartlow: Pearson, 2014).

¹⁴ Andy Stanley and Jones Lane, *Communicating for a Change* (Sisters, Or: Multnomah Publishers, 2006).

จากการนำเสนอที่ผ่านมามาดูเห็นได้ว่า องค์ประกอบด้านทำนองและเนื้อร้องในบทเพลงของแบรดเบอรีแสดงให้เห็น บทบาทสำคัญของเพลงคริสเตียนในการก่อรูปความเข้าใจและทัศนคติที่มีต่อตนเอง สังคม และพระเจ้า และได้ชื่อว่าเป็น “Sung Theology” (ศาสนศาสตร์ร้องได้)¹⁵ ซาลิเออร์สได้เล่าว่า ถ้าเขาอยากจะทำให้คนมีความคิดเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร เขาก็จะให้คนบอกเพลงสรรเสริญที่ชื่นชอบ เรื่องนี้อธิบายถึงการที่เนื้อร้องของบทเพลงได้ก่อความเชื่อและกำหนดศาสนศาสตร์แก่ผู้รับ นอกจากนี้ยังสร้างทิศทางให้กับมุมมองและทัศนคติของคนที่มีต่อตนเอง สังคม และพระเจ้าในความคิดของคน เนื่องจากเนื้อเพลงจะสะท้อนความเข้าใจ และตีความหมายพระคริสต์ธรรมคัมภีร์และสื่อสารออกมาเป็นภาษาและคำร้อง เมื่อผู้รับได้รับข้อมูลจากเนื้อเพลงก็เป็นการวางศาสนศาสตร์ลงในความคิดของผู้คน ซึ่งอาจนำไปสู่ความเข้าใจและความเชื่อที่ลึกซึ้งในภายหลังเมื่อผ่านกระบวนการที่เหมาะสมดังที่กล่าวไปแล้วเบื้องต้น จะเห็นถึงกระบวนการรับส่งทางหลักข้อเชื่อและศาสนศาสตร์ระหว่างผู้แต่ง ผู้ฟัง และผู้ร้องบทเพลง

อย่างไรก็ดี บทบาทของเนื้อเพลงในการสร้างศาสนศาสตร์แก่ผู้รับบางครั้งก็เป็นเรื่องท้าทาย ขณะที่เนื้อเพลงสะท้อนความเข้าใจที่ผู้ประพันธ์มีต่อพระคัมภีร์ ขณะเดียวกันก็อาจเป็นการตีความหมายหรือความเข้าใจที่ผิด บิดเบือน หรือคลาดเคลื่อนได้เช่นเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนี้บทเพลงที่มีลักษณะดังกล่าวก็สามารถก่อรูปศาสนศาสตร์ที่ผิดหรือบิดเบือนแก่ผู้ฟังได้ ในช่วงจะท้ายจะเป็นข้อเสนอแนะในการใช้เพลงเพื่อการปลูกฝังความเชื่อในหมู่คริสตชน

6. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์บทเพลงของแบรดเบอรีผ่านหลักการองค์ประกอบทางดนตรีได้พบว่า ลักษณะเด่นในบทเพลงของเขาประกอบด้วย 1) คีตลักษณ์ 2) ทำนอง 3) เสียงประสาน และ 4) เนื้อเพลง และจากการนำองค์ประกอบเหล่านี้มาพิจารณาโดยใช้หลักการด้านการศึกษาพบว่า องค์ประกอบเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำนองและเนื้อร้องมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้และสร้างศาสนศาสตร์ขึ้นกับผู้รับ สิ่งที่ได้ออกจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงสรรเสริญดังต่อไปนี้

- 1) ในระดับผู้นำคริสตจักร โดยเฉพาะพันธกิจด้านคริสเตียนศึกษาและการนมัสการ ควรทำความเข้าใจหน้าที่และบทบาทของดนตรีว่าเป็นมากกว่าความบันเทิงหรือจรรโลงใจ และไม่ใช่ว่าแค่เพียงการแสดงออกในการนมัสการ แต่เป็นการสร้างฐานความคิดและความเข้าใจทางคริสต์ศาสนศาสตร์และมุมมองที่คนมีต่อชีวิตและสังคม ดังนั้นการคัดเลือกบทเพลงเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวจึงต้องพิจารณาทำนองและเนื้อหาควบคู่กันไป
- 2) ในระดับนักดนตรี เรื่องของการเล่นดนตรีประกอบเพลง ให้คำนึงถึงเป้าหมายในการช่วยให้ผู้ร้องสามารถจดจำกับเนื้อหาของบทเพลง ซึ่งอาจหมายถึงการเล่นโน้ตระดับให้น้อยลง ทำเสียงให้ดังขึ้นหรือเบาลงในบางช่วง หรือเปลี่ยนระดับเสียงสูงต่ำ ทั้งหมดนี้เพื่อจุดประสงค์ในการทำให้ที่ประชุมสามารถจดจำอยู่กับเนื้อหาของเพลง มากกว่าผู้เล่นหรือเครื่องดนตรีที่เล่น
- 3) ในระดับสมาชิก ควรเสริมสร้างทักษะด้านการใคร่ครวญบทเรียนและความจริงของพระวจนะผ่านบทเพลง และเรียนรู้ที่จะร้องและฟังด้วยความคิดที่จดจำอยู่กับเนื้อหาของบทเพลง รวมทั้งใช้บทเพลงเป็นกระจกสะท้อนถึงชีวิตและความเชื่อของตนเอง นอกจากนี้ยังควรใช้บทเพลงแสดงถึงความเชื่อและการตอบสนองฝ่ายวิญญาณ

¹⁵ Don E. Saliers, *Music and Theology* (Nashville: Abingdon Press, 2007).

บรรณานุกรม

- Towns, Elmer L.. *ทำอย่างไรให้รวีวารศึกษาเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ*, แปลโดย เรวดี วามนัฐจินดา. กรุงเทพฯ: สถาบันรวีวารศึกษาในประเทศไทย, 2000.
- Bloom, Benjamin Samuel and Anderson W. Lorin, *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's*. Harlow: Pearson, 2014.
- Hiebert, Paul G.. *Transforming Worldviews: An Anthropological Understanding of How People Change*. Grand Rapids, Mich: Baker Academic, 2008.
- Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice* (Amityville, NY: Baywood Pub. Co, 1900).
- King, Roberta Rose. *Pathways in Christian Music Communication: The Case of the Senufo of Côte D'Ivoire*. Eugene, Or: Pickwick Publications, 2009.
- Lawson, Kevin E.. "Historical Foundations of Christian Education" in *Introducing Christian Education Foundations for the Twenty-first Century*. Edited by Michael J. Anthony. Grand Rapids, Michigan: Baker Academic, 2001.
- Ogasapian, John. *Church Music in America*. Georgia, U.S.A: Mercer University Press, 2007.
- Reynolds, William J., and Milburn Price. *A Survey of Christian Hymnody*, 5th edition. Edited by David W. Music and Milburn Price. Illinois, U.S.A.: Hope Publishing Company, 2010.
- Sakunee Kriangchaiporn, "The Role of Meditation in Spiritual Learning for Christian Discipleship in Thailand" PhD diss., Biola University, CA, 2015, (3706102).
- Saliers, Don E..*Music and Theology* (Nashville: Abingdon Press, 2007).
- Stanislaw, Richard J., and Donald P. Hustad. *Companion to The Worshiping Church*. Illinois, U.S.A. :Hope Publishing Company.
- Stanley, Andy and Jones Lane, *Communicating for a Change*. Sisters, Or: Multnomah Publishers, 2006.

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวัน: กรณีศึกษาสมาชิกคริสตจักรสันตปิ่น ต.แม่่นาวาง

อ.แม่่นาย จ.เชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

Application of Sufficiency Economy Concepts to Daily Living: A Case Study of Members of the Sontonpin Church in Tambon Mae Na Wang Ampor Mae Ai Chiang Mai, part of the First District of the Church of Christ in Thailand

ชุลีพรรณ ศรีสุนทร¹
(Chuleepran Srisoontorn)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อ (1) เพื่อศึกษาบริบทการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกคริสตจักรสันตปิ่น ต.แม่่นาวาง อ.แม่่นาย จ.เชียงใหม่ (2) เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตปิ่น (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิก คริสตจักรสันตปิ่น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมประชาชนที่ศึกษาคือสมาชิกคริสตจักรสันตปิ่นจำนวน 32 คน โดยมีแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านการมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิเคราะห์แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D.=0.39) ระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D.=0.51) ระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D.=0.55) ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D.=0.63) ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D.=0.53)

คำสำคัญ (keywords): ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินชีวิต คริสตจักรสันตปิ่น

Abstract

This study aims to 1) examine the application of sufficiency economy concepts by members of the Sontonpin Church in Mae Na Wang, Mae Ai, Chiang Mai, (2) lay out an approach for applying the philosophy of a sufficiency economy to the daily lives of the Sontonpin Church members and 3) provide a comparison of 32 Sontonpin church members' ability to apply the sufficiency economy philosophy prior to and following their participation in public awareness activities, which will be the focus of this study. A survey/questionnaire was distributed which was divided into 5 aspects, Moderation, Rationality, Self-Control, Knowledge Base and Moral Base, with the findings being presented via an average value as well as the amount standard deviation.

¹อาจารย์ประจำวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

The research findings shows that the opinions of those surveyed regarding Moderation exhibited a medium-level overall understanding of what it means to exercise moderation ($x = 3.48$, $S.D. = 0.39$). Their opinions regarding Rationality exhibited a high-level overall understanding of what it means to think rationally ($x = 3.98$, $S.D. = 0.51$). For the aspect of Self-Control, their responses exhibited a high-level overall understanding of what good self-control looks like ($x = 3.80$, $S.D. = 0.55$), and their responses regarding the aspects of Knowledge Base ($x = 3.70$, $S.D. = 0.63$) and Moral Base ($x = 4.24$, $S.D. = 0.53$) both exhibited a high-level overall understanding what composes solid bases of knowledge and, as well.

Keywords: Sufficiency Economy Philosophy, Daily Life, Sontonpin Church

บทนำ

สมาชิกของคริสตจักรสันตสันปันส่วนมากมีอาชีพเป็นเกษตรกรและมีฐานะยากจน เมื่อศึกษาสาเหตุเบื้องต้นพบว่าการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่เดิมของคนในชุมชนเป็นอย่างมาก โดยการพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมามุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งกระแสโลกาภิวัตน์นั้นเป็นเพราะมีการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น ทั้งด้านเทคโนโลยีด้านการเงิน ด้านการค้าและความรู้ คุณค่า อุดมการณ์ โดยเฉพาะวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ขยายวงกว้างในภูมิภาคเอเชีย และ ส่งผลให้คนไทยทุกระดับรวมถึงสมาชิกคริสตจักรสันตสันปัน ต้องประสบปัญหาการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในครอบครัวและในชุมชน สมาชิกบางกลุ่มไม่สามารถปรับกับการเปลี่ยนแปลงจึงเกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาความยากจน ความเลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ในขณะที่กระแสวัตถุนิยมทำให้ประชาชนจับจ่ายใช้สอยเกินตัว เกิดปัญหาหนี้สิน และมีปัญหาการอพยพเข้าไปหางานในเมือง ปัญหาโรคร้ายไข้เจ็บ ปัญหาความแห้งแล้ง ปัญหาขาดน้ำในการเพาะปลูก ปัญหาขาดที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ปัญหาค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายไม่ได้ตามค่าแรงที่กำหนดโดยรัฐบาล ปัญหาค่าแรงที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง หรือปัญหาค่าแรงไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนไทยกับแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะที่น้องไทยใหญ่ ซึ่งมีจำนวนมากในพื้นที่และบางคนเป็นสมาชิกของคริสตจักร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดวิกฤตที่มีผลกระทบต่อผู้คนในชุมชนมากขึ้นเป็นลำดับ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ทางสายกลาง คำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความกินดีอยู่ดี บนพื้นฐานแห่งความพอเพียงตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนที่มีอยู่ เมื่อประชาชนโดยส่วนใหญ่ซึ่งเป็นฐานล่างของประเทศ มีความพออยู่พอกินแล้วก็จะจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับฐานเศรษฐกิจของประเทศพระราชดำรัสเนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540 พระราชดำรัส ความว่า

“...เศรษฐกิจพอเพียง เป็น เสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรอรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป...” ...” (กรมการปกครอง, 2541:4-5) หลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาซึ่งการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึงการนำองค์ประกอบและเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ในระดับบุคคลหรือครอบครัว คือ สามารถประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงภายใต้องค์ประกอบ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขของความรู้ ต้องมีความรอบรู้รอบคอบ มีความระมัดระวังในการใช้ความรู้ ส่วนเงื่อนไขคุณธรรมนั้นต้องมีความมีคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญาในการดำเนินชีวิต การดำเนินชีวิต หมายถึงการนำ แนวทางการปฏิบัติเพื่อทำกิจกรรม

ประจำวันรวมถึงความเป็นอยู่ของคุณ การใช้ชีวิตประจำวัน เช่นการทำงาน การพักผ่อน การรับประทานอาหาร ความบรรเทิงและกิจกรรมนันทนาการ

หลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ นอกจากจะมีความเหมาะสม สอดคล้องกับปวงชนชาวไทยแล้ว ยังมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตคริสตชนด้วย แม้หลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็น“คุณธรรม” ในการดำเนินชีวิตเพื่อความสุขสงบอย่างยั่งยืนในชีวิตปัจจุบัน มุ่งสู่สังคมที่มั่นคงอย่างแท้จริงและยั่งยืน แต่ด้วยพื้นฐานแนวคิดและวิถีปฏิบัติตามคุณธรรมดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมสำหรับเป็นพื้นฐานการดำเนินชีวิตที่สามารถเชื่อมต่อกับหลักการดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นการดำเนินชีวิตตาม“คุณธรรมทางศาสนา” ที่เริ่มต้นตั้งแต่ในโลกนี้ได้อย่างลงตัวหลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นหลักการดำเนินชีวิตที่ควรค่าต่อการศึกษาและนำไปปฏิบัติรวมทั้งการศึกษาวิเคราะห์เชื่อมโยงกับหลักการดำเนินชีวิตในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะหลักการดำเนินชีวิตที่เป็น“คุณค่า”ที่สอดคล้องกับธรรมชาติมนุษย์ที่มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองสู่ความเจริญที่มั่นคงและยั่งยืน รวมทั้งการมีศักยภาพที่เชื่อมโยงและบรรลุถึง“ความสุขที่ยั่งยืน”รวมทั้งหลักการดำเนินชีวิตตามคำสอนคริสตศาสนาหรือวิถีชีวิตคริสตชนที่ดำเนินชีวิตตามวิถีชีวิตของพระเยซูเจ้าที่เรียกว่า“การดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของพระคัมภีร์” ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นส่วนสำคัญของสมาชิกคริสตจักรสันตป็นคือสมาชิกสมบูรณ ที่เชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์ และนำคำสอนของพระองค์มาเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตในชุมชน และสังคมที่อาศัยอยู่ โดยได้ผ่านการรับบัพติสมา และการประกาศตัวเป็นสมาชิกสมบูรณของคริสตจักรตามระเบียบปฏิบัติของสภาคริสตจักรในประเทศไทย และเป็นกลุ่มคนที่มานับสการที่โบสถ์และร่วมกิจกรรมเป็นประจำในคริสตจักรสันตป็น อ.แม่नावาง จ.เชียงใหม่คริสตจักรจะสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้และมีคุณภาพชีวิตในระดับดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกคริสตจักรสันตป็น ต.แม่नावาง อ.แม่อายุ จ.เชียงใหม่
2. เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตป็น ต.แม่नावาง อ.แม่อายุ จ.เชียงใหม่
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตป็น ต.แม่नावาง อ.แม่อายุ จ.เชียงใหม่ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ:

1. ได้บริบทการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกคริสตจักรสันตป็น ต.แม่नावาง อ.แม่อายุ จ.เชียงใหม่
2. ได้นำแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตสมาชิกคริสตจักรสันตป็น ต.แม่नावาง อ.แม่อายุ จ.เชียงใหม่
3. สมาชิกคริสตจักรจะสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้และมีคุณภาพชีวิตในระดับดีขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนั้นได้แก่ประชากรผู้เป็นสมาชิกคริสตจักรสันตป็น 70 คน กลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิกคริสตจักรสันตป็นที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย 30 คน แต่หลังเริ่มโครงการมีผู้มาเข้าร่วม 32 คน ผู้วิจัยทำการศึกษากำหนดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของสมาชิกคริสตจักรสันตป็น 5 ด้าน 1)ด้านความพอประมาณ 2)ด้านความมีเหตุผล 3)ด้านการมีภูมิคุ้มกัน 4)ด้านเงื่อนไขความรู้ 5) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติโดยใช้สถิติเชิงวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์น้ำหนักให้คะแนนของแต่ละคำถาม และใช้เกณฑ์การแปลผลของข้อมูลของแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 อายุระหว่าง 50 - 59 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุระหว่าง 29 - 39 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 อายุระหว่าง 18 - 28 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอายุระหว่าง 40 - 49 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่มีศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 มีศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 มีศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 มีศึกษาอยู่ในระดับ อื่นๆ(ปริญญาโท) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีศึกษาอยู่ในระดับ อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 และมีศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่น(เกษตรกร) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 และรับราชการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 6,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 40.63 อื่นๆ(มีรายได้ต่อปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีรายได้ระหว่าง 9,001 - 12,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีรายได้ระหว่าง 12,001 - 15,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และมีรายได้ระหว่าง 6,001 - 9,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 พบว่า จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่อาศัยในชุมชนเป็นระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และอาศัยในชุมชนเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตอนที่ 2 การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณ การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านดำรงชีวิตด้วยปัจจัยสี่ได้พอดีพอเหมาะกับความต้องการ	3.28	0.68	ปานกลาง
2. ท่านตอบสนองความอยากมีอยากได้สินค้าและบริการอย่างพอเหมาะพอดี	2.94	0.80	ปานกลาง
3. ท่านรู้จักประมาณตนในการแสวงหาวัตถุหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต	3.53	0.62	มาก
4. ท่านมีความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมกับฐานะ	3.59	0.67	มาก
5. ท่านเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ใช้ในยามจำเป็น	2.81	0.97	ปานกลาง

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
6. ท่านรู้จักตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆที่มากกระทบอย่างพอเหมาะ พอควร	3.31	0.93	ปานกลาง
7. ท่านพิจารณาในการเลือกคบเพื่อน	3.69	0.90	มาก
8. ท่านประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย	4.50	0.92	มากที่สุด
9. ท่านไม่กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน	4.53	0.84	มากที่สุด
10. ท่านจัดทำบัญชีเพื่อวางแผนการออมเงิน	2.63	1.36	ปานกลาง
รวม	3.48	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านความพอประมาณในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านไม่กระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D.=0.84) รองลงไปได้แก่ ท่านประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.5$, S.D.=0.92) และท่านจัดทำบัญชีเพื่อวางแผนการออมเงินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.63$, S.D.=1.36) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านใช้เหตุผลในการพิจารณาและแก้ไขปัญหาด้วยความรอบคอบ	4.03	0.86	มาก
2. ท่านใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผล/คุ้มค่าและมีความจำเป็น	3.81	0.90	มาก
3. ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในแต่ละคนได้	4.06	0.88	มาก
4. ท่านคำนึงถึงผลกระทบจากการกระทำของตนเองต่อสังคมส่วนรวม	3.81	0.97	มาก
5. ท่านคิดและทวนอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำการต่างๆเสมอ	3.87	1.10	มาก
6. ท่านมีการวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างเป็นขั้นตอน	3.81	0.90	มาก
7. เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ดีขึ้น ท่านสามารถควบคุมสติอารมณ์ได้	3.88	0.98	มาก
8. ท่านมีความอดทนอดกลั้นต่ออบายมุขต่างๆ	4.19	0.90	มาก
9. ท่านใจกว้าง หนักแน่น รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	3.94	0.91	มาก
10. ท่านเชื่อมั่นในการทำความดี	4.44	0.62	มาก
รวม	3.98	0.51	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการมีเหตุผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D.=0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านเชื่อมั่นในการทำความคิด ($\bar{x} = 4.44$, S.D.=0.62) รองลงไปได้แก่ ด้านการมีเหตุผล ท่านมีความอดทนอดกลั้นต่ออบายมุขต่างๆ ($\bar{x} = 4.19$, S.D.=0.90) และท่านมีการวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{x} = 3.81$, S.D.=0.90) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา	3.78	0.97	มาก
2. ท่านสามารถรับมือและหาทางป้องกันความล้มเหลวอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงได้	3.59	1.01	มาก
3. ท่านคำนึงผลดีและผลเสียของการเปลี่ยนแปลง	3.63	0.91	มาก
4. ท่านปลูกฝังความคิดเรื่องความขยัน อดทนอดออมให้กับบุคคลรอบข้างเมื่อมีโอกาส	4.03	0.90	มาก
5. ท่านมีความสามารถในการพึ่งตนเอง	3.81	0.90	มาก
6. ท่านปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบและวินัยในตนเอง	4.13	0.75	มาก
7. ท่านดูแลรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นประจำ	3.97	0.86	มาก
8. ท่านมีความพึงพอใจในงานที่ทำอย่างมีสติ	4.06	0.84	มาก
9. ท่านมีความประนีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัว	4.28	0.77	มาก
10. ท่านมีความเสียอบายมุข	2.69	1.60	ปานกลาง
รวม	3.80	0.55	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านมีความประนีประนอมยืดหยุ่นให้กับคนในครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D.=0.77) รองลงไปได้แก่ ท่านปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบและวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D.=0.75) และท่านมีความเสียอบายมุข อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$, S.D.=1.60) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้ การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านสามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนการดำเนินชีวิต	3.91	0.86	มาก
2. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง	3.50	0.88	มาก
3. ท่านสามารถให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้	3.31	1.00	ปานกลาง

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
4. ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต	4.03	0.93	มาก
5. ท่านศึกษาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.97	1.03	มาก
6. ท่านเป็นผู้มีอุดมคติในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิต	3.81	1.00	มาก
7. ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนตนเองได้	3.19	1.18	ปานกลาง
8. ท่านสามารถนำความรู้ไปแสวงหาความเจริญก้าวหน้าของตนเองและครอบครัว	3.84	0.77	มาก
9. ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคต	4.00	0.88	มาก
10. ท่านสามารถนำความรู้ไปดำเนินการจนเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในครัวเรือน	3.44	1.01	ปานกลาง
รวม	3.70	0.63	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, $S.D. = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านได้ใช้ความรู้มาปรับปรุงตนเองและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, $S.D. = 0.93$) รองลงไปได้แก่ ท่านสามารถนำความรู้มาวางแผนเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, $S.D. = 0.88$) และท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนตนเองได้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$, $S.D. = 1.18$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรม การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับความพึงพอใจ

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต	4.56	0.72	มากที่สุด
2. ท่านพร้อมที่จะทำงานในลักษณะหนักเอาเบาสู้	4.09	0.93	มาก
3. ท่านเป็นผู้ยึดหลักการให้อภัยกับคนรอบข้าง เมื่อกระทำผิด	4.22	0.83	มาก
4. ท่านมีความรู้สึกสบายเมื่อกระทำผิด	4.44	0.80	มาก
5. ท่านมีความกล้าในสิ่งที่รับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ	4.28	0.85	มาก
6. ท่านมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน	4.16	0.72	มาก
7. ท่านมีความกระตือรือร้นต่อการทำงานเพื่อตนเองและส่วนรวม	3.97	0.82	มาก
8. ท่านคิดว่าการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงมีความสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาในการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรม	4.44	0.72	มาก
9. ท่านยึดหลักสายกลางในดำเนินชีวิต	3.97	0.78	มาก

การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
10. ท่านสนใจและเห็นความสำคัญในการรับอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.28	0.77	มาก
รวม	4.24	0.53	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านเงื่อนไขคุณธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.24$, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกได้แก่ ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.56$, S.D.=0.72) รองลงไปได้แก่ ท่านมีความรู้สึกสบายเมื่อกระทำความผิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$, S.D.=0.8) และท่านยึดหลักสายกลางในดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.97$, S.D.=0.78) เป็นลำดับสุดท้าย

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ในการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ของคริสตจักรสันตปิ่น ต.แม่नावาง อ.แม่เมาะ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่

ด้านความพอประมาณ สิ่งที่เป็นปัญหา และอุปสรรค สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจที่มองเห็นกำไร จากการลงทุนเช่น ซ้อมาขายไป บางครั้งก็ลืมนึกถึงความพอเพียงและขัดต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความอยากมีอยากได้ไม่มีที่สิ้นสุดเพราะมีความเจริญและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเรื่อยๆ ข้อเสนอแนะสามารถมีความสุขในความเป็นอยู่ที่เหมาะกับฐานะ ด้านการมีเหตุผล ปัญหาที่พบไม่แก้ปัญหาคือต้นเหตุและกลับให้ความสำคัญที่ปลายเหตุเช่นปัญหาหนี้สิน แก้ปัญหาไม่ตรงจุด เช่นปัญหาหนี้สินก่อนลงมือทำ ควรคิดให้รอบคอบศึกษาและหาความรู้ให้รู้จริงก่อนปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะก่อนจะทำอะไรต้องศึกษาหาความรู้ปรึกษาผู้ที่มีประสบการณ์ให้มากที่สุด ก่อนจะทำปฏิบัติหรือลงมือทำ ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ด้านภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปัญหาและอุปสรรค ไม่มีวินัยในการทำงานเพราะคิดว่าจะทำอะไรก็ได้เพราะเป็นงานของเราเองเป็นความคิดที่ไม่ค่อยดี คำนึงถึงผลได้ผลเสีย ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้เช่นไม่มีเงินเก็บเมื่อถึงภาวะฉุกเฉิน ทำให้ต้องไปกู้หนี้ยืมสินมาความไม่รอบคอบและระมัดระวังกลุ่มเป้าหมายเข้าใจปัญหาไม่ถ่องแท้ พอประสบปัญหาที่ถอลอย ไม่มีภูมิคุ้มกัน ในตัวเองมากพอ

ข้อเสนอแนะ ควรมีวินัยขยัน และอดทนทั้งงานของตนเองและต่อส่วนรวมต้องรู้จักวางแผนใช้เงิน จัดสรรปันส่วนให้ดีและคิดให้รอบคอบทุกครั้ง ต้องสามารถรับมือกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ต้องสามารถรับมือกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ต้องมีความอดทน อดกลั้น มีการรู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อม แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถสร้างภูมิคุ้มกันได้ตั้งแต่ครอบครัวไปจนถึงชุมชน และสามารถเป็นภูมิคุ้มกันประเทศชาติได้รู้จักเก็บออมไว้อย่างจำเป็น เหตุการณ์ฉุกเฉินยามจำเป็น ต้องขยันและอดทนต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวรู้จักอดออมรู้จักใช้เงินคือภูมิคุ้มกันในอนาคต ใช้จ่ายน้อยลง รู้จักอดออมไว้ใช้ยามจำเป็น มีความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและใช้ชีวิตตามแนวทางนี้ในการใช้ชีวิตปัจจุบัน ปลูกฝังความคิดในด้าน จริยธรรม คุณธรรมมีภูมิปัญญา มีความรู้ในอาชีพที่ทำมีความรอบคอบในการตัดสินใจ ระมัดระวังในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ มีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทนอดออมแบ่งปันมีภูมิคุ้มกัน ความรู้ ความมั่นคง ยั่งยืน มีภูมิคุ้มกันที่ดีไม่ดำเนินชีวิตตามกระแสความคิดที่คิดก่อนจะทำอะไร คิดให้รอบคอบและระมัดระวังอยู่เสมอ การนำเข้าสู่กลุ่มเป้าหมายยอมรับแล้วสอดคล้องความรู้ความเข้าใจ การชี้แนะ เพื่อให้เกิดความคิด เกิดการปฏิบัติจนสะสมเป็นภูมิคุ้มกัน

ด้านเงื่อนไขความรู้ปัญหาและอุปสรรค ไม่มีความรู้ใหม่ๆ เข้ามาในชีวิต เคยใช้ชีวิตแบบไหนก็แบบนั้นไม่มีการพัฒนาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ใช้ชีวิตแบบเดิม มีการศึกษาน้อย จบ ป.4

ข้อเสนอแนะ หมั่นศึกษา หาความรู้ เข้าใจสภาพแวดล้อม เพื่อนำด้านความรู้นั้นมาปรับใช้ในการใช้วิธีการปกครองอาชีพ การวางแผนชีวิตและอนาคต ระมัดระวังในการใช้ชีวิตควรจัดให้มีการอบรมเพื่อจะได้มีความรู้ และมีประสบการณ์ในการทำงาน เมื่อ

มีการอบรมเราจะได้รับความรู้ใหม่ๆเพิ่มขึ้น และควรรหาโอกาสที่จะเรียนรู้ให้ได้มากที่สุดเช่นอ่านหนังสือ การอบรมหรือหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเองเช่น อ่านหนังสือ ดู TV internet ฟังวิทยุ การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ การเรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียงใช้น้อยพอประมาณ ไม่โลภมากให้ใช้พอเพียงอย่างไรในหลางสอน มีการนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมเช่นนำวิชาการมาทำงานเกษตรกรรมหาความรู้ที่หาได้รอบตัวของตนเองให้ปรับการใช้ชีวิตจากเดิมมาเป็นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ต้องหาความรู้เทคนิควิธีการในการประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และเข้าใจภาวะการเปลี่ยนแปลงรอบตัว อบรม ศึกษาดูงาน ก่อนทำอาชีพอะไรต้องมีความรู้ในอาชีพนั้นเป็นอย่างดีก่อน ไปดูงานดูคนที่ประสบความสำเร็จจอบรมหาความรู้ ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปมั่นใจในตนเอง ความรู้การศึกษาพอใช้ แต่บางครั้งไม่ได้นำมาใช้อย่างเต็มที่ มีความกลัว ควรจะนำความรู้ที่มีไปใช้ในชีวิตประจำ

ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ปัญหาและอุปสรรค ไม่ซื่อสัตย์และตรงต่อเวลาในการทำงานและดำรงชีวิต ไม่มีวินัยและตรงต่อเวลาในการทำงานเพราะคิดว่างานของเรา ทำเมื่อไหร่ก็ได้ ยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนิน

ข้อเสนอแนะ ปกปากรักษา และใช้ชีวิตอย่างมีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน ประหยัด อุตทน ใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหาภายใต้การอยู่รอดของตนเอง ต้องรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แก่คน สังคม ต่อไปหลักสายกลางรับผิดชอบและตรงต่อเวลารู้จักให้อภัยกับคนรอบข้างและไม่โลภมาก "โลภน้อย คือ พอเพียง"ต้องมีวินัยและตรงเวลาซื่อสัตย์ต่อตนเองและส่วนรวม มีความรับผิดชอบซื่อสัตย์ต่อตนเองและคนอื่นๆทำความดีซื่อสัตย์ จริยธรรม ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติ ยึดอยู่ในศีลธรรมทำความดีรู้จักแบ่งปันเพื่อนบ้าน มีความซื่อสัตย์สุจริตให้อภัยมีความรับผิดชอบ รู้คิดรู้จักทำอะไรให้ผู้อื่นเดือนร้อนอยู่ในศีลธรรม ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อุตทนขยันประหยัด ใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหาที่ยึดมั่นในหลักศาสนาโลกน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อยไม่โลกก็อยู่เป็นสุข ไม่เอาเปรียบเพื่อนบ้านสังคม มีชีวิตสาธารณะ ซื่อสัตย์สุจริต สร้างความเชื่อมั่นในสิ่งที่ทำอย่างเต็มที่ จะประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน ดำเนินชีวิตโดยมีคุณธรรมพอสมควร เอาเปรียบคนอื่นการนำความรู้จากตัวเองออกมาพัฒนาชุมชนปัญหาคือ การร่วมมือทางความคิดในชุมชนขัดแย้งกันไม่ไปในทิศทางเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงมหาดไทย. 2548. รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย จากข้อมูลจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) ปี254กรุงเทพฯ: ศูนย์สารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน.
- กลุ่มพัฒนากรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. 2546. กรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.แนวคิดระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงสำหรับเกษตรกร . [ออนไลน์].
เข้าถึงได้ จาก http://www.moac.go.th/builder/sfec0/index.php?page=539&click_sub=539. (15 มกราคม 2551) . เศรษฐกิจพอเพียง . [ออนไลน์] . เข้าถึงได้ จาก <http://www2.doae.go.th/www/work/web/arune/> (15 มกราคม 2551).
- เกษม วัฒนชัย. 2550. เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. วารสารผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภา, ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ตุลาคม2549 – มีนาคม 2550: 155-156.
- คณะกรรมการอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547ก. การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- คณะกรรมการอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง 2547 ง. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งชาติ.
- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. 2547. การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.
พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ชุตริภังค์ ใจชื่น. (2549). การศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสร้างความมั่นคงของมนุษย์: ศึกษากรณีศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลบางนางลี่อำเภอ
อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐวุฒิ บำรุงแจ่ม.2550.ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดารารวรรณ พรหมกัลป์. (2551). การศึกษาผลการดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
ตัวอย่าง อำเภอป่า จังหัดน่าน.วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนา
ประชาคมเมืองและชนบทมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ประดิษฐ์ เถกิงรังสฤษดิ์.2007.วิถีพอ วิถีพอเพียงมิติของคริสต์ชนบนพื้นแผ่นดินไทย.กรุงเทพฯ: สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
ประทีป พรหมสิทธิ์. 2544."การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรัชญาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง" [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา
<http://thesis.tiac.or.th>. (1 ตุลาคม 2553).
- ประเวศ วะสี. 2542. เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม: แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจและสังคม.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอ
ชาวบ้าน.
_____. 2546. เศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางประชาสังคม: แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจและสังคม. น. 34-36. ใน
วรรณกรรมปริทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนากรอบความคิดทางทฤษฎี
เศรษฐศาสตร์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.

คริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย
The Role of Christian Ethics in Helping HIV/AIDS Victims in Thailand.

บาทหลวง อภิชาติ ชินวงศ์ สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี
 8 /53 ถ. สุขุมวิท ต. ศรีราชา อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี 20110

บทคัดย่อ

อภิชาติ ชินวงศ์ : การศึกษาคริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ประเทศไทย (THE ROLE OF CHRISTIAN ETHICS IN HELPING HIV/AIDS VICTIMS IN THAILAND)

อาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ : บาทหลวง ออกัสติน สุกโย ปิโตโย, SJ. บาทหลวง สุรชาติ แก้วเสนีย์. 91 หน้า
 การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบ (1) เพื่อศึกษาแนวคิดทางคริสตจริยศาสตร์ต่อปัญหาเอดส์และผู้ป่วยเอดส์ (2) เพื่อศึกษาแนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์บนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความมนุษย์ตามแนวทางพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก (3) เพื่อศึกษาแนวความคิดและแนวทางของพระศาสนจักรคาทอลิกที่มีต่อปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ ของผู้ดูแลผู้ป่วยเอดส์ในสถานดูแลผู้ป่วยเอดส์ของคาทอลิก 3 แห่ง คือ 1) บ้านกลารา สวนสันติธรรม จังหวัดปทุมธานี 2) บ้านลอเรนโซ จังหวัดชลบุรี และ 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ จังหวัดระยอง
 โดยศึกษาจากงานวิจัยเอกสารต่างๆ และแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้รับรู้ถึงสภาพความเป็นจริงของหลักการและการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ในสถานพยาบาลคาทอลิก

ผลการวิจัยพบว่า (1) พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ด้วยความรักบนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นบุตรของพระเจ้า (2) หลักจริยศาสตร์คริสต์มีพื้นฐานบนความเชื่อ ความหวัง และความรักต่อองค์พระเยซูเจ้าและดำเนินชีวิตสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยความรัก (3) ปัญหาจากโรคเอดส์ได้ส่งผลกระทบต่อหลายๆ ด้าน ทั้งต่อตัวผู้ป่วยเอง ครอบครัวและยังส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมด้วย (4) พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกถือว่า มนุษย์ทุกคนมีคุณค่าศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ผู้ป่วยเอดส์ต้องได้รับการดูแลอภิบาล พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันในการป้องกัน และขจัดโรคร้ายนี้ได้อย่างจริงจัง แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วโรคร้ายนี้ยังแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง สำหรับผู้ป่วยเองพระศาสนจักรไม่ได้มองถึงความผิดของการกระทำ แต่ชี้ให้เห็นถึงความรับผิดชอบส่วนรวมที่ต้องอยู่เคียงข้างและดูแลผู้ป่วยเอดส์ด้วยความรัก (5) ประเด็นปัญหาด้านศีลธรรมในการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ ในเรื่องของสิทธิของผู้ป่วย การบอกข้อมูลความจริงการรักษา ความลับ และการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายของสถานพยาบาลคาทอลิกสอดคล้องกับหลักการปฏิบัติของการแพทย์
 คำสำคัญ : คริสตจริยศาสตร์/ การอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เอดส์ส่งผลกระทบต่ออย่างหนักทั้งในระดับส่วนตัว กลุ่มส่วนรวม และส่งผลกระทบต่อชนานาชาติ และกำลังแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง แม้ทุกฝ่ายจะให้ความสำคัญและหันมาให้ความสนใจก็ตาม เมื่อเรากล่าวถึงโรคภัยชนิดนี้ เราเข้าใจว่าเป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ (แต่เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ควบคุมได้) เป็นโรคที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมาน ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ ทำให้ผู้ป่วยเกิดความสิ้นหวัง ท้อแท้

เอดส์เป็นผลกระทบที่ทำลายต่อพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ที่จะค้นพบและหาหนทางวิธีการ และการสอนทางด้านศีลธรรมเกี่ยวกับปัญหาที่กำลังประสบอยู่นี้

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกได้ให้ความสำคัญอย่างจริงจังเกี่ยวกับปัญหาเอดส์ ประมาณปี ค.ศ. 1987 อย่างเป็นทางการแต่ก่อนหน้านั้นสภาพระสังฆราชท้องถิ่นในทวีปยุโรป อเมริกา แอฟริกาที่ออกแถลงการณ์เกี่ยวกับโรคและการป้องกันรักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่มีผู้ป่วยจำนวนมาก

ปัญหาโรคเอดส์ยังแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าข้อมูลข่าวสาร หรือสื่อต่างๆ จะให้ความสนใจน้อยลง แต่ปัญหาเหล่านี้ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ก่อนที่วงการแพทย์จะเจริญก้าวหน้าดังในปัจจุบัน โรคเอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรง รักษาได้ยาก แต่ปัจจุบันการแพทย์เจริญก้าวหน้ามากขึ้น การรักษาง่ายขึ้น จึงทำให้ผู้คนไม่ตระหนักถึงการแพร่กระจายของโรคเอดส์ และผู้ติดเชื้อเอดส์บางคนยังดำเนินชีวิตปกติ และมีพฤติกรรมทางเพศปกติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นต่อไปด้วย พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาด้านการอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ เป็นต้นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับศักดิ์ศรี และคุณค่าของผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยโรคเอดส์ เช่น ผู้ที่ติดเชื้อ เอชไอวี และผู้ป่วยโรคเอดส์ควรได้รับการดูแลรักษาโดยปราศจากการแบ่งแยกหรือกีดกัน ครอบครัวของผู้ป่วยควรได้รับการช่วยเหลือ เอดส์เป็นปัญหาด้านการอภิบาล บรรดานักบวช พระสงฆ์ และฆราวาส รัฐบาลและพระศาสนจักรควรร่วมมือป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี เอดส์ไม่ใช่การลงโทษจากพระเจ้า แต่เอดส์เป็นโอกาสที่ทำให้ปัจเจกบุคคลและสังคมได้ไตร่ตรองถึงพฤติกรรมของตน และเปิดโอกาสให้แสดงความรัก ความเมตตาสงสารต่อผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน

ความทุกข์ทรมานของผู้ป่วยเอดส์ ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายของผู้ป่วย รวมทั้งสภาพจิตใจและยังส่งผลกระทบต่อวงกว้างออกไปอีก เช่น สภาพครอบครัว สภาพสังคมที่ร่วมอยู่อาศัย คริสตชนเข้าใจความเจ็บป่วยในความสัมพันธ์ในมิติของความเชื่อของตนในพระเจ้า พระคัมภีร์ให้ความหมายของความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานในความสัมพันธ์กับการสร้างโลกจักรวาลของพระเจ้า พระเยซูคริสตเจ้าเอง ก็มุ่งที่จะประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้าโดยการรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย ขับไล่ปีศาจจากคนที่ถูกผีสิง ปลุกคนตายให้ฟื้นขึ้นมา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการเสด็จมาของพระอาณาจักรของพระเจ้าสำหรับคนด้อยโอกาสและคนที่ถูกเบียดเบียนข่มเหง พระศาสนจักรได้พยายามให้ความหมายทั้ง 2 สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วเข้าด้วยกัน คือแสดงความเมตตาสงสารต่อผู้ที่เจ็บป่วย และการอธิบายความหมายของความเจ็บป่วยในด้าน เทววิทยาสำหรับบรรดาคริสตชน

ปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับ เพราะเป็นปัญหาที่ไม่มีคำตอบที่ทำให้เข้าใจโดยอาศัยเหตุผลได้ทั้งหมด พระศาสนจักรให้ความสำคัญใน 2 ประเด็น กล่าวคือ เรียกร้องให้เอาใจใส่ผู้ป่วยที่ทนทุกข์ทรมานและพิจารณาความรับผิดชอบส่วนบุคคลควบคู่กัน พระศาสนจักรเชื่อว่าความเจ็บป่วยเป็นโอกาสที่ทำให้เราสามารถบรรลุความครบครันภายในเราต้องภาวนาเพื่อมีพลังกำลังเพียงพอ พระศาสนจักรสอนว่าเราทุกคนได้รับการเรียกให้มีความรักในพระเจ้า ดังนั้นเอดส์ไม่ใช่เป็นการลงโทษของพระเจ้า

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเน้นบทบาทของการให้การอภิบาลดูแลบนพื้นฐานของคุณค่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า ด้วยทำที่เดียวกันกับพระเยซูเจ้า คือทำที่ของความเข้าใจ เห็นใจและให้อภัย พระศาสนจักรคาทอลิกเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การรักษาชีวิตที่ต้องมาก่อนสิ่งอื่น (the principle of priority of life) ธรรมชาติของพระศาสนจักรเกี่ยวกับเอดส์สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเด็นที่ต้องควบคู่กันเสมอคือ

1) การให้การักษาผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ต้องคำนึงความเป็นบุคคลทั้งครบของผู้ป่วยที่ประกอบด้วยกายและวิญญาณที่รวมกันเป็นหนึ่ง การให้การรักษาที่ตั้งอยู่บนความเมตตาสงสารโดยเฉพาะในกลุ่มบรรดาเด็กติดเชื้อเอชไอวี อย่างเป็นพิเศษ

2) การป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี ที่ควรคำนึงถึงความเป็นศีลธรรมของเครื่องมือการที่เชื่อว่าสอดคล้องกับคำสอนของพระศาสนจักร แต่ที่ควรที่จะเน้นความเป็นไปได้ในการอภิบาลในสถานการณ์และสภาพความเป็นจริงของชีวิตผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดทางคริสตจริยศาสตร์ที่มีต่อปัญหาเอดส์และผู้ป่วยเอดส์

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์บนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความมนุษย์ตามแนวทางพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวความคิดและแนวทางของพระศาสนจักรคาทอลิกที่มีต่อ

ปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วย ของผู้ดูแลผู้ป่วยเอดส์ในสถานดูแลผู้ป่วยเอดส์ของคาทอลิก 3 แห่ง คือ 1) บ้านกลารา สวนสันติธรรม จังหวัดปทุมธานี 2) บ้านลอเรนโซ จังหวัดชลบุรี และ 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ จังหวัดระยอง

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้านั้นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องเอดส์ และแนวคิดของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเกี่ยวกับเอดส์ในมุมมองการให้การอภิบาลดูแลผู้ป่วย โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1.3.1 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเอดส์ในระดับประเทศไทย

1.3.2 ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านศีลธรรมจากปัญหาโรคเอดส์

1.3.3 ศึกษาเอกสารของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับท่าทีต่อปัญหาการติดเชื้อเอดส์

1.3.4 รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้มีความรู้ด้านเทววิทยา และเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลผู้ป่วยเอดส์ในสถานพักฟื้นคริสต์ คือ 1) บ้านกลารา สวนสันติธรรม จังหวัดปทุมธานี 2) บ้านลอเรนโซ จังหวัดชลบุรี และ 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ จังหวัดระยอง โดยการสัมภาษณ์ถึงแนวทางในการนำความเชื่อศาสนาคริสต์ มาเป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ เน้นการพิจารณาประเด็นด้านศีลธรรม

1.3.5 สรุปคำสอน และบทสัมภาษณ์ ประยุกต์แนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ติดเชื้อเอดส์

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 จริยศาสตร์ (Ethics) หมายถึง ปรัชญาสาขาหนึ่งที่ว่าด้วยการแสวงหาความดีสูงสุดของมนุษย์ เกณฑ์ในการตัดสินพฤติกรรมของมนุษย์ว่า อะไรถูก ผิด ดี ไม่ดี ควรไม่ควรและพิจารณาปัญหาเรื่องคุณค่าทางศีลธรรม¹

1.4.2 คริสตจริยศาสตร์ (Christian Ethics) หมายถึง แขนงหนึ่งของวิชาเทวศาสตร์ ซึ่งศึกษาถึงแนวทางที่มนุษย์จะต้องเดินเพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางสุดท้ายของมนุษย์ ภายใต้อำนาจแห่งความเชื่อและเหตุผล²

1.4.3 ปัญหาจริยธรรม (Ethic Dilemma) หมายถึง สถานการณ์ขัดแย้งที่ต้องตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอธิบายลักษณะกว้างๆ ของปัญหาจริยธรรมดังนี้³

1.4.3.1 เป็นปัญหาที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้จากเพียงข้อเท็จจริงที่ประจักษ์เพียง ข้อเดียว

1.4.3.2 เป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนจนยากที่จะกำหนดได้แน่ชัดว่าจะใช้ข้อเท็จจริงและข้อมูลอย่างไรในการตัดสิน

1.4.3.3 ผลของปัญหาจริยธรรมที่เกิด ไม่เพียงกระทบต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้าในปัจจุบันเท่านั้น แต่เป็นผลกระทบต่อไปภายหน้าด้วย

¹ พจนานุกรมศัพท์ปรัชญาฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2540 : 34

² บรรจง สันติสุขนิรันดร์. คริสตจริยศาสตร์. เอกสารประกอบการสอน. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2535.

³ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

- 1.4.4 พระศาสนจักร (The Church) หมายถึง กลุ่มคริสตศาสนิกชนที่รวมตัวกันขึ้นเป็นประชาคม และเป็นสถาบัน โดยมีผู้นำทางศาสนา มีฐานันดรตามลำดับ ดังนี้คือ พระสันตะปาปา พระสังฆราช (มุขนายก) พระสงฆ์ (บาทหลวง) และสัตบุรุษ (ฆราวาส) หรือ เรียกอีกอย่างว่า คริสตชน4 โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า พระศาสนจักร เพื่อหมายถึง พระศาสนจักรนิกายโรมันคาทอลิก
- 1.4.5 โรมันคาทอลิก (Catholic) แปลว่า “สากล” หมายถึง พระศาสนจักรที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งขึ้นนั้นเป็นสากลในด้านหลักความเชื่อ5 โดยผู้วิจัยใช้ คำว่า “คาทอลิก” เพื่อหมายถึง พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ในการวิจัยครั้งนี้
- 1.4.6 พระสันตะปาปา (Pope) หมายถึง มุขนายกแห่งกรุงโรม ซึ่งถือเป็นประมุขสูงสุดของชาวคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก เป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากนักบุญเปโตร ที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเยซูเจ้าเอง ได้รับสิทธิสูงสุดจากพระเจ้า6
- 1.4.7 พระสังฆราช (Bishop) หมายถึง ภาษาทางราชการใช้คำว่า “มุขนายก” เพื่อมิให้ซ้ำกับตำแหน่งพระสังฆราชทางพุทธศาสนา แต่เนื่องจากศาสนาคริสต์ได้เข้ามาในประเทศไทยเป็นเวลานาน และพยายามคงเอกลักษณ์ความเป็นไทยอยู่ จึงนิยมใช้คำว่า “พระสังฆราช” เพื่อหมายถึง ประมุขผู้ปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นภายใต้อำนาจของพระสันตะปาปา7 โดยผู้วิจัยใช้คำว่า “พระสังฆราช” แทนคำว่า “มุขนายก”
- 1.4.8 พระสงฆ์ (Priest) หมายถึง ภาษาทางราชการใช้คำว่า “บาทหลวง” เพื่อมิให้ซ้ำกับคำเรียกนักบวชทางพุทธศาสนา แต่เนื่องจากศาสนาคริสต์ได้เข้ามาในประเทศไทยเป็นเวลานาน และพยายามคงเอกลักษณ์ความเป็นไทยอยู่ จึงนิยมใช้คำว่า “พระสงฆ์” เพื่อหมายถึง คริสตชนที่ได้รับการเรียก และเลือกมาเป็นพิเศษให้ได้รับศีลบวช เพื่อเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ในโลกนี้ โดยทำหน้าที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และสอนศาสนา8 โดยผู้วิจัยใช้คำว่า “พระสงฆ์” แทนคำว่า “บาทหลวง”
- 1.4.9 คริสตชน (Christian) หมายถึง ในประเทศไทยมักใช้คำว่า “คริสตัง” หมายถึง ทุกคนที่รับศีลล้างบาป เป็นศาสนิกชนในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก โดยมีความเชื่อใน พระเยซูเจ้า และยอมรับอำนาจของพระสันตะปาปา9 โดย ในการวิจัยครั้งนี้ใช้คำว่า “คริสตชน” โดยที่คำว่า “คริสตชน” อาจมีความสับสนกับคำว่า “คริสเตียน” ซึ่งหมายถึง ศาสนิกชนในศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ซึ่งไม่ยอมรับอำนาจการสั่งสอนของพระสันตะปาปา
- 1.4.10 พระคัมภีร์ (Bible) หมายถึง หนังสือที่บันทึกการเผยแสดงของพระเจ้าแก่มนุษย์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคพันธสัญญาเดิม 46 เล่ม และภาคพันธสัญญาใหม่ 27 เล่ม รวมเป็น 73 เล่ม คริสตชนเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลนี้เป็นหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์แห่งความรอด โดยผู้เขียนได้รับการดลใจจากพระเจ้า10
- 1.4.11. สมณสาสน์ (Encyclical) หมายถึง เอกสารที่พระสันตะปาปาเขียนเป็นทางการถึงสมาชิกของพระศาสนจักรสากลสำหรับสั่งสอนความจริงบางประการด้วยอำนาจการสั่งสอนตามปกติ ดังนั้นแนวคิดในสมณสาสน์จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง11
- 1.4.12 สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 (Vatican Council II) หมายถึง เป็นการประชุม สภาสังคายนาครั้งล่าสุดของศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก จัดขึ้นที่กรุงโรมระหว่างปี ค.ศ. 1963–1965 โดยพระสันตะปาปาเรียกบรรดาพระสังฆราชทุกองค์ทั่วโลกประมาณ 3,000 กว่าองค์ รวมทั้งผู้แทนบาทหลวง นักบวช ฆราวาส และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาและผู้สังเกตการณ์ เพื่อปรับปรุงคำสอน และแนวคิดทางศาสนาให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน12

⁴ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2526.113.

⁵ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 25.

⁶ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 180.

⁷ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 177.

⁸ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 164.

⁹ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 19.

¹⁰ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 23.

¹¹ มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก.167.

¹² มนต์ จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก.176.

1.4.13 การอภิบาล (Pastoral) หมายถึง มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Pastor” แปลว่า ผู้เลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบภาพพจน์ของพระเยซูเจ้า และผู้แทนของพระองค์ในโลกนี้ว่า เป็นคนเลี้ยงแกะที่ดีคอยดูแลแกะทุกตัวให้ปลอดภัยจากภัยอันตรายทุกชนิด นักบวชของศาสนาคริสต์จึงมีหน้าที่อภิบาลคริสตชนของตนด้วยการเอาใจใส่ชีวิตของพวกเขา โดยเน้นชีวิตฝ่ายวิญญาณเป็นสำคัญ¹³

1.4.14 ผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี (HIV) หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อ เอช ไอ วี แต่ยังไม่มีอาการป่วย

1.4.15 โรคเอดส์ (AIDS) หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อ เอช ไอ วี และมีอาการป่วยด้วยโรคเชื้อฉวยโอกาส ซึ่งอาการของโรคเอดส์ หรือผู้ที่ถูกตรวจพบเชื้อ เอช ไอ วี และเริ่มมีอาการผิดปกติบางอย่างหรืออย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ มีไข้สูงถึง 37.8 องศาเซลเซียสเป็นพักๆ หรือติดต่อกัน อุจจาระร่วงเรื้อรัง น้ำหนักตัวลดเกินร้อยละ 10 ของน้ำหนักตัวเดิม ต่อมน้ำเหลืองนอกบริเวณคอขาดหนึ่งโตมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป มีเหงื่อออกมากผิดปกติเวลากลางคืน และอาการดังกล่าวต้องเป็นไม่น้อยกว่า 3 เดือน¹⁴

1.5 วิธีการขั้นตอนของการศึกษา

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อ เอชไอวี และเอดส์ (The Role of Christian Ethics in Helping HIV/AIDS Victims in Thailand) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ความรู้เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการค้นคว้า

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์
2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเอกสารของ พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับคำสอนเรื่องเอชไอวีและเอดส์

3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้

4. กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอข้อมูล

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1.6.1 ได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทางคริสตจริยศาสตร์ที่มีต่อผู้ป่วยเอดส์

1.6.2 ผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ ในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์ ในเรื่อง การศึกษาคริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ในประเทศไทย (The Role of Christian Ethics in Helping HIV/AIDS Victims in Thailand)

1. วิธีการศึกษา

1.1 ศึกษาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ จากการรวบรวมข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

1.2 เขียนรายงานการวิจัยตามระเบียบที่วิทยาลัยกำหนด

1.3 รวบรวมข้อมูล และข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา แก้ไขให้ถูกต้อง

1.4 สรุปและนำเสนอผลการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้

¹³ มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. 191.

¹⁴ (ปิยรัตน์ นิลอัยยกา 2537)

ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ ดังนี้

- 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเอดส์และการดูแลผู้ป่วยเอดส์ทั่วไป
  - 2.1.1 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง¹⁵
  - 2.1.2 การบรรยายเรื่อง “ปัญหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม” ¹⁶
  - 2.1.3 การศึกษาเรื่อง การเผชิญปัญหาของผู้ติดเชื้อเอดส์ของ¹⁷
  - 2.1.4 การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมแสวงหาการรักษาของผู้ป่วยเอดส์¹⁸
  - 2.1.5 การศึกษาเรื่อง การดูแลตนเองด้านการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี¹⁹
  - 2.1.6 การศึกษาเรื่อง ทักษะของครอบครัวที่มีสมาชิกที่เจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ ของ Chekryn²⁰
  - 2.1.7 การศึกษาเรื่อง บทบาทของการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ ฟาร์เรลส์ (Farrel²¹
- 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ตามรูปแบบคาทอลิก
  - 2.1 การอภิบาลดูแลตามแนวทางคาทอลิกในพระคัมภีร์ไบเบิล
  - 2.2 การศึกษาเรื่อง หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย²²
  - 2.3 การศึกษาเรื่อง จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย²³
  - 2.4 การศึกษาเรื่อง ศาสนาคริสต์กับการบำบัดทางจิตของผู้ป่วยโรคเอดส์ ²⁴
    - 2.6 หลักจริยศาสตร์คริสต์²⁵ กิริติ บุญเจือ อ้างถึงใน วรากร สถิตย์กาญจน์²⁶
    - 2.7 คำสอนพระศาสนจักรเกี่ยวกับโรคเอดส์ในหนังสือจริยศาสตร์เพื่อชีวิต
- 2.3 เอกสารและคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกที่เกี่ยวข้อง
  - 2.3.1 พระสมณสาสน์ เรื่องพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (Gaudium et Spes)
  - 2.3.2 พระสมณสาสน์เรื่อง พระวรสารแห่งชีวิต (Evangelium Vitae)
- 2.2.3 เอกสารของคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อส่งเสริมงานเอดส์ ในแผนกสุขภาพอนามัย กรรมการฝ่ายสังคมภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิก แห่งประเทศไทย

3. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นต้นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางจริยศาสตร์ จากนั้นได้รวบรวมและศึกษาเอกสารคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ จากหลายแหล่งข้อมูลดังนี้

- ห้องสมุดหลายแห่ง
- แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
- ระบบอินเทอร์เน็ต
- และข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์

¹⁵ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง.

¹⁶ วชิราภรณ์ อภิวัชรางกูล. เรื่องปัญหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดชลบุรี.

¹⁷ สุธีรา ฮุนตระกูล. การเผชิญปัญหาของผู้ติดเชื้อ. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.

¹⁸ ปรีชา อุปโยคิน. พฤติกรรมแสวงหาการรักษา วิเคราะห์ระหว่างโรคเรื้อรังและโรคฉับพลัน. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

¹⁹ พิทยาภรณ์ แก้วทิพย์. การศึกษาเรื่อง การดูแลตนเองด้านการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

²⁰ กิตติกร นิลมานัต. ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย และวิธีเผชิญกับความเครียดของญาติดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเอดส์ที่มีอาการขณะรักษาตัวในโรงพยาบาล. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

²¹ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

²² ชีโนเรศ กิจสมัคร์. หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.

²³ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

²⁴ อมร สามิภักดิ์. ศาสนากับการบำบัดทางจิตผู้ป่วยโรคเอดส์. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.

²⁵ กิริติ บุญเจือ. หลักความเชื่อของชาวคริสต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

²⁶ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

3.2 ได้รับรวมเอกสารทั้งหมดแยกเป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการศึกษาต่อไป

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์และข้อมูลต่างๆ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำเสนอเอกสารเพื่อเป็นแนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอชไอวีและเอดส์ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากแบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในรูปแบบของคาทอลิก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมองปัญหาโรคเอดส์อย่างไร

ปัญหาโรคเอดส์เป็นปัญหาของมวลมนุษยชาติ ที่จะต้องได้รับการเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้เรียกร้องให้ทุกคนให้ความสนใจหันหน้ามาร่วมกันแสวงหาและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอดส์ พระศาสนจักร

โรมันคาทอลิกมีความห่วงใยเป็นพิเศษกับบรรดาเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี

เอดส์เป็นโรคร้ายที่มีลักษณะเฉพาะที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสในปัจจุบัน และแก่นแท้ของปัญหาที่ผู้ป่วยกำลังเผชิญอยู่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความหมายของชีวิตและความตาย (The Meaning of Life and Death) ที่ผุดขึ้นมาซ้ำแล้วซ้ำอีก การดำเนินชีวิตที่สิ้นหวังอันเนื่องมาจากโรคร้ายควบคู่กับความรู้สึกว่างเปล่า ผู้ป่วยต้องการความหมายของชีวิต ดังนั้นผู้ป่วยจะมีความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างความหวังและความสิ้นหวัง ดังนั้น พระศาสนจักรในฐานะที่อยู่เคียงข้างผู้ที่มีความทุกข์ทรมานอยู่เสมอมีพันธกิจเกี่ยวกับเอดส์ ซึ่งสามารถสรุปได้ 2 ประเด็นคือ พันธกิจเกี่ยวกับการรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และพันธกิจเกี่ยวกับการร่วมมือกันป้องกัน

พระศาสนจักรมองว่าเอดส์เป็นปัญหาด้านการอภิบาลที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นผู้ป่วยไม่ควรถูกทอดทิ้งหรือปฏิเสธจากสังคม แต่ต้องเห็นใจและเข้าใจ การให้การอภิบาลดูแลโดยปราศจากการแบ่งแยก กีดกัน

เอดส์ไม่ใช่การลงโทษจากพระเจ้า แต่เป็นโอกาสที่จะทำให้ทุกคนและสังคมได้ไตร่ตรองถึงพฤติกรรมของตน และเปิดโอกาสที่จะแสดงความความรักความเมตตาต่อผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยากลำบาก

ความเจ็บป่วยจากมุมมองคริสตชน ว่าปัญหาที่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับ เพราะเป็นปัญหาที่ไม่มีคำตอบที่จะทำให้เข้าใจโดยอาศัยเหตุผลได้ทั้งหมด พระเยซูเจ้าเองก็ต้อนรับผู้ป่วยและผู้ที่ยากลำบากด้วยความรัก ความเมตตาสงสารมากกว่าที่จะตั้งคำถามถึงสาเหตุของความเจ็บป่วย

ดังนั้น ปัญหาพันธกิจของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเกี่ยวกับเอดส์ เราต้องเข้าใจทั้ง 2 ส่วนคือ การดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วยที่กำลังทนทุกข์ทรมานมีความสำคัญเป็นอันดับแรก และการรับผิดชอบส่วนบุคคลของการกระทำ

4.2 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมองผู้ป่วยเอดส์อย่างไร

พระสมณสาสน์ เรื่องพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (Gaudium et Spes) ข้อที่ 1 สำหรับ คริสตชน “ความชื่นชม และความหวัง ความโศกเศร้า และความกังวลของมนุษย์สมัยนี้ เป็นต้นของคนที่ยากจนและผู้ที่มีความทุกข์เชิงทั่วไปย่อมถือเป็นความชื่นชม และความหวัง เป็นความโศกเศร้าและความกังวลของผู้เป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าด้วย” (GS 1) พระศาสนจักรยืนยันชัดเจนถึงการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยเฉพาะผู้ที่ทุกข์ยากในสังคม ดังนั้น พระศาสนจักรอยู่เคียงข้างผู้ที่ได้รับความทุกข์ยากจากโรคเอดส์ พระศาสนจักรช่วยเหลือโดยปราศจากการแบ่งแยกเพศ เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม

ในพระวรสารของนักบุญลูกา บทที่ 5 ข้อ 31-32 พระเยซูเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บป่วยต้องการ เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่เรามาเพื่อเรียกคนบาปให้กลับใจ” พระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่างที่ดีเด่นชัด พระองค์ยืนยันด้วยอุปมา พระองค์ต้องการช่วยเหลือทุกคนที่มีความทุกข์ยาก คนจน ด้วยความรักและความเมตตา โดยปราศจากเงื่อนไขทุกประการ

จดหมายของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 เนื่องในโอกาสวันผู้ป่วยโรคเอดส์สากลครั้งแรกทรงกล่าวว่า “เราขอกล่าวอย่างชัดเจนในบทเริ่มต้นของจดหมายนี้ซึ่งเป็นที่เราสนับสนุนว่า “โดยที่เราเชื่อมั่นว่าความเจ็บป่วย (อันเนื่องมาจากโรคเอดส์) มี

ผลกระทบมิใช่ต่อร่างกายของมนุษย์เท่านั้น แต่กระทบความเป็นบุคคลของมนุษย์ทั้งครบ ซึ่งรวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคลและชีวิตในสังคม” พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกคนให้ความสนใจในการดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วยโรคเอดส์ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการเคารพความเป็นบุคคลของผู้ป่วยทั้งครบ พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกคนมีความเป็นหนึ่ง (solidarity) ในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่กำลังประสบกับความทุกข์ยากลำบาก โดยปราศจากการแบ่งแยกระหว่างเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ลัทธิการเมือง หรือแนวความคิดด้านปรัชญา เพราะเอดส์กำลังคุกคามมนุษยชาติทั่วโลก

ดังนั้น สรุปได้ว่า ท่าทีของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกต่อบรรดาผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยเอดส์ พระศาสนจักรให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือด้วยความรักเมตตาตั่งเช่น พระเยซูเจ้าผู้เป็นแบบอย่างที่สุด การแสวงหาสาเหตุ ความรับผิดชอบต่อผลของการกระทำ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องรอง

4.3 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์อย่างไร

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อส่งเสริมงานเอดส์ ในแผนกสุขภาพอนามัย กรรมการฝ่ายสังคมภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ได้ให้แนวทางในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์ไว้อย่างชัดเจนว่าด้วยหลักข้อความเชื่อที่เป็นพื้นฐานการทำงานเอดส์ ไว้ใน 3 ประการ คือ

พระเจ้าคือองค์ความรัก

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า มีเจตจำนงเสรี ตัดสินใจได้ มีสิทธิและเสรีภาพ

โดยศักดิ์ศรีของมนุษย์นี้ มนุษย์ต้องใช้เจตจำนงเสรี การตัดสินใจ สิทธิและเสรีภาพด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น (สังคม) และต่อสิ่งแวดล้อม (สิ่งสร้างของ พระเจ้า) นี้คือ พันธะกิจที่มนุษย์ได้รับมอบหมายตามแผนการแห่งความรักของพระเจ้า

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกอภิบาลดูแลผู้ป่วยเอดส์ด้วยหลักความเชื่อพื้นฐานเรื่องความรัก “พระเจ้าทรงเป็นองค์ความรัก” และหลักพื้นฐานในการทำงาน คือ

การทำงานเอดส์ เป็นการทำงานกับผู้ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ ซึ่งทุกคนเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าอย่างเสมอภาคกัน โดยยึดคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร ดังต่อไปนี้

1. หลักการทำงานเพื่อความดีส่วนรวม (common good) หรือคุณประโยชน์และความรอดร่วมกันของมนุษยชาติและสิ่งสร้างทั้งหมด เป็นเป้าหมายสูงสุดตามแผนการแห่งความรักของพระเจ้า
2. หลักการที่ว่า ทรัพยากรของโลก และจักรวาล (สิ่งสร้างของพระเจ้า) มีไว้เพื่อการแบ่งปันฉันพี่น้องเพื่อประโยชน์สุขร่วมกัน
3. หลักการให้ความช่วยเหลือกันฉันพี่น้อง ด้วยความห่วงหาอาทรซึ่งกันและกันระหว่างมนุษย์ ตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละคน โดยเฉพาะผู้ที่เข้มแข็งกว่าต้องปกป้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า
4. หลักการแห่งการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในทุกมิติและทุกกรณีที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและอนาคตของมนุษยชาติและสิ่งสร้างทั้งหมด
5. หลักการแห่งความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียว ที่ทุกคนแสดงออกและตอบสนองต่อสถานการณ์ ปัญหา และสิ่งท้าทายที่มีผลกระทบต่อชีวิตและอนาคตของมนุษยชาติและสิ่งสร้างทั้งหมด (สิ่งแวดล้อม) ด้วยความรัก และห่วงใย

ในสารนิพนธ์ของ ซิโนเรส กิจสมคร ได้กล่าวถึง บทบาทของการอภิบาลดูแลผู้ป่วยตามรูปแบบคาทอลิกไว้ว่า ความหมายของชีวิตมนุษย์ มีคุณค่าในฐานะที่เป็นของประทานจากพระเจ้า และเราได้ถูกเรียกและได้รับการยกฐานะให้เป็นบุตรของพระเจ้า โดยอาศัยพระเยซูคริสตเจ้า ทุกคนได้ถูกเรียกเข้ามาในพระกายทิพย์ของพระเยซูเจ้า เมื่อส่วนหนึ่งส่วนใดได้รับบาดเจ็บ ทุกส่วนก็จะบาดเจ็บไปด้วยเอกลักษณ์ของงานอภิบาลจึงเป็น การเพ่งมองไปที่องค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นแบบอย่างที่สุดบูรณ เพื่อการอภิบาลจะเป็นการนำมาซึ่งความรอดในพระองค์อย่างแท้จริง ใน 4 ลักษณะสำคัญ คือ

การอภิบาลในรูปแบบของความรัก ความรักไม่ได้หมายถึง ความรู้สึกเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงน้ำใจที่จะนำผู้หนึ่งไปเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ ความรักที่ยิ่งใหญ่ คือ การยอมสละชีวิตของตนเพื่อพี่น้อง เป็นต้นพี่น้องที่ทุกข์ยาก เจ็บป่วย และต่ำต้อย พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ ทุกสิ่งที่ท่านทำแก่พี่น้องของท่านที่ต่ำต้อยที่สุด ท่านได้ทำต่อเราเอง”

²⁷ Benedict M.Ashley,OP ,Kevin D. O' Rourke,OP. (1982) .A Theological Analysis, the Catholic Health Association of the United States.

การอภิบาลรูปแบบของการรักษา งานอภิบาลผู้ป่วยเป็นงานที่ครอบคลุมมนุษย์ทั้งครบ คือ ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ ซึ่งมองมนุษย์ทั้งครบ ผู้ป่วยต้องการผู้อภิบาลควบคู่กับการรักษาจากแพทย์

การอภิบาลในรูปแบบของการดูแลช่วยเหลือ ผู้ป่วยหลายคนที่ถูกทอดทิ้งให้เผชิญกับความทุกข์เพียงลำพัง พวกเขาไม่มีใครเป็นที่พึ่งและสนใจอภิบาลและให้ความช่วยเหลือ เห็นถึงความต้องการของพวกเขา บทบาทของผู้อภิบาลมิได้มุ่งแต่ตัวของผู้ป่วยเท่านั้น แต่รวมถึงสภาพแวดล้อมบุคคลที่อยู่รอบข้างด้วย

การอภิบาลในรูปแบบของการบรรเทาใจ ความเจ็บป่วยของผู้ป่วย ความเจ็บป่วยในเชิงลึก บางคนมีบาดแผลด้านจิตใจ อาจจะมีปมด้อย ผู้ป่วยต้องการผู้อภิบาลที่สามารถอยู่กับเขาในขณะที่ทุกข์ใจ

สารนิพนธ์ของซิโนเรศ กิจสมักร²⁸ ยังได้ให้ความหมายของบทบาทของผู้อภิบาลผู้ป่วยแบบคาทอลิก ดังนี้ บทบาทของการเป็นผู้บรรเทาใจ คุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของการอภิบาลคือ การเป็นหนึ่งเดียว เข้าในสภาพชีวิตของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยพบว่าตัวเองได้รับความสนใจเขาสามารถที่จะแสดงความต้องการของเขาออกมาได้ เพราะรับรู้ความรู้สึกและเข้าใจ บางครั้งความเจ็บปวดก็เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจ

บทบาทของการเป็นผู้นำฝ่ายจิตใจ การทำทนายที่สุดสำหรับผู้อภิบาลคือ การอยู่กับผู้ที่กำลังเจ็บป่วยและใกล้สิ้นใจ เพราะผู้ป่วยมีความสับสนในความสัมพันธ์ของตนกับพระเจ้า บางครั้งผู้ป่วยกับนี่ถึงความยุติธรรมในชีวิต ทำไมคนดีต้องเจ็บป่วยต้องทนทุกข์ เกิดความไม่เข้าใจ ความโกรธพระเจ้า ผู้อภิบาลต้องเป็นผู้นำให้ผู้ป่วยเกิดความเข้าใจ สำนึกตนและคืนดีกับพระเจ้า ดังนั้น ผู้อภิบาลมีโอกาที่จะเป็นผู้นำในกระบวนการเติบโตทางความเชื่อ คำจูนความเชื่อ และปลุกความเชื่อให้ตื่นขึ้น บทบาทของการเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ ผู้ป่วยเกิดภาวะความขัดแย้งในตนเอง ผู้อภิบาลสามารถสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจที่ดี ที่ชนะคติต่อตนเองที่ดีได้ ผู้อภิบาลสานความสัมพันธ์ผู้ป่วยกับครอบครัว และผู้ป่วยกับกลุ่มของตน

4.4 พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกมองปัญหาด้านจริยธรรมต่อปัญหาโรคเอดส์อย่างไร

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกได้ให้แนวทางต่อปัญหาจริยธรรมในการอภิบาลดูแลผู้ป่วยโดยสรุป 5 ประเด็นดังนี้คือ

1. การบอกข้อมูลและบอกความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เขากำลังเผชิญอยู่

พระศาสนจักรยืนยันว่าผู้ป่วยเอดส์ต้องได้รับข้อมูลความจริงของอาการ วิธีการและแนวทางในการดูแลรักษา ผลที่ตามมาของการรักษา รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการรักษาด้วย ในกรณีของผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวแล้ว เป็นหน้าที่ของทีมงานของการรักษา และบทบาทของญาติของผู้ป่วยด้วย พระศาสนจักรไม่ถือว่าเป็นความผิดที่จะรักษาผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวและไม่สามารถตัดสินใจได้ โดยการสันนิษฐานว่าผู้ป่วยยินยอมรับการรักษา

กฎบัตรสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ได้ให้แนวปฏิบัติในการบอกความจริงไว้ดังนี้ (Card. Fiorenzo Angelini, 1994 ในวารสาร สถิติทฤษฎี) 29 “การบอกความจริงแก่ผู้ป่วยนั้นต้องบอกความจริงทั้งหมด โดยไม่ปิดบัง เป็นการให้ความจริงในแนวทางของความรัก ความเมตตาโดยเริ่มจากสัมพันธ์ภาพของความไว้วางใจ เชื่อใจ พุดคุยสนทนาด้วยคำพูดที่เหมาะสมจะพบกับช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการบอกความจริง หรืออาจจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ป่วยรับรู้ภาวะของโรคที่เล็กน้อย”

ดังนั้น การบอกข้อมูลและความจริงแก่ผู้ป่วยเป็นสิทธิ และเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ป่วยเอง ในด้านการร่วมมือกันในการรักษาโรค และการเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับผลกระทบที่เกิดจากการรักษาได้ด้วย

2. การรักษาความลับ

ในกรณีของการรักษาความลับของผู้ป่วย หลายกรณีมักจะเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดการขัดแย้งทางด้านจริยธรรมของผู้ป่วย ตลอดจนคณะแพทย์และผู้ดูแลรักษาด้วย

ในพระสมณสาสน์ ชาวดีเรื่องชีวิตมนุษย์ (Evangelium Vitae) มีใจความโดยสรุปไว้ว่า “การเน้นสิทธิของปัจเจกบุคคลทำให้เกิดการเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเสรีภาพในแง่เดียว คือการปกป้องความต้องการหรือสิทธิของตน โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบและความยากลำบากหรือความเสียหายของผู้อื่น เสรีภาพที่แท้จริงนำไปสู่การอุทิศตนเพื่อส่งเสริมปกป้องและพัฒนาชีวิตของผู้อื่น”

²⁸ ซิโนเรศ กิจสมักร. หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2538

²⁹ วรารศ สถิติทฤษฎี. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

จากพระสมณสาสน์ข้างต้น พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกยืนยันชัดเจนว่า พระศาสนจักรไม่เห็นด้วยกับการปกปิดความลับของผู้ป่วยเอดส์ ที่จะส่งผลกระทบต่อผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ถ้าปราศจากการให้ความรู้และการป้องกันที่เหมาะสม โดยเฉพาะผลกระทบต่อคู่สมรส บุตร เป็นต้น

การรักษาความลับ เป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ เพราะมีปัจจัยหลายอย่างมาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผลกระทบต่อจิตใจของผู้ป่วย ผลกระทบที่จะเกิดกับครอบครัวและสังคมรอบข้างของผู้ป่วย การรักษาความลับหรือการเปิดเผยข้อมูลความจริง ต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่ง และเพื่อความดีของส่วนรวมด้วย

3. การเคารพในคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

คุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีพื้นฐานในพระคัมภีร์ “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาลักษณะของเรา” (ปฐม.1:26) พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรัก เป็นชายและหญิงให้ดูแลปกครองสรรพสิ่งทั้งหลาย สิ่งนี้คือพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงต้องเราเคารพในคุณค่าศักดิ์ศรีของกันและกันและกันด้วย

การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิของผู้ป่วย (Respect for Human Dignity and Patients' Right) ว่า การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นการยอมรับในคุณค่าในตัวมนุษย์ และศักยภาพที่เต็มเปี่ยม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีมาแต่เกิด ทำให้มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือกคิด ตัดสินใจกระทำด้วยตนเอง ไม่ตกอยู่ในอำนาจของสัญญาชดเชยหรือปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนั้น มนุษย์จึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเอง (Specht Grace) (กองโรคเอดส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ 30 ในพระสมณสาสน์ข่าวดีเรื่องชีวิตมนุษย์ ข้อที่ 19 ได้กล่าวว่า การเน้นสิทธิของปัจเจกบุคคล ทำให้เกิดการเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเสรีภาพ ปัจเจกนิยมปัจจุบันมองเสรีภาพในแง่เดียว คือการปกป้องความต้องการหรือสิทธิของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบ ความยากลำบาก หรือความเสียหายของผู้อื่น แต่เสรีภาพที่แท้จริงควรนำไปสู่การอุทิศตนเพื่อส่งเสริมปกป้องและพัฒนาชีวิตของผู้อื่น โดยเริ่มคิดถึงสิทธิของคนอื่นก่อน

ดังนั้น พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเน้นให้ใช้สิทธิเสรีภาพของตนเองอย่างเหมาะสม ด้วยความรับผิดชอบต่อ พระเจ้า ตนเอง และต่อสังคมโดยรวม เพื่อความดีของส่วนรวม ไม่เฉพาะตนเองเท่านั้น ดังนั้นการเคารพคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จึงเป็นพื้นฐานในการเคารพสิทธิของผู้ป่วยด้วยเช่นกัน

4. การอภิบาลดูแลด้านจิตวิญญาณ

พระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ตรัสว่า “ความเป็นหนึ่งเดียวของมนุษย์เป็นความสัมพันธ์และเป็นหนึ่งเดียวกันของร่างกาย ความเจ็บป่วย สติปัญญาและมิติด้านวิญญาณของเขา (Card. Fiorenzo Angelini, 1994 31

เพราะฉะนั้นในทรรชนะของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก เห็นถึงการดูแลอภิบาลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและด้านจิตวิญญาณ ซึ่งมนุษย์ประกอบด้วย 2 ส่วนที่แยกจากกันมิได้

ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน เป็นต้นความต้องการที่เกิดขึ้นภายในที่ไม่อาจจะปฏิเสธได้คือ

มนุษย์ทุกคนต้องการความต้องการการยอมรับตนเอง (Self acceptance) ถูกแสดงออกโดยการใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมาย เห็นคุณค่าของตนเอง มีความพอใจในชีวิต มีความสุข ร่าเริง ยอมรับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนนับถือ แสดงออกโดยการต้องการมี หรือได้รับความรักอย่างไม่มีเงื่อนไข ต้องการความวางใจ การให้อภัย ทั้งจากผู้อื่นและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนนับถือ

ต้องการความหวัง (Hope) มีความคิดและจินตนาการในทางที่ดีเกี่ยวกับอนาคต และมีแนวโน้มที่จะเป็นไปตามที่ตนหวัง

เพราะฉะนั้นการได้รับการตอบสนองทางด้านจิตวิญญาณ จะทำให้เกิดความผาสุกด้านจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นภาวะที่มีความสมบูรณ์พร้อมของร่างกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี มีความสุขในการมีชีวิตอยู่ตลอดเวลา มีความเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ

³⁰ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.64.

³¹ วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย.

ดังนั้น การให้การดูแลเอาใจใส่ต่อกลุ่มผู้มีปัญหาด้านจิตวิญญาณ โดยการตอบสนองความต้องการทางด้านจิตวิญญาณ จึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยที่ใกล้จะตายซึ่งมักจะประสบปัญหาด้านจิตวิญญาณ และการแสดงออกถึงการตอบสนองทางด้านจิตวิญญาณดังนี้ (อวยพร ตันมุขกุล32)

การปรากฏกายของผู้ให้การดูแล ในเวลาที่ผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความมั่นใจว่าตนไม่ขาดที่พึ่ง

การนั่งเงียบ ฟังและสังเกต เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ระบายความรู้สึกที่งว้าง ทำทาง การสัมผัส

การแสดงความรู้สึกอาทร ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับผู้ป่วย

การสวดมนต์ให้ เพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกว่า มีสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

การใช้ พระคัมภีร์ หนังสือธรรมะ สิ่ง que ผู้ป่วยนับถือ

การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ป่วย ได้มีส่วนร่วมในพิธีกรรมทางศาสนา

การพิทักษ์สิทธิของผู้ป่วย ในการแสดงออกถึง ความเชื่อทางศาสนาหรือสิ่งยึดเหนี่ยว

ของผู้ป่วย เมื่อการรักษาในสถานบริการทางสุขภาพขัดแย้งกับความเชื่อทางศาสนาหรือสิ่งยึดเหนี่ยวของผู้ป่วย ควรหาวิธี ประนีประนอมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การตอบสนองด้านจิตวิญญาณเป็นความสำคัญที่ไม่อาจละเลยได้ เพราะผู้ป่วยไม่เพียงแต่ต้องการการดูแลอภิบาลด้านร่างกาย เท่านั้น แต่พวกเขาต้องการการดูแลด้านจิตใจด้วย เป็นต้น การใช้หลักศาสนาที่ผู้ป่วยนับถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้ เกิดผลดียิ่งขึ้น

5. การอภิบาลดูแลผู้ป่วยในวาระสุดท้ายของชีวิต

คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาคที่ 2 การเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า ข้อที่ 1503 ได้กล่าวถึง พระคริสตเจ้า นายแพทย์ผู้รักษา พระคริสตเจ้าทรงเมตตาต่อผู้เจ็บป่วยทุกชนิดเป็นเครื่องหมายชัดเจนว่า “พระเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยม ประชากรของพระองค์แล้ว (ลก 7:16) และพระอาณาจักรของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว พระเยซูเจ้าไม่ทรงเพียงแต่มีอำนาจรักษา เท่านั้น แต่ยังทรงอภัยบาปด้วย (เทียบ มก. 2:5-12) พระองค์เสด็จมาเยี่ยมวามนุษย์ทั้งครบ ทั้งร่างกายและวิญญาณ พระองค์ ทรงเป็นหมอที่ผู้ป่วยต้องการ (เทียบ มก.2: 17)

และในข้อที่ 1509 “จงรักขานคนเจ็บไข้” (มธ.10:8) เป็นภาระหน้าที่ของพระศาสนจักรที่ได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและ พยายามทำให้เป็นจริงโดยการรักษาผู้ป่วย หรือโดยการอธิษฐานภาวนาขอความช่วยเหลือควบคู่กันไป พระศาสนจักรเชื่อในการ ประทับอยู่อย่างมีชีวิตของ พระคริสตเจ้าซึ่งให้ชีวิต เป็นแพทย์ทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและร่างกาย การประทับอยู่นี้ปฏิบัติ การ อยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศีลศักดิ์สิทธิ์และในวิธีพิเศษโดยเฉพาะในบูชามิสซา แผ่นปังซึ่งประทานชีวิตนิรันดร ซึ่งเกี่ยวข้องกับ สุขภาพของร่างกาย (เทียบ ยน.6:54,58 ,1คร.11:30)

เพราะฉะนั้น เราเห็นถึงความสำคัญในการดูแลอภิบาลผู้ป่วยในวาระสุดท้ายของชีวิตจะต้องควบคู่กัน ระหว่างด้านร่างกายและ ด้านจิตวิญญาณเป็นพิเศษด้วย

การดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายเป็นการดูแลที่ครอบคลุมทุกด้านของผู้ป่วยทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ โดยมุ่ง ประคับประคองความสะดวสบายด้านร่างกาย บรรเทาความเจ็บปวดจากอาการของโรค บำบัดเท่าที่จำเป็น ตอบสนองด้าน จิตวิญญาณและให้ความสำคัญต่อเกียรติภูมิความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วย

กรณีผู้ป่วยเอดส์ที่เข้าสู่วาระสุดท้ายของชีวิต มีผู้ได้เสนอแนวทางในการดูแลเพื่อให้ผู้ป่วยเอดส์ระยะสุดท้าย ไว้ดังนี้³³

ให้การดูแลควบคุมความเจ็บปวดและอาการต่างๆ

การประคับประคองด้านจิตใจ

การดูแลเป็นทีมจากบุคลากรสาขาต่างๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ผู้ให้การช่วยเหลือด้าน

สุขภาพที่บ้าน นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักกายภาพบำบัด และอาสาสมัคร

³² วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย.มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.72.

³³ วิจิตร ศรีสุพรรณ. การพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

การให้คำปรึกษาด้านจิตวิญญาณ

การให้คำปรึกษาแก่ครอบครัวที่เผชิญกับความโศกเศร้า และการสูญเสีย

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาลดูแลผู้ป่วยเอชไอวีทั้ง 3 แห่ง คือ 1) ศูนย์ชีนาปีส บ้านเด็กกำพร้าลอเรนโซ 2) บ้านกลารา สอนสันติธรรม 3) คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ ระยอง (ศูนย์ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์) มูลนิธิคณะนักบุญคามิลโลแห่งประเทศไทย สามารถสรุปสาระสำคัญตามจุดประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

5.1.1 หลักปฏิบัติ ความเชื่อ และหลักคริสตจริยศาสตร์ที่มีต่อผู้ป่วยเอดส์

จากการศึกษาพบว่า หลักความเชื่อของชาวคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก คือการมีความเชื่อในพระเจ้าหนึ่งเดียว ซึ่งเป็นองค์แห่งความรักหาขอบเขตมิได้ อาศัยแบบอย่างของพระเจ้า และความรักของพระเจ้า ทำให้คริสตชนรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ นี้เป็นหลักการพื้นฐานของศาสนาคริสต์

ดังนั้นการดำเนินชีวิตของชาวคริสต์จึงอยู่บนพื้นฐานของความรัก ความสัมพันธ์กับ พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ คริสตชนดำเนินชีวิตด้วยหลักคุณธรรมพื้นฐาน 3 ประการคือ ความรัก ความเชื่อ และความไว้วางใจ ซึ่งคุณธรรมทั้ง 3 ประการนี้จะนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์มากขึ้น นอกเหนือจากนั้น คริสตชนยังดำเนินชีวิตบนหลักของบทบัญญัติ 10 ประการ บทบัญญัติของพระศาสนจักร ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญคือ เน้นถึงความรักทั้งต่อพระเจ้า และการปฏิบัติความรัก ต่อเพื่อนพี่น้อง ทั้งด้วยกิจการ วาจา และจิตใจด้วย

นอกเหนือจากนั้น คริสตชนยังมีเสียงของมโนธรรม (เสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาในส่วนลึกของจิตใจ) ที่ช่วยให้มนุษย์ไตร่ตรอง ตักเตือนการกระทำ และแยกแยะความดี และความชั่ว ควรหรือไม่ควร ผิดหรือถูก ในทำนองเดียวกันมนุษย์จึงจำเป็นที่จะต้องฟังและปฏิบัติตาม มโนธรรมของตน

5.1.2 การดูแลผู้ป่วยเอดส์บนพื้นฐานคุณค่าศักดิ์ศรีความมนุษย์

ตามความเชื่อของคริสตชนเชื่อว่า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทุกคนตามฉายาลักษณะของพระองค์ด้วยความรัก และมนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะฉะนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยกเพศ เชื้อชาติ ภาษา ฐานะความเป็นอยู่ ผู้ป่วย ผู้พิการ คนยากจน ทุกคนเท่าเทียมกัน พระศาสนจักรยังเรียกร้องให้ทุกคน ดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ที่ มีน้อยกว่า ขาดแคลน และผู้ที่มีความทุกข์ เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องยื่นมือให้ความช่วยเหลือ

การดูแลผู้ป่วยเอชไอวี ก็เช่นเดียวกัน พระศาสนจักรให้ความสำคัญ และให้ความช่วยเหลือก่อน และประเด็นของการรับผิดชอบต่อผลของการกระทำเป็นเรื่องที่จะตามมาทีหลัง

การทำงานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเอชไอวีของพระศาสนจักรคาทอลิก ปรากฏให้เห็นผ่านการทำงานขององค์กรคาทอลิกต่างๆ คณะนักบวชต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ ทุกคนไม่แบ่งแยกทั้งสิ้น บนหลักการพื้นฐานคือคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

5.1.3 แนวคิดของพระศาสนจักรคาทอลิกต่อประเด็นปัญหาด้านจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วย

- การบอกข้อมูลและความจริง

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ให้ความคิดเห็นตรงกัน บนพื้นฐานของคำสอนของพระศาสนจักร คือ จะต้องบอกความจริงและข้อมูล ต่อผู้ป่วยโดยไม่ปิดบัง เพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยเองด้วย และประโยชน์ต่อความร่วมมือระหว่างแพทย์หรือผู้ดูแลผู้ป่วยกับผู้ป่วยเอง

การรักษาความลับ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ให้ความคิดเห็นตรงกัน ดังนี้ เป็นสิทธิและเสรีภาพของผู้ป่วย แต่สิทธิเสรีภาพต้องมีข้อแม้เพียงแต่การป้องกันสิทธิของตนเท่านั้น แต่จะต้องส่งเสริมสิทธิของผู้อื่นด้วย การรักษาความลับจึงเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องตัดสินใจด้วยความละเอียดอ่อน ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อความเหมาะสมของเวลาการดูแลอภิบาลด้านจิตใจ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ให้ความคิดเห็นตรงกัน ดังนี้ ทุกคนให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ทุกคนสนับสนุนและส่งเสริมโดยเฉพาะการนำเอาความเชื่อและศาสนากิจทางศาสนาที่ผู้ป่วยนับถือเป็นเครื่องมือช่วยเหลือ

นอกเหนือจากนั้นยังเชิญชวนให้ญาติและผู้ใกล้ชิดของผู้ป่วยเองเข้ามามีส่วนร่วมใน การดูแลทั้งด้านร่างกายและการดูแลอภิบาลด้านจิตใจด้วย

การดูแลอภิบาลผู้ป่วยระยะสุดท้าย

การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย เน้นการดูแลใกล้ชิดเป็นพิเศษ และการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายเป็นการดูแลที่ครอบคลุมทุกด้านของผู้ป่วยทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ โดยมุ่งประคับประคองความสวดกลายด้านร่างกาย บรรเทาความเจ็บปวดจากอาการของโรค บำบัดเท่าที่จำเป็น ตอบสนองด้านจิตวิญญาณและให้ความสำคัญต่อเกียรติภูมิความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วย

5.2 อภิปรายผล

พระศาสนจักรคาทอลิกมองปัญหาเอชไอวี เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อแก่นมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ พระศาสนจักรเรียกร้องให้ทุกคนร่วมมือกันป้องกันและช่วยเหลือผู้ป่วย พระศาสนจักรตระหนักถึงความสำคัญประการนี้ อันจะเห็นจากพันธกิจขององค์กรของ พระศาสนจักร คณะนักบวชต่างๆ ที่กระทำต่อบรรดาคนยากจน คนพิการและผู้ป่วยทุกคนด้วยจิตตารมณ์ของความรัก

คริสตชนดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรมพื้นฐาน ความเชื่อ ความรักและความไว้วางใจ ยังมีบทบัญญัติของพระเจ้า 10 ประการ บัญญัติ 10 ประการ คำสอนเรื่องบาป เป็นเกณฑ์ตัดสิน ด้านจริยธรรม นอกเหนือจากนั้น คริสตชนยังฟังเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาในส่วนลึกของจิตใจ สิ่งนั้นที่เราเรียกว่า “มโนธรรม” ที่จะเป็เสียงในใจที่บอกว่า อะไรดี อะไรไม่ดี อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ถูกหรือผิด ซึ่งทั้งหมดจะมีผลต่อตัดสินใจกระทำด้านจริยธรรมของคริสตชน

สถานดูแลผู้ป่วยหรือสถานพยาบาลของคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง ที่ดูแลผู้ป่วยเอดส์ จากการสัมภาษณ์เราพบว่า การดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอดส์ ได้รับแบบอย่างจากพระเยซูเจ้าที่ทรงรักษาผู้ป่วยทั้ง 2 มิติ คือ รักษาด้วร่างกายและมิติด้านจิตใจหรือจิตวิญญาณควบคู่กัน ดังเราจะเห็นได้ชัดเจนคือ พระสงฆ์หรือนักบวชของศาสนาคริสต์จะเน้นบทบาทของการอภิบาลด้านจิตใจเป็นพิเศษ เช่น การบริการด้านศาสนกิจต่างๆ การพูดคุยให้คำปรึกษาให้กำลังใจ เป็นเพื่อนและร่วมทุกข์ร่วมสุข ในส่วนของดูแลผู้ป่วยที่เป็นฆราวาสหรือเจ้าหน้าที่ จะเน้นถึงการดูแลด้านร่างกายพิเศษ เช่น การดูแลความเป็นอยู่ รักษาพยาบาล และการอยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุข เป็นต้น

สถานดูแลผู้ป่วยเอชไอวีของคาทอลิกทั้ง 3 แห่ง จากการสัมภาษณ์เราจะพบว่า การให้ การรักษาและดูแลตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าของชีวิต และบนพื้นฐานของความรัก ดังนั้น ภาระรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลรวมถึงสถานที่พักอาศัยและอื่นๆ ผู้ป่วยแบกรับภาระในส่วนนี้น้อยมาก ญาติหรือผู้ป่วยเองจะจ่ายตามความสามารถที่จะจ่ายได้ นอกเหนือจากนั้นยังส่งเสริมการสร้างอาชีพ และงานอดิเรกให้ผู้ป่วยใช้เวลาอย่างเหมาะสมด้วย เช่น การนวดแผนไทยเพื่อผ่อนคลาย การทำงานฝีมือต่างๆ เช่น เย็บปักถักร้อย เป็นต้น

การนำเอาหลักศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจ เป็นเครื่องมือช่วยเหลือการอภิบาล ด้านจิตใจได้อย่างดีเยี่ยม เพราะภาวะของผู้ป่วยเอง เมื่อร่างกายป่วย ก็ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจด้วย การนำเอาหลักคำสอนทางศาสนามาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจจึงเกิดผลดีเยี่ยม เช่น การอ่าน พระคัมภีร์ การอ่านหนังสือธรรมะ การร่วมพิธีบูชามิสซา การตักบาตรทำบุญ การบำเพ็ญสมาธิ เป็นต้น

ในสถานพยาบาลของคาทอลิก ไม่จำกัด เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา คือเปิดกว้างสำหรับ ทุกคน ดังนั้น สถานพยาบาลคาทอลิกจึงเปิดกว้างให้ทุกคนปฏิบัติศาสนกิจของตน โดยไม่กีดกันหรือบีบบังคับให้เกิดการเปลี่ยนแปลงศาสนา ผู้ดูแลผู้ป่วยจะเป็นผู้

ประสานเรื่องการปฏิบัติศาสนกิจนอกสถานที่ เพราะจะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยหลายสิ่ง เช่น สภาพอาการของผู้ป่วย การที่ผู้ป่วยจะต้องทานยาต้านไวรัสตรงตามเวลา และการยอมรับของสังคมภายนอกต่อผู้ป่วยเอชไอวีเองด้วย

จากศึกษาและสัมภาษณ์ในประเด็นปัญหาด้านจริยศาสตร์ในสถานพยาบาลคาทอลิกพบว่า สอดคล้องกับหลักจริยธรรมพื้นฐานด้านสุขภาพในปัจจุบันที่ได้กำหนดไว้ในการดูแลสุขภาพอนามัย ซึ่งประกอบด้วย การเคารพในความเป็นบุคคล การให้การยอมรับโดยการบอกข้อมูลความจริง และการรักษาความลับ การกระทำในสิ่งที่ดีและเกิดประโยชน์แก่ผู้ป่วย ความเป็นธรรม และการตอบสนองด้านจิตวิญญาณและคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การมีส่วนร่วมของญาติหรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ป่วย การมีส่วนร่วมในการดูแลอภิบาลของบุคคลเหล่านี้มีผลดีและมีประโยชน์ต่อผู้ป่วยอย่างยิ่ง การประสานงาน การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างญาติหรือบุคคลใกล้ชิดกับตัวผู้ป่วยเอง และความติดต่อสัมพันธ์ของสถานพยาบาลกับญาติหรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ป่วยก็เป็นสิ่งที่สำคัญ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโดยตรง ต้องเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความไว้วางใจและความเชื่อใจต่อกันเป็นสิ่งสำคัญ

การดูแลอภิบาลผู้ป่วยวาระสุดท้ายของชีวิต จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาล ทั้ง 3 แห่งพบว่า เมื่อถึงวาระสุดท้ายของชีวิตมาถึง ผู้ป่วยต้องการเพื่อน (การดูแล) กล่าวคือ ทุกคนจะมาอยู่รวมกันและอยู่เป็นเพื่อนผู้ป่วย เตือนให้ผู้ป่วยคิดถึง ความดีงาม สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเองนับถือ และการอยู่เป็นเพื่อนจะทำให้ผู้ป่วยรู้สึกอบอุ่น ไม่อ้างว้าง หวาดกลัว ทำให้เกิดความสงบภายในจิตใจ

ในวัฒนธรรมของชาวไทย การขอขมา การให้อภัย (อโหสิกรรม) เป็นสิ่งช่วยให้ผู้ป่วยจากไปด้วยความสงบ การภาวนาตามความเชื่อของตนจะช่วยผู้ป่วยได้ด้วยเช่นกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาคริสตจริยศาสตร์กับการอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวี เกี่ยวข้องกับมิติทางด้านสังคม เพราะฉะนั้น การเก็บข้อมูลหรือการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากกลุ่มญาติของผู้ป่วย ชุมชนจึงมีประโยชน์ต่อการจัดการดูแลอภิบาลผู้ป่วยเอชไอวี
2. การศึกษาจริยศาสตร์ของแต่ละศาสนา ในประเด็นปัญหาด้านจริยธรรม เพื่อการดูแลอภิบาลผู้ป่วยได้ดียิ่งขึ้น
3. การศึกษาคริสตจริยศาสตร์ในการดูแลอภิบาลผู้ป่วยวาระสุดท้าย ในประเด็นปัญหาเรื่องการอนุญาต เป็นประเด็นที่น่าสนใจเพื่อจะช่วยในการดูแลผู้ป่วยเอชไอวีวาระสุดท้ายได้ดีขึ้น
4. การศึกษาเรื่องคุณค่าทางศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจในการอภิบาลดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี จะเป็นประโยชน์ต่อการอภิบาลดูแลผู้ป่วยได้ดี

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การดูแลอภิบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่พบได้สถานพยาบาล เป็นงานแห่งความรักในคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การแก้ปัญหาเอตลัสให้หมดไปได้ เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาต้องเป็นขบวนการ ตั้งแต่ การให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การรณรงค์ป้องกัน เป็นต้น ในกลุ่มเด็ก เยาวชนเป็นกลุ่มแรก
2. ในสถานศึกษาควรจัดการหลักสูตรในด้านสุขภาพในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ในการให้ความรู้ ความเข้าใจต่อปัญหาสุขภาพ เป็นต้น โรคภัยแรงที่พบเห็นในสังคมไทย เช่น เอชไอวี โรคหัวใจ โรคมะเร็ง เป็นต้น
3. ในสถานพยาบาลผู้ป่วยเอชไอวี ควรจะมีเจ้าหน้าที่จิตวิทยาในการให้คำปรึกษา เพราะผู้ป่วยเอชไอวี เป็นภาวะของความสิ้นหวัง ความหวาดกลัว การถูกทอดทิ้ง นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาจะเข้ามามีบทบาทในการรักษาด้านจิตใจด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กิตติกร นิลมานัต. ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย และวิธีเผชิญกับความเครียดของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวีที่มีอาการขณะรักษาตัวในโรงพยาบาล. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- กীরติ บุญเจือ. หลักความเชื่อของชาวคริสต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- กীরติ บุญเจือ. หลักปฏิบัติของชาวคริสต์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่. กรุงเทพมหานคร, 2549.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อส่งเสริมงานเอชไอวี. อุดมสาร, ปีที่ 35. ฉบับที่ 49 (2553). หน้าพิเศษ
- จิรนนท์ ชันแข็ง. ประสบการณ์ของมารดาในการดูแลบุตรที่ป่วย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ชลธิดา สิมะวงศ์. การใช้จิตบำบัดกลุ่มในการเสริมความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ซิโนเรศ กิจสมักร. หลักการและแนวทางการอภิบาลผู้ป่วย. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.
- เชิดชัย เลิศจิตรเลขา. คริสตจริยศาสตร์พื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : แผนกการพิมพ์โรงเรียน ดอนบอสโก, 2548.
- เชิดชัย เลิศจิตรเลขา. จริยศาสตร์เพื่อชีวิต. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2545.
- เชิดชัย เลิศจิตรเลขา. “สุขภาวะกับชีวิตด้านจริยธรรมของคริสตชน”. แสงธรรมปริทัศน์. ปีที่ 34 ฉบับที่ 1.
- คำรห์ ทริยะะ. การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในกลุ่มเพื่อนในโรงพยาบาลแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- นพมาศ ธีรเวคิน. จิตวิทยาสังคมกับมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- บรรจง สันติสุขนิรันดร์. คริสตจริยศาสตร์. เอกสารประกอบการสอน. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2535.
- ปานจันทร์ จำงักแก้ว. การเข้าถึงการดูแลสุขภาพ ความเข้มแข็งอดทนและคุณภาพชีวิตของสตรีที่ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ปรีชา อุปโยคิน. พฤติกรรมการแสวงหาการรักษา วิเคราะห์ระหว่างโรคเรื้อรังและโรคฉับพลัน. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- แผนกคริสตศาสนธรรมอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ภาค 2 เรื่องการฉลองธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า. กรุงเทพมหานคร : อัสสัมชัญ, 2545.
- พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2. พระสมณสาสน์ พระวรสารแห่งชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วรรณกรรมซาเลเซียน, 2550.
- พระสันตะปาปา ปอล ที่ 6. พระสมณสาสน์ ชีวิตมนุษย์. แปลโดย บาทหลวง ประสิทธิ์ สมานจิตและคณะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 1997.
- พรธิดา ศรีสะอาด. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงต่อการเผชิญความเครียดในผู้ติดเชื้อเอชไอวี. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2542.
- พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2. พระสมณสาสน์ ความรุ่งโรจน์แห่งความจริง. แปลโดย นรินทร์ ศิริวิธานันท์. กรุงเทพมหานคร : อัสสัมชัญ, 2537.
- พระสันตะปาปา เปาโลที่ 6. ธรรมนูญด้านการอภิบาล เรื่องพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้. เรียบเรียงโดย บาทหลวง สีม ไชยเผือก. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์คาทอลิกแห่งประเทศไทย, 2002.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. คำสอนพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ภาค 1 : การประกาศ ยืนยันความเชื่อ. แปลโดย ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ อัสสัมชัญ, 2537.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. คำสอนพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ภาค 2 : การเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกของพระเยซูพระศาสนจักรเจ้า. แปลโดย ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2537.
- พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. ประมวลคำสอนพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. แปลโดย บาทหลวง นรินทร์ ศิริวิธานันท์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จันทปัลลิตขิง, 2550.

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. ประมวลกฎหมายพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. Code of Canon Law, 2526. แปลโดย คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมายพระศาสนจักรภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2541.

พระศาสนจักรโรมันคาทอลิก. เอกสารแห่งสภาสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2. The Documents of Vatican 2, Gaudium et Spes : Pastoral Constitution on the Church in the Modern World, 2508. แปลโดย ผู้หว่าน (นามแฝง). นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2525.

พิทยาภรณ์ แก้วทิพย์. การศึกษาเรื่องการดูแลตนเองด้านการรับประทานอาหารและภาวะโภชนาการของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

ภริชญา บุรินทร์กุล. การดูแลตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือเอดส์ที่ได้รับยาต้านไวรัส. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

มนัส จวบสมัย. สารานุกรมศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2526.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง. ระนอง สรวายเอี่ยม. จริยศาสตร์กับปัญหาจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยวาระสุดท้ายใกล้ตาย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมปรัชญา – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2540.

รัชชัย อ้อมนอก. การเยียวยารักษาในแง่คริสตชน. นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม, 2546.

วิจิตร ศรีสุพรรณ. การพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

วรากร สถิตย์กาญจน์. จริยศาสตร์คริสต์กับการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

วัชรภรณ์ อภิวัชรกุล. เรื่องปัญหาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดชลบุรี.

สิรินท สรรเพ็ชร. แนวความคิดส่วนหนึ่งของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 เกี่ยวกับเรื่องเพศ. แสงธรรมปริทัศน์. (ปีที่ 34 ฉบับที่ 2). นครปฐม : วิทยาลัยแสงธรรม.

สุธีรา ฮุนตระกูล. การเผชิญปัญหาของผู้ติดเชื้อ. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.

สมศรี ทัยศิริ. การยอมรับของชุมชนที่มีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

สีลม ไชยเผือก. คำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรเล่ม 1-3. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์คาทอลิกแห่งประเทศไทย, 2545.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ จำกัด, 2540.

สมภาพ เรื่องตระกูล. ความเครียดและอาการทางจิตเวช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2547.

สมเด็จพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ ที่ 16. แสงสว่างของโลก พระสันตะปาปา พระศาสน จักรและเครื่องหมายแห่งกาลเวลา.

แปลโดย สื่อมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย แผนกการพิมพ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2554.

เอกชัย ผลวรินทร์. ความหมายของความเจ็บป่วยจากแง่ของโยบต่อผู้ป่วยคริสตชนยุคปัจจุบัน. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม , 2541.

อดิศักดิ์ กิจบุญชู. ความทุกข์ทรมานในมุมมองคริสตชน. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2539.

อภิญา เจริญฉ่ำ. ประสบการณ์ด้านจิตใจของผู้ดูแลในครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย. กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2551.

อมร สามิภักดิ์. ศาสนากับการบำบัดทางจิตผู้ป่วยโรคเอดส์. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม, 2538.

อภิรดี เขมะวานิช. การดูแลตนเองในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของผู้ติดเชื้อเอชไอวี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

ภาษาต่างประเทศ

Benedict XVI, Pope. The Sacrament of Charity : Sacramentum Caritatis. Washington :United States Catholic Conference, 2007.

Richard J. Devine , C.M. (2547). Good Care, Painful Choices. Third edition.Paulist Press.United States of America.

Benedict M.Ashley,OP ,Kevin D. O' Rourke,OP. (1982) .A Theological Analysis, the Catholic Health Association of the United States.

Eric Genilo S.J. (2554). เอกสารประกอบการสอนคริสตจริยศาสตร์. นครปฐม. วิทยาลัยแสงธรรม.

The Role of Barnabas in the Book of Acts According to the Perspective of the Author

Jattanakorn Kanjanamas¹

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้พยายามจะตอบคำถามเกี่ยวกับบทบาทหลักของบารนาบัสในหนังสือกิจการอัครทูตตามมุมมองที่ผู้เขียนนำเสนอ เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายหลักนี้บทความมุ่งเน้นในการสืบค้นจากเบื้องหลังชีวิตของบารนาบัส การทรงเรียกและพันธกิจของท่าน รวมถึงความสัมพันธ์กับเปาโล การร่วมงานกับเปาโล และความขัดแย้งที่ท่านมีกับเปาโล

หลังจากผ่านกระบวนการดังกล่าวบทความได้ข้อสรุปว่าผู้เขียนหนังสือกิจการอัครทูตพยายามนำเสนอภาพลักษณ์ของบารนาบัสเป็นเหมือนกับบุคคลที่สนับสนุนผู้อื่นเสมอตามฉายาที่ถูกเรียกว่า “ลูกแห่งการหนุนน้ำใจ” ไม่เพียงแต่หนุนน้ำใจและเสริมสร้างผู้เชื่อให้เติบโตในพระเจ้าเท่านั้น ผู้เขียนยังได้นำเสนอว่าบารนาบัสเป็นเหมือนผู้สร้างสาวกหรือผู้สร้างผู้นำในคริสตจักรยุคแรกอีกด้วย โดยเฉพาะการสร้างผู้นำที่มีอิทธิพลอย่างอัครทูตเปาโลและยอห์นมาระโก บารนาบัสมักจะยืนอยู่ข้างหลังฉากเพื่อสนับสนุนและหนุนน้ำใจสาวกและผู้นำรุ่นใหม่ให้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ ดูเหมือนว่าโดยรวมแล้วผู้เขียนหนังสือกิจการอัครทูตได้นำเสนอว่าท่านเป็นผู้ที่สนับสนุนคนอื่น มีสายตาที่แหลมคมและเป็นคนใจกว้าง ถ่อมใจและไม่ขี้หวาด อดทนต่อความผิดพลาดของผู้อื่นและเป็นอิสระจากการรั่วรั่วเงินทอง เราต่างตระหนักว่าบุคลิกภาพและลักษณะชีวิตต่างๆเช่นนี้น่าจะเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้นำคริสตจักรในยุคปัจจุบันที่จะเจริญรอยตามเช่นกัน

บทความนี้น่าจะมีประโยชน์อย่างมากในการร่วมกันค้นหาว่าเพราะเหตุใดผู้เขียนหนังสือกิจการอัครทูตจึงตัดสินใจเลือกบันทึกเรื่องราวชีวิตของบารนาบัสลงในหนังสือกิจการอัครทูต

คำสำคัญ บทบาทของบารนาบัส หนังสือกิจการอัครทูต

ABSTRACT

This article tries to answer what the main role of Barnabas is in the book of Acts according to the perspective of the author. To pursue this goal the article will deal with his background, his calling and ministry, his relationship with Paul, his ministry with Paul and his conflict with Paul.

Looking at these items reveals that the author of Acts tries to present Barnabas as an encouraging person according to his nick name “Son of encouragement,” not only encouraging and building others up to grow in the Lord, but it seems like the author of Acts points out that Barnabas is a disciple-maker or a leader-maker of the early church, especially, a disciple-maker or leader-maker of the Apostle Paul and John Mark. Barnabas always stayed behind the scenes supporting and encouraging the people to stand as a leader to serve the Lord faithfully. In sum, the author of Acts seems to present that he is a very supportive person, having good eyes and a glad heart, is humble and self-effacing, patient with the failure of others and free from materialism. We realize that he is a good character model for the leaders of the church today to follow after as well.

Therefore it is worth seeing why the author of Acts decided to put the story of Barnabas in the book of Acts.

Keywords The Role of Barnabas The Book of Acts

¹ 119/4 ม.1 ถ.เชียงใหม่-สันกำแพง ซ. 5, 9 บวกรกหลวง ต.ท่าศาลา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000

INTRODUCTION

When we study the book of Acts carefully, we will discover that apart from Paul and twelve apostles, Barnabas is another person who played a very important role in this book as well. Even though, we find that he appears only 5-6 scenes in Acts and his name was mentioned about 31 times in this book, however, the author of Acts points out that he is one of the influential persons in the Early Church era. We find that he did the great thing for the church in Jerusalem after he sold some land and donated the proceeds to the apostles; moreover, he was called “Son of encouragement” from the believers in those times. Nevertheless, we see, after that he became the good friend of Paul; one may call him as a mentor of Paul. Later on, he also went with Paul in his first journey as a first missionary from Antioch church to the gentiles. The question concerning this point is who he really was and what is his main role in the book of Acts according to perspective of the author of Acts.²

By answering those questions, this paper tries to deal with his background, his calling and ministry, his relationship with Paul, his ministry with Paul and his conflict with Paul. Hopefully, all of the discussions that I propose in this paper will help us to have a better understanding about the role and significance of Barnabas in the Book of Acts. Aside from, providing this information, prayerfully, this project will help us to deepen our lives in Christ as well.

The Background of Barnabas

In fact, the real name of Barnabas was Joseph, but later on he was called Barnabas by the apostles. The author of Acts translates his name to mean “Son of encouragement or son of Exhortation”, (from Aram bar nebu a), however, it actually simply means “Son of (the god) Nebo,” or something similar. Barnabas was a Levite who came from a Jewish-Cypriot priestly family, his family came from some city in Cyprus; this evidence has shown that he was a Diaspora Jew, but the interesting thing we have found is that his cousin, John Mark lived in Jerusalem, moreover, he also had some land properties in Jerusalem.³

Interestingly, aside from Acts, his early life was mentioned from the extra-canonical source as well. One of the Church Fathers mentioned that he preached in Rome during Jesus’ life time and introduced Clement of Rome to Christianity (Ps-Clem. Recogn. 1.7-13), one may suggest that he was one of seventy (Luke 10:1) sent out by Jesus to spread the gospel (Clement of Alexandria Str. 2.20).⁴

Before Association with Paul (Acts 4:36-37)

Barnabas was first mentioned his name in Acts 4:36-37, this is his first scene in the Bible, we see that even he has come from Cyprus; he had some pieces of land in Jerusalem as well. However, he gave his money generously to the apostles for supporting brothers and sisters in the First church of Jerusalem, after selling his own land, because of this point; perhaps, the author of Acts cited his name as an example of sharing. Nevertheless, we see that his nick name “Son of Encouragement” may fit his personality well, probably, because of his character and actions we have found in this context. Moreover, according to this context again, we can also claim that beside the twelve apostles, Barnabas could be one of the main leaders of Jerusalem church as well.⁵

Association with Paul (Acts 9:26-31)

---

² David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 610.

³ J.D. Douglas ed., *New Bible Dictionary* (Leicester: England, Inter-Varsity Press, 1996), 123.

⁴ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

⁵ Lane T. Denis ed., *ESV Study Bible* (Wheaton: Illinois, Crossway, 2011), 2009.

His second short scene in Acts is when he first associated with Paul (or Saul), he is one who took Paul to apostles and declared to them that Paul was true convert (Acts 9:26-31), probably, this event took place three years after Paul's conversion (Gal. 1:18-19). This action has shown that Barnabas was very encouraging person; he trusted in Paul's conversion and wanted to support and build him up spiritually in God's way.⁶

His First Mission with Paul in Antioch (Acts 11:19-29, 12:24-25)

Barnabas' name was mentioned again in his third scene, he was sent to investigate in Antioch after the Jerusalem church received the report that there were so many converts of Greeks in that city. The author of Acts presents him as an encouraging person again when he encouraged the believers there to remain faithful to the Lord with steadfast purpose. Eventually, we see that Barnabas needed a partner to serve beside him in his first official ministry, and then he remembered Paul the one whom he introduced to apostles, Paul lived in Tarsus in that time, and thus Barnabas approached Paul and brought him to serve together in Antioch church.⁷

In this context, the author of Acts emphasizes again that Barnabas was a good man, full of the Holy Spirit and of faith, we can take note that because of these characters; a great many people were added to the Lord. In this church, Barnabas and Paul served the Lord together by teaching the Word of God for one year. The author of Acts also mentioned that in Antioch the disciples were first called "Christian". However, during those times, the prophet from Jerusalem named Agabus came to the church and prophesizing that the great famine would happen around the world. After listening this, the Antioch church was aware about it, thus they sent Barnabas and Paul to contribute the collection for the brothers who lived in Judea. Two of them had done this mission successfully, in this trip they brought John Mark, Barnabas' cousin, from Jerusalem along with them. It was a first mission that two of them have done together.⁸

Journeying with Paul (Acts 13:1-15:35)

After Barnabas and Paul were anointed from Antioch church to be a missionary to gentiles, they traveled together with John Mark as team partners. The interesting thing that Acts' author presents is that Barnabas appears as Paul's senior partner (mentor or trainer), the evident we have discovered is that Barnabas' name is mentioned before Paul's name in all Acts accounts thus far. However, when they arrived at Cyprus and proclaimed the word of God in the synagogues of the Jews, Acts' author shifts the name "Saul" to "Paul" when he performs a miracle to effect the conversion of the Roman proconsul Sergius Paulos. At this point of time, we see that Paul's name is mentioned before Barnabas and his company, and later on Paul becomes the main character of the story while traveling through the southern regions of central Asia Minor, visiting the cities of Pisidian Antioch, Iconium, Lystra, Derbe, Perga, and Attaila. After John Mark left them, they went to Lytra, sharing the gospel and healing a cripple man, this miraculous healing led the people call Barnabas "Zeus" and Paul "Hermes", this also shows that Paul becomes the main leader because Acts mentions that Paul was a chief speaker, not Barnabas.⁹

It seems that their first missionary journey is very successful, there were so many gentiles converted to Christianity, even some times they faced some persecutions such as once Paul was stoned at Lytra. However, when they went back to Antioch, reporting that how God has done the great things through their

---

⁶ Ibid, 2101.

⁷ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 610.

⁸ Lane T. Denis ed., *ESV Study Bible* (Wheaton: Illinois, Crossway, 2011), 2105-2108.

⁹ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

ministry and how He has opened the door for the gentiles, there were “some” from Judea were teaching that circumcision according to the custom of Moses was a prerequisite for salvation. This issue caused the great debates among the disciples. So Barnabas and Paul went to argue about this issue with the apostles and disciples there in Jerusalem. Finally, they came to the conclusion that the gentiles did not require to be circumcised any more, and then Paul and Barnabas returned to Antioch together with delegates appointed of the Council. This is the story of Barnabas’s first long journey with Paul; we see that Barnabas supported Paul very well while serving together.¹⁰

Conflict with Paul (Acts 15:36-41)

As times went by, the sad story happened in the last scene of Barnabas in Acts, when Barnabas and Paul have a great conflict among themselves, it caused two of them separated from each other. According to Acts, it happened because Paul did not want to bring John Mark along with him in another journey because Mark left them during their first journey with no reason, but Barnabas wished to bring him with. This sharp disagreement caused the great conflict among these two leaders.¹¹

However, in Paul’s writing, we discover that it could have more reason behind this story. Perhaps, two of them did not share identical views on the observance of Jewish dietary laws. Paul wrote in his letter to Galatia that at Antioch he was distressed when Peter’s abrupt withdrawal from his practice of table fellowship, and Paul also continued to mention that “even Barnabas sided against Paul”, on this occasion Barnabas acted like Peter by taking a moderate position between those associated with James, who advocated a strict separation of Jews from gentiles, but for Paul he could not accept this behavior. This could be the great debate happening in Antioch. Nevertheless, some may suggest that Paul lost this debate, no wonder why he wrote to Galatia church to avoid this practice (Gal 2:11-13).¹²

Consequently, Paul left without Barnabas, bringing Silas with him through Syria and Cilicia to the cities of Asia Minor. According to Acts and other books of Bible, two of them have never served and even met each other again after this event.¹³

The Significance of Barnabas in the Book of Acts

After walking through Barnabas’s life journey, we discover that the author of Acts tries to present Barnabas as an encouraging person according to his nick name “Son of encouragement”, not only encouraging and building others to grew up in the Lord, he also plays an important role in mentoring and supporting Paul to be the great leader in Acts as well. Not only Paul, Barnabas also gave the second chance to John Mark, even we know that John Mark left Paul and Barnabas during their first journey with no reason, however, Barnabas built him up and bringing John Mark along with him again in his mission after separated from Paul. One claims that later on John Mark became the great leader of the Early Church and very useful for Paul when he was in prison (2 Timothy 4:11). Nonetheless, later on, some believes that John Mark became the author of the gospel of Mark. These were some of the results of Barnabas’ works.¹⁴

We can take note that Barnabas always lived behind the scene supporting and encouraging the people to stand as a leader to serve the Lord. The author of Acts seems to present that he is very supportive person, having a good eyes and a glad heart, humble and self-effacing, patient with the failure of others

---

¹⁰ James Montgomery Boice, *An Expository Commentary Acts* (Grand Rapids: Michigan, Baker Books, 1997), 225-267.

¹¹ F.F. Bruce, *The New International Commentary on the New Testament: The Book of the Acts* (Grand Rapids: Michigan, William B. Publishing Company, 1988), 301-302.

¹² David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 5* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

¹³ Ibid.

¹⁴ Lane T. Denis ed., *ESV Study Bible* (Wheaton: Illinois, Crossway, 2011), 2108.

and free from materialism. We realize that these become the good characters model for the leader of the church today to follow after as well.

CONCLUSION

I cannot imagine that what would have happened if Barnabas had not introduced Paul to apostles and had not approached Paul to serve along with him in Antioch church, perhaps Paul would not be the same Paul apostle as we know. According to my study, I suggest that Barnabas's calling could be one of the jigsaws of the main idea of Acts to fulfill God's plan as well, because he plays an important role of building and training Christ's disciples to proclaim the gospel to all the nations (Acts 1:8). The Author of Acts points out that Barnabas appears as a disciple-marker or a leader-marker of the early church, especially, the disciple-maker or the leader-marker of Paul and John Mark. Finally, some believes that Barnabas was martyred in Cyprus; he died for the gospel there in his hometown.¹⁵

BIBLIOGRAPHY

- Boice, James Montgomery. *An Expository Commentary Acts*. Grand Rapids: Michigan: Baker Books, 1997.
- Bruce, F.F. *The New International Commentary on the New Testament: The Book of the Acts*. Grand Rapids: Michigan: William B. Eerdmans Publishing Company, 1988.
- Denise, Lane T, ed. *ESV Study Bible*. Wheaton: Illinois: Crossway, 2011.
- J.D. Douglas, ed. *New Bible Dictionary*. Leicester: England: Inter-Varsity Press, 1996.
- Freeman, David Noel, ed. *The Anchor Bible Dictionary Volume 1*. New York: USA: Doubleday, 1992

---

¹⁵ David Noel Freeman ed., *The Anchor Bible Dictionary Volume 1* (New York: USA, Doubleday, 1992), 611.

เสด็จสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย?

นรินทร์ สุรเนาวรัตน์

I. บทนำ

มาระโก 11:1-11 มักได้ชื่อว่า “เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัย” ตั้งแต่สมัย Justin Martyr¹ ภาพพระเยซูเสด็จจากภูเขามะกอกเทศ เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มด้วยพาหนะพิเศษถูกมองผ่านเศคาริยาห์ 9:9ว่าเป็นภาพของกษัตริย์ผู้พิชิตที่ถ่อมใจ พระเยซูกำลังแสดงให้เห็นว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ที่กำลังเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม นครของพระองค์ ประชาชนยินดีขณะที่ผู้มีอำนาจก็รู้สึกได้ถึงคำทำนาย²

แต่ความเข้าใจข้างต้นนี้ถูกต้องหรือไม่? มาระโก 11:1-11 กำลังสื่อถึงการเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยจริงหรือ? ถ้าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ที่ประชาชนรอคอย ทำไมพวกเขาถึงตะโกนว่า “ตรึงเขาเสีย” ในมาระโก 15:13-14? ถ้าอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างละเอียด จุดหมายปลายทางของพระเยซูไม่ใช่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เป็นพระวิหารซึ่งเป็นศูนย์รวมของเหตุการณ์ต่างๆ ในบทต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นมาระโกไม่ได้อ้างถึงเศคาริยาห์ 9:9เลย พระคัมภีร์ตอนเดียวที่ถูกอ้างถึงคือสดุดี 118:25-26 มาระโกกำลังพยายามจะนำเสนอประเด็นโดยอยู่? เขาแค่ต้องการจะบอกว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์เท่านั้นหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ทำไมมาระโกถึงไม่อ้างถึงเศคาริยาห์ 9:9โดยตรง? หรือว่ามาระโกกำลังนำเสนอประเด็นอื่นด้วย? แท้จริงแล้วมาระโกจำเป็นต้องใช้สดุดี 118:25-26 ด้วยหรือไม่? ถ้าจำเป็น มาระโกใช้สดุดีตอนนี้อย่างไร? เราจะอธิบายถึงข้อความที่ผู้ทรงพร้องใน 11:10 ก. ซึ่งไม่พบในพระคัมภีร์เดิมที่อื่นๆเลยอย่างไร? Hatina ถึงกับสรุปว่า “เราพบว่ามาระโกใช้สดุดี 118:26 ในตอนนี้ โดยสะท้อนถึงบริบทดั้งเดิมของสดุดีนี้อย่างมาก”³ มาระโกไม่ได้สนใจบริบทดั้งเดิมของสดุดีตอนนี้อย่างที่ถูกลกล่าวหาจริงหรือ?

บทความนี้พยายามจะตอบคำถามเหล่านี้ โดยชี้ให้เห็นว่า มาระโกนำเสนอแนวคิดที่มากกว่าภาพของพระเมสสิยาห์ที่เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม มากกว่าภาพของการยอมรับพระเยซู แท้จริงแล้ว พระคัมภีร์ตอนนี้บ่งชี้ว่าทั้งพระเยซูและสถานะพระเมสสิยาห์ของพระองค์กำลังถูกปฏิเสธต่อหน้าสาธารณชน⁴ และนี่เป็นกุญแจไขถึงเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในเยรูซาเล็มหลังจากนั้น ในการนำเสนอประเด็นนี้ มาระโกจำเป็นต้องใช้สดุดี 118 และใช้พระธรรมตอนนี้ด้วยความเข้าใจถึงบริบทดั้งเดิมอย่างดี มิฉะนั้น ผู้อ่านในยุคแรกจะไม่เข้าใจประเด็นที่มาระโกพยายามจะนำเสนอ

ในการอธิบายแนวคิดข้างต้น บทความนี้เริ่มด้วยการวิเคราะห์บริบททางวรรณกรรมของมาระโก 11 จากนั้นจะสำรวจถึงความเข้าใจของคนยิวที่มีต่อสดุดี 118 เพื่อนำข้อมูลนี้ไปทำความเข้าใจการใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11 และจบลงด้วยบทสรุปของสิ่งที่ค้นพบ

II. บริบททางวรรณกรรมของมาระโก 11

¹ Thomas C. Ogden and Christopher A. Hall, *Mark: Ancient Christian Commentary on Scripture* (Downers Grove: InterVarsity, 1998) 154. นักวิชาการบางคนเช่น C.F.D. Moule, *The Gospel according to Mark* (Cambridge: Cambridge University Press 1965) 86-87 ยังคงความเห็นเช่นนี้

อยู่
² R.T. France, *The Gospel of Mark: A Commentary on the Greek Text* (Grand Rapids: Eerdmans, 2002), 426-8

³ Thomas R. Hatina, *In Search of a Context: The Function of Scripture in Mark's Narrative* (JSNTSup 232; SSEJC 8; Sheffield: Sheffield Academic Press, 2002) 323.

⁴ นักวิชาการบางคนเช่น W. Kelber, *The Kingdom in Mark: A New Place and a New Time* (Philadelphia: Fortress, 1974) 96-97 และ Ched Myers, *Binding the Strong Man* (New York: Orbis, 1988) 294, ได้มีข้อสรุปเช่นเดียวกัน แต่มาจากหลักในการวิเคราะห์อื่น เช่นจากการใช้การวิเคราะห์โครงเรื่องวรรณกรรม (narrative criticism)

นับจากสมัยของอัครบิดร⁵ เป็นที่ยอมรับกันว่ายอห์น มาร์โก⁶ ผู้ที่ถูกบันทึกในพระธรรมกิจการ⁷ คือผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มนี้ แต่ก็ไม่มีหลักฐานอื่นยืนยันแน่ชัด ในเชิงรูปแบบวรรณกรรม(Genre) มาร์โกเลือกที่จะนำเสนอเรื่องราวของพระเยซูเกี่ยวกับชีวิต การสิ้นพระชนม์ และคำสอนของพระองค์ในรูปแบบที่ค่อนข้างศตวรรษที่หนึ่งเรียกว่า “ชีวประวัติ” (Biography)⁸ แต่ N. T. Wright เห็นว่าพระกิตติคุณมาร์โกเป็นมากกว่าชีวประวัติ เนื่องจากอิทธิพลของความเป็นยิวที่เห็นชัดในพระกิตติคุณนี้⁹ หากจะเข้าใจเนื้อหาที่มาร์โกถ่ายทอด ผู้อ่านจะต้องเข้าใจโลกทัศน์ของคนยิวที่อยู่เบื้องหลังงานเขียนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง Jewish apocalyptic¹⁰ ในเชิงโครงสร้างวรรณกรรม (Literary Structure) มาร์โกอาจแบ่งเป็นบทนำ(Prologue) ใน 1:1-15¹¹ ตามด้วยเนื้อหาอีกสามตอนหลัก¹² ซึ่งแบ่งคร่าวๆตามสถานที่ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นคือในกาลิลี 1:16-8:21¹³ ตามเส้นทาง 8:22 – 10:52 และในเยรูซาเล็ม 11:1-16:8

บทนำ (Prologue)

บทนำได้เกริ่นประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องเช่นพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ (1:1; cf. สดุดี 2:7 ในข้อ 11) พระบุตรของพระเจ้า (1:1,11; cf. ปฐมกาล 22:2)¹⁴ และผู้รับใช้ทนทุกซ์ (1:11 cf. อีสยาห์ 42:1) จุดเริ่มต้นของการอพยพครั้งใหม่ (the new Exodus) พร้อมทั้งคำเตือนให้กลับใจที่อ้างอิงจากมาลาคีย์ 3:1 กับอีสยาห์ 40:3 ซึ่งถึงเอเลียทในถิ่นรุกรันดาร¹⁵ ผู้ล่วงหน้ามาเพื่อเตรียมทางให้กับผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์(1:2-8) การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์รุ่งอรุณของยุคสุดท้าย(1:10; cf. 1:8) ประชาชนได้รับการเตือนจากพระเยซูว่า วาระนั้นได้มาถึงแล้ว อาณาจักรของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว จงกลับใจใหม่และมีความเชื่อ (1:15)

ในกาลิลี (In Galilee)

พระเยซูทรงสิทธิอำนาจทั้งทางคำสอนและการกระทำ เหตุการณ์ต่างๆดำเนินไปอย่างฉับไว พระเยซูทรงเรียกสาวก(1:16-20) สอนด้วยสิทธิอำนาจ (เช่น 2:18-22; 2:23-36; 7:1-23) ทรงทำกิจด้วยสิทธิอำนาจเช่น ขับผี (เช่น 1:21-28) รักษาโรค (เช่น 1:29-34, 40-45; 2:1-12) มีอำนาจเหนือธรรมชาติ (เช่น 6:45-56) และเลี้ยงดูผู้คนอย่างอัศจรรย์ (6:30-44; 8:1-13) สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ แต่มีเงาบางมุมที่ซ้อนทับซ้อนกับการอัศจรรย์ที่พระยาห์เวห์ได้เคยทำไว้ในอดีต เมื่อทรงนำคนยิวออกจากอียิปต์¹⁶ ดังนั้นด้วยสิทธิ

⁵ แนวคิดนี้พบครั้งแรกใน Eusebius's *Historia Ecclesiastica* 3.39.15 (เขียนขึ้นประมาณคศ. 325) โดยอ้างอิงงานเขียนของ Bishop Papias แห่ง Hierapolic ชื่อ *Interpretation of the Lord's Oracles* (เขียนขึ้นประมาณคศ. 110-130) แต่ผลงานนี้ไม่ได้หลงรอดมาถึงปัจจุบันของ ขณะเดียวกันก็ได้ อ้างถึงผู้ปกครองยอห์นในศตวรรษที่หนึ่ง หลักฐานชิ้นนี้แสดงว่า มาร์โกคือสามแปลให้กับเปโตร และเขาเขียนพระกิตติคุณขึ้นโดยนำเนื้อหาจากคำเทศนาของเปโตร รายละเอียดของเรื่องนี้สามารถดูได้จาก Vincent Taylor, *The Gospel According to St. Mark: The Greek Text with Introduction, Notes, and Indexes* (London: MacMillan, 1952) 1-8; France, *Mark*, 35-39; และ D.A. Carson, Doug Moo, and Leon Morris, *An Introduction to the New Testament* (Grand Rapids: Zondervan, 1992), 92-95.

⁶ เนื่องจากยังไม่มีหลักฐานเหตุผลน่าเชื่อถือมาบล้างแนวคิดนี้ บทความนี้จึงถือว่ามาร์โกเป็นผู้ประพันธ์พระกิตติคุณนี้

⁷ กิจการ 12:12, 25; 13:5, 13; 15:37-39 ยอห์น มาร์โกน่าจะถูกอ้างอิงในโคโลสี 4:10, 2 ทิโมธี 4:11, พิเลโมน 24, และ 1 เปโตร 5:13 ด้วย

⁸ คำว่า “ชีวประวัติ” นี้ต้องมองจากมุมมองของวรรณกรรมโบราณซึ่งแตกต่างจาก “ชีวประวัติ” ในยุคปัจจุบัน และมาร์โกก็ไม่ได้ถูกเขียนขึ้นตามกรอบวรรณกรรมอย่างเคร่งครัด สำหรับการวิเคราะห์ประเภทวรรณกรรม (Genre) ของมาร์โกให้ดู Ben Witherington, *The Gospel of Mark: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids: Eerdmans, 2001) 1-9.

⁹ *The New Testament and the People of God* (Minneapolis: Fortress, 1992) 391-2.

¹⁰ เล่มเดียวกัน แม้การตีความหมายผ่านการเข้าใจมุมมองและโลกทัศน์ของผู้เขียนยังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง แต่ก็มีนักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิดนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สำหรับนักวิชาการที่ยอมรับเฉพาะความหมายตามวรรณกรรม (literary meaning) เท่านั้นให้ดู Gundry, *Mark*, โดยเฉพาะหน้า 1-2 เนื่องจากความจำกัดของบทความนี้ จึงไม่สามารถจะอธิบายความน่าเชื่อถือของกระบวนการนี้ได้ แต่หวังว่าการวิเคราะห์ในบทความนี้จะชี้ให้เห็นว่าวิธีการนี้ให้ข้อสรุปที่น่าเชื่อถือเป็นเหตุเป็นผลอย่างดี หากจะศึกษาถึงแนวคิด วิธีการและบทสรุปของ Wright ให้ดู *New Testament and the People of God* และหากจะพิจารณาแนวคิดนี้จากนักวิชาการท่านอื่น ให้ดู Rikki Watts, *Isaiah's New Exodus in Mark* (Grand Rapids: Baker Academic, 2000) โดยเฉพาะหน้า 29-52

¹¹ ขอบเขตของบทนำยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ สำหรับการวิเคราะห์เรื่องนี้ให้ดู Watts, *Isaiah's New Exodus*, 91-95.

¹² Carson, *Introduction*, 89-91 ได้เสนอว่าโครงสร้างของมาร์โกอาจแบ่งได้ 7 ตอน

¹³ ซื่อนี้อาจทำให้เข้าใจผิด แต่การแบ่งตอนอย่างนี้ได้รักษาความตั้งใจของมาร์โกอย่างดี เพราะแม้พระเยซูจะทรงทำพันธกิจในกาลิลีเป็นหลัก แต่บางเหตุการณ์เกิดขึ้นนอกกาลิลี เช่นใน 6:6 ข. 8:21 แต่มาร์โกตั้งใจจะบรรยายบรรยากาศที่แตกต่างกันระหว่างกาลิลีและเยรูซาเล็ม โดยการนำตอน “ตามเส้นทาง” ซึ่งเป็นตอนมีจุดเริ่มต้นและจุดจบที่ชัดเจนมาขึ้นกลาง สำหรับรายละเอียดการแบ่งโครงสร้างนี้ให้ดู France, *Mark*, 9-15 และ Watts, *Isaiah's New Exodus*, 123-34.

¹⁴ ยังมีกรถถเถียงว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ปรากฏในต้นฉบับดั้งเดิมหรือไม่ โดยอาจดูประเด็นการถถเถียงนี้ได้ที่ France, *Mark*, 49.

¹⁵ France, *Mark*, 56-58, เห็นว่า “ถิ่นรุกรันดาร” เป็นสัญลักษณ์ใช้แทนสถานที่ซึ่ง “การเริ่มต้นใหม่ของประชากรของพระเจ้าจะเริ่มต้นขึ้น”

¹⁶ หากสนใจการวิเคราะห์ว่าการอัศจรรย์ของพระเยซูสอดคล้องและสะท้อนถึงเหตุการณ์ในพระธรรมอพยพ ให้ดู Watts, *Isaiah's New Exodus*, 137-182.

อำนาจที่ไม่ใครเสมอเหมือน พระเยซูจึงเป็นที่รู้จักอย่างรวดเร็ว จนผู้คนถึงกับต้องถามกันว่า “พระองค์คือใครหนอ?” (4:41)

มีคำตอบหลากหลายกับคำถามนี้ แต่พระเยซูเองกลับทรงพยายามเก็บฐานะของพระองค์ จนบางคนถึงกับเรียกสภาพนี้ว่า “ความลับของพระเมสสิยาห์” (messianic secrecy) ผู้คนที่รับการอัศจรรย์ ก็มาหาพระเยซูมากขึ้น ทำให้พระองค์โด่งดังขึ้นเรื่อยๆ เหล่าสาวกที่ติดตามพระองค์ได้มีโอกาสฟังคำสอนเป็นส่วนตัว(4:13, 34) แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาจะเข้าใจช้า ไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วพระเยซูคือใครและกำลังทำภารกิจโดยอยู่ (6:52; 8:14-21) บรรดาผู้นำในกาลิลีก็ตาบอดมองไม่เห็นถึงที่มาของสิทธิอำนาจของพระเยซูและปฏิเสศพระองค์ (2:6, 24; 3:6) ผู้มีอำนาจ “จากกรุงเยรูซาเล็ม” ก็ลงมาตรวจสอบพระองค์และจบลงด้วยการขัดแย้งกับพระองค์อย่างรุนแรง(3:22-30; 7:1-23) ความขัดแย้งกับคนจากเยรูซาเล็มได้กลายเป็นแกนผูกโยงเรื่องและนำไปสู่จุดสูงสุดในตอนที่สามของพระกิตติคุณคือ “ในเยรูซาเล็ม”

ตามเส้นทาง (on the ‘Way’)

ในตอนนี้นำมาระโกเตรียมใจทั้งสาวกและผู้อ่านว่า พระเยซูจะถูกปฏิเสศและสิ้นพระชนม์ การรักษาคนตาบอด 2 ครั้งที่หัวและท้ายของตอนนี้ได้เป็นจุดแบ่งตอนที่ชัดเจน (8:22-30; 10:46-52) สื่อถึงความเข้าใจที่มีต่อฐานะของพระเยซู ในตอนต้นของการเดินทาง เปโตรเริ่มเห็นกลางๆถึงฐานะของพระเยซูซึ่งเป็นเหมือนคนตาบอดที่เบ้ไซดาที่ค่อยๆ มองเห็น แต่เมื่อการเดินทางใกล้จะสิ้นสุด ขอทานตาบอดบารทิเมอัสอาจจะได้ยินผู้คนพูดคุยกันถึงเรื่องของพระเยซูแล้วสรุปได้ทันทีว่า พระองค์คือใคร และนี่ก็เหมือนกับการหายจากการตาบอดของเขาที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที แต่เรื่องนี้ก็ขัดแย้งกับสิ่งที่เกิดก่อนหน้านี้นี้ เพราะเหล่าสาวกแม้ติดตามพระเยซูมานาน กลับไม่เข้าใจคิดว่าพระเยซูคือใคร

แก่นเรื่องตอนนี้จึงเป็นการขาดความเข้าใจของสาวก หลังจากการทำนายถึงการทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ของพระเยซูทั้งสามครั้ง (8:31; 9:31; 10:33-34) เรื่องที่ตามมาล้วนแสดงถึงความมืดบอดของสาวก พวกเขาไม่เห็นคุณค่าของอาณาจักรพระเจ้า จนพระเยซูต้องสั่งสอนคนเหล่านี้เป็นพิเศษเพื่อฟื้นฟูการมองเห็นของเขา และนำพวกเขาไปสู่ “ทาง” ที่พวกเขาไม่รู้จัก นั่นคือการสิ้นพระชนม์และเป็นขึ้นจากตายของบุตรแห่งดาวิดในกรุงเยรูซาเล็ม (8:31; 9:12, 31; 10:32-8, และ 45) และเรื่องนี้ก็เป็นจุดที่ทำให้ความตึงเครียดระหว่างพระเยซูกับผู้นำศาสนาในเยรูซาเล็มพุ่งทะยานขึ้น

ในเยรูซาเล็ม (in Jerusalem)

ปมเรื่องดำเนินมาถึงจุดสูงสุด ตอนนี้เป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่บันทึกว่าพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม สถานที่ซึ่งบรรดาสาวกหวาดกลัว (10:32) แต่ถ้าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์(8:29; 10:47) พระองค์จำเป็นจะต้องสู่เยรูซาเล็ม นครของพระองค์ เพื่อจะช่วยเหลือพิพากษาประชากรของพระองค์

ตอนนี้เริ่มต้นด้วยภาพพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างพระเมสสิยาห์ (11:1-11) พระคัมภีร์ตอนนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกคือการเตรียมลูกลาใน 11:1-7 ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การมอบหมายภารกิจในข้อ 1-3 2) การทำภารกิจสำเร็จในข้อ 4-7 และส่วนที่สองคือการเสด็จเข้ากรุง ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การต้อนรับในข้อ 8 2) คำให้ร้องของฝูงชนในข้อ 9-10 และ 3) การเสด็จเข้าสู่พระวิหารในข้อ 11

แม้ว่าคำให้ร้องในข้อ 9-10 จะไม่ได้มีการอ้างถึงว่านำมาจากพระคัมภีร์เดิม แต่เนื้อหาที่แสดงชัดว่ามาจากสดุดี 118:25-26 โดยมีโครงสร้างแบบ concentric structure ที่ปิดหัวท้ายด้วยเสียงร้อง “โฮซันนา”

(A) “โฮซันนา!

(B) “สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า!”

(B’) ¹⁰“ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!”

(A’) “โฮซันนาในที่สุด!”

ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้ นำมาระโกได้ปูเรื่องมาอย่างไร? เขาได้เล่าเรื่องของพระเยซูในรูปแบบที่คนยิวในยุคนั้นจะเข้าใจเรื่องนี้จากตามความคาดหวังแบบ Jewish eschatology¹⁷ หรือไม่ก็เป็นตามความคาดหวังของการอพยพครั้งใหม่ตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ (Isaiah’s

¹⁷ “ความคาดหวัง” นี้ไม่ได้เป็นเอกภาพ เพราะคนยิวมีความคาดหวังที่แตกต่างกันหลากหลายตามแนวความเชื่อของตน แต่ทั้งหมดก็มาจากฐานความเชื่อในเรื่องเดียวกัน

New Exodus)¹⁸ พระเยซูคือผู้ที่ทำการอัศจรรย์ตามแบบของพระยาห์เวห์ ได้ปลดปล่อยผู้คนจากการกดขี่ข่มเหง ทรงรักษาคนตาบอด นำประชากรของพระองค์ไปตาม “ทาง” สู่เยรูซาเล็ม แต่เมื่อเรื่องราวได้ดำเนินต่อไป เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มแล้ว คำพูดและการกระทำของพระองค์ก็ต่างจากสิ่งที่คนทั่วไปคาดหวัง แทนที่พระองค์จะรื้อฟื้นศิโยน ปลดปล่อยอิสราเอล พระองค์กลับพิพากษาสาปแช่ง และประกาศถึงการล่มสลายของพระวิหาร ที่ประทับของพระยาห์เวห์ และทั้งหมดนี้เองเป็นเหตุให้พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์ในฐานะ “กษัตริย์ของชาวยิว” (15:2).

เกิดอะไรขึ้น? ทำไมเรื่องถึงพลิกผันไป? ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร? มาระโก 11 จึงเป็นจุดเริ่มต้นการหักมุมของเรื่อง ที่นี่เอง มาระโกควรบอกใบ้ให้ผู้อ่านรู้ว่า จะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร¹⁹ บทความนี้เสนอว่า คำบอกใบ้หลักของมาระโกอยู่ที่การใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11:9-10 มาระโกใช้สดุดีตอนนี้เพื่อจะเพิ่มเติมสีสันใหม่เข้าไปในเรื่องของเขา ถึงขนาดที่ว่าข้อความ “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ” ซึ่งไม่ปรากฏที่มา อาจจะเป็นปมช่วยให้คนเข้าใจถึงจุดพลิกผันของเรื่อง

III. สำนวความเข้าใจที่คนยิวมีต่อสดุดี 118

บริบททางวรรณกรรม

สดุดี 118 ไม่มีข้อสรุปถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ชัดเจน²⁰ โดยโน้มเอียงว่าจะสดุดีเขียนขึ้นก่อนการอพยพ (pre-exilic origins)²¹ ในเชิงวรรณกรรม ข้อความซ้ำๆ เช่น “ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิรันดร์” แสดงถึงโครงสร้างและจุดแบ่งส่วนย่อยในสดุดีบทนี้ เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมจะเห็นว่าสดุดี 118 มีโครงสร้างแบบ chiasmic โดยมีส่วนแรกและส่วนท้ายทำหน้าที่เป็น *inclusio* โดยมีจุดเน้นอยู่ที่ตรงกลางของโครงสร้างคือ การเข้าสู่พระวิหาร

- (A) 1-4: บทเปิดเพื่อเรียกให้ขอบพระคุณพระเจ้า
- (B) 5-18: คำพยานถึงการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์
- (C) 19-21: การเข้าสู่พระวิหาร (“ประตู” cf. Ps 24:7-10)
- (B') 21-28: เฉลิมฉลองการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์
- (A') 29: บทปิดเพื่อเรียกให้ขอบพระคุณพระเจ้า²²

สดุดี 118 ถูกเขียนขึ้นเพื่อใช้ในวาระโอกาสใด?

เนื้อหาของสดุดี 118 เต็มไปด้วยเสียงของผู้คนหลากหลาย²³ และเชื่อกันว่าสดุดี 118 น่าจะถูกใช้ในศาสนพิธี และการที่เนื้อหาของสดุดีเองก็อ้างถึงสถานที่มากมายและต่อเนื่องเป็นขั้นตอนตั้งแต่นอกพระวิหาร ผ่านประตูแห่งความชอบธรรมเข้าสู่พระวิหาร และอยู่ที่หน้าแท่นบูชาในที่สุดก็แสดงว่า เป็นบทสดุดีที่ใช้ในริ้วขบวน (processional psalm) ดังนั้น Allen จึงสรุปว่า สดุดี 118 ควรจะเป็น

¹⁸ Hatina, *In Search of a Context*, 302-5, ไม่ยอมรับโครงสร้างนี้ และไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของ Watt ใน *Isaiah's New Exodus*, 296-310.

¹⁹ บทความนี้ถือว่าพระกิตติคุณมาระโกมีเอกภาพทางวรรณกรรม (literary integrity) สำหรับการวิเคราะห์มาระโกตาม narrative criticism ให้อู David Rhoads, Joanna Dewey และ Donald Michie, *Mark as Story: An Introduction to the Narrative of a Gospel*, 3rd edition (Philadelphia: Fortress, 2012); และ Richard A Horsley, *Hearing the Whole Story: The Politics of Plot in Mark's Gospel* (Louisville: Westminster/John Knox, 2001).

²⁰ ส่วนหนึ่งของความซับซ้อนของเรื่องนี้เกิดจากธรรมชาติของพระธรรมสดุดีเอง เพราะสดุดีไม่ได้เป็นงานเขียนแบบที่มีคนเดียวประพันธ์ตั้งแต่ต้นจนจบ แต่เป็นการรวบรวมผลงานต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยกระบวนการรวบรวมนี้ยาวนานหลายร้อยปี เป็นเหตุให้คำประพันธ์ในบทต่างๆ ได้รับการดัดแปลงแก้ไข รวมทั้งการเรียบเรียงลำดับของสดุดีบทต่างๆ ด้วยในระหว่างการรวบรวมบทประพันธ์เหล่านี้เป็นพระธรรมสดุดี โดยหากมองด้วยตาที่เป็นธรรม สดุดีที่เราเห็นในปัจจุบันอาจจะแตกต่างจากสิ่งที่ผู้ประพันธ์ได้เขียนไว้ครั้งแรกอย่างมากมาย.

²¹ นักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิดนี้เช่น Weiser, Mowinckel, Gerstenberger และ Allen.

²² Ross Wagner เสนอโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันใน “Psalm 118 in Luke-Acts: Tracing a Narrative Thread,” in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals* (ed. Craig A. Evans and James A. Sanders; JSNT Sup 148; SSEJC 5; Sheffield: Sheffield Academic, 1997) 157 แต่เสียใจว่าเขาไม่ได้ให้เหตุผลประกอบข้อเสนอของเขา

²³ สำหรับการวิเคราะห์ถึงบุคคลกลุ่มต่างในสดุดีบทนี้ ดู James A. Sander, “A New Testament Hermeneutic Fabric: Psalm 118 in the Entrance Narrative,” in *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William H. Brownlee* (ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring; Homage 10; Atlanta: Scholar Press, 1987) 183-84.

“บทเพลงหลวงแห่งการของพระคุณสำหรับชัยชนะสงคราม...ในบริบทของการพิธีการเคลื่อนขบวน”²⁴ โดยอาจจะใช้ในการเฉลิมฉลองเทศกาลประจำปีสำหรับชัยชนะที่ได้รับก่อนหน้านั้น

เนื้อหาและความหมายของสดุดี 118

สดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการเรียกให้ประชากรมาขอบพระคุณพระยาห์เวห์ (ข้อ 1-4) ตัวเอกของเนื้อหาซึ่งมักถูกเรียกว่า “ผู้ที่เสด็จมา” ได้เริ่มเล่าถึงประสบการณ์ทุกข์ยากของตน คำอธิษฐานและการช่วยเรื่องของพระยาห์เวห์ โดยได้เล่าเรื่องนี้ 2 ครั้ง (ข้อ 5-9 และข้อ 10-14) จากนั้นเขาได้กลับมาสู่เยรูซาเล็มอย่างชื่นชมยินดีพร้อมด้วยชัยชนะที่พระเจ้าประทานให้ และได้ก้าวเข้าสู่จุดหมายปลายทางของการเดินทางคือ พระวิหารที่ซึ่งเป็นแก่นหลักของสดุดีตอนนี้ (ข้อ 15-18) ความช่วยเหลือจากพระยาห์เวห์ได้เปรียบเหมือนการรับรองตัวเขาว่า ตนเองเป็นคนที่พระเจ้าทรงแต่งตั้ง เขาจึงได้ขออนุญาตเข้าสู่พระวิหารผ่านทางประตูแห่งความชอบธรรม (ข้อ 19-20) เขาพร้อมกับที่ประชุม²⁵ในพระวิหารได้ขอบพระคุณพระยาห์เวห์ที่ทรงสดับคำร้องทูลและช่วยเหลือเขาซึ่งครั้งหนึ่งได้ถูกทอดทิ้งปฏิเสธ (ข้อ 21-24)

การตอบสนองต่อการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์แบ่งได้เป็นสองส่วน²⁶ ส่วนแรก ในข้อ 25 ที่ประชุมได้ขอให้พระยาห์เวห์ยังคงช่วยเหลือต่อไปจนอิสราเอลประสบความสำเร็จมีชัยชนะในสงคราม²⁷ และอาจจะหมายถึงการให้พระประสงค์ของพระยาห์เวห์เองสำเร็จ²⁸ และส่วนที่สอง ในข้อ 26 อีกเสียงหนึ่งก็ปรากฏขึ้นในภาพ คือเสียงของปุโรหิต²⁹ ผู้ทำหน้าที่อวยพรแก่ผู้มีชัยชนะ³⁰ ที่กลับมาในนามของพระยาห์เวห์ “จาก/ใน”พระวิหาร³¹ แต่เนื่องจาก พระคัมภีร์ไทยมักแปลคำว่า “blessed” ว่า “สรรเสริญ” จึงอาจทำให้ประเด็นนี้ไม่เห็นได้ชัดในภาษาไทย เพราะทำให้คำแปลใน 26 ก. กลายเป็น “สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมา” แทนที่จะเป็น “ผู้ที่เสด็จมาคือผู้ได้รับการอวยพร” หรือ “ขอพระพรมีแก่ผู้ที่เสด็จมา” และทำให้คำแปลใน 26 ข. เป็น “ข้าพระองค์ทั้งหลายของสรรเสริญพระองค์” แทนที่จะเป็น “ข้าพระองค์ทั้งหลายขออวยพรพระองค์”

Burrows ได้ชี้ให้เห็นว่าจากสดุดี 72 กษัตริย์ที่สยบชนชาติต่างๆ (ข้อ 8-11) ก็คือผู้ที่เป็เหตุให้ประชากรได้รับพรและเป็นผู้ที่ถูกเรียกว่า “ผู้ที่ได้รับพร” หรือ “blessed”³² นอกจากนี้ Burrows ได้ระบุว่า สิ่งที่ปุโรหิตทำในสดุดี 118:26 ไม่ใช่การอธิษฐานขอให้พระยาห์เวห์อวยพรชายผู้หนึ่ง แต่เป็นการยืนยันหรือยอมรับว่า “ผู้ที่เสด็จมา” คือผู้ที่พระยาห์เวห์ได้อวยพรอยู่แล้ว เนื่องจากเขาได้รับชัยชนะในสงคราม และผู้หนึ่งจึงเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์ เนื่องจากมา “ในพระนามของพระยาห์เวห์” และผ่านทางชายผู้หนึ่ง พระสัญญาของพระยาห์เวห์ก็ได้เป็นจริง

ในข้อ 27-28 ริวขบวนก็มาถึงแท่นบูชา และยังคงขอบพระคุณพระยาห์เวห์ต่อไปในฐานะ “พระเจ้าของข้าพระองค์” สดุดีบทนี้จบลง ในข้อ 29 ด้วยการเรียกให้ขอบพระคุณพระยาห์เวห์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อหาเหมือนกับข้อ 1 ทุกประการและทั้งสองตอนจึงทำหน้าที่เป็นหัวท้ายเปิดปิดสดุดี 118 ทั้งบท

ใครคือ “ผู้ที่เสด็จมา”?

²⁴ Allen, *Psalms 101-150*, 124. แม้ว่า Mowinckel รวมถึง Sanders, “New Testament Hermeneutic Fabric,” 180, ได้เสนอว่า ในยุคก่อนการอพยพ (pre-exilic times) สดุดีบทนี้ “would have been recited on the occasion of the annual enthronement of the king at the time of the fall equinoctial celebration of the New Year.” แต่อย่างไรก็ตาม การขึ้นครองราชย์เป็นภาพที่มิชัดเจนนักในสดุดีบทนี้ ในขณะที่ภาพชัยชนะสงครามกลับดูชัดเจนกว่ามาก ดังนั้นจึงควรจะยอมรับข้อเสนอของ Allen มากกว่า

²⁵ ให้สังเกตการเปลี่ยนสภาพไวยากรณ์ของคำสรรพนามนี้จากเอกพจน์ บุรุษที่ 1 เป็นพหูพจน์ ตั้งแต่ข้อ 23 เป็นต้นไป (หรือตั้งแต่ข้อ 22 หากคำว่า ศิลา ถูกตีความว่าหมายถึง ประชากรอิสราเอลทั้งหมด) และการเปลี่ยนวิธีกาลถึงพระยาห์เวห์จากบุรุษที่ 3 ในข้อ 17 เป็นบุรุษที่ 2 ในข้อ 21, 28.

²⁶ บางคนเช่น Burrows, *Messianic*, 157 เห็นว่าทั้งสองข้อนี้เป็นการตอบสนองจากคนกลุ่มเดียวกันคือ กลุ่มปุโรหิตเพียงอย่างเดียว

²⁷ Petuchowski’s ได้อ้างจากทาลมุด (Talmudic tradition) และสรุปว่าคำขอนี้คือการอธิษฐานขอฝน แต่ Leslie C. Allen ใน *Psalms 101-150* (WBC 21; Waco: Word Books, 1983) 159 ได้หักล้างข้อเสนอนี้อย่างน่าเชื่อถือ

²⁸ Burrows, *Messianic*, 157.

²⁹ ดู Allen, *Psalms 101-150*, 122, 125; Burrows, *Messianic*, 156-7.

³⁰ คำว่า “พระองค์” ในข้อความ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์จากพระนิเวศ” ไม่ได้หมายถึงพระเจ้า แต่หมายถึง “ผู้ที่เสด็จมา”

³¹ มีปัญหาเชิงไวยากรณ์ 2 เรื่องที่ข้อนี้ เรื่องแรก ข้อ 26ก. อาจจะแปลได้ว่า “blessed in the name of the Lord is the one who comes” โดยสามารถอ่านการวิเคราะหเรื่องนี้ได้ที่ Haritna, *In Search of a Context*, 295-6. เรื่องที่สอง บุพบท “จาก” พระวิหาร สามารถแปลได้ว่า “ใน”พระวิหารได้เช่นกัน โดยสามารถอ่านการวิเคราะหเรื่องนี้ได้ที่ Dahood, *Psalms III: 101-150* (AB 17A; N.Y.: Doubleday, 1970) 160.

³² Burrows, *Messianic*, 158.

แม้ว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ของสดุดีตอนนี้จะเป็นคำขอบพระคุณของบุคคลเดียว (ข้อ 5-19; 21, 28) แต่ชายคนนี้ก็สมควรถูกมองว่าเป็นเพียงคนธรรมดา แต่ควรจะมีมองว่าเป็นตัวแทนของชนชาติ เพราะเขามิใช่ศัตรูเป็นชนชาติอื่น และต่อสู้กับศัตรูนี้เพื่ออิสราเอล เขาน่าจะจะเป็นกษัตริย์และอาจจะเป็นกษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิด³³ ในข้อ 26 ข้อความ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์” คำว่า “พระองค์” ในที่นี้เป็นสรรพนามบุรุษที่สองรูปพหูพจน์ ซึ่งอาจ เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการพูดถึงกษัตริย์ที่นักวิชาการเรียก “พหูพจน์แห่งเกียรติยศ” (plural of majesty)³⁴ ผู้แปลพระคัมภีร์ไทยเองก็ใช้คำราชาศัพท์กับบุคคลนี้มาโดยตลอด

ยิ่งไปกว่านั้นฐานะกษัตริย์ของผู้นี้อาจจะมองได้จากมุมของพระเจ้า³⁵ ชายผู้นี้ได้สู้สงครามให้กับอิสราเอลและเอาชนะชนชาติทั้งหลาย เขาจะต้องเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงใช้และได้รับพรจากพระองค์³⁶ ชนชาติอิสราเอลก็ถูกรวมเข้าสู่ชีวิตของชายผู้นี้ ชะตากรรมของเขากลายเป็นชะตากรรมของชนอิสราเอลรวม (ข้อ 22-24) ทั้งชะตากรรมของนานาชาติ ดังนั้น การจะหาตัวตนที่แท้จริงของชายผู้นี้ว่าเป็นใครในประวัติศาสตร์จึงเป็นเรื่องยาก แต่สิ่งที่ชัดเจนคือชายผู้นี้ได้รับการยอมรับในฐานะของกษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิดผู้ซึ่งคนยิวรุ่นหลังฝากความหวังไว้และรอคอยในฐานะพระเมสสิยาห์ ตามแนวคิดแบบ eschatology

B.S. Childs เห็นว่าการเรียงลำดับสดุดีบทต่างๆตามที่เห็นในปัจจุบันสะท้อนถึงแนวคิดด้าน eschatology อย่างมาก³⁷ จนกล่าวได้ว่า สดุดี 118 เป็นการแสดงออกถึงความหวังที่คนยิวรอคอยกษัตริย์ “ที่จะมา” เมื่อสถาบันกษัตริย์ได้กลายเป็นอดีตอันเลือนราง Childs ถึงกับระบุว่า “มีใครที่จะคิดถึงกษัตริย์ทางโลกอีก นอกจากจะคิดถึงพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า?”³⁸

ตำแหน่งที่สดุดี 118 ถูกร้อยเรียงในพระธรรมสดุดียิ่งทำให้ทฤษฎีของ Childs น่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะสดุดี 118 คือบทสดุดีท้ายและเป็นบทสรุปของชุดเพลงสดุดีที่เรียกว่า *Egyptian Hallel*³⁹ (สดุดี 113-118) ชุดสดุดีนี้เป็นแก่นกลางของบรรพที่ 5 บทสดุดีเหล่านี้แสดงชัดว่าพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งพระธรรมอพยพผู้ทรงช่วยอิสราเอลออกจากอียิปต์จะทรงให้อาณาจักรของพระองค์เข้ามาอย่างไรและเริ่มต้นจากที่ใด

โดยธรรมเนียม นักแสวงบุญจะขับร้องบทสดุดีประเภท *Hallel* ระหว่างทางไปเยรูซาเล็ม และใช้บทเพลงเหล่านี้ในศาสนพิธีตามเทศกาลสำคัญต่างๆในกรุงเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเทศกาลปัสกา⁴⁰ เพื่อระลึกถึงความดีงามของพระยาห์เวห์ที่ได้สำแดงแก่อิสราเอลและเพื่อย้ำเตือนถึงความคาดหวังที่จะได้รับการปลดปล่อยอีกครั้งตามแบบของพระธรรมอพยพ

สดุดี 118 จึงกำเนิดมาพร้อมกับแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์โดยมีเนื้อหาอยู่รอบๆหรือในพระวิหาร จุดหมายปลายทางของ “ผู้ที่จะเสด็จมา” แต่พระวิหารก็ได้ถูกทำลายไปนานก่อนที่สดุดี 118 จะถูกรวมไว้ในพระธรรมสดุดี หากพิจารณาจากศาสนศาสตร์ตามพระธรรมอพยพที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาของสดุดี 118 และต่อเนื้อหาของ *Hallel* ทั้งชุดอย่างมาก และหากพิจารณาจากความจริงที่ว่า สดุดี 118 คือบทสรุปของ *Hallel* สดุดี 118 จึงอาจจะถูกแปรเปลี่ยนให้กลายเป็นบทเพลงแห่งความหวังในพระเมสสิยาห์และความหวังที่จะเห็นพระวิหารได้รับการบูรณะฟื้นฟู เพราะสิ่งนี้คือเป้าหมายของพระธรรมอพยพ⁴¹

³³ หากยอมรับว่า สดุดี 118 เกิดขึ้นก่อนการอพยพ (pre-exilic origin) ชายผู้นี้จะเป็นหนึ่งในกษัตริย์ของราชวงศ์ดาวิด และใน *Targum Ps 118* (ข้อ 26, 28; cf. ข้อ 22-25) และ *Pesah 119a* ก็ระบุชัดว่าชายผู้นี้เป็นเชื้อสายดาวิด

³⁴ Dahood, *Psalms III*, 61, 160; และ Burrows, *Messianic*, 158-9. เป็นที่น่าสังเกตด้วยเช่นกันว่า ในพระคัมภีร์มักจะมีพระเจ้าเป็นพหูพจน์เช่นกัน

³⁵ สำหรับงานวิเคราะห์ถึงฐานะกษัตริย์แบบ 2 ชั้นในสดุดีและมาระโก ให้ดู Robert D. Rowe, *God's Kingdom and God's Son: The Background to Mark's Christology from Concepts of Kingship in the Psalms* (Leiden; Boston; Köln: Brill, 2002) โดยเฉพาะหน้า 13-62 และ 229-306

³⁶ สำหรับงานวิเคราะห์ถึงพระลักษณะของพระยาห์เวห์ในฐานะกษัตริย์ ให้ดู J.J.M Roberts, “The Enthronement of YHWH and David: the Abiding Theological Significance of the Kingship Language of the Psalms,” *CBQ* 64 (2002), 675-86.

³⁷ B. S. Childs, *Introduction to the Old Testament as Scripture* (Philadelphia: Fortress, 1979), 518. และให้ดู Erich Zenger, “The Composition and Theology of the Fifth Book of Psalms, Psalms 107-45,” *JOT* 80 (1998) 98-101.

³⁸ B. S. Childs, *Introduction*, 516.

³⁹ *Hallel* หมายความว่า “สรรเสริญ” (praise) *Hallel* อีกชุดได้ชื่อว่า *Great Hallel* อยู่ในสดุดี 120-36, 135-36, หรือ 136 เพียงบทเดียว (เหล่าบรรพชนในอดีตไม่อาจหาข้อสรุปได้ว่า *Hallel* นี้เริ่มจากบทใดถึงบทใด) หากไม่ระบุเป็นอย่างอื่น คำว่า “*Hallel*” ในบทความนี้หมายถึง *Egyptian Hallel*.

⁴⁰ สดุดี 118 ถูกร้อยเรียงเป็นส่วนหนึ่งของ the *Hallel* ในเทศกาลอยู่เพิง (*m. Suk.* 3.9, 4.1, 5, 8) ปัสกา (the sacrificing – *m. Pes.* 5.7; meal – *m. Pes.* 10.5-7; cf. *t. Pes.* 10.8-9; มาระโก 14.26/มัทธิว 26.30), ขนมนึ่งไร้เชื้อ (*m. Pes.* 5:7), และในวันแรกของเทศกาลฤดูเพนเทคอสต์ (*t. Suk.* 3.2); และเทศกาลฮานุกคาห์ (*m. Ta'an.* 4.4-5).

⁴¹ ดู Zenger, “Composition,” 92.

ยิ่งไปกว่านั้น มีหลักฐานอย่างน้อย 1 ชิ้นที่สนับสนุนว่าคนยิวเข้าใจสดุดี 118 ตามแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์และ eschatology⁴² ในพระคัมภีร์เดิมฉบับกรีกเซฟทัวจินท์ (LXX) แนวคิดเรื่อง eschatology ได้เล็ดรอดผ่านมือผู้แปลพระคัมภีร์เข้ามา เพราะในข้อ 16 ผู้แปลเป็นกรีกได้แปลยกย่องถึงฐานะสูงส่ง “ผู้ที่จะเสด็จมา” อย่างไม่รู้ตัว ในข้อดังกล่าว พระคัมภีร์เดิมฉบับฮีบรูมาโซราติก (MT) เขียนว่า “the right hand of the lord is exalted” (พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับยกย่อง) แต่ในฉบับกรีกเซฟทัวจินท์ (LXX) กลับแปลว่า the right hand of the lord has exalted “me” (พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ยกข้าพเจ้า) สภาพแบบนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร หากผู้แปลไม่ได้เข้าใจชายในสดุดี 118 นี้ว่าอยู่ในฐานะสูงส่งของพระเมสสิยาห์⁴³ ยิ่งไปกว่านั้นหากกิจการ 2:33 และ 5:31 ได้รับการยอมรับว่าอ้างอิงมาจากสดุดี 118:16⁴⁴ คำแปลของฉบับเซฟทัวจินท์ย่อมมีผลต่อแนวคิดของลูกาในการตีความพระคัมภีร์ตอนนี้ตามแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์มากขึ้น

เราจะสรุปสภาพแบบนี้อย่างไร?

สดุดี 118 น่าจะเป็นที่เข้าใจและใช้เพื่อแสดงความคาดหวังถึงพระเมสสิยาห์มาตั้งแต่ก่อนยุคของคริสเตียน พระเยซูรวมทั้งผู้เขียนพระกิตติคุณล้วนเติบโตในกรอบของสังคมวัฒนธรรมเฉพาะของตน หากคนเหล่านี้เลือกจะเพิ่มความหมายเพื่อแสดงถึงความคาดหวังในพระเมสสิยาห์จากพระคัมภีร์ที่ไม่เคยมีใครตีความตามแนวทางนี้มาก่อน ทำไมพวกเขาถึงเลือกสดุดี 118 หากแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์ไม่ได้ผูกติดกับสดุดี 118? ทำไมผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ถึงเลือกจะอ้างถึงสดุดี 118 เฉพาะข้อที่ใช้ร้องซ้ำในช่วงเทศกาลเท่านั้น? และที่สำคัญ ผู้ที่ใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11 ก็ไม่ใช่พระเยซู แต่เป็นฝูงชน⁴⁵ คำให้ร้องของฝูงชนจึง

IV. บทวิเคราะห์การใช้สดุดี 118 ในมาระโก 11:9-10

A: ข้อความจากพระคัมภีร์เดิมในมาระโก 11:9-10

11:9ข.-10	8: 25- 6
<p>า!</p> <p>ริญพระองค์ผู้เสด็จมา</p> <p>พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า!”</p> <p>้อาณาจักรของดาวิด</p> <p>รพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!”</p> <p>าในที่สุด!”</p>	<p>งค์พระผู้เป็นเจ้า⁺</p> <p>วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด</p> <p>ชั้นนา)</p> <p>งค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ขอโปรดประทาน ความสำเร็จแก่ข้า</p> <p>ทั้งหลาย</p> <p>ริญพระองค์ผู้เสด็จมา</p> <p>นพระนามของพระยาห์เวห์</p> <p>งค์ทั้งหลายขอสรรเสริญพระองค์</p> <p>ากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺</p>

⁴² ผู้เขียนพบหลักฐานเฉพาะ T. Sol. 22:7-23:4 (วรรณกรรมคริสเตียนที่รวบรวมธรรมเนียมชาวยิวไว้ในเนื้อหาด้วย โดยเขียนขึ้นระหว่างศตวรรษที่ 1 ถึงที่ 3) งานเขียนนี้ได้อ้างถึงและยกข้อความเรื่องศิลาที่ถูกทอดทิ้งแต่ได้รับการยกย่องเป็นศิลามุมเองในสดุดี 118:22 ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับพระวิหาร แต่ไม่พบการใช้สดุดี 118 ใน Josephus, the DSS, the Apocrypha, Pseudographical หรือใน secondary literature อื่น J. Ross Wagner เป็นคนเสนอหลักฐานเกี่ยวกับการแปล LXX ของสดุดี 118 ใน “Psalm 118”, 160.

⁴³ หลักฐานนี้ไม่ใช่ข้อโต้แย้งหลัก เพราะคำแปลที่เปลี่ยนไปเพียงที่เดียวอาจเป็นเรื่องบังเอิญ แต่ในฐานะที่ผู้เขียนเองได้ทำงานแปลพระคัมภีร์มาหลายปี ก็พบว่าข้อความ “any translation is an interpretation” ก็มีความจริงอยู่บ้าง แม้ว่าคำแปลพระคัมภีร์ฉบับต่างๆพยายามจะสื่อความหมายของต้นฉบับให้มากที่สุด แต่บางครั้ง ผู้แปลพระคัมภีร์ก็ไม่ได้รู้ตัวว่า คำแปลของตนเองสะท้อนความเข้าใจพระคัมภีร์ตอนนั้นๆของตนเอง แม้ว่าความเข้าใจนั้นอาจจะไม่ได้สื่อชัดอยู่ในต้นฉบับก็ตาม และนี่อาจจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์ข้อนี้

⁴⁴ นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าข้อนี้สะท้อนมาจากสดุดี 110:1 แต่ Wagner, “Psalm 118”, 172 n. 63 ได้ชี้ให้เห็นว่า มีนักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายคนเช่น C.H. Dodd, F.F. Bruce, และ G. Voss กลับเห็นว่าสะท้อนมาจากสดุดี 118:16

⁴⁵ คำพูดนี้เป็นสิ่งที่ผู้เขียนคิดแต่งขึ้นหรือไม่? ก็เป็นไปได้ แต่เราต้องทำคำอธิบายว่าทำไมพระกิตติคุณเล่มอื่น โดยเฉพาะพระกิตติคุณยอห์นที่ขึ้นชื่อเรื่องความเป็นอิสระในเนื้อหา ก็บันทึกถึงเรื่องเดียวกันนี้ หากเรื่องนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจริง

ไม่มีใครแน่ใจว่ามาระโก 11:9-10 อ้างมาจากพระคัมภีร์เดิมฉบับฮีบรูมาโซเรท(MT) หรือฉบับกรีกเซฟท์วาล์น (LXX)?⁴⁶ เพราะบางส่วนของมาระโก 118:25 ก็ตรงกับพระคัมภีร์เดิมฉบับฮีบรูมาโซเรท แต่ในข้อ 26 กลับตรงกับฉบับกรีกเซฟท์วาล์นแบบคำต่อคำ⁴⁷ แต่ที่สำคัญข้อความในมาระโก 11:10 กที่ว่า . “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!” ไม่ใกล้เคียงกับต้นฉบับใดๆเลย

โครงสร้างแบบ concentric structure ของคำให้การของฝูงชนแสดงให้เห็นว่า ข้อความที่สร้างขึ้นใหม่ “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!” ทำหน้าที่อธิบายความหมายของข้อความก่อนหน้านั้น⁴⁸ ยิ่งไปกว่านั้น Christopher Stanley ถึงกับระบุว่าข้อความนี้เป็นอุปกรณ์ช่วยให้ผู้อ่านแปลความหมายและเข้าใจสิ่งที่มาระโกตั้งใจจะสื่อสารออกมา⁴⁹

B: ความหมายของมาระโก 11:9-10 เมื่อมองจากสดุดี 118

มาระโกต้องการจะสื่อสารอะไรที่นี้? ในบทความนี้ได้อ้างในตอนแรกแล้วว่า มาระโกต้องการสดุดี 118 เพื่อเพิ่มสีสันใหม่เข้าไปในเรื่องนี้ บทความนี้จะเจาะลงไปทีละคำถาม 4 ข้อ (1) อะไรคือเรื่องเดิม หรือสื่อก่อนที่ปรากฏอยู่แล้ว? (2) ทำไมมาระโกถึงเลือกใช้สดุดี 118? (3) อะไรคือสีสันใหม่ที่มาระโกเพิ่มเติมเข้าไป? และ (4) การอธิบายมาระโกตามที่บทความนำเสนอสอดคล้องกับหลักฐานอื่นๆหรือไม่

1. อะไรคือสื่อก่อนที่ปรากฏอยู่แล้ว?

การเฉลิมฉลองตามธรรมเนียมพิธี (Liturgical Celebrations)

สดุดีถูกใช้ในพิธีต่างๆนานา และบรรยากาศในการเสด็จเข้าเยรูซาเล็มของพระเยซูก็เต็มไปด้วยองค์ประกอบที่มีในพิธีไม่ว่าจะเป็นไบเบิลและการร้อง “โฮซันนา” เสียงโห่ร้องของฝูงชนจึงควรที่จะพิจารณาจากมุมมองของการเฉลิมฉลองตามธรรมเนียมพิธี คำว่า “โฮซันนา” เป็นคำปกติที่ใช้ทักทายทุกคนที่เดินทางเข้าสู่เยรูซาเล็ม⁵⁰ แต่กลับกรณีนี้ คนที่ทักทายพระเยซูด้วยคำว่า “โฮซันนา” ไม่ได้เห็นพระเยซูเป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่งแน่นอน เพราะปกติแล้วนักแสวงบุญจะเดินเท้าเข้าเยรูซาเล็ม ไม่มีใครขี่ลาเข้าเมือง⁵¹ แต่ด้วยพาหนะพิเศษที่พระเยซูใช้ พระเยซูโดดเด่นกว่าบรรดานักแสวงบุญทั่วไปแน่นอน และฝูงชนที่อยู่บริเวณนั้น แม้หากพวกเขาไม่ใช่สาวกที่ติดตามพระเยซูมาก่อนแล้ว⁵² ก็ยังต้องเห็นถึงความแตกต่างนี้

คำสัญญาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์เป็นจริง (Messianic Fulfillment)

ภาพการเสด็จเข้าเยรูซาเล็มซ้อนทับไปด้วยแนวคิดจากพระคัมภีร์เดิมในหลายตอน⁵³ แต่ตอนที่เด่นชัดที่สุดคือคำทำนายถึงพระ

⁴⁶ คำอธิบายว่าพระคัมภีร์นี้อาจมีต้นตอจากภาษาอาระเมคให้ดู Fitzmyer, “Aramaic Evidence Affecting the Interpretation of *Hosanna* in the New Testament,” in *Tradition and Interpretation in the New Testament: Essays in Honor of E. Earl Ellis* (ed. G.F. Hawthorne and O. Betz; Tübingen: Mohr-Siebeck; Grand Rapids: Eerdmans, 1987) 110-18. แต่ข้อความที่ Fitzmyer ใช้อ้างถึงกลับไม่ปรากฏในต้นฉบับภาษาอาระเมคใดเลย

⁴⁷ E.g. H.C. Kee, *Community of the New Age: Studies in Mark's Gospel* (Philadelphia: Westminster, 1977) 46.

⁴⁸ Lane, *Mark*, 397.

⁴⁹ Christopher D. Stanley, “The Social Environment of ‘Free’ Biblical Quotations in the New Testament” in *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William H. Brownlee* (ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring; Atlanta: Scholar Press, 1987) 18-27. *Contra*, John Dominic Crossan, “Redaction and Citation in Mark 11:9-10 and 11:17.” *BR* 17 (1972) 33-50 เขาอ้างว่ามาระโกไม่ได้ใช้เศคาริยาห์ 9:9 เพราะมาระโกขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับธรรมเนียมแนวคิดเรื่องนี้

⁵⁰ Lane เสนอว่าฝูงชนเห็นพระเยซูเป็นเพียงผู้แสวงบุญธรรมดาคนหนึ่ง และระบุว่าข้อความที่ฝูงชนโห่ร้องเป็นเพียง “a popular type of messianic hope without identifying Jesus as the Messiah.” Lane, *Mark*, 398. และดู Morna D. Hooker, *The Gospel According to St. Mark* (BNTC; London: A&C Black, 1992) 256-7.

⁵¹ Lane, *Mark*, 393.

⁵² มาระโกเจตนาใช้คำที่แตกต่างกับยอห์นในการบรรยายถึงฝูงชน ในยอห์น 12:12-13 ฝูงชนคือคนที่มาจากเยรูซาเล็มเพื่อพบพระเยซู แต่ตามบริบทของมาระโก ฝูงชนในมาระโก 11:9 คือคนที่ติดตามพระเยซูมาจากเยรีโค หรืออย่างน้อยก็เป็นคนที่รู้จักเรื่องราวของพระเยซูในระดับหนึ่ง (10:46, 52) เราไม่รู้แน่ชัดเกี่ยวกับขนาดหรือจำนวนของฝูงชน (11:8) สำหรับการวิเคราะห์การใช้คำว่า “many” แทนที่จะใช้คำปกติคือ “crowd” ในตอนนี้ ให้ดู Hatina, *In Search of a Context*, 307.

⁵³ เป็นไปได้ว่าตอนนี้อาจจะสะท้อนจากปฐมกาล 49:10-11 และ 1 พงษ์กษัตริย์ 1:32-40 แต่บทความนี้ไม่ได้รวมสองตอนนี้เข้าไปในการวิเคราะห์ เพราะทั้งคู่ทำหน้าที่ไม่ต่างจากเศคาริยาห์ 9:9 คือการชี้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ แม้ว่าในมุมมองบางด้านจะต่างกันบ้าง การวิเคราะห์พระคัมภีร์ 3 ตอนนี้รวมทั้งสดุดี 118:25-6 ในฐานะกรอบแนวคิดของมาระโก 11:1-10 ให้ดู Deborah Krause, “The One Who Comes Unbinding the Blessings of Judah: Mark 11.1-10 as a Midrash on Genesis 49.11, Zechariah 9.9, and Psalm 118:25-26,” in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals* (ed. Craig A. Evans and James A. Sanders; JSNTSup 148; SSEJC 5 Sheffield: Sheffield Academic, 1997) 141-153 สำหรับการวิเคราะห์ถึงการตีความปฐมกาล 49: 8-12 จากมุมมองของพระเมสสิยาห์ที่ช่วยอธิบายมาระโก 11 ให้ดู Joseph Blenkinsopp, “The Oracle

เมสสิยาห์ในเศคาริยาห์ 9:9 การเสด็จมาจากทางตะวันออกผ่านภูเขาเมกอกเทศ⁵⁴ ประทับบนหลังลูกลาที่ไม่มีใครเคยขี่⁵⁵ พระเยซูได้แสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์ถึงการมาของพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ผู้ทรงถ่อมแต่เปี่ยมด้วยกำลังอำนาจและจะปราบปรามประชาชาติได้เกิดขึ้นแล้ว⁵⁶ เมื่อฝูงชนเห็นสภาพนี้ก็เข้าใจฐานะของพระองค์ จึงได้ปูล่อก้อนหินบนทาง⁵⁷ เพื่อต้อนรับพระองค์⁵⁸ โห่ร้อง “โฮซันนา”⁵⁹ และถวายพระพรแด่พระองค์ “โฮซันนา” คือการร้องขอพระเจ้าให้ทำให้พระสัญญาของพระองค์ที่จะปลดปล่อยอิสราเอลแลสถาปนาอาณาจักรของดาวิดเป็นจริง⁶⁰ “สรรเสริญ...” หรือ “Blessed is...” คือคำยืนยันว่าสิ่งที่กล่าวต่อไปนั้นเป็นจริง มากกว่าจะเป็นคำอธิษฐานขอพระพร⁶¹ ดังนั้น ฝูงชนจึงได้ยืนยันว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ “ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และยืนยันว่าในที่สุด “อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเรา” ได้มาถึงแล้ว⁶² พระเมสสิยาห์กำลังเสด็จมาทางคินนครของพระองค์⁶³

หากการเสด็จเข้าเยรูซาเล็มของพระเยซูถูกมองว่า เป็นการป่าวประกาศอย่างเป็นทางการด้วยการใช้ภาษาสัญลักษณ์เพื่อสื่อแบบอ้อมๆ ว่า พระองค์คือพระเมสสิยาห์⁶⁴ การกระทำเช่นนี้ย่อมทำให้ความตึงเครียดขัดแย้งระหว่างพระเยซูกับบรรดาผู้นำศาสนาและการเมืองชาวยิวเข้มข้นขึ้น จนอาจจะเปรียบได้ว่าพระเยซูกำลังส่งสารทำบรรดาผู้นำในเยรูซาเล็มและบังคับให้เขาต้องลงมือทำอะไรบางอย่าง⁶⁵

เศคาริยาห์ 9:9 เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้คนเข้าใจสภาพข้างต้น แต่ในมาระโก พระธรรมเศคาริยาห์อาจจะไม่ใช่ประเด็นหลัก เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริง มาระโกก็น่าจะอ้างถึงเศคาริยาห์โดยตรงเหมือนกับพระกิตติคุณอีกสองฉบับ (มัทธิว 21:4-5 และยอห์น 12:14-5)⁶⁶ เพราะมาระโกรู้จักพระธรรมเศคาริยาห์ดีและได้อ้างถึงเศคาริยาห์ 13:7 ในมาระโก 14:27 และควรจะทำอย่างเดียวกันในมาระโก 11 หากเขาต้องการ⁶⁷

2. ทำไมมาระโกจึงเลือกใช้สดุดี 118?

มาระโกใช้สดุดี 118 ด้วยเหตุผลอย่างน้อย 2 ประการ ประการแรก แม้มาระโก 11 และสดุดี 118 จะแตกต่างกันแต่ก็มีส่วนคล้ายกันในหลายเรื่อง เช่น ทั้งคู่ล้วนบรรยายสภาพขบวนเสด็จเข้าสู่พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม สดุดี 118 มักถูกใช้ในชวงเทศกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศกาลปัสกา พระเยซูก็เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มในช่วงเทศกาลปัสกาเช่นกัน (14:1)⁶⁸ บรรยากาศของทั้งสองตอนล้วนเต็มไปด้วยกลิ่นไอของแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์ พระเยซูก็เป็นเหมือน “ผู้ที่จะเสด็จมา” ตัวแทนของพระยาห์เวห์ที่มาด้วยสิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์เพื่อนำชัยชนะเหนือประชาชาติทั้งหลายมาสู่อิสราเอล ดังนั้นความสอดคล้องกันระหว่างพระคัมภีร์ทั้งสองตอนจึงมีสูง

of Judah and the Messianic Entry,” *JBL* 80 (1961). 55-64.

⁵⁴ เศคาริยาห์ 14:4 น่าจะฐานคำอธิบายอีกด้าน เพราะตอนนี้บรรยายว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาจากภูเขาเมกอกเทศ

⁵⁵ คำว่า “colt” ใน LXX เศคาริยาห์ 9:9 หมายถึง an ass แต่ Gundry, *Mark*, 626 ระบุว่าหมายถึงม้าด้วย

⁵⁶ สำหรับการวิเคราะห์ที่ว่า คำพยากรณ์ในเศคาริยาห์ 9:9 ได้สำเร็จในมาระโก Mark 11 ให้ดู France, *Mark*, 428-33 และ Hooker, *Mark*, 257 แต่ Hooker คิดว่าเรื่อง “ถ่อมใจ” ไม่มีในภาพนี้ เพราะสิ่งไม่เคยอยู่ในความคิดของคนยิวยุคพระเยซู รวมทั้งไม่ปรากฏในคำอธิบายเศคาริยาห์ 9:9 เลย

⁵⁷ อาจจะสะท้อนจากการมาของเยซูในฐานะกษัตริย์ใน 2 พงษ์กษัตริย์ 9

⁵⁸ Hooker, *Mark*, 25

⁵⁹ ตัวอย่างเช่น Taylor, *Mark*, 452; Cranfield, *Mark*, 352-4; Lindars, *Apologetics*, 112; Joel Marcus, *The Way of the Lord: Christological Exegesis of the Old Testament in the Gospel of Mark* (Louisville: John Knox, 1992) 154-63.

⁶⁰ Craig A. Evans, *Mark 8:27-16:20* (WBC 34B; Nashville: Thomas Nelson, 2001) 145. สำหรับการวิเคราะห์ความหมายอื่นอีก 3 ความหมายที่เป็นไปได้ในบริบทนี้ ดู Hatina, *In search of a Context*, 293-5.

⁶¹ Hooker, *Mark*, 259. แนวคิดนี้ก็สอดคล้องกับการวิเคราะห์ความหมายดั้งเดิมของสดุดี 118 ในบทความนี้

⁶² สำหรับการวิเคราะห์ถึงความแปลกของการใช้คำว่า “father” กับ “David” ดู Evans, *Mark*, 145-6 เขาได้พบหลักฐานจากรรณกรรมของรับบีที่ระบุว่า นอกจากอับราฮาม อิสอัคและยาโคบแล้ว ดาวิดก็สามารถอยู่ในฐานะ “father” ได้เช่นกัน

⁶³ ดู Werner Kelber, *Kingdom*, 92-3.

⁶⁴ แม้ว่าแนวคิดเรื่องกษัตริย์และอาณาจักรของพระเยซูจะแตกต่างจากสิ่งที่คนยิวเข้าใจเมื่อเข้าประกาศว่าพระเยซูคือเมสสิยาห์ Hatina ได้วิเคราะห์เรื่องนี้ไว้อย่างยอดเยี่ยมใน *In Search of a context*, 305-23.

⁶⁵ France, *Mark*, 428.

⁶⁶ Hooker, *Mark*, 257. ได้ตั้งคำถามที่ตีแต่ค้นหาคำตอบในวิถีทางที่ผิด เพราะเธอสรุปว่ามาระโกไม่ได้เห็นว่าแนวคิดเรื่องพระเมสสิยาห์ในเศคาริยาห์ 9:9 ตั้งแต่แรก

⁶⁷ Gundry, *Mark*, 626 เสนอว่า มาระโกไม่อ้างถึงเศคาริยาห์ เพราะมาระโกสนใจจะเสนอพระเยซูที่ทรงสง่าราศีกว่าผู้ที่ถ่อมใจ และในภาพของพระบุตรพระเจ้ากว่ากษัตริย์ แต่คำอธิบายนี้ดูเหมือนจะต่างกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในพระธรรมมาระโก เพราะในมาระโก ภาพของพระเยซูมีครบทุกด้านที่ Gundry กล่าวถึง เช่นในข้อ 1-7ก. พระเยซูถูกบรรยายในฐานะกษัตริย์ตามเชื้อสายของดาวิด และทั้งประชาชน (ข้อ 10ก.) และเจ้าหน้าที่ชาวโรมก็เข้าใจเช่นนั้น

⁶⁸ Hooker, *Mark*, 256 สงสัยในลำดับเวลาของมาระโก และเสนอว่าเหตุการณ์นี้น่าจะตรงกับเทศกาลอยู่เพ็งมากกว่าเทศกาลปัสกา

มาก จนยากที่จะคิดว่าสดุดี 118 ที่ปรากฏในมาระโก 11 เป็นเรื่องบังเอิญ หรือมาระโกไม่รู้จัก ไม่เข้าใจบริบทของสดุดี 118

ประการที่สอง สดุดี 118 มีบางอย่างที่เศคาริยาห์ 9:9 ไม่มีและการใช้สดุดี 118 จึงช่วยให้มาระโกนำเสนอเรื่องราวที่ไปไกลกว่าเดิม โดยไม่ต้องบิดบริบทต้นฉบับของพระคัมภีร์ที่นำมาใช้⁶⁹ เนื่องจากโครงเรื่องและเนื้อหาของมาระโกที่ผ่านมาได้ปูเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจว่าการอพยพครั้งใหม่ตามพระธรรมอิสยาห์ (Isaiah's New Exodus) กำลังเกิดขึ้น เมื่อมาถึงมาระโก 11 ผู้อ่านว่านี่คือภาพของพระเมสสิยาห์เสด็จเข้าสู่พระวิหาร และในตอนนี้องมาระโกก็ได้เพิ่มเติมแนวคิดใหม่ เสียงโห่ร้องของประชาชนที่มาจากสดุดี 118 ได้ดึงความคิดของผู้อ่านไปสู่เหตุการณ์เจาะจงตามบริบทของสดุดี 118 นั่นคือการต้อนรับกษัตริย์ผู้เสด็จมา และมาระโกได้นำเหตุการณ์นี้มาจุดประเด็นนี้ทำให้ผู้อ่านตกตะลึง และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในมาระโก 11

3. อะไรคือสีสันใหม่ที่มาระโกเพิ่มเติมเข้าไป?

สดุดี 118:25-6 ได้พลิกเรื่องของพระเมสสิยาห์เยชูอย่างที่คนอ่านคิดไม่ถึง เพราะสดุดี 118:25-6 ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้คนเข้าใจว่าพระเยชูเป็นพระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่ยังได้บอกใบ้ให้ผู้อ่านมาระโกคาดหวังว่าจะมีการยอมรับและต้อนรับพระเมสสิยาห์จากบุคคลสองกลุ่ม นั่นคือประชากรอิสราเอลและบรรดาปุโรหิต จากบริบทของมาระโก 11 ผู้คนเป็นตัวแทนประชากรอิสราเอลในการต้อนรับพระเยชูในฐานะพระเมสสิยาห์ของพระยาห์เวห์ ด้วยการโห่ร้องข้อความตามสดุดี 118:25 ข้อความซึ่งที่ประชุมในสดุดี 118 ใช้เพื่อตอบสนองต่อคำพยานของ “ผู้ที่เสด็จมา” ว่าพระยาห์เวห์ได้รับรองชายผู้นี้ด้วยการประทานชัยชนะในสงครามให้

ถึงตรงนี้ผู้อ่านมาระโกจะคาดหวังว่าตนเองจะได้เห็นอะไร? หากเราได้ร้องสดุดี 118 ปีละหลายครั้ง เราก็คงจะรู้ทันทีว่าข้อความถัดจากข้อ 25 คือ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญ/ถวายพรพระองค์ จากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เป็นข้อความที่เหล่าผู้นำในพระวิหารใช้ต้อนรับผู้ที่เสด็จมาหลังจากที่ประชากรอิสราเอลได้ต้อนรับท่านผู้นี้แล้ว แต่มาระโกกลับหักมุมเรื่องนี้ ด้วยการให้ฝูงชนแทนที่จะเป็นบรรดาปุโรหิตเป็นคนกล่าวคำอวยพรถัดไปแทน

จากข้อมูลในยอห์น 12:12 ผู้คนในเยรูซาเล็มตระหนักดีว่าพระเยชูกำลังเสด็จเข้ากรุง และมีเวลาเพียงพอที่จะออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปต้อนรับพระเยชู⁷⁰ ดังนั้น ก็เป็นไปได้ที่ปุโรหิตน่าจะอยู่ที่นั่นด้วยหากพวกเขาจะออกมาต้อนรับพระเยชู แต่ปุโรหิตกลับไม่ปรากฏตัวเลย ดังนั้น การที่ปุโรหิตไม่ได้ออกมาต้อนรับพระเยชูแปลได้เพียงอย่างเดียวว่า พวกเขาไม่ยอมรับว่า พระเยชูเป็นพระเมสสิยาห์

เพื่อให้ผู้อ่านไม่หลุดประเด็น มาระโกถึงกับบรรยายต่อท้ายในข้อ 11 ว่า พระเยชูก็ตรงเข้าไปที่พระวิหาร มองไปรอบๆ เพื่อดูทุกสิ่ง พระองค์เข้าไปในพระวิหารทำไม? พระองค์เข้าไปดูอะไร? พระเยชูไม่ใช่คนท้องเที่ยวที่เพิ่งจะได้มาเยรูซาเล็มเป็นครั้งแรก จนอยากรู้ อยากเห็นอยากไปดูให้ทั่ว⁷¹ แต่พระองค์ทรงเข้าไปเพื่อจะดูให้แน่ใจว่าไม่มีใครในพระวิหารที่จะต้อนรับพระองค์เลย ไม่มีการต้อนรับจากปุโรหิตไม่ว่าจะเป็น “จาก” พระวิหารหรือ “ใน” พระวิหาร ดังนั้นเมื่อมั่นใจว่า ตนเองไม่เป็นที่ยอมรับจากบรรดาผู้นำ พระเยชูถึงไม่ยอมแม้แต่จะค้างคืนในเยรูซาเล็ม⁷² แต่กลับออกจากกรุงไปพักที่เบธานีกับสาวก 12 คนเท่านั้น

ข้อความ “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้ จงเจริญ!” จึงไม่เพียงบอกว่าฝูงชนต้อนรับพระเยชูในฐานะพระเมสสิยาห์ แต่ก็เป็นจุดหักมุมแสดงถึงความขัดแย้งและการปฏิเสธพระเยชูจากเหล่าปุโรหิต เสียงโห่ร้องยินดีที่เห็นพระเยชูมาคือการเป็นการปฏิเสธพระเยชูต่อหน้าสาธารณชนจากบรรดาผู้นำในพระวิหาร ผู้ที่เลือกจะให้พระวิหารกลายเป็น “ช่องโหว่” (11:17ข.; 15:27)

(4) การอธิบายมาระโกตามที่บทความนำเสนอสอดคล้องกับหลักฐานอื่นๆหรือไม่

ธรรมเนียมการสู่นคร

ภาพของมาระโก 11 เป็นภาพที่ผู้คนในยุคของพระเยชูคุ้นเคยดี เพราะพวกเขา รู้จักและเคยชินกับธรรมเนียมการเฉลิมฉลอง

⁶⁹ สำหรับมุมมองที่ต่างจากนี้ให้ดู Crossan, “Redaction” เขาเสนอว่ามาระโกลดน้ำหนักของเศคาริยาห์ 9:9 เพราะความซ้ำซ้อนของเนื้อหาพระคัมภีร์เดิมทั้งสองตอน

⁷⁰ นี่อาจจะเป็นคำอธิบายว่าทำไมมาระโกจึงใช้คำที่แตกต่างไปในการบรรยายถึงฝูงชน เพราะเขาไม่ต้องการให้เข้าใจผิดว่าคนเหล่านี้คือคนที่มาจากเยรูซาเล็ม

⁷¹ Lane, Mark, 398 และ Hooker, Mark, 255-6.

⁷² ในการเสด็จเข้าเยรูซาเล็ม 3 ครั้งแรก พระเยชูไม่เคยค้างคืนในเยรูซาเล็มเลย (11:11, 15, 27)

เมื่อกษัตริย์เข้าสู่นครเป็นอย่างดี นักวิชาการอย่าง Kinman⁷³ และ Catahpole⁷⁴ ได้ค้นพบเอกสารหลักฐานมากมายอธิบายถึงการเสด็จเข้าสู่นครของกษัตริย์ยุคโบราณ Catchpole ได้ศึกษาถึงกระบวนการที่กษัตริย์เสด็จเข้านคร 12 ครั้งในยุคนั้นและพบว่าทั้งหมดมีรูปแบบที่คล้ายกันคือ⁷⁵ 1) กษัตริย์หรือผู้นำได้รับชัยชนะและได้รับที่ยอมรับแล้ว 2) ธรรมเนียมการต้อนรับเข้าสู่นครอย่างเป็นทางการ 3) คนในนครการทักทายกษัตริย์และการวิงวอนต่อพระเจ้า 4) เสด็จเข้าสู่นครโดยมีจุดหมายปลายทางที่พระวิหาร และ 5) กษัตริย์ประกอบศาสนพิธี ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งด้านบวก เช่นถวายเครื่องบูชา หรือด้านลบเช่นการขับไล่บุคคลที่ขัดขวางหรือการชำระล้างสิ่งที่เป็นมลทิน

เห็นได้ชัดว่าการเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มของพระเยซูคล้ายคลึงกับรูปแบบข้างต้น พระเยซูทรงถูกกล่าวเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มในฐานะกษัตริย์ที่ได้ชัยชนะผ่านถนนที่ปูด้วยเสื่อผ้าและใบตาลราวกับการต้อนรับด้วยพรมแดง จากนั้นผู้อ่านจึงคาดหวังที่จะเห็นการทักทายจากผู้มีอำนาจชาวยิว⁷⁶ แต่ก็ไม่มี พระเยซูจึงตรงเข้าสู่พระวิหาร และในมาระโก การชำระพระวิหารก็เกิดขึ้นหลังจากนั้นทันที (11:12-19) ดังนั้นคำอธิบายข้างต้นจึงสอดคล้องกับธรรมเนียมปฏิบัติ และผู้อ่านน่าจะเข้าใจเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดี เพราะความเข้าใจในวัฒนธรรมนี้

หลักฐานการใช้สดุดี 118 ทั้ง 2 ครั้งในมาระโก

มาระโกคงจะไม่ปฏิเสธคำอธิบายแบบนี้ เพราะมาระโกเองใช้สดุดี 118 อีกครั้งในมาระโก 11:27-12:12. แม้ว่าครั้งนี้มาระโกจะอ้างอิงจากสดุดีข้อ 22-3 แต่ข้อเหล่านี้ก็มาจากตอนเดียวกันในสดุดีที่ใช้อย่างหลากหลาย หากพิจารณาจากบริบทของมาระโกทั้งสองตอนก็จะพบว่า สดุดี 118 ที่ใช้ทั้งสองครั้งล้วนทำหน้าที่อย่างเดียวกันคือ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้นำในพระวิหารปฏิเสธพระเยซู

มาระโก 11:27-12:12 คือเรื่องคำอุปมาของผู้เข้าสวน และพระเยซูได้ยกสดุดี 118:22-23 เพื่อกล่าวถึงศิลาที่ถูกทอดทิ้งปฏิเสธแต่ได้กลับกลายเป็นศิลามุมอก ในคำอุปมานี้ พระเยซูคือบุตรและศิลาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวนที่ถูกผู้เช่าหรือบรรดาผู้นำในพระวิหารปฏิเสธ เห็นชัดว่า สดุดี 118 เป็นป้ายที่มาระโกใช้ชี้ให้เห็นถึงการปฏิเสธพระเยซูจากเหล่าผู้นำชาวยิวทั้งสองครั้ง

ความเชื่อมโยงระหว่างมาระโก 11:1-12:12

การใช้สดุดี 118 ทั้ง 2 ครั้งในมาระโกได้ชี้ให้เห็นว่า เราควรจะต้องอ่านมาระโก 11:1-11 ในบริบทที่กว้างขึ้น Matera ชี้ให้เห็นว่ามาระโกบทที่ 11-12 ถูกเขียนขึ้นเป็นเรื่องเดียวกัน โดยมาระโกได้ใช้เทคนิคสามอย่างเพื่อผูกเนื้อหาเข้าเป็นเรื่องเดียวกันคือ (1) การถามเกี่ยวกับ “บุตรของดาวิด” 2 ครั้ง (11:10; 12:35) (2) การใช้สดุดี 118 ถึง 2 ครั้ง (11:1-11; 12:1-12) และ (3) การอ้างถึงภูเขาเมกอกเทศ 2 ครั้ง (11:1; 13:3)⁷⁷

หากพิจารณาเทคนิคเหล่านี้ร่วมกับเนื้อหาที่เกี่ยวกับพระวิหารที่เป็นเรื่องหลักของสดุดี 118 ทั้งสองตอน เราจะพบว่ามาระโก 11-2 น่าจะมีโครงสร้างแบบ chiasmic โดยมีสดุดี 118 ทั้งสองครั้งปิดหัวท้ายเป็น *inclusio* เพื่อเน้นเนื้อหาส่วนกลางคือการชำระพระวิหารซึ่งสอดคล้องกับขั้นที่ 5 ของ Catahpole นั่นคือ ศาสนพิธีในด้านลบ

- (A) 11: 1-11: พระเมสสิยาห์เสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็ม แต่ถูกปฏิเสธ (สดุดี 118:25f)
- (B) 11:12-14: การสาปแช่งต้นมะเดื่อ
- (C) 11:15-19: การชำระพระวิหาร (อิสยาห์ 56:7/ เยเรมีย์ 7:11)

⁷³ Brent R. Kinman, “Jesus’ ‘Triumphal Entry’ in the Light of Pilate’s Assize” in *NTS* 40 (1994) 442-48 และ *Jesus’ Entry*. บทความชิ้นหลังได้ศึกษาถึงการเสด็จเข้าสู่นครทั้งตามธรรมเนียมกรีก-โรมันและธรรมเนียมยิวไว้อย่างละเอียด แม้ว่าจะใช้เพื่ออธิบายพระธรรมลูกาเป็นหลักก็ตาม

⁷⁴ D.R. Catchpole, “The ‘Triumphal’ Entry” in *Jesus and the Politics of His Day* (ed. E. Bammael and C. F. D. Moule, Cambridge: Cambridge University Press, 1984) 319-35.

⁷⁵ เล่มเดียวกัน, 321

⁷⁶ Kinmans, *Jesus’ Entry*, 49-65, ได้วิเคราะห์จากมุมมองของคณียิว เช่นจากการต้อนรับกษัตริย์ใน 1 พกษ. 1 ในการต้อนรับที่บัพชนียิวในหลากหลายที่ในพระคัมภีร์เดิม ในการเข้าสู่นครของเหล่าผู้แสวงบุญ และในการต้อนรับกองกำลังทหาร เป็นต้น พบว่าทั้งหมดได้ให้ภาพความคาดหวังในทำนองเดียวกัน และ Paul B. Duff ใน “The March of the Divine Warrior and the Advent of the Greco-Roman King: Mark’s Account of Jesus’ Entry into Jerusalem,” *JBL* 111 (1992) 55-71 ได้วิเคราะห์จากเศคาริยาห์ 14 เสนอว่า การเสด็จของพระเยซูให้ภาพของการเคลื่อนกำลังของนักรบของพระเจ้า

⁷⁷ Frank J. Matera, *The Kingship of Jesus: Composition and Theology in Mark 15* (Chicago: Scholar Press, 1982) 68-9 และ Stephen H. Smith ใน “The Literary Structure of Mark 11:1-12:40,” in *NovT XXXI*, 2 (1989) 104-124 ได้มีความเห็นอย่างเดียวกันคือ ควรพิจารณามาระโก 11:1-12:12 เป็นตอนเดียวกัน แต่ข้อเสนอของเขามาจากแนวคิดทางด้านศาสนศาสตร์และทางด้านการวิเคราะห์เรื่องราว (narrative criticism) เป็นหลัก

(B1) 11:20-25: ต้นมะเดื่อที่เหี่ยวเฉา

(A1) 11:27-12:12 ศิลานี้ถูกทอดทิ้งแต่ได้รับการรับรอง (สดุดี 118:22f)

ในภาพใหญ่นี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อปุโรหิตปฏิเสธพระเยซูต่อหน้าสาธารณชน พระเยซูก็เสด็จมายังพระวิหารเพื่อพิพากษา และการชำระพระวิหารก็ถูกประกบด้วยการแข่งต้นมะเดื่อซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของยุคทองของอิสราเอลและผู้นำ(11:2-25).⁷⁸

ผู้นำในพระวิหารสมควรจะถูกแข่งสาปลงโทษตั้งแต่ที่พวกเขาปฏิเสธยอห์น ผู้ให้บัพติศมา ซึ่งทุกคนเข้าใจว่าเป็นเอลียาห์ที่มาเตรียมทางให้พระเมสสิยาห์(11:27-36) และคำพิพากษานี้ก็ได้ถูกประกาศอย่างชัดเจนผ่านคำอุปมาเรื่องคนเช่าสวนซึ่งเล็งถึงผู้นำของอิสราเอล(12:1-12) พระยาห์เวห์ผู้เป็นเจ้าของสวน เจ้าของของชนชาติอิสราเอลจะพิพากษาลงโทษผู้เช่าสวนชั่วร้ายนี้ พระองค์จะยึดสวนคืนและมอบความรับผิดชอบดูแลสวนนี้จากอิสราเอลให้กับผู้อื่น(12:9)⁷⁹ บรรดาผู้นำชาวยิวเข้าใจเรื่องนี้ดี (12:12) พวกเขาโกรธเกลียดพระเยซูมาจนเป็นเหตุให้พระองค์ต้องถูกตรึงที่ไม้กางเขน (มาระโก 14-16; cf. 12:6-7)

V. บทสรุป

เราจะตอบคำถามของ Hatina ได้ดีขึ้น มาระโกใช้สดุดี 118 โดยไม่สนใจบริบทดั้งเดิมของสดุดีหรือ? บทความนี้แสดงให้เห็นว่า มาระโกเข้าใจบริบทของสดุดี 118 อย่างดีและนำมาใช้อย่างเหมาะสม คำโห่ร้องของฝูงชนที่มาจากสดุดี 118:25-6 กลายเป็นกุญแจสำคัญทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่า ทำไมเมื่อพระเมสสิยาห์เยซูเสด็จเข้าเยรูซาเล็มแล้วจึงมีพฤติกรรมต่างจากที่พวกเขาคาดหวัง สดุดี 118 จึงเป็นเหมือนกระจกหกด้านที่ส่องสะท้อนความหมายจากหลายมุม หลากหลายระดับ

สำหรับคนที่ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับพระเยซูเลย เสียงร้องยินดีจากฝูงชนคือการต้อนรับตามธรรมเนียมพิธีที่ผู้คนมีต่อพระเยซูในฐานะนักแสวงบุญที่มุ่งหน้าเข้าสู่เยรูซาเล็มคนหนึ่ง สำหรับคนที่มีความเข้าใจในพระคัมภีร์เดิมอย่างดี เสียงโห่ร้องนี้เป็นการยืนยันว่าฝูงชนเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆที่พระเยซูทรงกระทำ และรู้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ หากจะแปลคำโห่ร้องนี้เป็นภาษาต่างๆก็คงจะได้ว่า “ขอบคุณพระเจ้า ในที่สุดพระเมสสิยาห์ที่รอคอยมานานก็เสด็จมาเสียที เราขอต้อนรับพระองค์เข้าสู่เยรูซาเล็ม เราขอต้อนรับอาณาจักรของดาวิดที่พระองค์ได้ทรงนำมา”

สำหรับคนที่เข้าใจบริบทของสดุดี 118 ดี พวกเขาจะเข้าใจสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น และก็คงจะเลิกคิดว่าเปิดตากว้างด้วยความตกใจเมื่อได้พบข้อความ “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสรรเสริญ/ถวายพระพรพระองค์จาก/ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า” หายไป ปุโรหิตไม่ได้ยอมมาปรากฏตัวเพื่อต้อนรับพระเมสสิยาห์เยซู แต่กลับมีข้อความซึ่งไม่มีปรากฏที่มา “ขอให้อาณาจักรของดาวิดบรรพบุรุษของเราที่จะมานี้จงเจริญ!” โผล่ขึ้นมาแทน ข้อความนี้แปลเป็นอย่างอื่นไม่ได้นอกจากเป็นการบอกว่า ปุโรหิตไม่ยอมรับพระเยซู

ดังนั้น มาระโก 11:1-11 จึงเป็นการเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิตสำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจสดุดี 118 แต่หากนำสดุดี 118 เข้ามาพิจารณาก็จะเห็นว่า ผู้พิชิตนี้กลับถูกผู้นำเยรูซาเล็มปฏิเสธอย่างไม่ไว้วางใจ อันเป็นที่มาของการชำระพระวิหาร การสาปแข่งต้นมะเดื่อและเหตุการณ์อื่นในพระวิหาร จนทำให้ความขัดแย้งระหว่างพระเยซูกับผู้นำชาวยิวพุ่งขึ้นถึงขีดสุด...ที่บนไม้กางเขน

⁷⁸ Deborah Krause, “Narrated Prophecy in Mark 11: The Divine Authorization of Judgment,” in *The Gospels and the Scripture of Israel* (JSNTSup 104; SSEJC 3; Sheffield: Sheffield Academic Press, 1994) 235-48.

⁷⁹ Marcus, *Woy*, 111-29 ได้เสนอการตีความหมายพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างน่าสนใจด้วยให้ความสำคัญกับพระคัมภีร์เดิมที่อ้างถึง

Bibliography

- Allen, Leslie C. *Psalms 101-150*. WBC Vol. 21. Waco: Word Books, 1983.
- Bleinkinsopp, Joseph. "The Oracle of Judah and the Messianic Entry." *Journal of Biblical Literature* 80 (1961): 55-64.
- Barre, Michael L. "'My Strength and My Song' in Exodus 15:2" *Catholic Biblical Quarterly* 54 (1992): 623-37.
- Burrows, Robert James Leonard. A Messianic Interpretation of Psalm 118. MCS Thesis. Regent College, 1980.
- Carson, D.A., Douglas J. Moo, and Leon Morris. *An Introduction to the New Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 1992.
- Catchpole, D.R. "The 'Triumphal' Entry." In *Jesus and the Politics of His Day*. Ed. E. Bammel and C. F. D. Moule. Cambridge: Cambridge University Press, 1984. 319-35.
- Childs, B.S. *Introduction to the Old Testament as Scripture*. Philadelphia: Fortress Press, 1979.
- Cranfield, C.E.B. *The Gospel According to St. Mark*. The Cambridge Greek Testament Commentary. Cambridge: Cambridge University Press, 1957.
- Crossan, J. D. "Redaction and Citation in Mark 11:9-10 and 11:17." *Biblical Research* 17 (1972): 33-50.
- Dahood, Mitchell. *Psalms III: 101-150*. Anchor Bible Vol. 17A. NY: Doubleday, 1970.
- Duff, Paul B. "The March of the Divine Warrior and the Advent of the Greco-Roman King: Mark's Account of Jesus' Entry into Jerusalem." *Journal of Biblical Literature* 111 (1992): 55-71.
- Evans, Craig A. *Mark 8:27-16:20* WBC Vol. 34B. Nashville: Thomas Nelson, 2001.
- Fitzmyer, J. A. "Aramaic Evidence Affecting the Interpretation of *Hosanna* in the New Testament." In *Tradition and Interpretation in the New Testament: Essays in Honor of E. Earl Ellis*, ed. G.F. Hawthorne and O. Betz. Tübingen: Mohr-Siebeck; Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1987 (repr. In *The Dead Sea Scrolls and Christian Origins*. Studies in the Dead Sea Scrolls and Related Literature. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2000. 119-29.)
- France, R. T. *The Gospel of Mark: A Commentary on the Greek Text*. The New International Greek Testament Commentary. Grand Rapids: Eerdmans, 2002.
- Gundry, Robert H. *Mark: A Commentary on His Apology for the Cross*. Grand Rapids: Eerdmans, 1993.
- Hatina, Thomas R. *In Search of a Context: The Function of Scripture in Mark's Narrative*. JSNTSup 232; SSEJC 8. Sheffield: Sheffield Academic Press, 2002.
- Hooker, Morna D. *The Gospel According to St. Mark*. Black's New Testament Commentaries. London: A&C Black, 1992.
- Horsley, Richard A. *Hearing the Whole Story: The Politics of Plot in Mark's Gospel*. Louisville: Westminster John Knox, 2001.
- Jeremias, Joachim. *The Eucharist Words of Jesus*. London: SCM Press, 1966, 255-61.
- Kelber, Werner. *The Kingdom in Mark: A New Place and a New Time*. Philadelphia: Fortress Press, 1974.
- Kinman, Brent R. "Jesus' 'Triumphal Entry' in the Light of Pilate's Assize." *New Testament Studies* 40 (1994): 442-48.
- _____. *Jesus' Entry into Jerusalem: In the Context of Lukan Theology and the Politics of his Day*. Arbeiten zur Geschichte des antiken Judentums und des Urchristentums 28. Leiden: E.J. Brill, 1995.
- Kraus, H. J. *Theology of the Psalms*. Minneapolis: Augsburg, 1986.
- Krause, Deborah. "Narrated Prophecy in Mark 11: The Divine Authorization of Judgment" in *The Gospels and the Scripture of Israel*. JSNTSup 104; SSEJC 3. Sheffield: Sheffield Academic Press, 1994, 235-48.
- _____. "The One Who Comes Unbinding the Blessings of Judah: Mark 11.1-10 as a Midrash on Genesis 49.11, Zechariah 9.9, and Psalm 118:25-26" in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel*:

- Investigations and Proposals*. Ed. Craig A. Evans and James A. Sanders. JSNTSup 148; SSEJC 5. Sheffield: Sheffield Academic Press, 1997, 141-153.
- Lane, William L. *The Gospel According to Mark*. New International Commentary on the New Testament. Grand Rapids: Eerdmans, 1974.
- Lindars, Barnabas. *New Testament Apologetic: The Doctrinal Significance of the Old Testament Quotations* London: SCM Press, 1961.
- Marcus, Joel. *The Way of the Lord: Christological Exegesis of the Old Testament in the Gospel of Mark*. Louisville: Westminster/John Knox Press, 1992.
- Matera, Frank J. *The Kingship of Jesus: Composition and Theology in Mark 15*. Chicago: Scholar Press, 1982.
- Moule, C.F.D. *The Gospel according to Mark*. Cambridge: Cambridge University Press, 1965.
- Myer, Ched. *Binding the Strong Man*. Maryknoll, NY: Orbis, 1988.
- Ogden, Thomas C. and Christopher A. Hall. *Mark: Ancient Christian Commentary on Scripture*. Downers Grove: InterVarsity Press, 1998.
- Rhoads, David and Donald Michie. *Mark as Story: An Introduction to the Narrative of a Gospel*. Philadelphia: Fortress Press, 1982.
- Roberts, J.J.M. "The Enthronement of YHWH and David: the Abiding Theological Significance of the Kingship Language of the Psalms." *Catholic Biblical Quarterly* 64 (2002): 675-86.
- Rowe, Robert D. *God's Kingdom and God's Son: The Background to Mark's Christology from Concepts of Kingship in the Psalms*. Leiden; Boston; Köln: Brill, 2002.
- Stanley, Christopher D. "The Social Environment of 'Free' Biblical Quotations in the New Testament." In *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William Hulse Brownlee*. Ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring, Homage 10. Atlanta: Scholar Press, 1987, 18-27.
- Sanders, J. A. "A New Testament Hermeneutic Fabric: Psalm 118 in the Entrance Narrative." In *Early Jewish and Christian Exegesis: Studies in Memory of William Hulse Brownlee*, ed. C. A. Evans and W. F. Stinespring. Homage 10. Atlanta: Scholar Press, 1987. 177-90.
- Smith, Stephen H. "The Literary Structure of Mark 11:1-12:40." *Novum Testamentum XXXI*, 2 (1989): 104-124.
- Taylor, Vincent. *The Gospel According to St. Mark: The Greek Text with Introduction, Notes, and Indexes*. London: MacMillan, 1952.
- Wagner, J. Ross. "Psalm 118 in Luke-Acts: Tracing a Narrative Thread" in *Early Christian Interpretation of the Scriptures of Israel: Investigations and Proposals*. Ed. Craig A. Evans and James A. Sanders. JSNT Sup 148; SSEJC 5. Sheffield: Sheffield Academic Press, 1997, 154-178.
- Watts, Rikki E. *Isaiah's New Exodus in Mark*. Grand Rapids: Baker Academic, 2000.
- _____. *The Psalms in the Book of Mark*. Unpublished, 2003.
- Witherington, Ben. *The Gospel of Mark: A Socio-Rhetorical Commentary*. Grand Rapids: Eerdmans, 2001.
- Wright, N.T. *The New Testament and the People of God*. Christian Origins and the Question of God, vol. 1. Minneapolis: Fortress Press, 1992.
- _____. *Jesus and the Victory of God*. Christian Origins and the Question of God, vol. 2. Minneapolis: Fortress Press, 1996.
- Zenger, Erich. "The Composition and Theology of the Fifth Book of Psalms, Psalms 107-45" in *Journal for the Study of the Old Testament* 80 (1998): 77-102.

ผลกระทบของสถานภาพของผู้พูดที่มีผลต่อผู้ฟังในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม:

กรณีศึกษาผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล

The Effectiveness of the Status of a Speaker on the Audience in the Old Testament:

A Case Study of the Prophet Jeremiah and the Prophet Ezekiel

Nati Khoochotikul¹

เนติ คูโชติกุล

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือ การวิเคราะห์ผลกระทบของสถานภาพของผู้พูดที่มีผลต่อผู้ฟังในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม: กรณีศึกษาผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ และผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล พระคัมภีร์กล่าวถึงเยเรมีย์ และเอเสเคียลว่าทั้งสองต่างเน้นที่การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม และประกาศถ้อยคำพยากรณ์เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าเยเรมีย์ไม่ได้เป็นที่รักใคร่ของผู้ฟัง หนึ่งในหลายๆเหตุผล คือ สถานภาพของเขาเองที่ได้กลายเป็นอุปสรรคขัดขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัว และภูมิหลังเก่าก่อน ในบทความนี้ ผู้วิจัยเสนอว่าวิธีการเพื่อการจูงใจซึ่งเป็นทฤษฎีดั้งเดิมโดยอริสโตเติลเป็นอุปกรณ์ที่ดีที่ใช้ตีความในปัญหาดังกล่าว

คำสำคัญ: เยเรมีย์ เอเสเคียล วิธีการเพื่อการจูงใจ สถานภาพ

Abstract

The purpose of the present study is to analyze the effectiveness of the status of a speaker on the audience in the Old Testament: a case study of the prophet Jeremiah and Ezekiel. The Scripture mentions that both Jeremiah and Ezekiel focused on the fall of Jerusalem, and proclaimed the prophetic word as the same. However, it seems likely Jeremiah is not the listeners' favourite. One of this problems is because his status which became the obstacle, particularly his family and background. In this article, the researcher purpose that modes of persuasion which is the classical theory, authored by Aristotle is a good device to analyse this case.

Key words: Jeremiah, Ezekiel, modes of persuasion, *Ethos*

---

¹ Nati Khoochotikul is a faculty member and full-time lecturer in the Old Testament study at Bangkok Institute Theology, Christian University of Thailand.

Introduction

In this article, the researcher attempted to analyze the effectiveness of the status of a speaker on the audience in the Old Testament: a case study of the prophet Jeremiah and Ezekiel. The hypothesis is the reflections of the audience, which is caused by the background of the speaker, is causing enormous problems for Christianity, especially in Thailand. In this essay, the researcher will present in four sections. Firstly, the researcher will examine concerning life, ministry, and destination of Jeremiah and Ezekiel both similarity and difference. Secondly, Aristotle's rhetorical theory, modes of persuasion, will be explained carefully. In this section, the researcher will describe the meaning and functions of ethical appeal which affects to the audience. Thirdly, the researcher will find out the reasons why Ezekiel was the more favorite speaker than Jeremiah. In this section, *Ethos* or the ethical appeal is utilized to explain the relationship between the status of the speaker and the reflection of the audience. In the end of this article, the researcher will offer the suggestions to solve the problem of the status of the speaker in Thai church.

Life, Ministry, and Destination of Jeremiah and Ezekiel

In this section, the researcher will investigate about life, ministry, and destination of the prophets, both Jeremiah and Ezekiel. Literary and historical questions have traditionally been the dominant concern in the prophetic books. However, the researcher will focus in this study that the biography of the prophet is acceptable even if he has written his own story.

As for Jeremiah, he was called to be the prophet of the Lord during the thirteenth year of Josiah's governance, approximately 627/626 BC, through Nebuchadnezzar, the king of Babylon and his army destroyed Jerusalem in 586 BC. (Jer.1:2-3).² In fact, even though the author wrote to Jeremiah's destination that eventually Jeremiah was taken to Egypt (Jer.41:16-44:30), but no one knows the date of his death.³ Moreover, it is not only his destination that written nebulously, but also the date when he received the calling. Peter C. Craigies, Page H. Kelley, and Joel F. Drinkard, jr. explained the book of Jeremiah 1:6 that Jeremiah saw himself as נָעַר (na'-ar) which means a boy, or a child, but they do not know how old is an adult or a child in this context. Thus, they pointed out that "we do not know exactly what age Jeremiah was at the time."⁴ On one hand, Jeremiah proclaimed that he preached at the temple of the Lord twenty-three years and he had spoken persistently to his audience (Jer.25:3). Thus, it meant that Jeremiah's ministry was longer than twenty-three years certainly. In conclusion, we know roughly about the period of Jeremiah's prophesying, approximately 41 years or a little bit more.

The author narrated to Jeremiah as the prophet who was born into a family of priestly in Anathoth, one of a village in Benjamin's district (Jer.1:1). Even though, he was the son of a priest, he was not a priest.⁵ Jeremiah was the prophet of the Lord. He had given the prophetic proclamations to the Judahites and criticized the Jewish's society since Josiah's time (Jer.1:2) to Gedaliah's period (Jer.40:7). After the death of Gedaliah, the administrator of the Babylonian Empire, Jeremiah, eventually, was taken to Egypt.

In his personal life, Jeremiah did not get marriage, therefore, he had no children (Jer.16:1-2). Moreover, the Lord commanded him: Do not join the funeral rite or mourn for the dead (Jer.16:5). On one hand, the book of Jeremiah mentioned to Jeremiah's cousin, colleges, and supporters such as Hanamel

² Tremper Longman III and Raymond B. Dillard, *An Introduction to the Old Testament* (Grand Rapids: Zondervan, 2006), 324.

³ Longman III and Dillard, *An Introduction to the Old Testament*, 324. Therefore, Longman and Dillard offered that the narrative of Jehoiachin released from prison during the reign of Evil-Merodachin in the book of Jeremiah 52:31-34, approximately 562-560 BC, was written after Jeremiah's death by the nameless author.

⁴ Peter C. Craigies, Page H. Kelley, and Joel F. Drinkard, jr., *Jeremiah 1-25*, in *WBC* (Waco: Word, 1991), 10.

⁵ Klaus Koch, *The Prophets: The Babylonian and Persian Periods*, vol. 2 of *The Prophets*, trans. by Margaret Mainz (Philadelphia: Fortress Press, 1984), 17.

(Jer.32:9); Baruch who is the secretary (Jer.36:4); and the Ethiopian, named Ebed-melech who brought Jeremiah from a dry well during the siege (Jer.38:7). Hence, we conclude that the author of the book of Jeremiah intended to describe concerning Jeremiah's life that he had few friends but a number of the opponents. According to the book of Jeremiah, the antagonists are the Israelites such as the people of Anathoth, the Jerusalemites, the priests, some of the prophets, and the kings. Moshe Reiss rightly pointed out that these people became Jeremiah's opponents because they believe that the sacrifices at the temple of the Lord are the good luck charm which protects them from the Lord's wrath and the enemies whenever the Judahites break the Mosaic laws and the Lord's covenant.⁶ R. E. Clement concluded that "the deception"⁷ to themselves as the false attitude concerning the Lord's temple became the crucial point in the book of Jeremiah.

While the Judahites before the exilic period were enchanting in the deception, the Lord sent the prophet Jeremiah to preach and correct the audience's misunderstanding. Thus, Jeremiah's ministries are writing the scripture, preaching for the Judahites particularly their misunderstanding in the Torah and prophesying about the Jerusalem's catastrophe. Jeremiah confirmed that Jerusalemites will be taken captive to Babylon, then after seventy years are completed, the Lord will bring them back to Jerusalem (Jer.25:1-14; 29:1-10).

As for Ezekiel, the readers know his autobiography and his works from the scripture like Jeremiah. According to the book of Ezekiel 1:2, the author wrote that Ezekiel, the priest who was the son of Buzi, whom probably was the priest as well.⁸ In this book, the calling of God came to Ezekiel after he was taken to Babylon with Jehoiachin, the young king of Judah, approximately 593 BC,⁹ which is in the Babylonian period, greatly expanded during the reign of Nebuchadnezzar. In addition, the readers know about Ezekiel as the prophet and the priest who served the Lord among the ten thousand captives (2Kgs.24:14).¹⁰ (2Kgs.24:14). The author wrote that Ezekiel had a wife but she passed away rather young (Ezek.24:15-18). According to the book of Ezekiel as a whole, the author did not mention to his offspring.

Likewise the death of Jeremiah, the scholars have not known exactly both when and how Ezekiel died.¹¹ However, there is virtual unanimity today that Ezekiel worked as the pastor, counselor, and evangelist among the Judahites.¹² Ezekiel's ministries can be explained briefly as follow: firstly, the author of the book of Ezekiel that revealed prophecies concerning the Jerusalem's destination, the vision of the glorious temple, and the restoration. Secondly, he proclaimed the prophetic words mostly the symbolic language, and non-verbal communication.¹³

The biblical scholars believe that Ezekiel had known Jeremiah Personally and his characteristic became from Jeremiah, the senior prophet. William L. Holladay explained about the relationship between Jeremiah and Ezekiel that Ezekiel was a young priest who lived among the members of the priesthood in Jerusalem. Hence, whenever Jeremiah encountered the assembly (Jer.19:1-20:6; 29:24-32; 37:3), it is possible that he met Ezekiel before the young priest was taken to Babylon in 598 BC. Additionally, Jeremiah

---

⁶ Reiss, Moshe. "Jeremiah, the Suffering Prophet, and Ezekiel, the Visionary." *JBQ*, Vol. 32 Issue 4, (2004): 233-238. And see also Charles H. Dyer, "Jeremiah," in *BKC*, ed. John F. Walvoord and Roy B. Zuck (Whitby: Victor Books, 1985), 1139. R. E. Clement, *Jeremiah* (Atlanta: John Knox Press, 1988), 45.

⁷ Clement, *Jeremiah*, 45.

⁸ John B. Tayler, "Ezekiel," in *TOTC*, ed. D. J. Wiseman (IVP: Downers Grove, 1969), 20-21.

⁹ Holladay, William L., "Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?" *BCQ*, Vol. 63 Issue 1, (2001): 31-34.

¹⁰ Christopher J. H. Right, "The Message of Ezekiel," in *BST*, ed. Alec Motyer (IVP: Leicester, 2001), 25.

¹¹ Tayler, "Ezekiel," 21.

¹² Right, "The Message of Ezekiel," 30.

¹³ Tayler, "Ezekiel," 27.

and Ezekiel used the same phrase in meaning, “eat (Yahweh’s) words,” which is found in the book of Jeremiah (Jer.15:16) and the book of Ezekiel (Ezek.3:1-3), but found not elsewhere in the Old Testament.¹⁴ In conclusion, he strongly assured that:

That Ezekiel transformed Jeremiah’s metaphor of Yahweh’s words placed in the prophet’s mouth into phraseology of sensory stimulus only underlines the contrast of mentality between the prophet in Jerusalem and the erstwhile priest exiled to Babylon, now transformed into a prophet himself.¹⁵

The similarity which found in the book of Jeremiah and the book of Ezekiel maybe because they were in the Babylonian period, the similar era. Therefore, Kathleen M. Rochester said, “both of them focused on the fall of Jerusalem, and used many similar motifs in their messages.”¹⁶ In addition, the similarity that we found in these prophets included the strategies that they utilized to communicate to their listeners. For example, both Jeremiah and Ezekiel presented the drama and symbolic acts in their prophetic preaching.¹⁷ Reiss mentioned to the similarity of their works that “(while) Jeremiah blames the people for ethical misbehavior, Ezekiel blames the people for ritual misbehavior.”¹⁸ There are, both of them criticized severely to the Jewish society. Moreover, Jeremiah and Ezekiel prophesied against the false prophets that the exile will not be short, the destruction will come soon, and the temple will be destroyed.

Nevertheless, this jumps to conclusions that all of their personal life, prophetic ministry, and terminal point are the same. At least, it is important to realize that even though these two books portray overlapping historical context and prophetic words, but audience’s reactions are different. In the case of Ezekiel, he was accepted by the priests and the elders in Jerusalem that he was born in the priest’s family, the Zadok’s lineage,¹⁹ and he also officiated as the priest in the temple of the Lord before he was taken to a Jewish colony in Babylon.²⁰ According to the book of Ezekiel 8:1-2; 14:1-2; 20:1-2, the author wrote that certain of the elders of Israel inquiring the Lord’s saying, came to see Ezekiel, then he saw the Lord’s vision. In fact, either the audience listened or refused, we found not that Ezekiel was threatened, injured, or imprisoned by his audience.²¹

The relationship between Jeremiah and his audience is different from Ezekiel’s experience. In his personal life, although he was born in the priest’s family, but he was not a priest. According to the narrative in the book of Jeremiah, after the prophet proclaimed his prophetic preaching, he was threatened to kill the men of Anathoth (Jer.11:21-22), he was beaten and put in the stocks by Pashhur, the high priest (Jer.20:1-2). And because Jeremiah’s messages such as the destruction of Jerusalem, the exile, and breaking the Covenant and Mosaic Law always attacked his audience, therefore, Jeremiah was not the famous person. In fact, Jeremiah’s audience is not only the Jerusalemites, but it also includes the king, the elites, and the priests. Rather, he became the audience’s opponent. In the book of Jeremiah, he was imprisoned in a

¹⁴ Holladay, “Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?” 31-34.

¹⁵ Holladay, “Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?” 31-34.

¹⁶ Rochester, Kathleen M., “Prophetic Ministry in Jeremiah and Ezekiel.” *Tyndale Bulletin*, 61.1, (2010): 317-320.

¹⁷ Jack R. Lundbom, *The Hebrew Prophets: An Introduction* (Minneapolis: Fortress Press, 2010), 202.

¹⁸ Reiss. “Jeremiah, the Suffering Prophet, and Ezekiel, the Visionary.” 233-238.

¹⁹ Daniel I. Block, *The Book of Ezekiel Chapter 1-24*, in *NCOT* (Grand Rapids: William B. Eerdmans, 1997), 88.

²⁰ However, some understand that the priest (הַכֹּהֵן) in the book of Ezekiel 1:1-3 refers to Buzi, Ezekiel’s father. See also Right, “The Message of Ezekiel,” 44. Horace D. Hummel, *Ezekiel 1-20*, in *CC* (Saint Louis: Concordia Publishing House, 2005), 35.

²¹ On one hand, the researcher sees that it is because Ezekiel was working among the exiled Jews who had no administrative power or judicial power anymore, hence, the audience could not do the abuse to the prophet after he proclaimed the prophecies. However, in this study the researcher will focus on the speaker’s status can have side-effects to the audience. Therefore, the rhetorical theory such as modes of persuasion which is Aristotle’s theory will be applied in this essay.

jailhouse, then moved to the dungeon (Jer.37:15-16), after he told the king about his destination, Zedekiah put him to the court of the guard (Jer.37:21) and gave him only the daily bread. In chapter 38, after the king and the officials listened to the prophecy, they put Jeremiah into a cistern, and he sank in the mud (Jer.38:1-6).

The author of the book of Jeremiah narrated to the implied listeners' feedback after Jeremiah as the implied speaker proclaimed the prophetic words that the Jerusalemites did not listen to him. For example, in chapter 25:1-3, Jeremiah said he had preached persistently the prophetic words for twenty-three years at the temple of the Lord but his audience had not listened. Moreover, it seems that Zedekiah, the last king of Judah became one of his opponents. For example, he cut and throw the scroll which is the words of God, written by Baruch at Jeremiah's dictation into the fire (Jer.36:23). To conclude, the king did not listen to the words of the Lord that he spoke through the prophet Jeremiah (Jer.37:2).

In this present study, the researcher attempted to examine that why Jeremiah and Ezekiel who were the prophets of the Lord, served the Lord before and after the exilic period, proclaimed the prophetic words to the Judahites in the similar theme, addition they known together in personally, but the reaction of the listeners were different. One always saved from the Jews but one always was in danger. In the next section, the researcher will explain the effectiveness of the status of a speaker on the audience, named, modes of persuasion, Aristotle's rhetorical theory.

Modes of Persuasion

According to the Greco-Roman world, especially a period of Greek history, rhetoric as the art of persuasion, persuading the listeners/the readers by the speech or the discourse, was used by rhetoricians.²² George A. Kennedy mentioned to Aristotle, ancient Greek philosopher (384-322 BC.) that he was the first person who described the meaning of rhetoric as the art of communication and he also explained the functions of "*Pisteis*"²³ systematically.²⁴ Rather, modes of persuasion referred to the ways that the speaker appealed to his audience. Aristotle saw that the art of persuasion provided through speech there are three species as follow;²⁵

1. *Logos* or the rational appeal

Generally, *Logos*, a Greek word, means opinion, reason, word, or discourse. In term of philosophy and rhetoric, it means the logical argument set out in the speech or writing. To sum up, *Logos* is used to show the author/the speaker's argument. Whenever the speaker needs to persuade his audience to follow him, he needs to present his reasoned discourse to his listeners.

2. *Pathos* or the emotional appeal

While *Logos* is the good device to persuade the listeners by the speaker's logical argument, *Pathos* is the device to play with the audience's emotion and the feeling. Such as Aristotle explained the figure of pathos that:

[There is persuasion] through the hearers when they are led to feel emotion [*pathos*] by the speech; for we do not give the same judgment when grieved and rejoicing or when being friendly and hostile. To this and only this we said contemporary technical writers try to give their attention. The details on this subject will be made clear when we speak about the emotions.²⁶

²² Phyllis Trible, *Rhetorical Criticism: Context, Method, and the Book of Jonah*, in *OTS* (Minneapolis: Fortress Press, 1994), 5-6.

²³ *Pisteis*, a Greek word in plural form, means belief, persuasion in public address, or modes of persuasion.

²⁴ Aristotle, *On Rhetoric*, trans. George A. Kennedy (Oxford: Oxford University, 2007), X.

²⁵ Aristotle, *On Rhetoric*, 38.

²⁶ Aristotle, *On Rhetoric*, 39.

3. *Ethos* or the ethical appeal

In classical rhetoric, *Ethos* or the ethical appeal means the performance that the speaker presented to the public such as character, status, background, works, moral values, or whatever that show his personality, his authority or his credibility. Aristotle explained the meaning of *Ethos* that;

Now, since *pisteis* not only come from logical demonstrations but from speech that reveals character (for we believe the speaker through his being a certain kind of person, and this is the case if he seems to be good or well disposed to us or both), we should be acquainted with the kinds of character distinctive of each form of constitution; for the character distinctive of each is necessarily most persuasive to each.²⁷

Thus, Kennedy described briefly the meaning of *Ethos* and its function that “the audiences believe what the speaker says because they trust him, as a good man or an expert on the title that he spoke.”²⁸

For conclusion, modes of persuasion are used to categorize the speaker/the author’s appeal to the listeners/ the readers. Kennedy concluded the meaning of modes of persuasion that;

In the second chapter of *On Rhetoric* he (Aristotle) says that persuasion depends on three things: the truth and logical validity of what is being argued, the speaker’s success in conveying to the audience a perception that he or she can be trusted, and the emotions that a speaker is able to awaken in an audience to accept the views advanced and act in accordance with them. Modern rhetoricians use terms derived from Aristotle to refer to these three means of persuasion, though they have somewhat broadened his definitions: logical argument is called *logos*; the projection of the speaker’s character is called *ethos*; awakening the emotions of the audience is called *pathos*.²⁹

Effectiveness of the Status of a Speaker on the Audience

In this section, the researcher will use one of the modes of persuasion, the ethical appeal, to analyze the case that happened to the prophet Jeremiah and Ezekiel. Then the consequence of our analysis will be applied to the contemporary church. In this study, the researcher assumed that works, audience, the political situation, even if the prophetic proclamations that Jeremiah and Ezekiel proclaimed during the exilic period, both the religious beliefs and the political activities, are quietly the same. According to the research problem, the researcher stated that the listeners’ reaction to Jeremiah and Ezekiel were different. That is, Ezekiel was more favorite speaker than Jeremiah. Thus, the researcher sees that character, status, and the background of the prophets had affected the relationship between the prophets and their audience. the researcher suggests that this issue should be examined by *Ethos* more than *Logos* or *Pathos*.

One of the differences between Jeremiah and Ezekiel is their backgrounds especially, the lineage and domicile. In the case of Ezekiel, he had lived in Jerusalem, and served as a priest in the temple of the Lord. Daniel I. Block mentioned that it is probable that Ezekiel came from the house of Zadok,³⁰ the first high priest in Solomon’s temple. In the historical books in the Old Testament, Adonijah, David’s son set himself up as a king of Israel (1Kgs.1:5-9). However, Nathan the prophet, Benaiah the chief of the palace guard, and Zadok the priest did not stand by him, while Joab the field commander and Abiathar the priest supported and joined to the usurpation. Eventually, the usurpers were lost because David instructed Nathan and Zadok to anoint Solomon to be the king over the Israelites (1Kgs.1:34, 39). According to Zadok’s

²⁷ Aristotle, *On Rhetoric*, 74.

²⁸ George A. Kennedy, *New Testament Interpretation through Rhetorical Criticism* (Chapel Hill: University of North Carolina, 1984), 15.

²⁹ Aristotle, *On Rhetoric*, X.

³⁰ Block, *The Book of Ezekiel Chapter 1-24*, 88.

destination, he was made the high priest because he chose wisely to remain faithful to David and his royal house. On the other hand, Abiathar's destination was different from the earlier one. The author of the book of 1 Kings wrote to his end-point that Solomon exiled Abiathar the priest from his position and sent him to Anathoth (1Kgs.2:26-27), where is 3.5 miles northeast of the capital city and the hometown of the prophet Jeremiah.³¹ Robert P. Carroll implied about Abiathar's destination which affected to Jeremiah's background that;

As a Benjaminite he (Jeremiah) may not necessarily have been a member of the official cult in the Jerusalem temple . . . (chapter) 1:1 should be read as indicating that Jeremiah's family were descended from Abiathar *the priest*.³²

At this point, it could not help that Jeremiah's background and his status affected directly to the audience's attitude. According to the meaning of *Ethos*, the audiences believe what the speaker said because they trust in the speaker such as his works, character, status, or background etc. Thus, in the aspect of the implied listeners, they do not attack Ezekiel because he was the successor of Zadok, the priesthood in Jerusalem. On the other hand, one of the reasons that Jeremiah was not the favorite of the Judahites because he was not an official priest like Ezekiel. Additionally, Jeremiah came from the house of Abiathar, the priest who joined the usurper in the time of David. In brief, the different reaction of the listeners which is caused by considering only the *Ethos* such as the status and the background of the speaker, is causing enormous problem, especially for Jeremiah and nowadays the preachers in the church.

Suggestions to Thai Church

According to the studying concerning the effectiveness of the status of a speaker on the audience in the Old Testament: a case study of the prophet Jeremiah and the prophet Ezekiel, the researcher found that the speaker's *Ethos* had affected to the audience. For now, the researcher would like to propose our suggestions to the speaker and Thai church as follow:

1. Suggestion to the speaker

Nowadays, it is undeniable that the image of the speaker such as the full-time pastor, or the evangelist has become the hot issue of the communication, particularly speaking in the name of the Lord in the public. According to the case study of Jeremiah and Ezekiel in this article, the researcher found that a number of the listeners believe in non-verbal communication such as the speaker's background, status, and the expression more than the speaker's words. It means that the status of the speaker has affected significantly to the listeners particularly in the aspect of confidence in the speaker.

This is absolutely true that the speaker's image has become the crisis of the Thai church, especially the attitude and the motivation to serve God and doing the ministries. For example, in the objectivity, it seems the speaker who graduated in the high education, who has the priest's rank, even though the special preacher is accepted easier than the general pastor. In fact, this view has affected directly to the speakers. That is, they are believed that they will be acceptable if they become the special one (*Ethos*). Therefore, one of the effects of *Ethos* on the speaker is, a number of the speakers still has understood that the special status is the most important in their ministries. However, the researcher proposes that this understanding is not the fact, but feeling and the negative attitude. In conclusion, the researcher found that this negative attitude becomes one of the causing of the negative motivation to serve Christ and church.

Actually, studying in the higher education or self-development in the career is the good motivation in itself. However, these are not the most important when we do the ministries because Jesus Christ called

---

³¹ Simon J. De Vries, *1 Kings*, in *WBC* (Waco: Word, 1985), 38.

³² Robert P. Carroll, *Jeremiah*, in *OTL* (Philadelphia: The Westminster Press, 1986), 90-91.

us to be his servant, not the special one (1Cor.1:26-28). Moreover, the researcher strongly agrees that the speaker's *Ethos* as educational background or the high position must not come from the shortcut such as studying and receiving the certificate from the illegal school of Divinity or unprovable seminary. In 2013, William J. Yoder, the committee chairman of theological education, Church of Christ in Thailand, mentioned to the serious problem of trading of the certificate in theological education that:

Trading the educational background such as the certificate in theology is the contempt dreadfully to the faithful servants of the Lord in Church of Christ in Thailand. It is because they had worked hard in several years, by studying hard, sleeplessness, paying a big money for the credit fee, and writing a number of academic papers. Meanwhile, the church members as the people of the Christ is abused and betrayed.³³

To sum up, the researcher would like to propose our suggestions to the speaker that: firstly, the preacher and the evangelist must be aware of the fact that the special status is only one of a tool to serve God in the field ministries. In the name of the servant of the Lord, the responsibility to the church is not only to be blameless (*Ethos*) but also teach the scripture to the church members (*Logos*). Secondly, whenever the status becomes the need to the speaker, he should remind himself that the status is God's gift, it is not for sell. God gave the *Ethos* to the speaker because it is a device in the ministry. Therefore, the preacher and the evangelist must be aware of the scripture, saying, "Therefore render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's." (Matt 22:21)

2. Suggestions to Thai Church

Thai church must learn from the case study of Jeremiah and Ezekiel especially the effectiveness of the status of a speaker on his audience. Firstly, the church must not judge the speaker by considering only his status such as the priest's rank, or education. In fact, *Ethos* is a tool to examine the preachers and the evangelists. However, the researcher suggests that the listeners/ the church members need to look for another device to prove the speaker. In this article, the researcher would like to propose a tool in this study to estimate the speaker: *Logos* or the logical arguments which the preacher presents in his sermons, and instructions. It means that the speaker must prove by both the speaker's *Ethos* and *Logos*, particularly his preaching and teaching. At this point, Thai church must be aware of the fact that the priest's rank or the high education is not the affirmation to the church members that the special speaker is the right person.

Secondly, *Ethos* is the perspective that Thai church should pay attention carefully, then correct the misunderstanding concerning the status of the speaker in the church members. It means that whenever the members pay attention excessively to the special speaker, at the same time, the pastor who is working hard in the church, is forgotten by his members. Sad but true that the church members are trying to strive after the invited preacher or the foreigner speaker but interested not in their pastor and his sermons on daily Sunday.

Conclusion

According to this study, the researcher concluded that the speaker's status had affected dramatically to the audience. In the scripture, it seems Jeremiah was accepted by his audience less than Ezekiel because the Jerusalemites considered the prophet of the Lord by *Ethos*, not *Logos*. The suggestions

---

³³ This article is written in Thai as follow: "การซื้อขायุฒิทางการศึกษาด้านคริสต์ศาสนศาสตร์เหล่านี้เป็นการสบประมาทผู้รับใช้พระเจ้าที่สัตย์ซื่อหลายท่านในสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่ได้ทำงานอย่างหนักเป็นระยะเวลาหลายปี ผ่านการศึกษาเล่าเรียน อดหลับอดนอน เสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และเขียนรายงานมากมายหลายฉบับ ในขณะที่เดียวกัน สมาชิกของคริสตจักรซึ่งเป็นประชากรของพระคริสต์ก็กำลังถูกลอก และถูกโกงด้วย." See also, William J. Yoder, "Educational Background in Theological Education," *CCT. Church News*, March 2013, 32.

to Thai church is, the church needs to change her attitude particularly the members should not examine the Lord's servant by only the preacher's status, but also the message and the instruction.

Selected Bibliography

- Aristotle. *On Rhetoric*. Translated by George A. Kennedy. Oxford: Oxford University, 2007.
- Block, Daniel I. *The Book of Ezekiel Chapter 1-24*, in NCOT. Grand Rapids: Wm B. Eerdmans, 1997.
- Carroll, Robert P. *Jeremiah*. in OTL. Philadelphia: The Westminster Press, 1986. Christopher J. H. Right, *The Message of Ezekiel*. in BST, Edited by Alec Motyer. IVP: Leicester, 2001.
- Clement, R. E. *Jeremiah*. Atlanta: John Knox Press, 1988.
- Craigies, Peter C, Page H. Kelley, and Joel F. Drinkard, jr. *Jeremiah 1-25*. in WBC. Waco: Word, 1991.
- De Vries, Simon J. *1 Kings*. in WBC. Waco: Word, 1985.
- Dyer, Charles H. "Jeremiah," in BKC, Edited by John F. Walvoord, and Roy B. Zuck. Whitby: Victor Books, 1985.
- Holladay, William L. "Had Ezekiel Known Jeremiah Personally?" *BCQ* 63, Issue 1 (2001): 31-34.
- Hummel, Horace D. *Ezekiel 1-20*. in CC. Saint Louis: Concordia Publishing House, 2005.
- John B. Tayler. *Ezekiel*. in TOTC, Edited by D. J. Wiseman. IVP: Downers Grove, 1969. Koch, Kennedy, George A. *New Testament Interpretation through Rhetorical Criticism*. Chapel Hill: University of North Carolina, 1984.
- Klaus. *The Prophets: The Babylonian and Persian Periods*. Vol. 2 of *The Prophets*, Translated by Margaret Mainz. Philadelphia: Fortress Press, 1984.
- Longman, Tremper, and Raymond B. Dillard. *An Introduction to the Old Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 2006.
- Lundbom, Jack R. *The Hebrew Prophets: An Introduction*. Minneapolis: Fortress Press, 2010.
- Moshe. Reiss. "Jeremiah, the Suffering Prophet, and Ezekiel, the Visionary." *JBO* 32, Issue 4 (2004): 233-238.
- Rochester, Kathleen M. "Prophetic Ministry in Jeremiah and Ezekiel." *Tyndale Bulletin* 61.1 (2010): 317-320.
- Trible, Phyllis. *Rhetorical Criticism: Context, Method, and the Book of Jonah*. in OTS. Minneapolis: Fortress Press, 1994.
- Yoder, William J. "Educational Background in Theological Education," *CCT. Church News*, (March 2013): 31-33.

**Mission in Age of Globalization:
Hollywood and the movies' effect on global and personal life
Padipat Suntiphada**

Hollywood can influence the whole world not only because of the numbers of movie each year. In general, the Western European nations make more movies than America does. Furthermore, most of the world's movies come from Asia, not from United States such as India release 800-900 films a year compare with 250 films from America.¹ But the typical European film has about 1 percent of the audience of the typical Hollywood film. Moreover, to win the numerous films of Bollywood, English language combined with America's role as world leader, has strengthened Hollywood exports to worldwide. Films that succeed in the US market also tend to succeed in foreign markets. This suggests that a convergence of popular taste may be coming about. Tyler Cowen comments that we cannot ignore this;

Despite these powerful Universalist forces, the American and national component to Hollywood moviemaking cannot be ignored. Hollywood has always drawn on the national ethos of the United States for cinematic inspiration. The American values of heroism, individualism, and romantic self-fulfillment are well suited for the large screen and for global audiences...For this reason, dominant cultures, such as the United States, have an advantage in exporting their value and shaping the preferences of other nations.²

How Hollywood has huge influence in the world? We can see that today cultures are no longer bounded by specific places through the migration of persons and Internet. For Hollywood, United International Pictures is a joint venture of Universal and Paramount, which owns distribution facilities in as many as 37 different countries including Britain, France, Germany, the Netherlands, Australia, and Japan, as well as in small market like Hungary, Chile, Peru, the Philippines, and Thailand. Twentieth-Century Fox owns 21 foreign distribution facilities in an equally diverse set of countries. In territories where the majors do not actually own a distribution network outright they frequently enter into joint ventures or long-term agreements with local distribution companies.³

American films always garner at least half, and sometimes more than two-thirds, of total box-office receipts in major foreign countries. This level of success on export markets can be ascribed not only to the prowess of American multinational media corporations in disseminating the products of Hollywood across the globe, but also to their unique ability to make big-budget films that appeal powerfully to popular tastes in many different cultures.⁴

Another example is food markets. Tyler suggests that "many third world citizens like to eat at McDonald's, not just because the food tastes good to them, but because McDonald's is visible symbol of the West and the United States."⁵ When they through the doors of a McDonald's, they are entering a

---

¹ Tyler Cowen, *Creative Destruction: How Globalization is Changing the World's Culture*, (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2002), 335-6.

² Ibid.

³ www.associatedcontent.com/.../the_globalization_on_hollywood_and.html

⁴ www.tandf.co.uk/journals/cfp/ciaicfp.pdf

⁵ Tyler Cowen, *Creative Destruction*, 340.

different world.”⁶ Furthermore, McDonald’s associates the cartoon movie Kung Fu Panda with their chicken nuggets. Superman Returns and Pirates of the Caribbean were two big movies in 2006, and the advertisers used these films to promote everything from cereals, fruit snacks to lunch kits. They created “limited edition” frozen waffles, candies, cereals, and snacks using images of popular characters as a sales technique. The use of athletes to advertise junk food, McDonald’s and Coke both paid large sums of money to sponsor the 2008 Summer Olympics in Beijing.⁷

Bank and Steven comments that “in a culture that is fast becoming post literate as well as post-Christian, movies are primary definers of American culture-both shaping and reflecting current values. In fact, movies may express the dominant American belief system more accurately than any organized religion. Going to the movies can become a quasi religious ritual. We grow up believing that they are true.”⁸ Thus, we cannot ignore Hollywood and the films because it probably became part of people’s culture already.

Hollywood and Pentagon: Politic in Black Hawk Down (2001)

Black Hawk Down had a limited release on December 28, 2001, opening to only four theaters, but it still earned \$179,823 in its first weekend, for an average of \$44,956. On January 18, 2002 the film had its wide release, opening at 3,101 theaters and earning \$28,611,736 in its first wide release weekend to finish first at the box office. When the film was pulled from theaters on April 14, 2002, it had grossed \$108,638,745 domestically and \$64,350,906 internationally, for a total worldwide gross of \$172,989,651. (Taken from <http://www.boxofficemojo.com/movies/?id=blackhawkdwn.htm>) Black Hawk Down won the following awards; 2002 [Academy Award](#) for Best Editing, 2002 Academy Award for Best Sound, 2002 [Golden Reel Award](#) from the Motion Picture Sound Editors, USA for Best Sound Editing - Effects and Foley, Domestic Feature Film and 2002 Harry Award.⁹

That said, exports of Hollywood motion pictures have always depended in significant ways on strong political support from Washington. Federal bureaucracies have continually pressed foreign governments to open their doors more widely to American films, with beneficial effects not only in terms of export earnings, but also of the direct and indirect developmental impacts on Hollywood itself. Over the years, Hollywood has received abundant help from the US State Department, the Commerce Department, and other agencies of federal government in promoting its products abroad.¹⁰

Robert Bank comments that “other movies may not be about history, but they have become part of an archive that unintentionally reveals something about our changing social mores.” War movies, and the ways our enemies are portrayed, also tell volumes about the American mood at certain points in history or during World War II movies overtly extolled values such as patriotism and heroism.¹¹ We may compare this with the Nazi propaganda ministry. For politics purposes, movies were central to the Nazi

---

⁶ Tyler Gowen, *Creative Destruction*, 340.

⁷ Karen E. Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*, (New York: Oxford University Press, 2009), page 158-159.

⁸ Robert Banks and R. Paul Stevens, *The Complete Book of Everyday Christianity: An A-Z Guide to following Christ in Every Aspect of Life*, (Downers Grove, IL: IVP Press, 2002), 664.

⁹ www.ratical.org/ratville/JFK/JohnJudge/.../CBD.html

¹⁰ Ibid.

¹¹ Robert Banks and R. Paul Stevens, *The Complete Book of Everyday Christianity: An A-Z Guide to following Christ in Every Aspect of Life*, 666.

regime's domestic propaganda blitz. Under Nazi rule, some 590,000 movies with repetitious words and symbols that stirred the emotions of the German populace: "heroism," "sacrifice," "mass murder," "hatred for Germany" and so on.¹²

Hollywood and Products: 007 businesses

"My name is Bond, James Bond", he is popular hero, a model of adventure, a wonderful picture of male style, a champion of consumerism with the fast car, wine, technology, and as his popular nickname "Mr. Kiss Kiss Bang Bang" spells out a symbol of sex and violence.

Anthony Burgess remembers about James Bond novel; "The fast car, the correct recipe for a vodka martini, a dinner and a bridge game at Blade's the brand names of superior toilet articles, the seductively ill-parted hair of pretty girl."¹³ This may conclude some of the key ingredients of the Bond formula originally developed by Ian Fleming in his novels and later refined in the films.

He is the central character in one of the most successful and enduring cycle of films ever produced. He critics accuse him of racism, sexism, and snobbery. His fans see him as cultured, seductive, and discerning. He is Agent 007, licensed to kill. As a fictional character who perpetuated British fantasies of global influence while simultaneously glamorizing an affluent lifestyle based on brand-name consumerism, exotic travel, and sexual conquest, Bond perfectly captured the spirit of the moment. Ever since, the Bond novel and films have remained at the forefront of popular culture, continuously modernizing the 007 formula to reflect – and often anticipate – changing social attitude, major developments in world politics, and shifting trends in popular fiction and cinema culture.¹⁴

Jeremy Blacks in *Politics of James Bond* interestingly comments on consumerism in James Bond; Bond acted as an intermediary, showing how affluence and consumerism could be stylish and noble, rather than vulgarly materialistic, translating upper-class mores and practices, such as gambling in casinos and drinking cocktail, for a wide market. Bond lives in economic fantasy, free from concern about mortgages and debts. As part of his escapist world, Bond offers an apparently cost-free style that is attractive both to a more affluent public and to this more obviously indulging escapist fantasies. This enhanced Bond's role as a consumer icon. Indeed, Bond's continued commercial appeal differentials him from other espionage icons. Licensed Bond merchandise included cars, especially two millions toy replicas of the Aston Martin used in *Goldfinger*.¹⁵

Sponsors like BMW, Omega watches, Yves St. Laurent, and others used the Bond film as an advertising vehicle, showing 007 in their four-color magazine ads, building an enormous "buzz" that created an aura of glamour, excitement, and world-class style.¹⁶

Christopher Linder in his book *The James Bond Phenomenon* comments that "More recently, as globalization has started to intensify, the United States government has been actively promoting free

---

¹² David Welch, *Nazi Propaganda: the Power and limitation*, (Totowa, New Jersey: Barnes and Noble Books, 1983), page 68-69.

¹³ Christopher Lindner, *The James Bond Phenomenon: A Critical Reader*, (Manchester, UK: Manchester University Press, 2003), Page 3.

¹⁴ Ibid., page 2

¹⁵ Jeremy Black, *The Politics of James Bond: From Fleming's novel to the big screen*, (Westport, CT: Greenwood Publishing, 2000), 211-212

¹⁶ Al Lieberman, *The Entertainment Marketing Revolution: Bringing the Moguls, the Media and the Magic of the World*, (New Jersey: Pearson Education, 2002), 43.

trade agendas generally and unhampered trade in cultural products in particular.” This stance resulted in the confrontation between the United States and Europe (led by France) over trade in audiovisual products at the time of the GATT (now WTO) negotiations of 1993. The European position prevailed at the end of this particular round of negotiations, with a "cultural exception" being asserted such that each country was allowed to set up trade restrictions in motion pictures and television programs according to its own cultural preferences. There is every likelihood, however, that the US position will ultimately win the day in the newly constituted WTO with its avowed aim of further trade liberalization.

Product tie-ins with a big hit film are a successful tactic to reach the target audiences. Companies such as Tommy Hilfiger, Ray-Ban, and J. Crew have embraced tie-ins with great success. Burger King, McDonalds, and Taco Bell all report increased sales during tie-in periods. Here is some examples¹⁷ of successful movie tie ins;

Movie	Partner	Product	Deal	Target
Mulan	McDonald's	Happy meal	Part of ten year deal	Kids and their parents
Armageddon	Swiss Army, Nokia	Product placement, specially glasses, t-shirts	Trade for ads store mention	Teens
Lost in Space	Intel, Radisson, Long John Silvers	Themed meals, new product launch	Trade and payments	Various
The Mod Squad	Levi	Line of clothes based on those in movie	Trade for ads	Ages 15-24

We can notice people in a movie using some particular product. May be they are drinking Coke, wearing sun glasses or smoking. These are called passive ads or product placements. These passive ads send subtle social messages: this movie star that I love smokes; therefore smoking is cool. If this perfect family on the screen drinks Coke, we associate Coke with happiness unconsciously. If I drink Coke I will be like them and I will have the things that they have, including love and warmth.¹⁸

Nothing wrong with free-market and advertising but if we care about humanity, ideological and spiritual from a larger perspective, it should have problems with manipulating kind of marketing we see so often in the movies today.

Fantasy becomes Reality: How the movies affect our life?

“The most effective kind of propaganda is that which is not recognized as propaganda”

Jean Kilbourne

Marshall McLuhan asked “Does a fish know it’s wet?” In other words, we probably fail to notice just how much we are immersed in media for the very reason that they are so pervasive.¹⁹ Undoubtedly, we live in a world where we are influenced by message from the mass media but where many of us

¹⁷ Ibid., page 55.

¹⁸ Karen E. Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*, 149.

¹⁹ Ibid., page 6.

misread that influence because we think we are invulnerable to it. Karen comments that when we deny our own vulnerability to media we are actually increasing the degree to which we can be manipulated. Two basic errors in judgment that we makes are; (1) believing that fantasy stories in no ways shape our realities and (2) believing that media’s reason for being is to entertain rather that persuade us.²⁰

If we use scientific approach to explain this, behaviorism holds that people and animals learn through basic, observable principles such as by associating one experience with another or by learning through the consequences of actions. From biological perspective we are supposed to believe what we see, no doubt it. Our thinking makes perfect sense if you look at it that way.²¹

We regularly see highly attractive people in the media. Producers may have made that choice because highly attractive people can attract attention. In general, it gives us pleasure to look at beautiful people. But then the media become filled with highly attractive people and people spend more time watching attractive people. Karen E. Dill suggests that “in the end, they see many highly attractive people in the media, and the availability heuristic tells them that it’s because there are many highly attractive people around.”²² Advertisers make people anxious and needy for products that promise to make them happy, popular, and attractive. Consumers spend money chasing this elusive dream of social currency, only to wind up very often in debt, thus creating more anxiety and stress.²³ There is also more innocent level here. Since our brain weren’t created to process media but to process real social information, we see a beautiful person eating rich food and still looking thin, part of us believes it is true because seeing is believing.²⁴

Every religion and philosophy ultimately encompasses a worldview, a comprehensive web beliefs through which we interpret our experiences – it is our view of the world. The simplest common denominator of all religious and philosophical worldviews is the belief that something is wrong with the world and there is some way to fix it.²⁵ People may not call their philosophical beliefs by their academic names of metaphysics (reality), epistemology (knowledge) and ethics (morality), but they operate upon them nevertheless. When person says that someone knows (epistemology) that “first come, first served” is the way the world works and that “what goes around, come around” (metaphysics), then knowingly or unknowingly she is expressing a philosophy. When a kid watches the animated movie Shrek, he probably doesn’t know about Carl Jung’s theories of psychological types and the collective unconscious, but he is ingesting them nonetheless through those characters and that story adapted after the Jungian model.²⁶

Statements like “The sex and violence don’t bother me” are not necessarily expression of maturity. If a movie is exploitative with vice, it ought to bother the viewer, and if it doesn’t, then that viewer is being deadened in his or her spirituality and humanity.²⁷

In 1890, the great American Psychologist William James wrote about the principle of “ideomotor action” – the idea that just thinking about a behavior makes you more likely to do it. Research shows that we unconsciously imitate the behaviors of those around us even we do not notice its influences. The

---

²⁰ Ibid., page 9.

²¹ Ibid., page 143.

²² Ibid., page 144.

²³ Ibid., 149.

²⁴ Ibid, 150-151.

²⁵ Brian Godawa, *Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment*, (Downer Groves, IL: IVP, 2002), 15.

²⁶ Ibid., 58.

²⁷ Ibid., 178.

reason is that the behavior is outside of conscious control.²⁸ Unfortunately, we personally will strongly deny being manipulated unconsciously but at the same time we tend to believe that others are affected by media such as young children. Another research has identified for our ability to imitate and our inclination to do so. Called “mirror neurons,” these complexes of feeling, thinking and doing help us imitate actions. Simply put, when we see another person doing something, it is reflected directly in our mirror neurons. Interestingly, this imitation is outside of conscious control.²⁹

The most popular television shows, *Friends* has not only influenced fashion and hairstyles, but it has even influenced the way American speak.³⁰ Researchers at the University of Toronto argue that *Friends* both reflects changes in American language usage and has caused changes in that usage. For example, *Friends* is credited with influencing the American usage of the word “so” in the sense of totally and completely as in “you are so dead.” This is a great example of a fairly subtle, but direct, media effect.³¹

Robert Johnston comments that the Motion Picture Association of America’s rating system is also coming under attack. For example, *American Pie* (1999), *Limbo* (1999) and *Blue Streak* (1999) are rated “R” What are the criteria for gathering a PG-13 rating? If a movie is given PG-13 rating, it seems reasonable that parents should not have to worry about their teenagers seeing it. With over 65 percent of all movies being given an “R” rating and theater owners largely unwilling to exclude teenagers, the system is no longer able to discriminate effectively. More violence and sex are allowed into the “R” rating that many students want to see. At the same time, the system is not able to allow full artistic freedom to those filmmakers wanting to create a truly adult movie without having the prurient label “NC-17” attached. Are there not truly adult movies are not pornographic? To give a famous example, the movie *Midnight Cowboy* (1969) won the Oscar for the best picture, despite being given an “X”. After being judged to have artistic merit by winning an Oscar, the movie was re-rated by the MPAA and reassigned an “R,” even though not one frame was altered. Such inconsistency is simply confusing for all involved.³²

Christian Response to the films as individual and community

We see clearly that we are affected by the film or other visual media unavoidably. However, there are different responses from the church according to different periods. Herbert Mile’s *Movies and Morals* comments that “the movies are the organ of the devil, the idol of sinners, the sink of infamy, the stumbling to human progress, the moral cancer of civilization, the number one enemy of Jesus Christ”.³³ Tony Watkins comments that Christian have always tended to fall into one of the opposites pitfalls, escapism or conformism.³⁴ On the one hand is the response which sees culture and film as worldly, godless and contaminating. This pitfall leads Christian to be no relationships with those outside the church and good relationships are important if we want to communicate the good news of Jesus Christ through actions and words. On the other hand, the conformism leads us to be like everyone else, going to the same places, value the same things, doing the same things, saying the same words. If we have

---

²⁸ Karen E. Dill, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence*, 27.

²⁹ Ibid.

³⁰ Ibid., page 15.

³¹ Ibid.

³² Robert Johnston, *Reel Spirituality: Theology and Film in Dialogue* page 39.

³³ Ibid., page 57.

³⁴ Tony Walkins, *Focus: The Art and Soul of Cinema*, (Tyrone, GA: Damaris Books, 2007), page 15.

conformed to the world we may have great relationships with non-Christian friends, but our ability to communicate the good news of Jesus Christ is compromised.

We cannot deny that movies are the part of today culture already. The problem is we may not response to the film properly and may not aware of its influence in our spiritual life. Moreover, some Christian may not understand the way people around them think because they are not familiar with the “language” those people are speaking or the culture they are consuming. As soon as film-watching is seen not merely as entertainment, but as a “life practice” around which so much else revolves, then its similarities to religious practice are clear. Seeing film-watching as a life practice a discipline which one undertakes for many reasons and which has a broad impact on life, raise question whether it helps shape “spirituality.” Perhaps it even is spirituality for the most regular of cinema-goers.³⁵

As personal lever, Walkins suggests that we can still enjoy the films as entertainment, but we should never approach them as simply entertainment. This way is that of positive critical engagement. As Paul in Acts 17, our approach should be positive but firmly challenging the areas of disagreement can still lead to people rejecting what we have to say, but it also earns enough respect to open up potential for further dialogue.³⁶

Moreover, even if Believers may not accept the theology in motion pictures and religious institutions may not always appreciate the alternative sources of communication...the history and culture of Hollywood indicate that the collision of creeds and popular culture is unavoidable. Bryan Stone, in his book *Faith and Film: Theological Themes at the Cinema* (2000), argues that “the relationship between film and theology cannot be solely a relationship in which theology merely uses film to illustrate or advance its own ideas.” We must also become more responsible as Christians for engaging film theologically – for attending to its tacit faith claims and critiquing its implicit pretense of mirroring reality. The relationship between Christian theology and popular film is an interfaith dialogue.³⁷

As a medium by which culture is conveyed, film can be “read” on varieties of level which are passively enjoyed of actively interpreted.³⁸ For example, one of the dominant influences on movies today is the philosophy of existentialism and postmodernism. For example, *Forest Gump* (1994) is popular movie that communicate the idea of a chance world in which events occur without purpose. The use of mentally challenge men in the film is a metaphor for chance itself. They have no “intelligent design” to their lives and yet both of them become important figures without even realizing it.³⁹

Many cultural studies point that we are in postmodern society. This term indicates a basic worldview that rejects absolute. The ultimate it is the belief that there is no underlying objective reality or meaning to existence. For example, *Pulp Fiction* (1994), Quentin Tarantino marked brought filmmaking into the mainstream culture from its more independent, art-house and non-American film environment. *Pulp Fiction* present the world without absolute, without distinction between good and bad, no need the proper plot or happy ending by hero at all.⁴⁰

---

³⁵ Robert K. Johnston, *Reel Spirituality: Theology and Film in Dialogue 2nd edition*, page 72.

³⁶ *Ibid.*, page 20.

³⁷ *Ibid.*, page 68.

³⁸ Michael J. Sleasman, “*Swords, Sandals, and Saviors: Vision of Hope in Ridley Scott’s Gladiator*” in *Every Theology: How to Read Cultural Texts and Interpret Trends*, (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2007), page 135.

³⁹ Brian Godawa, *Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment*, page 60-61.

⁴⁰ *Ibid.*

Because literature is no longer the dominant form of expression, scriptwriters, directors, and actors do more to shape the culture in which we live than do the giants of literature or philosophy. In modern society especially in the urban setting, Christian pop culture has been significantly shaped the development of industrial mass production, including Hollywood culture, the introduction of new sound and visual system and so on. One thing is that Christian pop culture tends to be superficial, require extensive experience or emotional rather than reality.

We also need to help others to respond to movie by asking questions and preparing others to think critically, evaluate impact on moral, emotional, worldview and faith. With non-Christian friends, we need to communicate on what we see as an implication for our lives. The movies help us to reflect on what people are thinking about life, their value about love, politics, families, job and so on. We need to bring them to dialogue with respectful motivation but seeking the chance to communicate the good news of Jesus Christ in common conversation with love and respect mind.

Bibliography

Black Jeremy. The Politics of James Bond: From Fleming's novel to the big screen. Westport, CT: Greenwood Publishing, 2000

http://books.google.co.th/books?id=g4sFrU8Xw0C&printsec=frontcover&dq=the+politics+of+James+bond&source=bl&ots=xfnL4FTW60&sig=vEnCyyRzynAko-VUS6dOH-RaPSA&hl=th&ei=MyT4TKqOOcXPrOek0JTvDw&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=2&ved=0CCOQ6AEwAO#v=onepage&q&f=false

Banks Robert and R. Paul Stevens Paul. The Complete Book of Everyday Christianity: An A-Z Guide to following Christ in Every Aspect of Life. Downers Grove, IL: IVP Press, 1997.

Cowen Tyler, Creative Destruction: How Globalization is Changing the World's Culture. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2002.

Dill E. Karen. How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence. New York: Oxford University Press, 2009.

David Welch. Nazi Propaganda: the Power and limitation. Totowa, NJ: Barnes and Noble Books, 1983.

http://books.google.co.th/books?id=KrUOAAAAQAAJ&printsec=frontcover&dq=nazi+propaganda&source=bl&ots=9JkJGvloXq&sig=CpKr1Z6Trir1c9DR2g-9CGqsL50&hl=th&ei=KQn5TNT3FonmrAfNoPnvBA&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=8&ved=0CGOQ6AEwBw#v=onepage&q&f=false

Godawa Brian. Hollywood Worldview: Watching Film with Wisdom and Discernment. Downer Groves, IL: IVP, 2002.

Johnston K. Robert. Reel Spirituality: Theology and Film in Dialogue 2nd edition. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2000.

Lieberman Al. The Entertainment Marketing Revolution: Bringing the Moguls, the Media and the Magic of the World. New Jersey: Pearson Education, 2002.

Lindner Christopher. The James Bond Phenomenon: A Critical Reader. Manchester, UK: Manchester University Press, 2003.

http://books.google.co.th/books?id=x9-1OY5boUsC&printsec=frontcover&dq=james+bond+phenomenon&source=bl&ots=EOLDmeF85J&sig=lopc4fyOzOHlj74AHj7Dre5luU0&hl=th&ei=KSX4TJnrGczsrOePj8zvDw&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=1&ved=0CBcO6AEwAA#v=onepage&q&f=false

Sleasman J. Michael. "Swords, Sandals, and Saviors: Vision of Hope in Ridley Scott's Gladiator" in Every Theology: How to Read Cultural Texts and Interpret Trends. Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2007.

Walkins Tony. Focus: The Art and Soul of Cinema. Tyrone, GA: Damaris Books, 2007.

การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา

วราภรณ์ เลียงประไพพันธ์¹

บทคัดย่อ การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งในการนมัสการพระเจ้า แต่จากประสบการณ์ส่วนตัวและจากการสังเกต การร้องเพลงในถิ่นนมัสการ พบว่าการคิดไคร่ครวญไม่ได้ถูกส่งเสริมให้ปฏิบัติกันมากนัก บทความฉบับนี้จึงรวบรวมบทเพลงนมัสการไทยที่แต่งโดยคนไทยและมีความหมายของเนื้อร้องที่สอดคล้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ระบบ และแนะนำวิธีการไคร่ครวญภาวนาผ่านทาง การใช้บทเพลงผ่านวิธีการคริสเตียนศึกษาโดยใช้คำถามนำความคิด และการจัดรูปแบบโน้ตเพลงให้อยู่ในลักษณะเพลงนมัสการ (Hymn) ตามหนังสือเพลงไทยนมัสการฉบับสังคายนา ฉบับปรับปรุง ค.ศ.2014 โดยอยู่ในกรอบดนตรีคริสตจักร จากการค้นคว้าจึงได้ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ ในรูปแบบของคู่มือประกอบการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนาที่สามารถนำรูปแบบการไคร่ครวญภาวนาไปใช้กับบทเพลงนมัสการพระเจ้าอื่น ๆ ได้

คำสำคัญ เพลงนมัสการ การไคร่ครวญ การภาวนา บทเพลงคริสเตียน

หากพูดถึงการนมัสการพระเจ้าของคริสเตียน คนทั่วไปคงนึกถึงการร้องเพลง การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของคริสเตียนมีมาอย่างเนิ่นนานแล้ว Kenneth W. Osbeck ผู้เขียนหนังสือ *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*² ได้กล่าวถึงความสำคัญของดนตรีคริสตจักรไว้ว่า “สิ่งที่คริสเตียนต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกวันคือ ประการแรก ชีวิตของผู้เชื่อต้องตระหนักถึงคุณค่าในพระคุณที่นำตื่นเต็นของพระเจ้า พระคุณนั้นที่ชำระเราจากความบาป และพระคุณที่ให้เราเป็นประชากรในอาณาจักรสวรรค์ พระคุณที่ค้ำจุนและนำทางชีวิตประจำวัน และพระคุณที่ส่งงานที่นำไปสู่อาณาจักรนิรันดร์ ประการที่สอง มีคำสำคัญที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันและประสบการณ์ของผู้เชื่อทุก ๆ คน คือ สรรเสริญ---อธิษฐาน--- รัก

ชีวิตประจำวันที่จะสรรเสริญ ขอขอบคุณความรักของพระเจ้า

ชีวิตประจำวันที่จะอธิษฐาน สามัคคีธรรมและมีความสนิมชิดเชื่อกับพระเจ้า

ชีวิตประจำวันที่จะรัก ขึ้นชมยินดีในความรักของพระเจ้า และแบ่งปันความรักให้กับผู้อื่น

มีหนังสือสองเล่มที่จะช่วยผู้เชื่อทุก ๆ คน คือ พระคัมภีร์ และบทเพลงนมัสการของคริสตจักร การศึกษาพระคัมภีร์ กฎเกณฑ์และการปฏิบัติของพระเจ้า คือสิ่งที่สำคัญของการดำรงชีวิตของคริสเตียน ไม่มีอะไรที่จะสามารถแทนที่ความต้องการต่อพันธสัญญาของพระองค์ได้

เพลงนมัสการอาจเป็นบทบาทที่สำคัญที่สุดของคริสเตียน ซึ่งเกี่ยวกับความนึกคิด ความรู้สึกต่อพระเจ้า เพลงนมัสการเป็นสิ่งที่คอยช่วยจิตวิญญาณที่อ่อนแอ คือ เป็นสิ่งที่คอยเสริมให้เข้มแข็งและการให้กำลังใจ

เพราะฉะนั้น ใช้เวลาแต่ละวันด้วยหนังสือสองเล่มนี้ (พระคัมภีร์และหนังสือเพลงนมัสการ) อย่างผสมผสานกัน เป็นการให้พระเจ้าตรัสผ่านพระคัมภีร์กับเราโดยตรง นอกจากนี้เป็นการพิจารณาถึงวิธีการคิดของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ แล้วจึงตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยการ สรรเสริญ อธิษฐาน และรัก ให้ผู้ที่ไม่เชื่อได้เห็นถึงความชื่นชมยินดีของผู้ที่เชื่อ และในขณะที่ผู้เชื่อทำเช่นนั้น ก็จะตระหนักถึงความตื่นตาตื่นใจในความสง่างามและอำนาจของพระเจ้า ที่ช่วยให้คุณมีชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและมีชัยชนะของการดำเนินชีวิตคริสเตียน”

การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา จึงเป็นการนำบทเพลงนมัสการในปัจจุบันมาไคร่ครวญ ซึ่งในหลาย ๆ บทเพลงมีความสำคัญที่จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า และเพื่อให้ผู้ใช้ได้ใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา จึงได้มีการคัดสรรบทเพลงที่นำมาใช้ กล่าวคือ

1. บทเพลงในการนมัสการพระเจ้าที่ใช้ร้องในวันอาทิตย์รวมถึงบทเพลงที่ใช้ในศาสนพิธีต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจในเรื่องคริสต์ศาสนศาสตร์ แต่เมื่อพิจารณาบทเพลงร่วมสมัยที่ใช้แพร่หลายอยู่ในปัจจุบันกลับไม่ได้สื่อสารหลักข้อเชื่อและคริสต์ศาสนศาสตร์อย่างถูกต้อง เช่น บางบทเพลงนำเสนอภาพของพระเจ้าที่บิดเบือน หรือบางบทเพลงยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลางในการรับใช้และดำเนินชีวิต บางบทเพลงใช้ภาษาสละสลวยแต่ไม่มีเนื้อหา ฯลฯ ดังนั้น จึงได้คัดสรรบทเพลงที่สะท้อนเนื้อหาที่สอดคล้องกับคริสต์ศาสนศาสตร์ในพระคัมภีร์และเป็นที่ยอมรับในชุมชนคริสเตียนโดยอ้างอิงกรอบของคริสต์ศาสนศาสตร์ระบบ เพลงนมัสการสามารถแสดงออกถึงคริสต์ศาสน

¹ มหาบัณฑิต สาขาคริสต์ศาสนศาสตร์ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมกคลาวารี มหาวิทยาลัยพายัพ 091-859-5399 glworapot@outlook.com

² Kenneth W. Osbeck, *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*, (USA: Kregel Publication, 1990), 7

ศาสตร์ ซึ่งมีความจำเป็นที่ผู้เชื่อในคริสต์ศาสนาต้องมีพื้นฐานที่เข้มแข็งมั่นคง และหลักของข้อพระคัมภีร์ที่ถูกต้องสะท้อนให้เห็นถึงคำสอนของกลุ่มที่พวกเขาพร้อมกันร้องเพลง มีปัจจัยหลายอย่างที่ร่วมกันเพื่อให้เพลงนมัสการเข้าถึงความสำคัญของศาสนศาสตร์³ ได้แก่

- 1.1 เพลงนมัสการมีการรวบรวมแนวคิดเรื่องศาสนศาสตร์ที่ลึกซึ้งซึ่งมีอำนาจทางอารมณ์ของเพลง และบทกวี คนส่วนใหญ่มักจะจดจำความคิด และเหตุการณ์ได้ดีเมื่อพวกเขาที่มีความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางอารมณ์นั้น ๆ
- 1.2 เพลงนมัสการมักอยู่ในรูปแบบที่น่าจดจำ มีโครงสร้าง Hymnic meter, จังหวะ, บทกวีหรือโคลงท่อนที่กล่าวซ้ำ และคุณสมบัติอื่นๆ สามารถช่วยให้การจดจำของคำ และแนวคิดที่ร้องเพลง
- 1.3 เพลงนมัสการมักมีการบีบอัดความคิดเรื่องศาสนศาสตร์อย่างลึกซึ้งในรูปแบบของฟอร์มสั้น ๆ เพื่อให้การเข้าใจ และการจดจำ และสามารถคิดเข้าถึงได้ง่าย และช่วยเพิ่มความเข้มแข็งในความเชื่อของแต่ละบุคคล ในความรู้สึกละมุน เพลงนมัสการมักเปรียบเหมือนกับคำพังเพย หรือคำพูดที่แหลมคม หรือบางทีอาจรวมถึงหลักข้อเชื่ออีกด้วย
- 1.4 การร้องเพลงนมัสการมักเรียกร้องสำหรับการมีส่วนร่วมที่กระตือรือร้นในส่วนของกลุ่มคน เมื่อบุคคลมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ บทเรียน บทเรียนนั้น ๆ ก็จะถูกเก็บไว้ต่อไป
- 1.5 เพลงนมัสการอาจจะมีการร้องซ้ำบ่อยครั้ง ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย คนส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจที่จะร้องเพลงนั้น ๆ ซ้ำ ๆ เกือบทุกเดือน หรือมากกว่านั้น แต่ไม่ชอบที่จะฟังเทศนาซ้ำเรื่องเดิมที่เคยฟังมาแล้ว
- 1.6 เพลงนมัสการมักมีการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะว่าการเชื่อมกันของเพลงนมัสการกับเหตุการณ์ในอดีต อาจนำมาสู่ความคิดส่งผลให้เกิดความรู้สึกใหม่ หรือความเข้าใจในเรื่องของความเชื่อในมุมมองใหม่

2. เพลงคริสเตียนมีคุณค่าในการเสริมสร้างชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเมื่อร้องอย่างคิดใคร่ครวญ จากประสบการณ์ส่วนตัวและการสังเกตการร้องเพลงในที่ประชุม การคิดใคร่ครวญไม่ได้ถูกส่งเสริมให้ปฏิบัติกันมากนัก เพลงนมัสการจึงไม่ได้ถูกใช้อย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ดังนั้นในการศึกษาชิ้นนี้จึงแนะนำวิธีการใคร่ครวญภาวนาบทเพลงผ่านวิธีการคริสเตียนศึกษาโดยใช้คำถามนำความคิด การใช้คำถามเป็นเทคนิคสำคัญในการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นการพัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ และก่อให้เกิดการทบทวนได้เป็นอย่างดี ซึ่งหลักการในการตั้งคำถามที่เข้ม 2 หลักการ คือ

2.1 หลักการการตั้งคำถามมี 2 ระดับ คือ คำถามระดับพื้นฐาน และคำถามระดับสูง

(1) คำถามระดับพื้นฐาน เป็นการถามความรู้ ความจำ เป็นคำถามที่ใช้ความคิดทั่วไปหรือความคิดระดับต่ำ ใช้พื้นฐานความรู้เดิมหรือสิ่งที่ประจักษ์ในการตอบ เนื่องจากเป็นคำถามที่ฝึกให้เกิดความคล่องตัวในการตอบ และสรุปเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว คำถามระดับพื้นฐานได้แก่ คำถามให้สังเกต คำถามทบทวนความจำ คำถามที่ให้บอกความหมายหรือคำจำกัดความ คำถามบ่งชี้หรือระบุ เป็นต้น

(2) คำถามระดับสูง เป็นการถามให้คิดค้น หมายถึง คำตอบที่ต้องใช้ความคิดซับซ้อน เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และกระตุ้นให้สามารถใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาในการคิดหาคำตอบ โดยอาจใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการคิด และตอบคำถาม คำถามระดับสูง ได้แก่ คำถามให้อธิบาย คำถามให้เปรียบเทียบ คำถามให้วิเคราะห์ คำถามให้ยกตัวอย่าง คำถามให้สรุปคำถามเพื่อให้ประเมินและเลือกทางเลือก คำถามให้ประยุกต์ คำถามให้สร้างหรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ หรือผลิตผลใหม่ ๆ เป็นต้น

2.2 การตั้งคำถามด้วยหลักการ 4 ส. ย่อมาจาก 1) สะกิด 2) สารละ 3) สำรวจ 4) สนอง

(1) สะกิด หมายถึง การเกี่ยวความสนใจของบุคคลผู้หนึ่งให้สนใจ

(2) สารละ หมายถึง ความเป็นจริง ซึ่งสิ่งแรกที่ควรทำคือการให้ข้อมูลที่พื้นฐานที่เกี่ยวกับบริบทของ เนื้อร้อง ผู้เขียน และความสอดคล้องกับพระคัมภีร์ ในการถามคำถามต้องอยู่ในขอบเขตความเข้าใจของเนื้อเพลงและข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

(3) สำรวจ หมายถึง เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้มีการสำรวจและคิดใคร่ครวญถึงประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาว่าสอดคล้องกับบทเพลงอย่างไรบ้าง

(4) สนอง หมายถึง การนำไปประยุกต์ใช้สำหรับผู้ปฏิบัติ ในส่วนนี้เป็นการนำความรู้ไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงชีวิต ซึ่งการตั้งคำถามต้องมีลักษณะที่ทำให้บุคคลตอบถึงการนำวิธีการที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

3. ในปัจจุบันนี้มีเพลงคริสเตียนเพิ่มขึ้นมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงที่แปลเนื้อร้องมาจากเพลงคริสเตียนต่างประเทศ ซึ่งมีข้อจำกัดเมื่อแปลมาเป็นภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์จึงทำให้เนื้อร้องและทำนองไม่กลมกลืนกัน หรือที่มักเรียกว่า “ร้องเพลง

³ William J. Reyno and Milburn Price, *A Survey of Christian Hymnody*, 5th ed. (Illinois: Hope Publishing Company, 2010), XVII-XVIII

แล้วเสียงเหนือ” นอกจากนี้ การแปลบทเพลงยังต้องคำนึงถึงทำนองและจังหวะ จึงทำให้ต้องจำกัดคำที่จะใช้เพื่อให้เนื้อเพลงมีจังหวะ และทำนองตามต้นฉบับเดิม แต่ทำให้ขาดความหมายที่ลึกซึ้งไป และเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ คริสเตียนบางคนยังมีความเข้าใจในเรื่องของการใช้เพลงนมัสการคลาดเคลื่อนว่าเพลงสั้นหรือเพลงคริสเตียนร่วมสมัยไม่ควรนำมาใช้ในการนมัสการพระเจ้า แต่ต้องเป็นเพลงจากหนังสือเพลงนมัสการ (Hymn) เท่านั้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนี้ จึงได้คัดสรรบทเพลงที่ประพันธ์โดยคนไทย และมีทำนองและเนื้อร้องที่ผสมกลมกลืนตามหลักภาษาและหลักการประพันธ์เพลง และเรียบเรียงเสียงประสานให้สื่อนวตามแบบประเพณีนิยมที่ใช้ในดนตรีคริสตจักร (4-part hamony) เพื่อเป็นตัวอย่างอีกรูปแบบหนึ่งของการใช้เพลงเพื่อการนมัสการ และช่วยกันอนุรักษ์เพลงนมัสการร่วมสมัยเหล่านี้ซึ่งโดยทั่วไปไม่มีการจดบันทึกทำนอง จึงทำให้มีการร้องอย่างผิดจากทำนองดั้งเดิมและถูกลืมไปตามกาลเวลา

การจัดหน้าตามหนังสือเพลงไทยนมัสการ ได้อ้างอิงจากหนังสือเพลงนมัสการฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2014 ของสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่หลายคริสตจักรใช้อยู่ในปัจจุบัน จะพบว่าในหนึ่งหน้าบทเพลงจะประกอบไปด้วยหลายส่วน ดังนี้

(1) ชื่อเพลง การตั้งชื่อเพลงนมัสการสามารถตั้งชื่อได้อย่างอิสระ แต่โดยทั่วไปแล้วจะมาจากเนื้อร้องประโยคแรกของบทเพลง บทนั้น

(2) ข้อพระคัมภีร์ ถูกจัดอยู่ใต้ชื่อเพลง เป็นข้อพระคัมภีร์ที่มีเนื้อหาตรงกับเนื้อเพลง

(3) หมวดศาสนา ศาสตร์ ระบุอยู่ทางด้านซ้ายบนของเพลงนมัสการ ในเพลงนมัสการแต่ละเพลงจะถูกจัดหมวดศาสนา ศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อช่วยในการเลือกนำมาใช้ในการนมัสการพระเจ้า มีทั้งหมด 10 หมวด ได้แก่

1) เทิดพระเกียรติ 2) ตริเอกานุภาพ 3) พระบิดา 4) พระบุตร 5) พระวิญญาณ

6) พระคริสตธรรมคัมภีร์ 7) การดำเนินชีวิตคริสเตียน 8) ศาสนพิธีและเทศกาล 9) แผ่นดินของพระเจ้า 10) ตอบสนอง

(4) หมวดย่อยศาสนา ศาสตร์ ระบุอยู่ด้านขวาบนของเพลงนมัสการ เพื่อช่วยในการเลือกเพลงอย่างเจาะจงมากขึ้น ซึ่งหมวดศาสนา ศาสตร์ที่มีหมวดย่อยมีดังนี้

หมวด 3 พระบิดา

ก) ทรงสำแดงองค์ในธรรมชาติ ข) ทรงสำแดงองค์ในชีวิต

หมวด 4 พระบุตร

ก) เตรียรับเสด็จ ข) ประสูติ ค) สืบดาห์สุดท้าย ง) คืนพระชนม์

จ) ทรงรักและสถิตด้วยเสมอ ฉ) พระราชกิจ

หมวด 7 การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ก) การทรงเรียก ข) การตอบรับการทรงเรียก ค) การสำนึกผิดและการสารภาพ ง) การมอบถวาย จ) การอธิษฐานอ้อนวอน ฉ) ภัยพิบัติและกล้าหาญ

ข) การเล้าโลมใจ ข) ความเชื่อและวางใจ ฉ) ความปิติยินดีสันติสุขในพระเจ้า

หมวด 8 ศาสนพิธีและเทศกาล

ก) พิธีบัพติศมา ข) พิธีมหาสนิท ค) พิธีขอบพระคุณ ง) พิธีวางศิลาฤกษ์

จ) พิธีสถาปนาและแต่งตั้ง ฉ) พิธีมงคลสมรส ข) พิธีศพ ข) ปีใหม่

หมวด 9 แผ่นดินของพระเจ้า

ก) สวรรค์และบริวาร ข) การประกาศเผยแผ่ ค) การรับมอบฉันทะ

ง) ชาติและความรักชาติ จ) สันติภาพและมิตรภาพ ฉ) ครอบครัวยุคคริสเตียน

(5) โน้ตเพลง เป็นโน้ตเพลงขับร้องประสาน 4 แนว คือ ประกอบด้วยแนวทำนองหลัก 1 แนว ส่วนอีก 3 แนว เป็นทำนองประสานร้องไปพร้อมกัน โดยทำนองหลักอยู่ที่เสียงโซปราโน

(6) ชื่อทำนอง ถูกจัดอยู่ด้านขวาล่างของเพลงนมัสการ ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ ในเพลงนมัสการจะแยกทำนองกับเนื้อร้องออกจากกัน จึงทำให้มีชื่อทำนองเกิดขึ้น ทำนองอาจนำมาจากเพลงพื้นบ้านหรือเพลงท้องถิ่น หรืออาจจะเป็นทำนองที่ประพันธ์ขึ้นใหม่สำหรับเพลงนมัสการโดยเฉพาะ ซึ่งการแยกชื่อทำนองจากบทเพลง ทำให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในกรณีที่มีการปรับแต่งเนื้อร้อง หรือในการใช้ทำนองเดียวกันในหลายบทเพลงก็ได้ เช่น ในหนังสือเพลงไทยนมัสการ ฉบับสังคายนา เพลงบทที่ 78 “ขอเชิญท่านผู้วางใจ” และเพลงบทที่ 179 “ผู้วางใจพระเจ้ามีรากฐานอันมั่นคง” ทั้งสองเพลงนี้ได้ใช้ทำนองเดียวกัน ชื่อว่า ADESTE FIDELES

(7) ชื่อผู้ประพันธ์ทำนอง ถูกจัดอยู่ด้านขวาล่างใต้ชื่อทำนอง เพื่อเป็นการให้ความเคารพผู้ประพันธ์ทำนอง จึงควรที่จะใส่ชื่อผู้ประพันธ์ด้วย หากไม่ทราบชื่อผู้ประพันธ์ทำนองให้ใส่ “Anon.” ย่อมาจาก Anonymous หรือไม่ระบุชื่อ

(8) ชื่อผู้ประพันธ์เนื้อร้อง ถูกจัดอยู่ด้านซ้ายล่างเพลงนมัสการ หากไม่ทราบชื่อผู้ประพันธ์ทำนองให้ใส่ “Anon.”

(9) Hymnic meter หมายถึง จำนวนพยางค์ในแต่ละวรรคตอน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับคำกลอนหรือกวี Hymnic meter จะแสดงโดยใช้ชุดของตัวเลขยกตัวอย่างเช่น เพลงบทที่ 289 “พระคุณพระเจ้านั้นแสนชื่นใจ” (Amazing Grace) ประกอบด้วย 4 วรรคต่อ 1 ข้อ โดยที่วรรคที่ 1 “พระคุณพระเจ้านั้นแสนชื่นใจ” และวรรคที่ 3 “เมื่อฉันหลงทางทรงตามกลับไป” มีจำนวนวรรคละ 8 พยางค์ ส่วนวรรคที่ 2 “ช่วยได้คนช่วยอย่างฉัน” และวรรคที่ 4 มี “ตาบอดแต่ฉันเห็นพลัน” จำนวนวรรคละ 6 พยางค์ ดังนั้นจึงเขียนเป็นชุดตัวเลขได้ว่า 8.6.8.6. ซึ่งในรูปแบบนี้มักพบได้บ่อย ๆ ใน เพลงนมัสการที่เรียกว่า “จังหวะทั่วไป” (Common Meter: C.M.) อีกสองรูปแบบที่พบได้บ่อยคือ จังหวะยาว (Long meter : L.M. = 8.8.8.8.) เช่น เพลงบทที่ 3 “เชิญเกิดปวงชนบนพื้นโลก” (All people that on earth do dwell) และจังหวะสั้น (Short meter : S.M. = 6.6.8.6.) เช่น เพลงบทที่ 239 “สิ่งที่ถวายพระเจ้า”

เพลงนมัสการที่มี Hymnic meter ต่อบรรทัดที่แตกต่างจากอีกข้อไปยังอีกข้อหนึ่ง เรียกว่า “ไม่สม่ำเสมอ” (irregular) ยกตัวอย่างเช่นในเพลงบทที่ 34 “สาธุ สาธุ สาธุ พระเป็นเจ้าทรงเจดดา” ในข้อที่ 1 และ ข้อที่ 4 มี Hymnic meter เป็น 12.13.12.10 ส่วนในข้อที่ 2 และ ข้อที่ 3 มี Hymnic meter เป็น 12.13.13.10 Hymnic meter ที่ไม่สม่ำเสมอนี้ก็มักพบบ่อยเช่นกัน และในบางครั้ง Hymnic meter ก็สามารเป็น “doubled” (ใช้สัญลักษณ์คือ “D”) คือ การซ้ำรูปแบบของจำนวนพยางค์ของเพลงนั้น ๆ ให้ยาวเป็นสองเท่า ยกตัวอย่างเช่น เพลงบทที่ 13 “มาเถิดคริสเตียนร้องเพลง” ใช้ Hymnic meter แบบ 6.6.6.6.D (หรือ 6.6.6.6.6.6.6.) และบทที่แยกออกมาหรือที่มักจะเรียกกันว่าร้องรับ จะแสดงโดยการเพิ่มคำว่า “with Refrain” (ร้องรับ) Hymnic meter มีส่วนช่วยอย่างมากกับผู้ประพันธ์เนื้อร้อง เพราะทำให้ง่ายในการคิดจำกัดจำนวนคำให้อยู่ในทำนองแต่ละวรรค

สุดท้ายนี้ ในส่วนของคำศัพท์ที่ใช้สำหรับเพลงนมัสการ มีการใช้คำศัพท์เฉพาะในการเรียก “ข้อ” ว่า “Stanza” และท่อง “ร้องรับ” ว่า “Refrain” ซึ่งต่างจากเพลงทั่วไปที่จะใช้คำว่า “Verse” กับ “Chorun”

จะเห็นได้ว่า เพลงนมัสการ (Hymn) เป็นรูปแบบหนึ่งของบทเพลงที่ใช้นมัสการพระเจ้า ซึ่งเมื่อนำเอาเพลงสั้นหรือเพลงร่วมสมัยมาเรียบเรียงเสียงประสานสี่แนวและปรับหน้าให้อยู่ในรูปแบบตามหนังสือเพลงนมัสการ เพลงสั้นหรือเพลงร่วมสมัยนั้นก็เป็เพลงนมัสการ (Hymn) แล้วเช่นกัน เพราะฉะนั้นเพลงสั้นหรือเพลงร่วมสมัยสามารถนำมาใช้ในทำนมัสการหรือบนโบสถ์ได้ แต่อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับผู้นำคริสตจักรที่จะอธิบายให้กับสมาชิกได้เข้าใจเพื่อไม่ให้เกิดการสะดุด

วิธีดำเนินการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อการพัฒนาจุดมุ่งหมายของการศึกษาในการค้นพบการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา โดยการรวบรวมบทเพลงที่สอดคล้องตามหลักคริสตศาสนศาสตร์ ด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาเป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดกรอบการศึกษา
2. ถิ่นกรองบทเพลงนมัสการในการไคร่ครวญภาวนาที่สอดคล้องกับหลักคริสตศาสนศาสตร์
3. เลือกบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา จำนวน 3 บท (โดยในบทความนี้ได้นำบางบทเพลงมาเป็นตัวอย่างให้ผู้อ่านได้ลองใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา 3 บทเพลง)
4. เรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา
5. การตั้งคำถามเพื่อการไคร่ครวญภาวนาในแต่ละบทเพลง
6. จัดลำดับเพลงนมัสการโดยใช้กรอบศาสนศาสตร์ตามหนังสือเพลงไทยนมัสการ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา จำนวน 3 เพลง

วิธีการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

1. การรวบรวมบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนาที่มีองค์ประกอบของทำนองและเนื้อร้องที่เหมาะสมสอดคล้องตามหลักคริสตศาสนศาสตร์
2. เรียบเรียงดนตรีบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนาที่ประกอบด้วยหลักคริสตศาสนศาสตร์ว่าด้วย การสรรเสริญพระเจ้า การศึกษาพระคัมภีร์ และการดำเนินชีวิตคริสเตียน
3. ศึกษาพระคัมภีร์ที่สอดคล้องกับบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนาที่ได้ดำเนินการ
4. ศึกษาการตั้งคำถามให้อื้อต่อความหมายของบทเพลงแต่ละบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา

ผลของการศึกษา

1. การเรียบเรียงบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา

การจัดเรียบเรียงเสียงประสาน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการนำบทเพลงที่รวบรวม มาดำเนินการเรียบเรียงเสียงประสานตามทฤษฎีดนตรี ในการร้องประสานเสียง ซึ่งเพลงทั้ง 3 บท โดยให้ความหมายทางพระวาระตามพระคัมภีร์ที่สอดคล้องกับบทเพลงแต่ละเพลงนมัสการเพื่อการภาวนาไคร่ครวญ โดยได้มีการตั้งคำถามเมื่อมีการร้องเพลงนั้น ๆ

2. การตั้งคำถามเพื่อเป็นข้อคิดในบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา

การตั้งคำถามเพื่อเป็นข้อคิดในบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา คำนึงถึงคำถามระดับสูง เป็นการถามให้คิดค้นที่ต้องใช้ความคิดซับซ้อน เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และกระตุ้นให้สามารถใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาในการคิดหาคำตอบ โดยอาจใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการคิดและตอบคำถาม เช่น คำถามให้อธิบาย เป็นการถามการตีความหมายขยายความ โดยการให้อธิบายแนวคิดของข้อมูลต่าง ๆ คำถามให้เปรียบเทียบ เป็นการตั้งคำถามให้สามารถจำแนกความเหมือนความแตกต่างของข้อมูล คำถามให้วิเคราะห์ เป็นคำถามให้วิเคราะห์ แยกแยะปัญหา จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์แนวคิด หรือบอกความสัมพันธ์และเหตุผล คำถามให้ยกตัวอย่าง เป็นการถามให้ใช้ความสามารถในการคิด นำมายกตัวอย่าง คำถามให้สรุป เป็นการใช้คำถาม เพื่อให้ทราบว่าได้ความรู้หรือมีความก้าวหน้ามากขึ้นเพียงใด และเป็นการช่วยเน้นย้ำความรู้ ทำให้สามารถจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น คำถามเพื่อให้ประเมินและเลือกทางเลือก เป็นการใช้คำถามที่ให้เปรียบเทียบหรือใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่หลากหลาย คำถามให้ประยุกต์ เป็นการถามให้ใช้พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือในชีวิตประจำวัน และคำถามให้สร้างหรือคิดค้นสิ่งใหม่ หรือผลิตผลใหม่ ๆ เป็นลักษณะการถามให้คิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่นหรือที่มีอยู่แล้ว

เพราะฉะนั้น การตั้งคำถามระดับสูงจึงนำมาใช้ในการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้ภาวนาไคร่ครวญเกิดทักษะการคิด และมีเหตุผลสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่ถามได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวได้อย่างถูกต้อง และกระตุ้นให้ค้นหาข้อมูลมาตอบคำถามด้วยตนเองได้

ดังนั้น การรวบรวมบทเพลงที่จะนำมาใช้ในการไคร่ครวญภาวนา จำเป็นต้องมีการตั้งคำถามเพื่อเป็นข้อคิดในการสำนึกถึงพระคุณความรักที่ได้รับจากการร้องสรรเสริญบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร่ครวญภาวนา ดังบทเพลง ต่อไปนี้

1. โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า

เอเฟซัส 5:20

เกิดพระเกียรติ

ร้องรับ C G Am F C G

โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย โมทนา

C G Am F G C **Fine**

ขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย

Am Em F C Dm Em G

1.สรรเสริญและเหล่าผู้ปลามาหมู่ในท้องฟ้าไกล ถูกบันดาลอย่างสวยงามโดยพระองค์—
2.ความดีงามรักมั่นคงติดตามเราไปทุกวัน นำพาใจให้รู้ทรงเห็นเห็นข้าง

C G Am Em F G C

ในพระทัยเต็มด้วยรัก อับฝังดลใจด้วยพระหัตถ์ใส อมปรานของพระองค์ในตัวเรา
รดน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจ ทรงฟื้นฟูกำลังใหม่ ไม่ขาดสิ่งใดเมื่อเรามีพระองค์

บงกช ฮัตชัน 8.10.8.10.21.21 GIVE THANKS บงกช ฮัตชัน

1 เพลงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและทำนอง : บงกช ฮัตชัน

ชื่อทำนอง : GIVE THANKS

พระคัมภีร์อ้างอิง : สดุดี 106:1 “จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าเพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์”

วิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลง

ร้องรับ (refrain)

“โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย
โมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย”

ในท่อนร้องรับนี้เป็นการโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง การให้ความรักและทรงช่วยเหลือมนุษย์ที่เต็มไปด้วยบาปอย่างเรา เนื้อร้องท่อนนี้ก็เพื่อที่เราจะระลึกใคร่ครวญถึงสิ่งต่าง ๆ ที่

พระเจ้าทรงมอบให้แก่เรา และให้เราที่จะได้ร้องเพลงสรรเสริญโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า ดังที่เปาโลได้กล่าวไว้ในจดหมายฝากของท่าน เอเฟซัส 5:19-20 ว่า จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่าน ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ข้อ 1 (stanza 1)

“ธารน้ำและเหล่าฝูงปลาหมูกในท้องฟ้าไกลถูกบันดาลอย่างสวยงามโดยพระองค์
ในพระทัยเต็มด้วยรักจับผงคลีด้วยพระหัตถ์ใส่ลมปราณของพระองค์ในตัวเรา”

ในเนื้อร้องข้อที่ 1 นี้ ผู้ประพันธ์ได้ยกพระธรรมปฐมกาลมาบรรยาย ในเรื่องของการทรงสร้างของพระเจ้า สรรพสิ่งต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้นได้โดยการตรัสสั่งของพระเจ้า(ปฐมกาล 1) แต่ยิ่งกว่านั้นคือ การทรงสร้างมนุษย์ พระเจ้าทรงใช้พระหัตถ์ของพระองค์ปั้นมนุษย์จากผงคลีดิน ทรงให้ความใส่ใจในการสร้างมนุษย์มากกว่าสิ่งอื่น ๆ จากนั้นพระเจ้าทรงระบายลมปราณเข้าทางจมูก จึงทำให้มนุษย์มีชีวิต (ปฐมกาล 2:7) เราจึงสมควรที่จะโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตที่พระองค์ประทานให้

ข้อ 2 (stanza 2)

“ความดีงามรักมั่นคงติดตามเราไปทุกวัน นำพาใจให้รู้ทรงเดินเคียงข้าง
รดน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจทรงฟื้นฟู กำลังใหม่ไม่ขาดสิ่งใดเมื่อเรามีพระองค์”

ในพระวจนะของพระเจ้าตอนท้ายของพระธรรมสดุดี 106:1 “เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” เป็นการบอกว่าพระเจ้าทรงรักคนของพระองค์และพระองค์ได้ทรงรดน้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิต ซึ่ง “น้ำ” มักใช้เป็นสัญลักษณ์หมายถึงพระเยซู ผู้เป็นน้ำแห่งชีวิต “แต่ผู้ใดดื่ม น้ำซึ่งเราจะให้เขานั้น จะไม่กระหายอีกเลย น้ำซึ่งเราจะให้เขา จะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพลุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์” - ยอห์น 4:14 มนุษย์เราขาดน้ำไม่ได้ เช่นเดียวกัน เราก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างแท้จริงทั้งในโลกนี้และตลอดไปโดยปราศจาก น้ำแห่งชีวิต ที่เราได้รับจากการรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ข้อคิด

1. จากท่อนร้องรับ เหตุผลที่ผู้ประพันธ์ขอบพระคุณพระเจ้าคืออะไร
2. ให้คุณระลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่พระเจ้าทรงช่วยเหลือคุณและขอบพระคุณพระเจ้า
3. ทำไมการขอบพระคุณพระเจ้าจึงเป็นเรื่องยากสำหรับคนทั่วไป รวมถึงตัวคุณเอง ผู้คนทำสิ่งใดบ้างที่เป็นการสำแดงถึงการไม่ขอบพระคุณพระเจ้า
4. เพลงบทนี้ให้บทเรียนแก่คุณอย่างไรบ้าง ที่คุณจะนำไปใช้กับชีวิต (คิดประโยคสั้น ๆ หรือคำหนึ่งคำที่จะช่วยให้คุณจดจำบทเรียนไปได้ตลอด)

2. ข้าจะร้อง (ออกพระนาม)

ยอห์น 14:6-7

เทิดพระเกียรติ

1. จาก ดวง ใจ ไป ทั้ง โลก ข้า ประ กาศ พระ นาม สรร เสริญ พระ องค์ พระ เย ชู พระ เย ชู
 2. ผู้ ครอบ ครอบ สวรรค์ โลก ข้า พระ องค์ คือ รา ข้า แห้ง นี้ รันดร กาล พระ เย ชู พระ เย ชู

หนึ่ง นาม เดียว ช นะ ความ ตาย ผู้ ยก บาป มาก มาย ให้ คน ทุก คน พระ เย ชู พระ เย
 หนึ่ง ทาง เดียว ถึง พระ บิดา ผู้ ทรง ได้ เรา มา จาก ความ มืด มน พระ เย ชู พระ เย

ข้า จะ ร้อง ร้อง ร้อง ออก พระ นาม นำ เกรง ขาม พระ องค์ ทรง มิ่ง ใหญ่ มอบ ชี วิต

เปลี่ย น ดวง ใจ พระ เย ชู พระ เย ชู พระ เย ชู พระ เย ชู เป็น พระ เจ้า

ปัญญา ปฤคณปัญญา

7.15.7.15. ร้องรับ

I WILL SING
ปัญญา ปฤคณปัญญา

2 เพลงข้าจะร้อง (ออกพระนาม)

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและทำนอง: ปัญญา ปฤคณปัญญา

ชื่อทำนอง: I WILL SING

พระคัมภีร์อ้างอิง: ยอห์น 14:6-7 “พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์”

วิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลง

ข้อ 1 (stanza 1)

“จากดวงใจไปทั้งโลก ข้าประกาศพระนามสรรเสริญพระองค์ พระเยซู พระเยซู
 หนึ่งนามเดียวชนะความตายผู้ยกบาปมากมายให้คนทุกคน พระเยซู พระเยซู”

จากเนื้อร้องในข้อที่ 1 นี้ ผู้ประพันธ์ได้ให้เราใคร่ครวญในสิ่งที่เราควรทำ คือการประกาศพระนามและสรรเสริญพระเยซูคริสต์ และยิ่งไปกว่านั้นมีเหตุผลตามมาว่าทำไมเราจึงควรประกาศพระนามและสรรเสริญพระองค์ นั่นก็เพราะว่า พระเยซูคริสต์เป็นผู้เดียวที่สามารถ

เอาชนะความตายได้ คือหลังจากสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปเรา ในโรม 5:8 กล่าวไว้ว่า “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” และในโรม 4:25 กล่าวไว้ว่า “คือพระเยซูผู้ทรงถูกอายัดไว้ให้ถึงสิ้นพระชนม์แล้ว เพราะการล่วงละเมิดของเรา และได้ทรงฟื้นจากความตาย เพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม” การสิ้นพระชนม์และฟื้นกลับมาของพระเยซูคริสต์นั้นทำให้เรามีความหวังในพระองค์ และพระองค์ไม่ได้ตายเพื่อเราเท่านั้น แต่เพื่อคนทั้งโลก เราเองควรออกไปบอกกับคนที่ยังไม่รู้เรื่องราวของพระเยซูคริสต์ให้เขาได้รู้

ข้อ 2 (stanza 2)

“ผู้ครอบครองสวรรค์โลกา พระองค์คือราชาแห่งนิรันดร์กาล พระเยซู พระเยซู
หนึ่งทางเดียวถึงพระบิดา ผู้ทรงไถ่เรามาจากความมืดมน พระเยซู พระเยซู”

ในย่อหน้าบทที่ 1 ได้กล่าวถึงเรื่องพระวาหะบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งโดยพระวาหะพระองค์จึงมีสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของสิ่ง
ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น แต่เพราะความบาปได้เข้ามาในโลกจากการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คู่แรก พระองค์จึงทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์
เพื่อที่จะชี้ทางที่เราควรเชื่อและเดินตาม ในยอห์น 14:6 กล่าวไว้ว่า “พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็น
ชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” พระเยซูได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า พระองค์เท่านั้นที่นำเราไปหาพระบิดาได้ นำเรา
เข้าไปยังสวรรค์

ร้องรับ (refrain)

“ข้าจะร้องออกพระนาม นำเกรงขาม พระองค์ผู้ยิ่งใหญ่ มอบชีวิต เปลี่ยนจิตใจ
พระเยซู พระเยซู พระเยซู เป็นพระเจ้า”

ในเนื้อร้องทั้งข้อ 1 และ 2 จนถึงท่อนร้องรับนี้ ผู้ประพันธ์มีความปรารถนาอยากให้เพลงนี้เป็นเพลงที่ปลุกจิตวิญญาณและเรียกให้ผู้เชื่อ
ลุกขึ้นตะโกนร้องออกพระนามพระเยซู ซึ่งเป็นตอบสนองด้วยความเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ ทรงเป็นผู้ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่
นอกจากนั้นผู้ประพันธ์ยังย้ำเตือนให้เราที่จะมอบชีวิตของเราให้กับพระองค์พร้อมทั้งเปลี่ยนจิตใจ ซึ่งใน โรม 12:1-2 กล่าวไว้ว่า
“พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแต่พระองค์ เพื่อ
เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย อย่าประพฤติตาม
อย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่า
อะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดีเยียม” การเปลี่ยนจิตใจไม่ได้เปลี่ยนด้วยกำลังของเราเอง แต่โดยการรับการช่วยเหลือ
จากพระเจ้า

สุดท้ายเป็นการย้ำเตือนความเชื่อของเราคือ พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ถึงแม้ว่าพระเยซูจะไม่เคยตรัสว่าพระองค์เป็นพระเจ้า
แต่เราสามารถรู้ได้จากพระคัมภีร์ ได้แก่ มัทธิว 26:63-64 เป็นตอนที่มหาปุโรหิตถามว่า “พระเยซูคือพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า
หรือไม่” แล้วพระองค์ตรัสตอบว่า “ท่านว่าถูกแล้ว” และในยอห์น 20:28 พระเยซูไม่ได้ปฏิเสธเมื่อโรมัสเรียกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็น
เจ้า” และพระองค์ทรงทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ นานา เช่น การรักษาคนตาบอด คนง่อย ที่สำคัญคือ การทำให้คนฟื้นจากความตายอันได้แก่
ลาซารัส เป็นต้น และการที่พระองค์เองทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม ซึ่งทำให้ผู้เชื่ออย่างเรามีความหวังที่จะฟื้นขึ้นมาจากเมื่อ
ตายไปแล้ว และได้อยู่กับพระองค์ เราจึงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าออกพระนามของพระองค์ร่วมกัน

ข้อคิด

1. เพลงข้าจะร้อง (ออกพระนาม) สะท้อนเกี่ยวกับอะไร เมื่อเราได้สรรเสริญบทเพลงนี้
2. เมื่อศึกษา ยอห์น 14:6 และ โรม 12:1-2 คุณคิดว่าพระเจ้าจะทั้ง 2 ตอนนี้ออกถึงอะไร
3. คุณคิดว่าชีวิตของคุณมีความเชื่อในพระเจ้ามากน้อยเพียงใด อย่างไร
4. คุณกล้ายืนยันใหม่ว่าชีวิตคุณมีพระเยซูทรงนำ
5. คุณเชื่อและวางใจในพระเยซูคริสต์อย่างไร

8. พระเจ้าทรงเลี้ยงดู

สคต 23

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ความเชื่อและวางใจ

G Bm Em Bm C Bm Am

พระเจ้า ทรง เลี้ยง ดู เรา เริ่ม รู้ ความ รัก พระ องค์ นำ เรา ไป ริม น้ำ ส งบ ฟ้า วิญ ญาณ ของ เรา

D G Bm Em Bm C Bm Em C

พระเจ้า นำ ก้าว ไป เรา ไม่ เคย ชิด ส ะ ไร นำ เรา ไป ใน ทาง ขอบ ธรรม เพื่อ พระ นาม พระ องค์

D D7 ร้องรับ G Em C

พระเจ้า จะ นำ เรา ไป แม่ หาง จะ ยาก เพียง ใด ผ่าน เขา เมา อัน ต ราบ เรา ไม่ ต้อง กลัว จะ

Am D D7 G Em

ไร อยู่ ใน อ้อม แขน พระ องค์ พระ เจ้า จะ นำ เรา ไป แม่ หาง จะ ยาก เพียง ใด

C Am D D7 G

ความ รัก และ ความ ดี งาม ติด ตาม เรา ทุก วัน ไป เรา อยู่ ใน น้ำ พระ หทัย ของ พระ องค์

เรื่องกึ่ง มงปีมะกุล

5.7.12.5.7.12.ร้องรับ

THE LORD IS MY SHEPHERD
เรื่องกึ่ง มงปีมะกุล

8 เพลงพระเจ้าทรงเลี้ยงดู

ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและทำนอง: เรืองกิจ ยงปิยะกุล

ชื่อทำนอง: STRONG AND SWEET

พระคัมภีร์อ้างอิง: สดุดี 23:1-6 “พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ ทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราษ ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธนูพระกรของพระองค์เล่าโลมข้าพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมสำรับให้ข้าพระองค์ ต่อหน้าต่อตาศัตรูของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน ชันน้ำของข้าพระองค์ก็ล้นอยู่ แน่ทีเดียวที่ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพเจ้าไป ตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าสืบไปเป็นนิรันดร์”

วิเคราะห์ความหมายของเนื้อเพลง

ข้อ 1 (stanza 1)

“พระเจ้าทรงเลี้ยงดู เราเรียนรู้ความรักพระองค์ นำเราไปริมน้ำสงบ ฟื้นฟูวิญญาณของเรา พระเจ้านำก้าวไป เราไม่เคยขัดสนอะไร นำเราไปในทางชอบธรรม เพื่อพระนามพระองค์”

การประพันธ์เพลงนี้ ผู้ประพันธ์ได้นำข้อพระคัมภีร์สดุดีบทที่ 23 ทั้งบท มาเป็นแนวทางในการประพันธ์เนื้อร้อง ในข้อที่ 1 นี้ มีพื้นฐานมาจาก สดุดี 23:1-3 จากในเนื้อร้องประโยคพระเจ้าทรงเลี้ยงดูมาจาก สดุดี 23:1 พระเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน คำว่า “เลี้ยงดู ดุจเลี้ยงแกะ” เป็นการเปรียบเทียบภักษัตริย์กับผู้เลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นคำอุปมาที่ใช้โดยทั่วไปในตะวันออก ซึ่งรวมถึงอิสราเอล ในบริบทนี้ผู้เขียนสดุดีรับรู้ว่าพระเจ้าเป็นจอมกษัตริย์และพระเจ้าผู้เลี้ยง “นำเราไปริมน้ำสงบ” จากสดุดี 23:2 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ คำว่า “นอนลง” หมายถึงผู้เลี้ยงแกะที่นอนพักอย่างสบายใจและปลอดภัย และคำว่า “ริมน้ำแดนสงบ” แปลตรงตัวว่าแหล่งน้ำที่เงียบสงบ เป็นแหล่งน้ำที่ให้ความสดชื่นความผาสุก

“นำเราไปในทางชอบธรรม” คำว่า “ทางชอบธรรม” หมายถึงทางที่มั่นคงปลอดภัยและเจริญรุ่งเรือง เปรียบเทียบกับ สุภาษิต 8:20-21 ซึ่งทางแห่งความชอบธรรม หมายถึง ทางแห่งความยุติธรรม

ร้องรับ (refrain)

“พระเจ้าจะนำเราไป แม้ทางจะยากเพียงใด ผ่านเขาเงามัจจุราษ
เราไม่ต้องกลัวอะไร อยู่ในอ้อมแขนพระองค์
พระเจ้าจะนำเราไป แม้ทางจะยากเพียงใด ความรักและความดีงาม
ติดตามเราทุกวันไป เราอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์”

ในท่อนร้องรับนี้ มีพื้นฐานมาจาก สดุดี 23:4,6 สดุดี 23:4 ไม่กล่าวไว้ว่า “แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราษ ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธนูพระกรของพระองค์เล่าโลมข้าพระองค์” คำว่า “คทา” เป็นอุปกรณ์ของผู้เลี้ยงแกะมีลักษณะคือไม้ปลายงอนที่ใช้สำหรับการนับจำนวน การนำทาง การช่วยชีวิตและการปกป้องแกะ คำว่า “ธนูพระกร” คือไม้เท้าของผู้เลี้ยงแกะที่เอาไว้ปกป้องฝูงแกะจากศัตรู

“ความรักและความดีงาม ติดตามเราทุกวันไป” มาจาก สดุดี 23:6 “แน่ว่าเดียวที่ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพเจ้าไป ตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าสืบไปเป็นนิรันดร์” พระเจ้าทรงดีและมอบความรักให้แก่เราโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ในขณะที่พระเยซูกำลังเสด็จขึ้นสู่สวรรค์พระองค์ทรงตรัสกับเหล่าสาวกว่า “นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มธ. 28:20) และพระเจ้ายังทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้สถิตอยู่กับผู้เชื่อทุก ๆ คนตลอดเวลา

ข้อคิด

1. เมื่อศึกษา สดุดี 23 คุณรู้สึกอย่างไรพระเจ้าทรงเลี้ยงดูคุณเช่นใด
2. คุณขอบพระคุณพระเจ้าเช่นใด เมื่อรู้ว่าพระองค์ทรงเลี้ยงดูคุณตลอดมา

3. เมื่อคุณรู้ว่าพระเจ้าทรงเล็งดูคุณ คุณจะทำอะไรเพื่อประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ว่า เมื่อเชื่อพระเจ้าจะทรงอวยพระพรเล็งดูเราจริง ๆ

สรุปผล จากการรวบรวมบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา ที่มีองค์ประกอบของทำนองและเนื้อร้องที่เหมาะสม สอดคล้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ โดยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ “การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา” และได้ดำเนินการวิเคราะห์ห้บทเพลงนมัสการสำหรับการไคร์ครวญภาวนา ที่สอดคล้องกับหลักศาสนศาสตร์ โดยใช้กรอบหลัก 3 ประการ คือ คริสต์ศาสนศาสตร์ระบบ คริสเตียนศึกษา และดนตรีคริสตจักรรวบรวมเป็นบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา

ข้อเสนอแนะ การเรียบเรียงบทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา เป็นการสร้างนวัตกรรมสื่อที่เป็น คู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเชิงปฏิบัติโดยการนำคู่มือดังกล่าวไปทดลองใช้ในกลุ่มนมัสการขนาดเล็ก เพื่อประเมินและนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้เป็นลำดับต่อไป โดยหากผลตอบรับเป็นไปในทางที่ดีก็ควรมีการจัดทำรูปเล่มหนังสือคู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา ส่งเสริมและสนับสนุนนำไปใช้คู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนาสู่ชุมชนคริสเตียน เพื่อการประกาศอีกรูปแบบหนึ่งและอาจจะเป็นแนวทางในการผลิตคู่มือการใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา ชุดต่อไปในกลุ่มคนรุ่นถัดไปในอนาคต

การนำไปใช้ การใช้บทเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา คริสตจักรควรให้การส่งเสริมให้มีการใช้บทเพลงนมัสการเป็นสื่อในการสอนสมาชิกให้รู้จักการไคร์ครวญภาวนาผ่านบทเพลง

ดังนั้น คริสตจักรต้องจัดหาผู้นำที่มีความเข้าใจในบทเพลง และสามารถสอนสมาชิกให้ร้องเพลงด้วยความเข้าใจและเข้าถึงความหมายของเพลงนมัสการเพื่อการไคร์ครวญภาวนา

บรรณานุกรม

- กัญญา วีระวรรณ. “เทคนิคการตั้งคำถาม,” <http://www1.nsdv.go.th/innovation/questioning.htm> (สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2559).
- กรรมการสังคายนาเพลงไทยนมัสการ. *เพลงไทยนมัสการ ฉบับสังคายนา*. กรุงเทพฯ: บริษัท ประชุมทอง พรินต์ติ้ง กรุ๊ป จำกัด, 2005.
- เจ. ไอ. แพคเกอร์. *ศาสนศาสตร์ฉบับย่อ*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2003
- ริค วอร์เรน. *วิถีศึกษาพระคัมภีร์ของริค วอร์เรน*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร, 2012
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. *การแต่งทำนองสอดประสาน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2003
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542
- ทีเช่น, เฮนรี แคลเรนซ์. *ศาสนศาสตร์ระบบ*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2005
- ผศ.สมชัย พิทยาพงศ์พร. *ชีวิตแห่งการภาวนาสำหรับคริสตชนในสมัยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: ปิติพานิช, 2558
- วิลเบอร์ตา แอล ชินน์. *รื่นรมย์กับการเฝ้าเดี่ยว*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 1993
- วิศรุต จินดารัตน์. *วิเคราะห์เพลงนมัสการ เล่ม 1*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์นันทพันธ์, 1998
- สันติภาพ วิริโยทัย. “การร้องเพลงในที่ชุมนุมนมัสการ: หัวใจของดนตรีคริสตจักร,” *วารสารข่าวคริสตจักร*. (2015): 16-18.
- สิริรัตน์ นาคิน. “การเรียนรู้ด้วยใจอย่างคร่ำครวญ,” <http://apps.qlf.or.th/member/blog/detail.aspx?id=199> (สืบค้นเมื่อ มกราคม 2559).
- อภิชาติ พูลศักดิ์วารสาร. *คู่มือศึกษาเพลงสร้างชีวิต*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร (CED), (ไม่ระบุปีที่จัดพิมพ์)
- อภิชาติ พูลศักดิ์วารสาร. *เบื้องหลังเพลงสร้างชีวิต*. กรุงเทพฯ: องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 1997
- อายุ นามเทพ. *เอกสารประกอบการเรียนวิชา AM 325 MUSIC HISTORY I*, 2547

“เทเซ่ (TAIZE),” . <https://louismariebangkae.wordpress.com/2009/11/05/เทเซ่-taize/> (สืบค้นเมื่อธันวาคม 2558).

Hustad, Donale P. *Jubilate II Church Music in Worship and renewal*. USA: Hope Publishing Company, 1993

Johnson, Guye. *Treasury of Great Hymns and Their Stories*. South Carolina: Bob Jones University Press, 1986

Kriangchaiporn Sakunee. *The role of meditation in spiritual learning for Christian discipleship in Thailand*. Biola University, 2015

Osbeck, Kenneth W. *Amazing Grace: 366 Hymn Stories for Personal Devotions*. USA: Kregel Publication, 1990.

Reyno, William J. and Price, Milburn. *A Survey of Christian Hymnody*. Illinois: Hope Publishing Company, 2010

The Quiet Time มุมสงบ. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2014